

گی دو موپاسان

دوو هاوپی

و

چهند چیروکنکی دی

و: حه مه کهریم عارف

پڙست

- ۱ - دوو ھاوڙي
- ۲ - ڪورسي چاڪه ره وه
- ۳ - دوني
- ۴ - سه ره په ٽڪيڪ
- ۵ - گورگ
- ۶ - ترس
- ۷ - بيرا
- ۸ - پاسه وان
- ۹ - سه و دايه ڪ
- ۱۰ - له قيتاردا
- ۱۱ - سالوڪ
- ۱۲ - شه فاعه ٽڪار
- ۱۳ - مارهي
- ۱۴ - سه بهوردي ڪاره ڪه ريڪ
- ۱۵ - غوسلي ته عميد
- ۱۶ - ڪامه راني
- ۱۷ - به سه ر ٿاوه وه
- ۱۸ - ده ست
- ۱۹ - ٽاپو
- ۲۰ - ٺه و ڪٺيه
- ۲۱ - ڪي ده زاني

له روژی وهرگیران (اليوم العالمي للترجمه) پیروزبایی تایبته له ماموستا همه کهریم عارف به تایبته تی و له وهرگیرانی دهست پاک به گشتی دهکم، که وا به روح وهرزی خزمه تکردنی مروقه وه ئەم پیشه یه یان هه لَبژاردوو ه .وابزانم جاریک به زمانی ئەلمانی سه بارهت به وهرگیر(المترجم) قسه یه کی (وتاریکی) مونتسکیوی روح القوانین_م خوینده وه که ده لیت : وهرگیر (المترجم) بیرناکاته وه ، یان وهرگیر له جیاتی خه لکی بیرده کاته وه ..یانی به ئیشی ته رجه مه ی بیر ورا ی خه لکه وه مه شغوله، وازی له بیرکردنه وه ی خوی هینا وه ..به لام کاتیک هه ول و تیکوشان و پوژ و شه ونخوینیه کانی که سیک و هک ماموستا همه کهریم عارف ده بینم له مه شغول بوونی به ته رجه مه ی ئەم هه موو به ره مه دانسقه وشاکاره نه مرانه ی جیهانی بو سهر زمانی نیشتیمان و نه ته وه یه کی له جیهان په راویزخراو وله بیرکراو ..به دهست خوم نییه که وا له ئاست ئەم دهربرینه ی گوره یاساناسیکی وه ک مونتسکیوی فه ره نس ی وجیهانی، بیویژدانیه که بینم، ئاخه هر به راست که سیک و هک ماموستا همه کهریم که وا نیزکه ی 40 سالیکه کاری وهرگیران ده کات بیر ی نه کردوو ته وه ..؟ ماموستا همه کهریم عارف نه ک هه ر بیرکردنه وه ی وه لا نه ناوه به لکو له ئاست دواکه وتویی و بیکه سی نه ته وه که ی بیرکردنه وه خه و خوراکی لیحه رام کردوو .. هه ر سه بارهت به وهرگیران پیمخوشه له سهر ئەم ره ئیه ی بیرمهند و باسکاری ناوداری مه غربی عب دوسه لام بنعبدالعالی که ده لیت: وهرگیران وه ک نه شته رگه ری قه یسه ری وایه بو مندال هینانه دنیا (له دایک بوون) . یانی وهرگیران وه ک ئەوه وایه که وا مندالیک(ده قیک) به سروشتی نایه ته دنیا(وهرناگیپردریت) به لکو به واسیته ی عه مه لیه ی قه یسه ری (ته رجه مه وه) دکتور(المترجم) ده یه یتیه دنیا (ته رجه مه ی زمانیکی تری ده کات).. ماموستا همه کهریم عارف شوکور ئەم دکتوره ناشیئه نیه (که م ئەزموونه نیه) که وا مندالیک به ته شه وه ی خولوقی (التشوهات الخلقیه) بینیتیه دنیا یانی (ماموستا همه کهریم عارف هه تا ئیستا کاریکی نه کردوو له مه جالی ته رجه مه که وا جیی خوی نه گرتبیت)، ماموستا همه کهریم تا ئیستا ئەو کارانه ی من لیم بینیه له مه جالی وهرگیران جیگای ره زامه ندی و خوشحالی وسود پیگه یانندن بووه ..به و هیوا یه م ماموستا همه کهریم عارف ته مه نی زور بیت وهه همیشه پر به ره مه ی سودمه ندبیت ..

دوو ھاوړی

پاریس ئابلوقه درابوو، برسیه تی زوری بو هینابوو. چۆل بووبوو، چۆله که وتیر وتوش به سهربان و گویسه بانانوه نه مابوو، گهرهک وبان چۆل وهۆل بوو. خه لکی له برسا هه موو شتیکیان دهخوارد.

به یانی رۆژیکه خوره تاوی کانوونی دووهم، مسیو موریسوی سه عاتچی، که ناوبه ناو خه فاره تی دهگرت (خه فاره تگر: ئەمانه به فهره نسی پینان دهگوتن پانتوفلارد، ئەو پیره پیاوانه بوو که له ماوهی ئابلوقه ی سالانی ۱۸۷۰ - ۱۸۷۱ ی فهره نسا له لایه ن ئەلمانوه، نه دهبران بو به رهکانی شه، به لام له ناوخودا، بو پاراستنی ئاسایشی ناوخو، خه فاره تیان پیده گیرا.)

به خه مباری به شه قامه سه رهکییه که دا ری دهکرد، هه ردوو دهستی له گیرفانی پانتوله که ی نابوو، له برسا قۆره ی سکی دههات، له ناکاوا له به رده م که سیکه دیدا که ئه ویش پیاسه ی دهکرد، وهستا، که لینی ورد بووه وه براده ریکه خوی ده رچوو. مسیو سوفاچ بوو، یه کیک بوو له و دۆست و ناسیاوانه ی که زۆرجار له رهخی روبرا تووشی ده بوو.

موریسو، بهر له شه، هه موو سپیده یه کی زوو دار چه یزه رانه که ی هه لده گرت، باولیکه ته نه که ی به کۆلیا ده دا و له ئه رگانتوی سواری قیتار ده بوو و له کولومب داده به زی و له وینده ره وه تا گرافی مارانت به پینان ده رپویی. هه رکه ده گه ییه ئه وینده ر به پت و قولاپ ده که وته راوه ماسی و ئیواره یه کی درهنگ ده زقربیه وه.

هه موو رۆژیکه یه ک شه ممان، پیاویکی تۆکه ی رووخوشی له وینده ر ده بینی که نیوی سوفاچ بوو. ئەم پیاوه به زاز بوو، له شه قامی نوتردام دولوریت دووکانی هه بوو، ئه ویش وه کو ئەم مه راقی راوه ماسی بوو. زۆرجار نیوه ی رۆژه که یان له ته نیشته یه که وه و به دهم راوه ماسییه وه به سه ر ده برد. ئیدی ناسیاویان که وته به یین. هه ندی رۆژ ه یچ قسه یه کیان به یه که وه نه ده کرد. هه ندی رۆژی دی قسه یان ده کرد، به لام چونکه هاو زهوق و هاو هه ست بوون، به بی قسه ش لیکدی حالی ده بوون و به یینان خوش بوو.

له وه رزی به هارا، ده وروبه ری سه عات ده ی بهرله نیوه رۆ، وه ختایه ک خۆر دنیای زیڕ وه شان ده کرد، ته نکه هه لم سه ری روبرا ئارامه که ی ده گرت و ده گه ل ره وتی ئاوه که دا نشینو ده بووه وه و به سه ر شان و ملی ماسیقانه سه رگه رمه کاندایه رپژا، موریسو، پووی ده کرده دراوسیکه ی وده یگوت: "چ رۆژیکه خوشه!" و سوفاچ، به رسقی ده دایه وه: - وینه ی نییه.

ئیدی ئەمه بهس بوو، بو ئەوهی دۆستایه تیان خوشب و قه دری یه کدی بگرن.

لئ له وه رزی پاییزدا، ده مه خۆرئاوا، که زه رده په ر ئاسوی ئال ده کرد وله کلکه ی هه وره ئاله کانه وه، به جۆره ها شینوه ده رپژایه روبرا هه کو، ئاسوی ئال ده کردو وه کو گر له نیوان جووته هاو ریکه دا به رز ده بووه وه، هه موو ئەو دار و دره ختانه ی زیروه شان ده کرد، هه نگی سوفاچ ته مه شای موریسوی ده کرد و به دهم بزه یه که وه ده یگوت: - که دیمه نیکه جوانه!

موریسو، به شادییه وه، بیئوه ی چاوی له ته په دۆری قولاپه که ی که به سه ر ئاوه که وه سه مای ده کرد بگوازیته وه ده یگوت: - باشه ئەمه له پیاسه وگه رانی سه ر جاده باشتر نییه؟

ھەرکە ئەو بەیانىيە يەكتريان ناسىيەو، زۆر بە گەرمى دەستى يەكدييان گوشى وئەو دیدارە کە زۆر لە رابردوو، لە جاران جياواز بوو، ھەستى جۆشدانەو. سوقاچ، ھەناسەيەکی ساردى ھەلکيشا ولە بن لیوانەو ھە گوتى: - چەند رۆژگاریکی ناخۆشە!

موريسو، برۆکانى ویکھینايەو ھەو بە کەسەرەو ھە گوتى: - بەتايبەتى لەم کەشەدا! کە ئەمە يەکەم رۆژى خۆرەتاوى ئەمسالمانە.

بەراستى، ئاسمان شين وسامال و پرشنگدار بوو.

ئەوسا، خەمین وخەوالۆ شانبەشانى يەکدى کەوتنە رى، موريسو، بەدەم رىو ھە گوتى: - دەنگ وباسى راول؟ خۆزگەم بەو زەمانە، چەند خۆشبوو!

سوقاچ پرسى: - کەى جاریکى دى بچينە راول ماسى؟

خۆيان کرد بە کافەيەکی بچووکا و بە دوو قۆلى بوتلى شەرابى " ئەفسنت " يان خواردەو ھە و ئەوسا بە سەر شۆستەکان کەوتن.

موريسو، لە ناکاوا وەستا وگوتى: - چۆنە بۆتلیکی دیکەش ھەلدەين؟

سوقاچ گوتى: - من ئامادەم.

خۆيان بە بارپیکى دیکەدا کرد. وەختايەک وەدەرکەوتن تا رادەيەک سەرخۆش بوون. دنيا فینک بوو، شنبەبايەکی نەرم لە رپوى دەدان. سوقاچ، وەستا، ھەوا فینکەکە ھینايە جۆش وگوتى: - چۆنە برۆين بۆ ئەویندەر؟

- بۆچی؟

- بۆ راولەماسى.

- لە کوی؟

- لە گراف و دورگەکەى خۆمان. بارەگاوبنکە سوپايیەکانى پيشەو ھەى لەشکرى فەرەنسى لە نزیکى کولومپە.

منیش کۆلۆنىل دومولان دەناسم، بیگومان بە ئاسانى ریمان دەدەن کە برۆين.

موريسو، لە کەیفان لە کەولى خوی نەدەحەجمى، بۆیە گوتى: - زۆر باشە، لە گەلت ديم.

لیکدى ھەلبەران، دواى ماو ھەیک ھەرکەسە و بە کەرەستەى راولى خۆیەو ھاتەو.

دواى يەک سەعات، دوو بەدوو مى رینگايان گرت و پاشان گەيینە ئەو قىلايەى کە کۆلۆنىلى تيا دەژيا، کۆلۆنىل بە رپوخۆشى داواکەى قەبوول کردن. ئیدى بە مۆلەتنامەو بەرپیکەوتن.

بەپەلە لە بنکەکانى پيشەو ھە تىپەرين وبە شارى چۆل و ھۆلى کولومپ دا رەت بوون، خۆيان لە نیو ئەو رەزانەدا بیینیو ھە کە بەرەو رپوبارى سین شۆر دەبوونەو. دەوروبەرى سەعات یازدە بوو.

لە کەرخى بەرانبەرا، شارى ئەرجانتوى لە گورستان دەچوو، بەرزايیەکانى ئورجيمون وسانوا، دەپروانى بەسەر ھەموو دەقەرەکەدا. بەلام ئەو دەشتەى بەرانبەرى کە تا نانتير دەرپویى چۆل و ھۆل بوو. جگە لە دار گیلایى رپوت وقوت ھیچی تری لینەبوو.

سوقاچ، قامكى بۆلای بهرزاییهكان راکیشا وبه چپهوه گوتی:- پرۆسییهكان لهو سهرهوهن!

له ههنبهر ئهوه چۆلهوانیه سامناکهدا ههستیان به نیگه رانییهکی زۆر دهکرد.

پرۆسییهكان! كهسیان تا ئهوه پرۆزه ههچ پرۆسییهکیان نهبینی بوو، بهلام ههستیان دهکرد، كه چهند مانگیكه گهمارۆی پارسییان داوه، ولاتهکهیان ویران دهکهن، تالان وچهپاوی دهکهن، خهلهکهکهی دهکوژن و برسی دهکهن، بهبی ئهوهی ببینرین ههست به بوونیان دهکری. ههچهنده لهم میللهته سهرکهوتوه دهترسان، بهلام له ناخی ناخهوه زۆریان رق لئی بوو.

موريسو، به دهمه لاکتیه گوتی:- دهی باشه ئهگه ر تووشی یهکیکیان بووین، چ بکهین؟

سوقاچ، به راویژه پارسییه تهنز ئامیزه کهی خوی گوتی:

- چی دهکهن، ماسیهکی سوره وه کراوی پیشکهش دهکهن.

ویرای ئهوهش، دوو دل بوون له وهی که له گونده که هیوه تر برۆن ودهرباز بین، بیدهنگیه که زۆر سامناک بوو.

ئهنجام سوقاچ، زاتی وه به رخو نا وگوتی:- دهی، با برۆین چش! بهلام دهبی به پاریزه وه برۆین!

ئیدی به ناو رهزیک کهوتن، به ماته مات و له سهر چۆکان، به وریایی لهم دهوه نه وه بۆ ئهوه دهوهن، دادهگه پان. هیشتا دهبوا به دهشتاییهکی پروته نا تپه پرن تا بگه نه که نار روبره که..

موريسو، پرومتهی نا به ئه رزه که وه تا دلنیا بی که کهس لهو دیار ودهقه رهدا نییه. ههر ههردووکیان بوون، کهسی دی لهو ناوه نه بوو، دلنیا بوون و دهستیان به راوه ماسی کرد.

دورگی مارانت له به رانه ریان بوو، له که نار که ی ئه وه به ری هاویر کردبوون. ئهوه خانوچه که یی که جارن خوارنگه یه کی تیا بوو، چۆل دیار بوو، پیده چوو چهند سالیک بی چۆل کرابی.

سوقاچ، یه که م ماسی گرت. موريسو، دووه می گرت. ئیدی ناو به ناو قولاپه کانیا ن هه لده کیشا و ماسیه کی بچووی زیوینی پیوه هه لده پلا. به راستی راوه ماسیه کی خوش بوو. ئیدی به دل و به گیان ماسیه کانیا ن لهو تووره که تورپانه دهنه که له به رپینانا وله قه راخ ئاوه که بوو. زۆر دلایان خوش بوو، ئهوه خوشییه یان بیر ده که وته وه که له میژ بوو، لییان قه دهغه کرابوو.

هه تا وه که خوش بوو، تیشکه گه رمه که ی به سهر شان و ملیاندا ده رشت، ئیدی نه گوینان له هه چ بوو، نه بیریا ن له هه چ شتیک ده کرده وه. له هه موو دنیا دابرا بوون. سه رقالی راوه ماسی بوون.

له ناکاوا دهنگیکی به هیژ به رزبو وه وه، ده تگوت له ژیر ئه رزه وه هه لقولا، ئه رزه که ی له رانده وه، نه خیر دهنگی مه ترهلۆز دووباره به رز بو وه وه.

موريسو، ئاوپی دایه وه، له وه به ری که نار که وه، له سه متهی چه پا، شاخی " قالیریا ن " ی به دی کرد، سه ره که ی سپی ده چوو وه وه، دوو که لی بارووت سه ره که ی داپوشی بوو، دوو که له که تازه بوو. نه خیر زنجیره دوو که لیکی دیکه ش به رز بو وه وه، ئه وسا گرمه یه کی دی هه ستا. نه خیر گرم و هوپ دهستی پیکرد، ناو به ناو شاخه که دوو که لی مه رگی لی به رز ده بو وه وه و لو تکه که ی سپی ده کرد و به ره به ره به رز ده بو وه وه و به ری ئاسمانی ئارامی ده گرت.

سوقاچ، شانەكانى ھەلتەكاند وگوتى:- ھەم دەستى پىكر دەوھ.

بەلام موریسو، كە بە نىگەرانییەو، دەپروانییە، تەپەدۆرى قولاپەكەى كە بەرەبەرە پۆدەچوو. موریسو كە پیاویكى ھیمن و ئاشتیخواز بوو، كە ئەو شەر و فەرتهنە و خوین ریزییەى بینى رقی ھەستا و لەبن لیوانەو، گوتى:- نازانم ئەم كەر پیاوانە چ لەزەتیک لە یەكدی كوشتن دەبین!

سوقاچ، لە لای خۆیەو گوتى:- ئەمانە لە حەیان خراپترن!

موریسو، كە تازە ماسیەكى زینابەى (زینابە: جۆرە ماسیەكى سپیە) گرتبوو، ھەلدايە:- تا حكومەتان ھەبى، ئەم حالە ھەر بەردەوام دەبى.

سوقاچ، قسەكەى پىپىرى وگوتى:- بەلام كۆمارى فەرنسا شەرى رانەگەیاندوو، شەرى ھەلنەگیرساندوو.

موریسو قسەكەى پىپىرى وگوتى:- لە سەردەمى پاشایەتى و پاشاكانماندا شەر لە دەرى را ھەلنەگیرسا، كەچى لە سەردەمى كۆماریدا، شەر لە ناوھە ھەلنەگیرسیت!

ئەم جووتە ھاورییە بەكاوھخۆ وەكو دوو كەسى سادە و بیوھى گەنگەشەى مەسەلەى سیاسى وشەریان دەكرد و ھەردووکیان قەناعەتیان وابوو كە ئازادى مەحالە. لەو كاتەدا لە سەر چىای قالیریانەو، مالاكانى فەرنسا توپپاران دەكران، خەلكەكەى دەكوژران، تەرو و شك پىكەو دەسووتاو ھەزار و یەك خەون وشادى چاوەروانكراو لەبار دەبران، ھەلنەوھەرىن، لىزەو لە شارو ولاتانى دید، ژان و سوپى لەبن نەھاتوو، دەچووھ دلى ژنان و كچان ودايكانەو.

سوقاچ گوتى:- ئىدى ئەو ژیانە!

موریسو، بە پىكەنینهو گوتى:- نا، بلى ئەو مردنە!

لە ناكاوا، لە ترسا راپلەكین، دەنگى پىیان ھاتە گوئ. كە ئاورپان دایەو، چوار زرتە زەلامیان بەدى كرد، چوار زەلامى چەكدار، یەك جۆرە جلكیان لەبەردا بوو، كلاوى عەسكەرییان لەسەر بوو، لوولەى تەفەنگەكانیان كردبوو ئەمان.

پەت و قولاپەكانیان لە دەست بەر بوو و لە روبرەكەدا نقوم بوون، لە چاو تروكانىكا ھەردووکیان قۆلبەست كرد و لە بەلەمىكان نان و ھەوالەى ئەو دوپگەییەیان كردن كە وایان دەزانى كەسى تیدا نییە. لە پشت ئەو خانووھە كە وایان دەزانى چۆلە، نزىكەى بیست سەربازیان، سەربازى پروسیان بینى.

كابرایەكى كەتەى زەلامى توكن، بە بەرەواژى لە سەر كورسییەك دانیشتبوو، قلیانىكى گەرەى بەدەستەو بوو و دەكىشا، بە زمانىكى فەرەنسى رەوان لى پرسین:- ئى، بەرپزینە راوھەتان چۆن بوو، باش بوو؟

لەو كاتەدا، سەربازىك ھاتە پىشەوھو توورەكەى كى توپى پر لە ماسى ھیتا و لە بەردەم ئەفسەرەكە داینا.

ئەفسەرەكە بە پىكەنینهو گوتى:- بەھبە! وادیارە راویكى باشتان كردوو. بەلام مەسەلەكە راو نییە. باش گوئ بگرن:- وادیارە ئیو بە بیانووى راو ماسیەوھ بو سیخووپى بو ئىرە نىردراون. بۆیە دىلتان دەكەم و گوللەبارانتان دەكەم. ئیو بە بیانووى راو ماسیەوھ بو جاسووسى ھاتون، بەلام كەوتنە بەردەستى مە. ئەمە ھەلەى خۆتانە، ھىچ خەتایەكى ئىمەى تیانىیە، چى بكەین لە شەرداين... بەلام گومانى تیا نییە كە بە بەرەكانى

پيشه و هدا هاتون، دهبي وشه ي نهينتان پي بي، دنا ئيزن نه دهران كه بگه نه ئيره، وشه نهينيه كه م پي بلين، ليتان ده بوورم و نازادتان ده كه م.

جووته هاوړي، مات وخه مبار به تهنشت يه كه وه وه ستابوون، نازايان له ترسا وله حه ژمه تا ده لهرزي.

نه فسه ره كه له سه ري پوي: - كه س به مه سه له كه نازانيت و به سه لامه تي بو مالي خو ده گه رينه وه وه نهين يه كه ش ناوه و ناو ده چيت، نه گه ر نهينيه كه نه دركين، يه كسه ر ده كوژرين، ئيدي بو خوتان سه رپشك بن.

جووته هاوړي، ورته يان ليوه نه هات، مته قيان له خو بري.

نه فسه ره كه، به هه مان هيمني، ده ستي بو لاي روبره كه راکيشا و له سه ري پوي: - باش بيربكه نه وه، دواي پينج خوله كي ديكه نقومي نه م ناوه ده بن. دواي ته نيا پينج خوله ك! هه لبه ته كه س و كار و مال و مندالتان هه يه!

هيشتا گرم و هوړي توپاران له چي اي فاليريانه وه به رده وام بوو. ماسيقانه كان، به كړي له جيي خو وه ستابوون. ياروي نه فسه ر به زماني نه لمان ي هه نديك فرماني دا. نه وسا، بو نه وه ي له جووته دي له كه وه نزيك نه بي، شويني كورسيه كه ي گوړي. دوازه سه رباز هاتن، له بيست شه قاوي جووته براده ره كه، وه ستان، تفهنگه كانيان له شانيان هينايه خواره وه.

نه فسه ره كه دووباره گوتي: - ته نيا يه ك خوله كي دي موله تتان ده دم.

نه وسا له ناکاوا هه ستا، له جووته فه رهنسيه كه نزيك بو وه وه، قولي موريسوي گرت، دووري خسته وه وه به ده نغيكي نه وي پي گوت: - كوا به په له وشه ي نهينيه كه م پي بل. نايه لم براده ره كه ت پي بزاني، هه نكي نازادتان ده كه م، گوايه به زه يم پيتاندا هاتو وه ته وه.

لي موريسو وه لامي نه دايه وه.

ياروي پروس ي، نه وسا سو قاجي برده لاوه وه هه مان پيشنيازي بو نه ويش كرد، هيچ وه لاميك ي نه دايه وه. جووته هاوړي دووباره له تهنشت يه كه وه ريز بوون. ياروي نه فسه ر فرماني ده ركرد. سه ربازه كان تفهنگه كانيان سوار كرد.

موريسو، له وه ده مه دا چاوي به تووره كه ماسيه كه كه وت، كه چند هه نگاويك له ولاي نه وانه وه له سه ر سه وزه گيايه كه دانرابوو. ماسيه كان له به ر تيشكي هه تاوه كه دا ده بريقانه وه وه هيشتا هه ر هه لده پلان. ترسيك به نازايدا هات، به خوي نه وه ستا، روندك له چاوي قه تيس مان.

له بن ليوانه وه گوتي: - به دوعا مسيو سو قاج!

سو قاج به رسقي دايه وه: - به دوعا مسيو موريسو!

ده ستيان ده نيو ده ستي يه كدي نا و، سه راپايان كه وته له رزين.

نه فسه ره كه هاواري كرد: - ناگر!

هه ر دوازه گولله كه له يه ك ناندا ته قينران.

سوقاچ، يهكسهه به دهما رما. بهلام موريسو، كه لهو كهلهگهت تر بوو، لار بووهوه، به دهوري خويا سورايهوه،
پووهو ئاسمان وبه پشتا كهوته سهر هاورپكهى و خوین له سينگييهوه و له كوني كراسهكهيهوه فيچقهى دهکرد.
ئهوسا ئهفسهههكه، فهرماني تازهى دهکرد.

سهربازهكاني بلاوهيان كرد و پاشان به پت و بهردهوه گهپانهوه، له لاقى مردووهكانيان بهست و بو كهنارى
روبارهكهيان ههگرتن، چيای قاليريان، ههر دهیگرماند، توپهله دووکهلیك سهرى لوتكهكهى گرتبوو.

دوو سهرباز موريسويان ههگرت، يهك لاقى وئهويدى سهرى گرتبوو، دوواني ديكهش، به ههمان شيوه "
سوقاچ " يان ههگرت. ئهوسا، كهوتنه دوژهنكى به ههر دوو جهنازهكه و، به ههموو هيئى خوianeوه توورپيان
دان، به حهواوه خولانهوهو ئهوسا به ئهستوونى كهوتنه روبارهكهوهو بهردهكان كرديانه كاريك كه له پيشا
لاقيان له ئاوهكهدا نقوم بييت.

ئاوهكه شلپهى ليههستا، ههچوو، كهميك بهرز بووهوه، ئهوسا ئارام بووهوه، ئيدى ورده شهپولان بهرهو
كهنازهكه كشان وكهميك خويناويان به سهروهوه بوو.

ئهفسهههكه، به دهنگيكي نهوى، بهبئ ئهوهى به ئاستهههيش شلوى بييت گوتى: - ئيستا نورهى ماسيهكانه.

ئهوسا بهرهو خانووهكه پويى. له ناكاوا چاوى به توورهكه ماسيهكهى سهر سهوزه گيايهكه كهوت. ههليگرت
تهمهشاي كرد، ئهوسا بزهيهكى كرد و بانگى كرد: - ويلهلم!

سهربازيک كه بهركوشهيهكى سپى له بهر بوو به پهله هات. كابراى ئهفسههه، توورهكه ماسيهكهى، بهرى
پهنجى جووته كوژراوهكهى، بو ههلا و ئهمرى پيكرد: - يهكسهه ئهه ماسيهانهه، كه هيشتا زيندوون، بو سوور
بكهوه، بيگومان زههيميكي خووش وبه لهزهته!

دواى ئهه قسهيه، له جيگاكهى خوى دانيشتهوهه، دهستی به قليان كييشان كردهوه.

کورسی چاکه رهوه

پیشکەشە بە لیون هینیک

ئەمە لە دواى ئیوارەخوانى کردنەوهى رپورەسمى دەستپیکى وەرزی راو وشکار، لە مولکەکهى مارکیز دوبرتران رووى دا. یازدە راوچى و هەشت ئاڤرەتى زۆر گەنج، پزىشکى ناوچەکه، هەموو لە دەورى میژیکى گەورهو پوناک، ئاوهدان بە جۆرهها میوهو گول، دانىشتبوون.

قسەوباس هاتەسەر قیان وعەشق، گەنگەشەیهکی گەرم دەستی پیکرد، گەنگەشەیهى ئەوهى که ئاخو ئینسان لە ژيانا یەک کەرەت دەکەوێتە داوى عەشقهوه یان چەند کەرەتیک. زۆر نموونه لە مەر ئەو خەلکانە هینرایهوه که لە ژياناندا تەنیا یەک کەرەت بە جدی عاشق بوون، هەر وهها کۆمەلێک نموونهش دەربارەى خەلکانیک هینرایهوه، که چەند جاریک و زۆر بە قوولى عاشق بووبوون. زۆر بەى پیاوهکان قەناعەتیان وابوو که عەشق و قیان وهکو نەخۆشییه، لەگینە چەند جاریک تووشى هەمان کەس ببیت و، تەنانهت ئەگەر تەگەرەیهک، یان بەرەهەلەستیکى بێتە رینگا و نەگات بە مەعشوقەکهى، بشیکوژیت. هەرچەندە ئەم بۆچوونه قابیلی گەنگەشە بوو، بەلام ئەو ژنانەى که زیاتر شاعیرانە بیریان دەکردهوه، تا لۆژیکیانە و واقعینانە، تەکهزبان لەسەر ئەوه دەکرد که خۆشەویستى راستەقینە، خۆشەویستى گەوره تەنیا یەک کەرەت تووشى بەشەر دەبیت، ئەم عەشقهش وهکو هوره بروسکه وایه، لە هەر دلێک بدات ئیدی بەتالى دەکاتەوه، رایدەمالی، دەیسووتینی و ئیدی جیگای هیچ هەستیکى دیکهى بەهیزی تیا نابیتەوه، هیچ خەونیکى دیکهى تیا ناروی.

بەلام مارکیز، که لە ژيانا، عەشقى زۆر جەرباندبوو، بە تووندی رووبەرۆوى ئەم بۆچوون و باوهره بووهوه: - من دلناتان دەکەم که دەشیت مروڤ، پتر لە جاریک، بە کول و بە دل عاشقینی بکات. ئیوه بەلگەتان بۆ ئەوهى که عەشق یەک کەرەتە ودووبارە نابیتەوه، ئەو خەلکانەیه که عەشق کوشتونى. که لە رای عەشقا خویان کوشتوو. وهلامى من بۆ ئیوه ئەمەیه که ئەگەر ئەو گەوجانە خویان نەکوشتا، دەرڤەتى ژيانان لە کيس خویان نەدایا، بیگومان چاک دەبوونهوهو سەرلەنوئى تی هەلدهچوونهوه تا ئەو کاتەى بە مەرگی ئاسایی دەمردن.

عاشقان، وهکو مەگوسارانن، ئەوهى مەى بخواتهوه، لە سەرى بەردەوام دەبیت، تەرکی ناکات، خۆشەویستیش وایه، ئەوهى جارێ خۆشەویستى بکات، بەردەوام دەبى لە سەرى. ئیدی ئەمە تەبع و تەبیعهتى بەشەر.

هەموو روویان کردە پزىشکەکه وئەویان کرد بە داوهر، ئەم پزىشکە، دکتۆریکی پیری پاريسى بوو ولهه گوندهدا گیرسابوووه، تکایان لیکرد، رەئى خوی لەو بارهیهوه بلیت.

بەلام هیچ راو بۆچوونیکى لەو بارهیهوه نەبوو، گوتى: - وهکو مارکیز گوتى، مەسەلهکه تەبع وتەبیعهته. سەبارەت بە من، ئاگام لە خۆشەویستیهک هەیه که پەنجا و پینچ سالى تەواو، بە بئ پسانهوهو تا مردن بەردەوام بوو.

مارکیزه، چهپلهیهکی لیدا وگوتى: - که شتیکی جوانه! چ بەختهوهره ئەو کهسەى بەو جۆره خۆشەویستى دەکات! هیچ شادمانییهک هاوتای ئەو شادیه دەکاتەوه که ئینسان پەنجا و پینچ دانه سال لە ناوچهرگهى گەرم و گۆرى سۆز و گودازیکى وهادا بژی! دەبى ئەو پیاوهى بەو جۆره خۆشویستراوه، چەند بەختهوهر بووبی! ئەوهیه ژيان.

پزیشکە که بزەیهکی کرد وگوتی: - بەلێ خانم، تۆ باشی بۆ چووی، یارۆی مەحبوب پیاو بوو. هەمووتان دەیناسن، " شوکیبە " ی دەرمانخانەچییه. ئاfrهتەکش دەناسن، ئەو پیرەژنە کورسی چاککەرەوێه بوو که هەموو سالیک دەهات بۆ کۆشک. جا سەبرم لیبگرن، تا بە پروونی بۆتانی بگێرمەوه.

یەکسەر جۆش و خرۆشی ئاfrهتەکان دامرکایهوه، روخساری گرژ و مۆنیان دەگوت: - ئۆف!

وهکو ئەوهی خوێههویستی تەنیا بۆ خەلکانی هەستیاری و جوان بی، تەنیا ئەو جۆره ئاfrهتانه شایستهی خوێههویستی خەلکی پایه‌به‌رز و به شکۆ بن.

پزیشکە که، له سەری رۆیی: - سێ مانگیك له‌مه‌وه‌ر، بانگ کرام بۆ سەرینی ئەو پیرەژنە که له جیگادا کهوتبوو. شەوی پێشوو، به عاره‌بانەکهی خۆی، که له جیاتی مالمیش به کاری دینا، گه‌یی بووه ئەویندەر، ئەو ئەسپه رایده‌کیشا که به چاوی خۆتان دیتوتانه، دوو سه‌گی ره‌شی زه‌لامی له گه‌لدا بوو، که هەم هاوده‌می بوون و هەم پاسه‌وان. قه‌شه له‌وی بوو، تازه گه‌یی بووه ئەویندەر... پرووی لیبانین که وه‌سپه‌ته‌که‌ی جی به‌جی بکه‌ین. جا بۆ ئەوهی دوا داوا و ئاره‌زووی خۆیمان بۆ پروون بکاته‌وه، چیرۆکی ژیا‌نی خۆی بۆ گێراینه‌وه. چیرۆکیک بوو که به‌عمراتم چیرۆکی وا سەیر و تاییه‌تی به سویم نه‌بیستبوو.

داک و بابی کورسی کۆنیان چاک و تازه ده‌کرده‌وه. قه‌ت رۆژی له رۆژان، مال و ماوايه‌کی جیگه‌ری به‌خۆیه‌وه نه‌بینی.

به‌منداڵی، به‌جلی شرو‌له‌وه ده‌سوراپه‌وه، چلکن و پلکن، له گه‌ل داک و بابیا، له قه‌راخ گوندان و به‌دیار که‌ند و له‌ندانه‌وه لایان ده‌دا، عه‌ره‌بانەکه‌یان ده‌کرده‌وه، ئەسپه‌که‌یان به‌ره‌للا ده‌کرد تا بۆ خۆی بله‌وه‌رێ، سه‌گه‌که‌یان وه‌ده‌ر ده‌که‌وت و ده‌م و قه‌پۆزی ده‌نایه‌ سه‌ر هه‌ردوو ده‌ستی. کچه‌ بچووکە‌که‌ش، خۆی له‌ نیو سه‌وزه‌زارو گیایه‌که‌دا ده‌گه‌وزاند، داک و بابی له‌ ژیر سپه‌ری دار بناوان دا، هەموو کۆنه کورسی و ته‌خته‌ شکاوه‌کانی ده‌قه‌ره‌که‌یان چاک ده‌کرده‌وه. که‌س له‌و ماله‌ گه‌رۆکه‌دا قسه‌ی نه‌ده‌کرد. دوا‌ی چه‌ند قسه‌یه‌کی که‌م سه‌به‌ره‌ت به‌وه‌ی کێه‌یان به‌ناو گوند بکه‌وی و به‌ سه‌ر ماله‌کاندا بگه‌رێ و هاوار بکات: - مالم کورسیه‌ کۆنی هه‌بێ چاکی بکات.

هه‌نگی ده‌که‌وتنه، بادان و ئاماده‌کردنی ته‌رکه‌ وشولان، هه‌رکاتی کچۆله‌که‌ دوور بکه‌وتاو ه‌ یان ده‌گه‌ل کورپێژگه‌یه‌کی گونده‌که‌دا تیکه‌لاو با، بابی به‌ توورپه‌یی گازی ده‌کرد: - به‌نیاز نیت بپه‌ته‌وه، هه‌ی نه‌گره‌سی به‌د فه‌ر!

ئەوه قسه‌ی هه‌ره‌ خوێشبوو که ده‌گه‌ل ئەو کویژۆله‌یه‌دا ده‌کرا. وه‌ختایه‌ک گه‌وره‌ بوو، ده‌یاننارد بۆ کۆکردنه‌وه‌ی کورسیه‌ شکاوان. ئیدی به‌ده‌م گه‌ران و گه‌ره‌کاو گه‌ره‌ک کردنه‌وه، کورانی ده‌ناسی و دۆستایه‌تی ده‌گه‌لیاندا په‌یدا ده‌کرد، به‌لام ئەمجاره‌یان که‌س و کاری کوره‌کان، به‌ توورپه‌یی بانگی منداڵه‌کانی خۆیان ده‌کرد: - ئەه‌ی ئەوه بۆ نایه‌په‌ته‌وه هه‌ی شه‌یتانی بازاری! خوام له‌و خوايه‌ بپه‌ینم، ده‌گه‌ل سه‌رگه‌ردانان قسه‌ بکه‌ی!

زۆرجار کورپێژگه‌کان، به‌ردیان تیده‌گرت.

که‌ ژنان، چه‌ند دراویکیان به‌ خیر و سه‌ده‌قه‌ دا‌ی، جوان و قایم هه‌لیگرت. رۆژیک، که‌ ته‌مه‌نی یازده‌ سالان بوو، له‌ کاتی‌کا به‌م ده‌قه‌ره‌دا ره‌ت ده‌بێ، له‌ پشت گۆرستانه‌که‌وه، تووشی " شوکیه " ی بچووک ده‌بیت، ده‌گره‌یا،

چونکه هاورپیه کی دوو فلسی لیدزی بوو، ئیدی فرمیسه کانی ئه و منداله دیهاتیه زور کاری تیده کات، که به لای ئه و کیژه وه، که به ئه قل و خه یالی ئه و کیژه، یه کیک بوو له منداله هه میسه شاد و به خته وه ره کان. له و کوره نزیک بووه وه، که به سه ده می گریان و خه مباریه که ی زانی، هه ر پاره یه کی پی بوو، که حه وت فلوس بوو، دایی، هه لبه ته وه ریگرت و روندکه کانی سرپی. کیژی خه ریک بوو له که یفان بالی ده گرت، زاتی وه به رخو نا و کوره ی ماچ کرد. به لام کوره که که مژوولی ته مه شای پاره که ی ناو دهستی بوو، ریگه ی لینه گرت. وه ختایه ک کیژی بینی کوره که نه ریگه ی لیگرت و نه لیی دا، جاریکی دیکه ش ماچی کرد، به دل و به گیان باوه شی پیدا کرد. پاشان هه لات.

ئه م کیژه کلؤله چی له میشکا بوو؟ ئایا له بهر ئه وه ی هه موو پاره که ی خوی دایی، رمووده ی بوو، یان له بهر ئه وه ی یه که مین ماچی میهرئامیزی دابووی؟ ئیدی نهینی و ران، چ بو مندال و چ بو گه وران هه مان شته.

به دریزی چی هه ند مانگیک هه میسه خه وی به و گوئی قه برستان و به و کوره وه ده بینی. جا به ئومیدی ئه وه ی که جاریکی دی بیدینیته وه، که وته پاره دزین له دایک وباوکی، فلسیک لیڤه و یه کیک له وی، ئیدی له پاره ی چاککردنی کورسی بوایه، یان له کرینی ئه و شتانه بوایه که به ویان سپارد بوو.

وه ختایه ک کیژی بو ئه و ده قه ره زفرییه وه، دوو فرانکی له بهرکا بوو، به لام ئه مجاره یان منداله که ی به شیوه یه کی دیکه بینی، له پشت جامخانه که ی دوو کانه که ی بابیه وه، به جلکی زور خاوتنه وه، له نیوان شووشه یه کی سوور و یه کیکی دیدا که کرمیکی دریزی تیابوو، وه ستا بوو.

ئه مه کردیه کاری که هینده ی دی خوشی بوئی، جوانی ئاوه رهنگینه که و پرشنگی شووشه کان زور سه رنجیان راکیشا.

ئیدی، بیره وه رییه کی له دلی خودا هه لگرتبوو که له سرینه وه نه ده هات. وه ختایه ک له سالی داها تووا، له پشت قوتا بخانه که وه بینی، ده گه ل هاورپیکانیا هه لماتینی ده کرد، پری دایی، باوه شی پیدا کرد و به تووندی که وته ماچکردنی، ته نانه ت کوره ی تاین ترسا و که وته هاوار کردن. جا بو ئه وه ی هیوری بکاته وه، هه رچی پاره یه کی پیبوو دایی. سی فرانک و بیست سه نت بوو. ئه مه پاره یه کی زور بوو، کوره که به حه په ساوی له م هه موو پاره یه ی ده روانی.

پاره که ی وه رگرت و ریگه ی دا به ئاره زووی خوی نه وازشی بکات.

ئیدی کیژی به دریزی چوار دانه سال له سه ر ئه م کاره ی به رده وام بوو، هه ر پاره یه کی هه بوایه دهیدائی، کوره ش، به ره زامه ندیییه وه له بری ئه و پارانه ماچی ده دایه. ئیدی جار سی فلسی ده دایی، جار دوو فرانک و جاریکی دی دوازه فلسان (ئه و جاره یان کیژی له حه ژمه تاندا گریا، به لام چ بکات، ساله که ی نه هات بوو) دوایه مین جار پینج فرانکی دایی، پاره یه کی گه وره ی بازنه یی بوو، کوره زور دلی پیخوش بوو، له خوشیا پر به زار پیکه نی.

کیژی ته نیا بیری له و ده کرده وه، کوره ش به تاسه وه چاوه روانی گه رانه وه ی ئه وی ده کرد، که کیژی ده بینی به غاردان به ره و پیری ده چوو، که کیژی ئه مه ی ده بینی دلی له خوشیا داده خورپا و خه ریک بوو بالی ده گرت.

پاشان كورپه ديار نهما، نيردراوبوو بۇ قوتابخانهى ناوهندى. كيژى به تاقيب و پرسياران ئهوهى زانى. پاشان به زيرهكى خوى كاريكى واىكرد كه داك و بابى ريگاي خويان بگورن، تا له كاتى پشووى هاوينه دا بهم دهقره دا تيپه پرن. لهم كارهيدا سهركهوت، به لام دواى يهك دانه سال، له حيله و حهوالهى بهردهوام. بهوجوره دوو دانه سال نهيتوانى كورپه تايين بدانيت، خهريك بوو نهيناسيتهوه، زور گورابوو، گهورهو جوان بووبوو، قاتيكي كهشخهى له بهردا بوو، به قوپچه زيپينهكهيهوه، زور به شهخسيهت بوو. كورپه خوى له گيلى دا، واى نواند نهيديتووه، به كesh و فش و لووتبه رزييهوه به لايلا تيپه پرى.

كيژى له سونگهى ئه مه وه دوو دانه رور گريا. ئيدى له و ساته وه يهك سهعات له دهستى كول وكورقان رهها نه بوو.

كيژى هموو ساليك دههاته وه، به بهردهميا رت دهبوو به بيئه وهى زاتى ئه وه بكات كه تهنانهت سلاويكى لييكات، بيئه وهى كورپه له خوى بگرى ته مه شايه كى بكات، سووكه ئاورىكى ليبداته وه.

كيژى خوشى دهويست، خهريك بوو بوى دين و هار دهبوو... كيژى بوى گيرامه وه: " ئه مه يه كه م پياو بوو له لهم دنيايه دا بينيم جه نايى دكتور! نه مده زانى ئاخو پياوى دى هه ن يان نا.

داك و بابى كيژى مردن، دريژهى به هه مان پيشهى وان دا، به لام له جياتى يهك سهگ، دووانى رگرت، دوو سهگى زهلامى در، كور نه بوو رووبه پروويان بيته وه.

رورژيك، بو ئه م گونده، كه دلى هه ر ليژه بوو، گه رايه وه، ئافره تيكي گه نجى بينى له دووكانه كهى " شوكيه " وه هاته دهري، قولى كردبوو به قولى خوشه ويسته كهى ئه م دا، ئه مه ژنى بوو، ژنى هينابوو.

كيژى ئيوارهى ئه و رورژه خوى خستبووه، حه وزه ئاوه كهى مه يدانى شاره وانبيه وه. ئيدى سه رخوشيكي مه ست، كه درهنگ بو مال گه رابوو وه فريائى كه وتبوو، دهري هينابوو وه و بو دهرمانخانه كهى بردبوو. ئيدى شوكيه ي كور، هه ر به جلكى ماله وه هاتبوو بو چاره سه ر كردنى، به بيئه وهى وا بنويئى كه دهيناسيت. جلكه كانى كيژى داكه ند و وشكى كرده وه وشيلاى، ئه وسا به راورژيكي تووند گوتى: - تو شيتى! ئينسان نايى به م راده يه بى ئه قل بيت!

ئه و قسانه به س بوون بو ئه وهى چاك بيته وه. ئاخري قسه ي ده گه لدا كرد! بو ماويه كى زور دلى به ئه و قسانه خوشبوو.

شوكيه، هيچ پارهيه كى، هه قى ئه و چاره سه ره ي ليوه رنه گرت، هه رچه نده كيژى زورى هه ولدا پارهى بداتى. ئيدى هه موو ژيائى به و جوره قه تيا. به دم كورسى چاكردنه وه، هه ر بيبرى له شوكيه ده كرده وه. هه موو ساليك له پشت جامخانه ي دهرمانخانه كه وه ده ييبنى. به رده وام هه ندى دهرمانى له و ده كرى. به و جوره هه م له نزيكه وه ده ييبنى و هه م قسه ي ده گه ل ده كرد و هه م به به رده وامى پارهى ده دايى.

وه كو له هه وه له وه پيمگوتن، ئه م به هاره مرد. دواى ئه وهى هه موو ئه م چيروكه خه مناكه ي بوم گيرايه وه، تكاى ليكردم، تكاى ليكردم كه به رى ره نجى هه موو ته مهنى، راده ستى ئه و پياوه بكه م، كه ئه م به دل و به گيان خوشى ويستبوو، ده يگوت له پيناوى ئه و دا كارى كردوو و زورجار له ده مى خوى گرتوو ته وه، تا شتيك بو ئه و

پاشه كهوت بكات و دلتيا ببیت، به لای كه مه وه، نه گهر بۆ تاقه جاریکیش بووه، دواى مردنى ئەم، بیری لیده كاته وه، یادیکى ده كاته وه.

ئیدی دوو ههزار وسى سهد و بیست و حهوت فرانكى دامى، بیست و حهوت فرانكم، بۆ رى و رهمى كفن و دفنه كهى، بۆ قه شه كه به جیهیشت و باقیه كهیم له گه ل خۇدا هیتا. رۆژى دواىی چووم بۆ مالى شوکیه. خوى و ژنه كهى له هه نهر یه كا دانیشتبوون و تازه خه ریک بوو له خواردى فراقین ده بوونه وه. هه ردووکیان قه له وه، خوش رهنگ و روو، بۆنى دهرمانى نوژداریان لیده هات. ئیدی غروور و خۆپه سندیان پتوه دیار بوو.

خولكى دانیشتیان كردم، شه رابیان بۆ دانام، به راویژیكى خه مناك دهستم به قسان كرد، دلتیا بووم خویان پیناگیریت و ده گرین.

هه ركه شوکیه زانى كه نه و سه رگه ردا نه، نه و كورسى چاكه ره وه گه رۆك و دهر به دهره، خۆشى ویستوو، به توورپه یی له جیى خوى راپه رى، توورپه وه كو نه وه ی ناو و باوى نه وى دزی بی، ریز و حورمه تی له نیو پیاو ماقولاندا شكاندبى، ناوى زړاندبى و، ژيانى له كه دار كردبى.

به لام ژنه كهى كه نه ویش هه ر توورپه بوو، به ته وسه وه كه وته پرته و بۆله: " نه و سوالكه ره! نه و به ره لایه! نه و هیچ و پووچه! " له وه زیاتر هیچ وشه یه كى دى بۆ نه ده هات.

شوکیه، هه ستایه سه ر پینان، به په له كه وته هاتو چۆ به پشت میزه كه دا، كلاوه قووچه یونانیه كهى هاتبووه سه ر گوئی. به دهمه لالکئوه گوتى: - شتى وا چۆن ده بى دكتور؟ نه م شتانه بۆ پیاو قه باحه ته! چار چیه؟ نه گه ر نه وسا، نه وسای كه له ژيانا بوو به مه م ده زانى، شكاتى پۆلیسم لیده كرد و وام به گرت ده دا كه به عه مراتی به ر نه بوایه! سه رم له ئاكامى نه م هه وه له خیرخوازییه ی خۆم سوورما، نه مه زانى چ بلیم یان چ بکه م، به لام چارم نه بوو، ده بوایه نه ركه كهى خۆم ته واو بکه م، دهستم به قسان كرده وه. گوتم: - رای سپاردم هه موو میراته كه یتان راده ست بکه م كه بریتیه له دوو هه زار و پینج سهد فرانك. به لام چونكه ئتوه نه وه تان پى خوش نییه، وا باشه نه م پارانه بدرى به هه ژاران.

ئیدی ژن و میرد، دامرکانه وه وه به حه په ساوى لییان روانیم. پاره كه م له به ركم دهرهیتا، پارهیك بوو له هه موو شوینیك كۆكرا بووه وه، تیکه له یه ك بوو له زير و پاره، نه وسا لیم دووباره كردنه وه: - قه رارتان به چیه؟

خاتوو شوکیه له پيشا هاته قسان: - مادامى نه مه دوا ئواتى نه و ژنه بووه... پیم وایه زه حمه ته ره فزی بکه ین. به لام میرده كهى كه تیا مابوو، گوتى: - به هه رحال ده توانین به و پارهیه شتىك بۆ منداله كانمان بكرین.

به راویژیكى وشكه وه گوتم: - كه یفى خۆتانه.

كابرا (شوکیه) له سه رى رۆیى: - كوا، مادام رایسپاردوویت، قه یدی نییه، وه ریده گرین، با بزانین به لكو ده یخه ینه کاریكى خیرخوازییه وه.

پاره كه م دایه و خواحافیزیم لیکرد و رۆیشتم.

رۆژى دواىی شوکیه هاته دیدهنیم و له ناکاوا گوتى: - به لام نه و... نه و ژنه عه ره بانه كه شى لیره به جیهیشتوو... تۆ چى لیده كهى؟

- هیچ، ئەگەر دەتەوئ، بیبه بو خۆت.

- زۆرچاکه. زۆرم پیویسته. دهیکه م به کوختهیهک له ناو باخهکه مدا.

ئوهی گوت و وهدهرکهوت. بهلام من گازم کرد وگوتم: - خو ئهسپهکهی و ههر دوو سهگهکهشی له پاش به جیماون، ناتەوین؟

ههلوستهیهکی کرد وگوتی: - نهخیر! چیمان لیبکه م؟ چیمان لیدهکهی بیکه.

پیدهکهنی. دهستی هیناو و تهوقهی دهگه ل کردم. چ بکه م! له شوینیکی و سنووردارا ناکری دکتور دژایهتی دهرومانخانه چی بکات.

سهگهکانم له لای خۆم گلدانهوه، ئهوقه شهیهش که حهوشه وبانیکی گهرهی ههبوو، ئهسپهکهی بو خوی برد. بهلام شوکیه عهره بانهکهی وهکو کوخته و که پر به کار دهبرد. به پارهکesh پینچ بهشی له سکهی قیتاردا کری.

ئهمه تاقه فیانی قوول بوو که له ژیانما سودفهیم کرد.

دکتورهکه، بیدهنگ بوو.

ههنگی مارکیزه، به چاوانی تهژی پووندهکهوهو له بن لیوانهوه گوتی: - بهراستی، ته نیا ژنان دهزانن خو شه ویستی بکه ن!

دونی

پیشکشه به لیون شاپرون

مسیق مارامبو، ئەو نامەییە هەلپچری که دونی خزمەتکاری بۆی هینا.

دونی پیاویکی چوار شانەیی رووخواش بوو، بیست سال بوو لەو مالهەدا کاری دەکرد، لە هەموو دەقەرەکهەدا وەکو خزمەتکار و نوکەرێکی زۆر چاک و نمونەیی باسەدەکرا.

دونی پرسی: - وادیاره ئاغام دلێ خواشه. ئاخۆ خەبەرێکی خواش گەییووته ئاغام؟

مارامبو، دەولەمەند نەبوو. کابرایەکی دەرمانگەری دیهاتی به قەناعەت و سەلت بوو، به دەرامەتییکی کەم دەژیا، که له رینگەیی دەرمانفرۆشتنەوه به دیهاتیان، به زەحمەت بە دەستی دەهینا.

بەرسفی دایەوه: - بەلێ کورم. جەنابی مالوا، و ئەو پیاوێی که هەرەشەم لیکردبوو دەیدەمه دادگا پەشیمان بوووتهوه، سبەینی پارهەم بۆ دەنیریت. پینچ هەزار فرانک بۆ بابایەکی سەلتی پیری وەکو من خراب نییه.

مارامبو، لە خواشیا دەستەکانی لیکدی هەلسوون. ئەم پیاوێ به تەبیەت قانیع بوو، زیاتر خەماوی بوو تا شاد، توانای کاری به درێژای نەبوو، سەبارەت به کارەکانی خواشی هەندێ بیموبالات و خەمسارد بوو.

خۆ ئەگەر هەندیک به هەلپه بوايه و سوودی له بۆشایی مردنی هەندیک له هاوکارەکانی خۆی، که له پینگە و پایەیی گرینگدا بوون، وەر بگرتایه و بچووبا شوینە بەتالەکانی ئەوانی پر بکردباوه و مشتەرییەکانی ئەوانی بۆ خۆی رابکیشابوایه، بیگومان دەیتوانی دەستکەوتی زیاتر بە دەست بیئی و خوشگوزەران بژی. بەلام شەرە شەقی گواستەوه و ئەو کارانەیی که دەبوایه له و پیناوهدا بیکردبان، ژێوانیان دەکردهوه. دواي دوو رۆژ بیرکردنەوه، دەیگوت: - دەی گوی مەدەیه! گرینگ نییه! بۆ جاریکی دی. چاوه‌روان دەکەم. هیچ زەرەریک له چاوه‌روانی ناکەم. لەوهیه شتیکی باشترم بیته‌ری. کەس نازانی خیر له چیدایه.

بەلام دونی به پینچەوانەوه، بەردەوام هانی ئاغای دەدا. به تەبیەت کەسیکی چالاک و چەلەنگ بوو، بەردەوام دەیگوت: - من بەش به حالی خۆم، ئەگەر بچووکتترین دەستمایەم هەبوایه، سەرۆهت و سامانیکی زۆرم پیکه‌وه دەنا. هەزار فرانکیکم بە دەستەوه بوايه، بەسم بوو، دەبووم به بازرگان.

مارامبو، بیئەوهی وەلامی بداتەوه، بزەیه‌کی دەهاتی و دەردەچوو بۆ باخچه چکۆله‌که و دەستی به ر‌اوینچکه و پیاسه دەکرد، دەستەکانی له پشتی دەنان و بە دەم خەون و خەیاڵانەوه دەهات و دەچوو.

دونی، وەکو پیاویکی دلخواش به درێژایی رۆژ دەستری، گۆرانی میلی و فولکلۆری دەچری. تەنانەت به دەم ئیش و کاریشەوه، بە دەم پاککردنەوه و سرینی شووشەیی هەموو پەنجەرەکانی ماله‌که‌شەوه، پر به زار گۆرانی خۆی هەر دەگوت.

مارامبو، زۆر جار بە دەم پیکه‌نینەوه پیتی دەگوت: - کورپی خۆم توو ئەگەر بەم چەلەنگییە کار بکە، سبەینی هیچ کاریک نابێ که بیکە.

پوژی دوايي، دهوروبهري سهعات نوي داني بهياني، کابرايهکي پوستهچي، چوار نامه ي دايه دست دوني که بيدات به ئاغاي. يه کيک له نامه کان زور سهنگين بوو. مارامبو، دهرگاي ژوورهکهي له سهر خوي داخست و تا عهسر نه هاته دهره وه. ئه وسا چوار نامه ي دايه خزمه تکارهکهي که بو پوسته خانه ي بهري. يه کيک له نامه کان بو مالوا بوو، زياتر له وه دهچوو وه سلي وهرگرنتي پاره که بي.

دوني، هيچ پرسيار يکي له ئاغاي نه کرد. ئه و پوژه دوني به پينچه وانه ي دوينيوه که دلي خوش بوو، خه مبار و دلته نگ ديار بوو.

شه و داهات. مارامبو، وهکو هه ميشه، له کاتي خويا چووه ناو جيگا و خه وي ليکه وت. به لام غه لبه غه لب و ژاوه ژاويکي نامو بيداري کرده وه. يه کسه ر له ناو جيگا که يدا دانيشت و گوئي هه لخت. به لام له ناکاوا دهرگاي ژوورهکهي کرايه وه، دوني هاته ژووره وه، موميک به دهستيکيه وه و چه قويه ک به دهسته که ي ترييه وه بوو، چاوه کاني دهرپوقي بوون، گو ناکاني، ليوه کاني گرژ بوو بوون. له وه دهچوو نياز يکي خراپي هه بيت، رهنگي زهر د هه لگه را بوو، رهنگي مردوي لينيشت بوو. حاي ر و حه په ساو. مارامبو، وايزاني به دم خه وه وه هاتوو و ئاغاي له خو نييه، له زگ بوو هه ستيت و فرياي بکه ويت، که چي خزمه تکاره که فويه کي له مومه که کرد و کوژاندييه وه و په لاماري جيگا که ي دا. . ئاغاي هه ر دوو دهستي برده پيشه وه تا خوي له و جه زره به يه بپاريزي که به پشتا خستي. هه وليده دا دهستي خزمه تکاره که ي بگريت، واي وينا ده کرد، توش ي جوړه شيتايه تيه ک بووه، بويه به م شيويه تبي به ربووه و پري ده داتي.

يه که م چه قو بهر شاني که وت، دووهم بهر ته وي لي که وت، سنيهم بهر سينگي که وت. ئاغا، شيتانه به ره قاني ده کرد، له تاريخه که دا په لي ده هاويشت، لاق ي ده وه شان د و هاوار يده کرد: - کور ه دوني! دوني! ئه وه شيت بووي، دوني؟

لي دوني، زياتر شيلگير ده بوو، به دم هه ناسه برکيوه زياتر په لاماري ده دا، ئه گه ر به سه ده مي له قه يه ک يان بوکسيکه وه که ميک دوور بکه وتبايه وه، خيرا و به توور په ييه کي زياتره وه ده گه رايه وه سهر ئاغاي. مارامبو، دوو چه قوي دي بهر لاق ي و يه کيک بهر زگي که وت. لي له ناکاوا بيروکه يه کي خيرا ي به ميشکا هات و هاوار يکرد: - به سه، دوني به سه، هيشتا پاره که م وه ر نه گرتوو ته وه.

دوني يه کسه ر ده ستبه ردار بوو، ئاغاي له تاريخه که دا گوئي له خيزه خيزي سينگي بوو.

مارامبو، به په له له سه ري پوي: - هيچم وه ر نه گرتوو ته وه. مالوا له به لينه که ي خوي ژيوان بووه ته وه و ده چيته دادگا. هه ر له بهر ئه وه ش نامه که م پيداي که بو پوسته خانه ي بيه يت. ئه گه ر باوه ر ناکه ي برو ئه و نامه يه ي سه ر ميژه که م بخوينه وه.

به هه رحال، ئه و شقار ته يه ي سه ر ته پله که که ي به رده م ته خته خه وه که ي هه لگرت و مومه که ي داگير سان د.

ئازاي له خوينا هه لکشابوو. په له خوين، ديواره که ي سوور کرد بوو. چه رچه ف و په رده کان وهه موو شتيک سوور بوو بوو. " دوني " ش که سه راپاي شه لالي خوين بوو، به بي جووله له ناوه ندي ژووره که دا ره ق راوه ستابوو.

مارامبو، که ئەمەى بینی وایزانی مردووه، له ترسا بورایهوه. له گەل رۆژه لاتنا وهخۆ هاتهوه. ماوهیهکی پیچوو، تا به تهواوی وههۆش هاتهوه و بویه رهکەى بیر کهوتهوه. له ناکاوا هیرش و پهلامارهکانی دونی و برینهکانی خۆی وهبیر هاتهوه، ترسیکی گهوره سهراپای داگرت، چاوهکانی نوقاندن تا هیچ نه بینیت. دواى چهند خولهکیک ترسهکەى رهوییهوه وهیور بووهوه، کهوته بیرکردنهوه، چونکه یهکسهه نه مردبوو، مانای وابوو، دهشیت دهرباز بیت. ههستی به بیتاقهتی، بیتاقهتیهکی زۆر دهکرد، بهلام نازاری زۆر نهبوو، ههچهنده ههندیک له برینهکانی، وهکو ئەوهی نفورچی لیبگریت، دهکرانهوه. ههروهها ههستی دهکرد خهریکه له سههما رهق دهبیتهوه و نازای تهپهوه به جوړی پیچراوتهوه وهکو ئەوهی له قومات نرابی. بیری کردهوه که ئەم تهپیه هی خوینه رژاوهکهیهتی، نیگه رانیهکی زۆر داگرت، نیگه رانی ئەو خوینه سوورهی که له بهری رۆی بوو و ههموو نوینهکانی تیوه چوو بوو. که بیری لهو دیمه نه ترسناکه دهکردهوه هیندهی دی دهشله ژا، بهتووندى چاوانی دهنوقاندن، بهلام وهکو ئەوه بوو که سیک به خۆرتی بیانکاتهوه.

دونى چى لى به سهر هاتووه؟ تو بلێ ههلاتییت!

ئەدى ئەم، مارامبو، ئیستا چ بکات؟ ههستیت؟ داواى کۆمهک بکات؟ بهلام ههركه له جیى خۆى بجولیت، به دلناییهوه زامهکانی دهکولینهوه وهیندهی خوین له بهر دهروات تا دهمریت.

له ناکاوا گوێی له دهنگی دهراگهکی بوو که دهکرایهوه. لهزگ بوو دلی بوهستیت. دونی بوو، بیگومان بو کوشتنی ئەو هاتووه. ههناسهی له خۆ بری، بو ئەوهی دونی وایزانی مردووه و لیبووتهوه.

ههستی کرد چه رهفهکەى له سهرا دهبریت ودهستیک دهخریته سهرا سینگى و نه بزى دهگریت. نازاریکی تیژ له نزیکى سمتى رایچلهکاند. یهکیک خهریک بوو دهیشۆرد، زۆر به هیواشی ئاوی پاکى پیندا دهکرد. ئەمه مانای وابوو که تاوانه که ئاشکرا بووه و یهکیک به دیارییهوهیه و دهروانی دهکات. ئوخزنیکی گهورهی له دل و دهروون گهرا، بهلام ههزی نه دهکرد، کاریکی وهها بکات که خۆی کهشف بکات و وا بنوینى که وههۆش هاتووتهوه، به ئاستهه چاویکی، یهک چاوی کردهوه، زۆر به پارێزهوه چاوی کردهوه. سهیری کرد دونی، دونی بهخۆی به دیارییهوه راوهستاوه! خودایا رهحم بکه! بهلەز و دووباره چاوی نوقاندهوه.

دونى! چى دهکرد! چى گه رهکه؟ چ ئوینیکی دیکه له بن سهره؟ چى دهکرد؟ بیگومان دهیشۆرد بو ئەوهی شوینهواری برینهکان بسریتهوه! و تۆزیکى دی له ناو باخه کهدا چالیکی سن مهتری ههلهکهنى و له چالهکهى دهنى و وای دادهپۆشیت که کهس نهیدۆزیتهوه! یان له ژیر زهمینه کهدا و له ژیر کوهله شهرا به نایابهکانا، دهیشاریتهوه.

مارامبو، کهوته لهرزین، هینده به تووندى رادهجفری که نازای دهههژی. له دلی خۆیدا دهیگوت: - تهواو تیاچووم، تیاچووم و ئەولاتریش!

بهوپهری نائومیدی چاوهکانی نوقاند، تا دوا وهشاندى چهقویهکه نه بینى. بهلام بهر چهقۆ نه درا. دونی، بهرزى دهکردهوه برینهکهى ده بهست. پاشان به دل و بهگیان کهوته بهستنی برینهکهى لاقى، ئەم برین پیچیه له ناغایهوه که دهروانگهه بوو، فیر بووبوو. ئیدی ئەزموونى تهواوی لهو پیشهیهدا پهیدا کردبوو، گومان له وهدا نهبوو. خزمهتکارهکهى دواى ئەوهی ههولێ کوشتنی دابوو، نها ههولیدهدا، فریای بکهوی و له مردن رزگاری بکات.

مارامبو، به دهنگیکی لهرزۆک به خزمهتکارهکهی گوت:- بۆ شۆردن و پاککردنهوهی برینهکان ئاوی پاک و دیتۆل بهکار بینه.

دونی گوتی:- وام کردووه قوربان.

مارامبو، هەر دوو چاوی کردنهوه.

ئیدی شوینهواری خوین نه بهسەر جیگاکهوهو نه له ژوورهکهدا و نه بهسەر دونی بکوژیشهوه نهما. بریندارهکه، له سەر چههرهفین سپی و خاوین پراکشابوو. دونی و مارامبو، تهمهشای یهکیان کرد. له ئەنجامدا مارامبو، به سۆزهوه گوتی:- تاوانیکی گهورهت کرد.

دونی، بهرسقی دایهوه:- قوربان ههنوکه بیر لهوه دهکهمهوه که بۆتی قهرهبوو بکهمهوه. ئەگەر سکالام لهسەر تۆمار نهکهیت، بهلینت دهدهمی که وهکو جاران به دلسۆزی خزمهتت دهکهم.

کاتهکهی، هی ئەوه نهبوو، خزمهتکارهکه توورپه بکات، مارامبو بهدهم چاو نوقاندنهوه گوتی:- سویندت بۆ دهخۆم که سکالات له سەر تۆمارناکهم.

(۲)

دونی، ئاگاکی پزگارکرد. شهو وپۆژ به دیارییهوه دهبوو. ژووری نهخۆشهکهی بهجی نهدههیشت. ئیدی دهرمانی دهکرد، نهبزی دهگرت، به خهمخۆرییهوه لیدانی دلی دهژمارد، ئیدی وهکو پهستاریکی کارامه و به دلسۆزی و وهفاداری کورپیکی خۆیهوه دهرمانی دهکرد و پپی رادهگهیی وخزمهتی دهکرد. زوو زوو له حالی دهپرسی:- ههنوکه حالت چۆنه گهورهه؟

مارامبو، به دهنگیکی کزهوه بهرسقی دهدایهوه:- تۆزی باشترم کورپی خۆم، سوپاست دهکهم.

وهختایهک بریندارهکه شهوان خهبهری دهبووهوه، زۆرجار ئیشگرهکهی دهبینی، له سەر کورسییهکهی دانیشتوو، دهگری و بهبیدهنگی روندکهکانی دهرسپیت.

دهرمانگری دیرین، پۆژی له پۆژان، له ههموو تهمهنیا ئەو نهوازش و مدارایهیی به خۆوه نهبینی بوو. له ههوهلهوه، له دلی خۆیدا بریاری دابوو:- ههرکه چاک بوومهوه ئەم نهگریسه له کۆل خۆ دهکهمهوه.

به ره بهره، پوو له چاکبوونهوه بوو، بهلام پۆژ به پۆژ، بریاری له کۆل کردنهوهی خزمهتکارهکهی، بکوژهکهی دوا دهخست. خهمی ئەوهی بوو که کس بهو شیوهیه خزمهتی نهکات، ئەمه جگه لهوهی ئەم ههتیوه چاو بهرخواری بوو و دهرسا شکاتی لیبکات له بهر ئەمه مارامبو به حیسابی خۆی داشی سوار بوو. ئاگاداریشی کردبووهوه که سکالانامهیهکی له لای داندووس داناوهو پپی گوتوو که ئەگەر ههر بویهریکی تازه پوویدا، ئەوا سکالاکهی بدات به دادگا.

مارامبو، پپی وابوو ئەم تهگبیره، له ههر زیدهگافییهکی تازهی دهپاریزی و وا له دونی دهکات به دل و بهگیان خزمهت و مدارای بکات. بۆیه دوو دل بوو لهوهی له کۆل خۆی بکاتهوه. وهکو چۆن جاران دوو دل بوو لهوهی دهرمانخانهیهکی باشتتر بکری بهو ئاوايه دوو دل بوو له دهرکردنی خزمهتکارهکهشی.

ههموو جارێ له دلی خۆیدا دهیگوت:- جارێ با پۆژی خۆی بیت.

دونی، وهکو خزمه تکاریکی نمونہ یی له سهر کاری خوی به ردهوام بوو. مارامبو چاک بووه وه، ئهوی له لای خوی هیشته وه. به لام به یانییه که له کاتیکا تازه له خواردنی تیشت بوو بووه وه، له ناکاوا له موبهقه که وه گوئی له غه لبه غه لیبک بوو. به په له چوو، سهیری کرد دونی خوی راده پسکینی و دهیهوی خوی له دهستی دوو پولیسان دهر باز بکات.

یاروی خزمه تکار ههر که چاوی به ئاغا که ی کهوت، دهستی به گریان و هاوار کرد:- ئاخری خه بهرت لیدام گوره م، ئه مه کاریکی باش نییه، به تاییه تی که به لیت دابوومی. تو خاوه نی به لینی خوت نه بووی جه نابی مارامبو. ئه مه باش نییه، شهرمه!...

مارامبو، به سه رسامی و خه مینی دهستی هه لبری و گوتی:- کوری خوم، باوه رم پیبکه، سوینه م به خوا من خه به رم لینه داویت. ئاگام له وه نییه که ئه م پولیسه به ریزانه چونیان زانیوه که تو هه ولی کوشتنی منت داوه.

پولیسه که راپله کی:- جه نابی مارامبو گوتت هه ولیداو هه بتکوژی؟

یاروی دهر مانگر، به حه په ساوی به رسقی دایه وه:- به لی... به لام نه خه به رم لیداو هه و نه شکاتم لیکردو وه... که م و زور باسم نه کردو وه... به زاتی خوا خه به رم لینه داوه... له و کاته به دواوه زور به باشی خزمه تی ده کردم... یاروی پولیس، لیبراوانه گوتی:- باشبوو به مه م زانی. دادگا تا ئیستا به مه ی نه زانیوه، له ئیستا به دواوه مامه له یه کی جدی ده گه ل ئه م کیشه یه شدا ده کات. من راسپیردراوم که خزمه تکاره که ت بگرم، چونکه تومه تباره به وه ی دوو مراوی له به ریز دو هامیل دزیوه و شایه دی به سه ره وه هه یه. داوی بوردن له تو ده که م جه نابی مارامبو. ئه م خه به ره ی توش ده گه یه نم.

ئه وسا ئوری لای پیاوه کانی دایه وه و ئه مری پیکردن:- ئاده ی با برۆین!

جووته پولیسه که " دونی " یان دایه پیش.

(۳)

پاریزه ره که له به ره قانیه که ی خویدا هوی ئه م بویه ره ی گه راندبووه وه بو شیتی و گوتبووی ههر دوو بویه ره که په یوه ندیان به یه که وه هه یه. به ته واوه تی روونی کردبووه وه که دزی ههر دوو مراوییه که و ئه و هه شت چه قویه ی له مارامبو دراون، زاده ی هه مان ئه قلیه تن. زور زیره کانه ئه و حاله تی ئه قل له ده ست دانه ده مکیه ی سه لماندبوو که بیگومان ئه گه ر له نه خوشخانه یه کی باشا و بو ماوه ی چه ند هه یفیک چاره سه ر بکری چاک ده بیته وه. هه روه ها به جوش و خروشه وه باسی دلسوزی به ردهوامی خزمه تکاره که ی دهره ق به ئاغا که ی کردبوو، که بهر چه قوشی دابوو، به ئانقه ست ئه و کاره ی نه کردو وه، به لکو زاده ی هاروژانیکی شیتانه بووه.

ئه و قسانه کاریان له مارامبو کرد، له ناخه وه هه ژاندیان، روندک زاییه چاوانی. پاریزه ره که ههستی به وه کرد، ههر دوو باسکی کردنه وه، ئاسینه ره شه دریزه کانی وهکو ههر دوو بالی شه قشه قوک (شه مشه مه کویره) کرانه وه و، به دهنگیکی له رزوک گوتی:- ته مه شا که ن، ته مه شا، ته مه شا که ن قازیانی به ریز. ته مه شای ئه م روندکانه بکه ن. له وه ی زیاتر چه دهر باره ی موه کیله که م بلیم؟ ئاخر چه وته یه ک و چه به لگه یه ک و چه لوژیکیک، هاوتای ئه م فرمیسکانه ی ئاغای ده کاته وه. له قسه کانی من به هیترن. له یاسا به هیترن. هاوار ده که ن: خوشبوون له و که سه ی که بو سه عاتیک ئه قلی له ده ست داوه!

داواى به زه يى، بۇ دهكات، داوا دهكات لىي خوشين!

ئوسا بىدەنگ بوو، دانىشت.

يارووى قازى ئاورى لاي مارامبوى دايه وه كه شايه دىيه كهه ي دهرهق به خزمه تكاره كهه ي زور باش بوو و لىي پرسى:- به لام به پيز، تهنانهت ئه گهر وامان دانا تو ئه م پياوهت به شىت زانى، ئه مه ماناي وا نىيه كه له لاي خوت رايبرى، چونكه ئه م شىت ييه گريمانه ييه ئه وه ناگه يه نى كه خه تهر نىيه.

مارامبو، به دهم سرپىنى چاوه كانىيه وه، به رسقى دايه وه:- چ بكه م جه نايى قازى؟ ئىدى زه مانه كهه ي وايه، له م زه مانه دا خزمه تكار به ئاسانى دهست ناكه وى... له و باشترم دهست نه ده كه وت.

ئىدى دونى ته برى بوو و له سهر حيسابى ئاغا كهه ي خرايه شىتخانه يه كه وه.

۱۸۸۳/۶/۲۸

سەرپه تکیک

دیھاتیان به خو و ژنه کانیانه وه، له هه موو ریگا کانی چوار دهوری " غودرفیل " وه، بو ناو باژیروکی ناوبراو داده گه ران، رۆژ رۆژی بازارکردن بوو. پیاوان، له پێشه وه، ملیان داده نه واند ورییان ده کرد، لاقه درێژو به هیزه کانیان، به هۆی کاری سهخت و دژواره وه شیوا بوون، به هۆی داچه قاندنی هه و جار هه شانی چه پیان بهرز بوو بووه وه و سمیتان خوار بوو بوو، به هۆی دروینهی گهنمه وه لاقیان لیکدی بلاو بوو بووه وه... ئیله که شین و بریقه دار و په خشانه کانیان که دهتگوت و ارنیش کراوه، یه خه کان و سه ری ئاسینه کانیان، به داوی سپی نه خشینرا بوون، به جوړی له دهوری سینگه ته ق و په قه کانیان هه لئا و سابوو، له تو وایه بالۆنیکه و خه ریکه ده فری و سه ریک و دوو دهست و دوو لاقیان لیوه ده رها تووه.

هه ندیکیان، په تیان له ملی چیلک یان گویره که یه ک کردبوو و رایان ده کیشا. ژنه کانیان له داوی چه یوانه کانه وه ده رۆیشتن و سه رو ته ره که ی تازه یان به ده سه ته وه بوو، به چه یوانه کانیاندا ده کیشا، تا خیرا تر برۆن. ئیدی سه به ته و زه میله ی گه وره یان به قولینانه وه کردبوو، لیره وه سه ری مریشک و له وینده ره وه سه ری سۆنه یه کی لی هاتبووه ده ری. هه رچه نده له پیاوه کان خاوتر رییان ده کرد، به لام له وان چه له نگتر بوون، به ده نیان وشک و راست بوو، سینگ و به رۆکه ته خته کانیان به شالیک دا پۆشی بوو، سه رو له چکی سپیان له سه ر کردبوو و سه رو کلاوی قووچیشیان به سه را له سه ر کردبوو.

پاشان عه ره بانه یه کی تاک ئه سپه به له قه له ق تپیه ری. دوو پیاو به ته نیشته یه که وه دانیشتبوون و عه ره بانه که ده ی هه ژاندن، ژنیکیش له بنه بانی عه ره بانه که دا رۆنیشتبوو، تووند خو ی به عه ره بانه که وه گرتبوو، بو ئه وه ی زۆر هه لی نه ته کینیت.

مهیدانی غودرفیل، جمه ی دههات، پر بوو له به شه ر و چه یوانات. ئیدی شاخی گا و گوتال و شه پقه ی قووچ و تووکنی گوندیانی ده وله مه ند و کلاوقوری دیهاتیان، به سه ر ئاپوړای خه لکه که وه دیار بوو. ئیدی هه را و زه نایه ک بوو سه گ ساحیبی خو ی نه ده ناسی، دهنگ و هاواری به شه ر، باره و بوړه ی گا و چیل و په ز، چه په و قروسکه ی سه گ و کسوکان، هه مووی تیکه ل بوو بوو، پیاو میشکی سه ری ده چوو، هه ندیجار قاقای پر شادمانی پیاویکی گوندی، یان بوړه ی دوور و درێژی چیلکی به سه تراوه ی پال دیواری مالیک، بهرز ده بووه وه و به سه ر هه موو هه را و زه نا و ژاوه ژاوه کانی دیدا زال ده بوو. هه ر هه موو ئه مانه بوئی گه وړانی لی هه لده قولاً: شیر، په بین، ئالف و گیا و ئاره قه، ئیدی ئه و بوئه ناخۆش و نه نگینه به شه ری و چه یوانیه ی لی بهرز ده بووه وه که تاییه ته به جووتیاران.

هوشکورن، که خه لکی بریوتیه بوو، تازه گه یی بووه غودرفیل و له و کاته دا که به ره و مهیدانه که ده چوو، به ده م ریوه په تکیکی بچووی بینی. هوشکورن، که وه کو هه موو نورماندییه کی ره سه ن کابرایه کی به قینات و کار قایم بوو، بیری له وه کرده وه، هه ر شتیک که لکی خو ی ده بیته. به زه حمهت دانه و بییه وه، چونکه باداری له گه ل بوو و جومگه کانی ئازاریان هه بوو، په تکه باریکه که ی هه لگرت، خه ریک بوو په تکه که ی لول ده کرد، سه یری کرد چه نابی مالاندان، که زیندرو بوو، له بهر ماله که ی خویدا وه ستاوه و ته مه شای ئه م ده کات. کاتی خو ی له سه ر هه وساریک به بینان تیک چوو بوو و چونکه هه ردووکیان کینه کیش و رکوونی بوون، هه ر ئاشته نه بوو بوونه وه.

هوشكورن، زۆرى به لاهه ناخوش بوو كه نه ياره كهي به و حاله وه، كه بۇ په تكيك دانه وى بووه وه، بيدىنى، ئيدى بله ز په ته كهي خسته ژير ئيله كه كه يه وه و پاشان له گيرفانى پانتوله كهي په ستا. نه وسا به دروه وه كو نه وهى له شتيك بگه رى، چاوى به نه زه كه دا گيړا و پاشان سه رى دانه واندوه و به ره و بازاره كه كه و ته رى.

ئيدى زوو به زوو و له ناو ئاپورا و هه را وزه نا و غه لبه غه لبي له په ستا و بيپسانه وهى سه واو مامه لهى خه لكه كه دا ون بوو. گوندييه كان ده ستيان به چيله كاندا دينا، دوور ده كه و تنه وه، پاشان ده كه پرانه وه و حاير و حه په ساو له وه ده ترسان هه لبخه له تينرين، بويه زاتيان نه ده كرد بريار بدن، چاويان ده برييه چاوى فرو شياره كه و هه وليانده دا بزنان كه چ ئوينيكي له بن سه ردايه و حه يوانه كهي چ عه بيبيكي هه يه..

به لام ژنه كان، زهميله و سه به ته كانيان له بهر پيى خوياندا دانابوو، مريشك و په له وه ره كانيان لى دهره يتابوون و لاقيان به ستبوون و له نه زه كه يان دانابوون، هه موو چاويان زه ق كرد بووه وه و پوپنه كانيان قوت كرد بووه وه. ژنه كان مامه له يان ده كرد، پنيان له سه ر نرخی دلخوازي خويان داده گرت، هه نديجار له ناكاوا به و نرخی قايل ده بوون كه پنيان ده درا ومشته رييه كه يان، كه هيدى هيدى دوور ده كه و ته وه بانگ ده كرد: - كوا جه نابي نه نتيم وه ره، بييه، خيري ليدينى. نه وسا ورده ورده مه يدانه كه چول ده بي و دهنگى زهنگى كليساكه، كاتى نيوه رول راده گه يه نيت و، نه وانهى له دووره وه هاتبوون به سه ر كاروانسه را وميوانخانه كاندا دابه ش ده بن.

له كاروانسه راکه ي گوردان دا، هوله گوره كه ي پر بوو له وانهى نانيان ده خوارد، حه وشه بهرينه كه ي پر بوو له هه موو جوړه عه ره بانه يه ك. عه ره بانه ي دوو چهرخى تاك نه سپى، عه ره بانه ي كورسى دار، عه ره بانه ي دى كه كه س ناوى نه ده زانى، هه ره هه مووى له زر و زبلا زهرد هه لگه رابوون، كون و پينه كراو، هه ر دوو مژانه كانيان وه كو دوو بازوو ده چوون به ئاسماندا، يان پيشه كه يان ده چوو به عارديدا و پاشه كانيان ده چوو به ئاسماندا.

له هه نبر نه و خه لكه دا كه له ده ورى ميزه كان دانيشتبوون و نانيان ده خوارد، سوپايه كي گه وه نيله نيل ده گرا، تينى گه رماكه ي دهيدا له پشتى نه وانهى له ريزى دهسته راستا دانيشتبوون. سى ريز شيشى گوشتى مريشك و كووتر و رانى به رخی به سه ره وه بوو. ئيدى بونى خوشى گوشتى برژاو، له ئاگردانه كه وه به رز ده بووه وه و ئيشتياى ده كرده وه.

هه موو جووتياره كان ليړه، له لاي وه ستا گوردان نانيان ده خوارد، نه م پياوه هه م خاوه نى كاروانسه راکه بوو هه م بازارگاني نه سپان بوو، پياويكى زور ليزان و ده وله مهنه د بوو. ئيدى هه ر قاپه خواردن بوو تينه په پرى و به تال ده بووه وه، نه مه جگه له شه رابى زه ردى سيو. ئيدى هه ر كه سه و باسى سه وا و مامه لهى خوى ده كرد، چى فرو شتوو و چى كړيوه، پرسيارى وه ختى داس و دره و ده كرا. كه شه كه بۇ سه وزه وات له بار بوو، به لام هيشتا بۇ گه نم زوو بوو.

له ناكاوا، له ناو حه سارى كاروانسه راکه دهنگى ده هول به رز بووه وه. هه موو خه لكه كه، جگه له چه ند كه سيكى بييموبالات، له جيى خو هه ستان، به ره و ده رگاكه و به ره و په نجه ره كان تاويان دا، هيشتا پارووه كانيان له ده ما بوو و ده ستمال سفره كانيان به ده سته وه بوو.

دواى نه وهى ياروى چيرقان (جارچى) له ده هول كوتان بووه وه به دهنگيكي پچرپچر و نارپك هاواريكرد: - هه موو خه لكى غودرفيل و هه موو نه وانهى كه له بازاره كه بوون، ئاگادار ده كه ينه وه كه نه م به يانييه، له سه ر ريگاي بوزفيل، له نيوان سه عات نو بۇ ده دا، يه كيك جزدانه كه ي ليكه و تووه، جزدانه كه ي چه رميكي ره شه و پينج

سه فرانکی تیا به له گه ل کومه لیک دوکیومینتی بازرگانیدا. تکایه هرکه سینک دوزیویه تیه وه، یه کسه ر بیهنیت بؤ شاره وانی یان بیباته وه بؤ به ریز فورتونی ئولبراک، له مانزفیل. پاداشتی بیست فرانکی دهریتتی.

ئهوسا کابرای چیرقان رویی. ئیدی له دووره وه دهنگی دههوله که و دهنگی کابرای جارچی دههات که به ره به ره کز ده بوو.

ئیدی خه لکه که که و تنه باسی بویه ره که و ئه گه ری ئه وه ی که ئاخو ریزدار ئولبراک جزدانه که ی دوزیویه ته وه یان نا. ئیدی فراقین خورا و ته واو بوو.

تازه خه ریک بوو له قاوه خواردن ده بوونه وه که عه ریف پؤلیسک، له دهرگاوه پهیدا بوو. هر له بهر دهرگاوه پرسى: - ئه ری به ریز " هوشکورن " خه لکی بریوتیه، لیره یه؟

هوشکورن، له و به ری میزه که وه رنیشتبوو، وه لامی دایه وه: - به لی، لیره م، ئه وه تام!

عه ریفه که له سه ری رویی: - کاک هوشکورن، بیزه حمهت له گه لما نایه ی بؤ شاره وانی؟ به ریه بهر ده یه وئ قسهت له گه لدا بکات.

یاروی دیهاتی، غافلگیر و نیگه ران، به یه ک بین قاوه که ی هه لدا و به کووره کوور هه ستا و به خاوه خاو که وته ری و له بهر خویه وه ده یگوت: - ئه وه تام! ئه وه تام!

و دوا ی عه ریفه که که وت.

به ریه بهر، له سه ر کورسییه ک دانیشتبوو و چاوه روانی ده کرد. هر خویشی دادنوسی ده قه ره که بوو. پیاویکی زه لامی به و یقار و ده ماور بوو. پیی گوت: - جه نابی هوشکورن، ئه م به یانیه بینراوی که له سه ر ریگای بوزفیل، ئه و جزدانهت دوزیویه ته وه که جه نابی ئولبراکی خه لکی مانزفیل بزری کردوه.

یاروی دیهاتی، چه په سا، ئه و تومه ته ی زور له بهر گران بوو، به بیه یچ سه ده میک ئه و گومانه یان له و کردبوو.

- من ... من ئه و جزدانه م هه لگرتو وه ته وه؟

- به لی، تو.

- به شه ره فم هر به و مه سه له یه شم نه زانیوه.

- ئاخو بینراوی.

- بینراوم؟ من؟ کی بینومی؟

- جه نابی مالاندان، زیندرو.

کابرای پیره میزی بیر که وته وه، له فیکه ی خوی حالی بوو، له داخا سوور بووه وه.

- ئاخ! ئه و بی ویزدانه بینیمی! بینیمی که ئه م په ته بچکوله یه م هه لگرته وه فه رموو جه نابی به ریه بهر.

ئهوسا دهستی به گیرفانیا کرد و سه ره په تکینکی لی دهرهینا.

لی به ریه بهر، به نه باوه ری سه ری له قاند: - یانی جه نابی هوشکورن ده ته وئ وام تیبه گه یه نی که مالاندان، که پیاوی درؤ نییه، ئه م په ته ی لیووه به جزدان؟

یارۆی دیتھاتی، به توورپهیی دهستی بهرز کردهوه، پووی وهرگپرا و تفیکی کرد، بۆ ئهوهی بهرهفانی له شهرف و ئیحتوباری خۆی بکات گوتی: - بهلام ئهوه حهقیقهتهکهیه جهنابی بهرپهوه، باوهرپکه ئهوه حهقیقهتهکهیه، بهگیانی خۆم ئهوه حهقیقهتهکهیه.

بهرپهوه بهر له سهری رۆیی: - دواي ئهوهی جزدانهکهت هه لگرتووه، ماوهیهکی زۆر چاوت به قورپهکه دا گپراوه تا بزانی ئاخۆ هیچ پارهییهکی لیکهوتووه ته ئهززهکه یان نا.

کابرا خهریک بوو له داخا وله ترسا دهبورایهوه.

- ئاخۆ چۆن!... چۆن بوختانی وا دهکری!... چ خودا بهرداره بهم درۆیانه ناوی پیاویکی پاک و بیگهرد بیته زپاندن! شتی وا چۆن دهبی!

بهلام بیهوه، باوهریان پینهکرد.

ئهوسا لهگهڵ جهنابی مالاندان دا پووبهروو کرانهوه. مالاندان هه مان قسهی خۆی دووباره کردهوه. نزیکه یهک دانه سهعات مشت و مپ و شهپه جوینیان کرد. جهنابی هوشکورن داواي کرد بیپشکنن، هیچیان پئ نهگرت. له ئهجامدا بهرپهوه بهر ئیزنی دا، ئاگاداری کردهوه که خه بهر به دادگا دهات و داوا دهکات ئهمری خۆی دهر بکات.

خه بهرکه بلاو بووهوه. وهختایهک یارۆی پیره میتر له شارهوانی وهدهرکهوت، خه لکهکه له دهوری خپ بوونهوه و زۆر به جدی و به تهوسهوه پرسیار پینچیان کرد. ئه ویش حال و حیکایهتی پهتکهکهی بۆ گپراوه. ئهوانیش به نهباوهرپیهوه پینهکهنین.

رۆیی، هه موو خه لکی رایان دهگرت، ئه ویش ئاشنا و پووشناکانی خۆی رادهگرت و حال و حیکایهت و بهسه رهاتی پهتکهکهی به وردی دهگپرایهوه و گیرفانهکانی بۆ هه لدهگپراوه تا بیسه لمینی که هیچی پئ نییه.

پینان دهگوت: - هه ی فیلبازی گهره!

ئیدی پهست و توورپه دهبوو، زۆری له بهر گران بوو که باوهریان پینه دهکرد، نهیده زانی چ بکات، بهردهوام حیکایهتهکهی خۆی دهگپرایهوه.

شه و داها، وهختی پویشتن هات. دهگه ل سئ دراوسینی خۆیدا وهرپکهوت، ئه و شوینهی نیشانان که پهتکهکهی لئ هه لگرتبوو. به درپژایی ریگا، حال و حیکایهتهکهی دهگپرایهوه.

شه وئ به ناو گوندی بریوتیه کهوت، تا هه مووان له حال و حیکایهتهکه ئاگادار بکاتهوه. تووشی که سیک نه بوو که باوهری پینکات. به درپژایی شه و به داخه وه تلاوه تهوه.

رۆژی دواي، دهووبهری سهعات یهکی پاش نیوه رۆ، ماریوس بوسیل، که وهرزیر و پهنجبهر بوو له لای جهنابی بروتون، بروتونش مه زرا و مولکداریکی خه لکی ئیموفیل بوو، جزدانه که، به هه موو دوکیومینت و پاره کهی ناوییهوه، بۆ بهرپز ئولبراکی خه لکی مانزفیل دهگپرایهوه. گوتبووی له ریگا دۆزیویه تیه وه و چونکه خوینه واری نییه، بردۆیه تیه وه بۆ ماله وه و داویه به ئاغای.

هه‌واله‌که له هه‌موو ده‌قه‌ره‌که‌دا بلا‌بو‌وه‌وه. ئەم هه‌واله‌ گه‌ییه هوش‌کۆرن، که خیرا که‌وته گه‌ران به ناو خه‌ل‌کی‌دا و ده‌ستی به گێ‌رانه‌وه‌ی حال و حیکایه‌ته‌که‌ی خۆ‌ی و ئەم ئاکامه‌ی ئیستا کرد.

سه‌رکه‌وت! ده‌یگوت: - من ئەوه‌نده‌ی خه‌فه‌تم به درۆیه‌که ده‌خوارد، خه‌فه‌تم به خودی مه‌سه‌له‌که نه‌ده‌خوارد. ئاخ‌ر زۆر ناخۆشه به‌هۆی بوختان و درۆیه‌کی نه‌هه‌قه‌وه خه‌ل‌کی لیت بکه‌ونه گومانه‌وه.

ئیدی به درێژایی پۆژه‌که‌ش هه‌ر باسی بویه‌ره‌که‌ی ده‌کرد، بۆ رێفینگانی سه‌ر رێگایان، بۆ مه‌شروب خۆ‌ی ناو باره‌کان، بۆ ئەوانه‌ی که پۆژانی یه‌کشه‌ممه له کلێساکانه‌وه ده‌هاتنه‌ ده‌ری، بۆ دۆم و خه‌راتی گێ‌راییه‌وه. خه‌ل‌کانی غه‌واره‌ی راده‌گرت و بۆیانی ده‌گێ‌راییه‌وه. نه‌ا بریک ئاسوده بوو، به‌لام هیشتا شتیک، که خۆ‌یشی به‌ته‌واوه‌تی نه‌یده‌زانی چیه‌، نیگه‌رانی ده‌کرد. خه‌ل‌کی که گوێیان لیده‌بوو، گالته‌یان پیده‌هات. پیناچوو قه‌ناعه‌تیان پێ‌ی بی و باوه‌ری پێ‌که‌ن. هه‌ستیده‌کرد له پاشمله‌ی ده‌لێن.

له سێ شه‌ممه‌ی داها‌تو‌دا، چوو بۆ بازارێ غودرفیل، هه‌یچ ئیشیکێ له بازار نه‌بوو، ته‌نیا ئەوه نه‌بی که حال و ماجه‌راکه‌ی خۆ‌ی بۆ خه‌ل‌کی بگێ‌ریته‌وه. مالاندان، که له به‌ر ده‌رگای ماله‌که‌ی خۆ‌یدا وه‌ستا‌بوو، که ئەوی بینی به‌ویدا ر‌هت ده‌بوو، پێ‌که‌نی. بۆچی؟

ئەوسا کابرایه‌کی فه‌لاحی خه‌ل‌کی کریکتوی راگرت، به‌لام کابرای فه‌لاح ده‌رفه‌تی نه‌دا حیکایه‌ته‌که‌ی ته‌واو بکات، مستیکێ دۆستانه‌ی به‌ ورگیا کیشا و به‌ پ‌وویا هه‌ل‌شاخی وگوتی: - برۆ هه‌ی فیلبازی گه‌وره! ئەوسا پشتی تیکرد و پ‌ویی.

هوش‌کۆرن، واقی و‌رما، زیاتر نیگه‌ران بوو، باشه بۆچی به‌ فیلبازی گه‌وره‌ی ناو برد؟

وه‌ختیک له کاروانسه‌راکه‌ی گوردان دانیشت، سه‌ر له نوێ که‌وته باسکردنی مه‌سه‌له‌که. کابرایه‌کی ده‌لالی خه‌ل‌کی مونتیفیلیه‌ گوتی: - ده‌ ده‌ی ده‌ی ئەمه‌ فیلیکی کۆنه، من ده‌یزانم، ئەو په‌ته بیانووه!

هوش‌کۆرن له بن لیوانه‌وه گوتی: - باشه ئەم قسه‌یه‌ت له چیه‌؟ ئەدی جزدانه‌که نه‌دۆزرایه‌وه؟

لێ یارۆی ده‌لال گوتی: - واز بینه‌ براده‌ر، ئەمه‌ فیلیکی ئاشکرایه، ئەمه‌ نمایشه، یه‌کیک ده‌یدۆزیته‌وه و یه‌کیک ده‌یداته‌وه، ئیدی به‌و شیوه‌یه مه‌سه‌له‌که په‌رده‌پۆش ده‌کری و دیزه به‌ده‌رخۆنه ده‌کری!

کابرای دیهاتی خه‌ریک بوو له داخا شه‌قی ده‌برد. ئەنجام له فیکه‌ی خۆ‌ی حالی بوو. به‌وه تۆمه‌تباریان ده‌کرد، که گوايه له رێگای هاوده‌ستیکێ خۆیه‌وه جزدانه‌که‌ی گه‌راندووه‌ته‌وه.

ویستی تووره‌ ببیت. به‌لام هه‌موو ئەوانه‌ی له‌وی بوون له قاقایان دا.

خواردنه‌که‌ی بۆ ته‌واو نه‌کرا، هه‌ستا پ‌ویی، خه‌ل‌که‌که له دواوه به‌ قیز و بیزه‌وه ته‌مه‌شایان ده‌کرد.

بۆ مال گه‌راییه‌وه، هه‌ستی به‌ شه‌رمه‌زاری ده‌کرد. له‌زگ بوو له داخا شه‌ق به‌ری، سه‌یر ئەوه بوو و ی‌رایی ئەوه‌ی وه‌کو پیاویکی نورماندی به‌ فه‌ند و فیل ده‌یتوانی ئەو تۆمه‌ته‌ی ده‌یاندايه‌ پالی بکات و بگره وه‌کو فیلیکی سه‌رکه‌وتوو خۆ‌ی پێ‌وه با بدات، که چی نه‌یده‌توانی بیتاوانی خۆ‌ی بسه‌لمینی، چونکه به‌ فیلبازی ناوی ده‌کردبوو. هه‌ستی ده‌کرد، ئەم گومانه‌ نار‌ه‌وايه، ناخی ناخی بریندار ده‌کات.

ئیدی که وتەوہ گێرانیەوہی حیکایەتەکە، هەموو پۆژی دەگێراییەوہ و هەر جارە ی هۆیەکی تازە ی بۆ زیاد دەکرد... ئیدی هەموو زیکر و فیکری هاتە سەر حیکایەتی ئەم سەرە پەتە، تا زیاتر بەرهەقانی لە خۆی دەکرد و زیرەکانەتر گەنگەشە ی دەکرد، خەلکە کە مەتر باوەریان پێدەکرد.

لە پاشملە دەیانگوت: - ئەمە بیانوی درۆزنانە، خۆ درۆ باجی لە سەر نییە.

هەستی بەوہ دەکرد، لە پاشملە ی دەگوتری، زۆری لە بەر گران بوو، خەفەتی دەخوارد، هەرچیەکی دەکرد بیفایدە بوو.

بە ئاشکرا دەپووکایەوہ.

ئەهلی رابواردن و سوعبەت داوایان لێدەکرد حیکایەتی (سەرە پەتەکە) بگێریتەوہ، تا پێی رابوین، وەکو چۆن داوا لە سەربازیک دەکری، چۆنیەتی ئەو هێرشە بگێریتەوہ کە بەشداری تیا کردووە، بەو ئاویە داوایان لەم دەکرد کە حیکایەتەکە ی بگێریتەوہ.

ئاوہزی بە تەواوەتی تیک چوو بوو، پۆژبە پۆژ لاوازتر دەبوو. لە ئاخر و ئۆخری هەیقی کانوونی یەکەمدا نەخۆشکەوت ولە جیگادا کەوت. لە سەرەتاکانی هەیقی کانوونی دووہمدا، بەدەم ئاویەنگەوہ، تەکەزی لە سەر بیگەردی و بیتاوانی خۆی دەکرد و دەگوت: - تەنیا سەرەپەتکیک بوو... پەتیکی بچووک... ئەگەر باوەر ناکە ی فەرموو ئەوہ تا جەنابی بەرپۆەبەر.

گورگ

به بونهی جه ژنی قه شه هوبیره وه، له نک بارون رافیل دانیشتبووین، مارکیز دارفیل، دوی نانی ئیواری ئه مهی بو گئیراینه وه.

ئه و رۆژه که له کیویه کمان راو کردبوو. له نیو هه موو ده عوه تکراره کانا ته نیا مارکیز له و راو و شکاره دا به شداری نه کردبوو، چونکه ئه و ئه هلی راو نه بوو و راوی نه ده کرد.

به درییایی ئه و ئیواره خوانه ئاوه دانه، باس هه ر باسی پاکتاو کردن و قهرکردنی حیوانات بوو، ته نانه ت ژنه کانیش به تاسه وه گوئیان له و حیکایه ته خوینینانه ده گرت که جیگه ی باوه ر نه بوون. ئه وانهی که قسانیان ده کرد، به ده م قسانه وه ساتی هیرش وشه ری نیوان پیواه کان و حیوانه کانیان به رجه سته ده کرد، ده ستیان به رز ده کرده وه و به دهنگی به رز بویه ره که یان ده گئیرایه وه.

ئاغای دارفیل، ده ماوه ریکی چاک بوو، به راویژیکی شاعیرانه و زور کاریگه ر شتی ده گئیرایه وه. زورجار ئه م حیکایه ته ی گئیرابووه وه، زور به ئاو و تاو ده یگئیرایه وه، بو وشه ی هه لبژارده دانه دهما و دیمه نه که ی له به رچاوی گوئیگران به رجه سته ده کرد.

- من به ریزینه، قه ت راوم نه کردوو، باوکیشم راوی نه کردوو و ته نانه ت باپیره م و باوکی ئه ویش راویان نه کردوو. باپیره گه وره م کورپی پیاویک بوو، به قه د هه مووتان راوی کردوو له سالی ۱۷۶۴ دا مردبوو، جا با بو تانی بگئیرمه وه چوون.

ناوی جان بوو، ژنی هه بوو و مندالیکی هه بوو، ئه و منداله باپیره ی باپیره م بوو. ئه مه له گه ل برا بچوکه یدا، که ناوی فرانسوا دارفیل بوو، له ده قه ری لورین، له کۆشکه که ی خو مانا که له ناوه ندی لی ره واریکا بوو ده ژیا.

فرانسوا دارفیل، ئه وه ندی ئاشقه راو بوو که ژن هینانی له بیرکرد وهه ر به سه لتی مایه وه. خو ی و براهه ی سال دوا زده ی مانگ، بیوچان، بیئه وه ی بیزار بن، هه ر راویان ده کرد. ئیدی راو بو ئه وان هه موو شتیک بوو، ته نیا چه زیان له راو بوو، ته نیا له راو و دنیای راو حال ی ده بوون، بابه تی به ر و دویان باسی راو بوو و له پیناوی راودا ده ژیان.

ئیدی ئه م عه شقه توونده تیکه ل به خوینیان بوو بوو. پیوه ی ده سووتان، به جو ری بالی به سه ریاندا کیشابوو، که جیگای بو هیچ شتیک دیکه نه هیشته بووه وه.

هیچ که سیک بو ی نه بوو، له کاتی راوا، به هیچ بیانویه ک بیزاریان بکات. باپیره گه وره م له کاتیکا له دایک بوو بوو که بابی خه ریکی راوی ریویه ک ده بیته. به لام جان دارفیل ده سته برداری راوه که ی نابی به تووریه ی ده لیت:- شه یتان به نه عله ت بی، ئه م گه وچه ده یتوانی چاوه روان بکات تا راوه که ته واو ده بوو!

به لام فرانسوا ی برای، پیده چوو له و زیاتر عاشقه راو بیته، هه رکه له خه و را ده بوو، پیش هه موو شتیک ده چوو سه ریکی تاژییه کانی دها، پاشان سه ری ئه سپه کانی دها، ئه وسا ده چوو، به ساچمه زهن به ر ده بووه ته ی ره کانی ده وره به ری کۆشکه که، تا کاتی ئه وه ده هات بچیته راوی حیوانیکی گه وره.

له دهقه ره که پښيان دهگوترا جه نابی مارکيز و جه نابی مارکيزه چکول. پياو ماقولانی ئه و زهمانه گوښيان به و شتانه نه ددها به پيچه وانه ی پياو ماقولانی ئیستاوه، که دهیانه وی له قه به کان به گوږه ی گه وره یی و بچووی ریز بکن. وهکو چوون کوری جه نه پال به میرات و له رۆژی له دایک بوونه وه سهرهنگ نییه، کوری مارکيز، به زهروورته کوونت نییه و، کوری فیکونت بارون نییه. (فیکونت شهریفیکه له بارون گه وره تر و له کوونت بچووکتره. مارکيز له هه موویان مه زنتره.)

با بیمه وه سهر باپیره کانم...

وادیاره زور بالایان بهرز بووه، زور تووکن و دلرهق و بههیز بوون. بچووکه که یان که له برا گه وره که ی دريژتر بوو، دهنگی گه وره وگړی ئه وتوی پیوه بوو، که هاواری بگردایه گه لای دار ودرهخته کانی ناو لیږه واره که دهه ژین. هه لبه ته به گوږه ی ئه فسانه یه که که خوی پیوه راده نا.

دیاره ده بی دیمه نی ئه م دوو زه به لاهه وهختایه ک سواری ئه سپه زه لاهه کانیاں ده بوون تا بچنه راوی، زور جوان بووه.

له ناوهندی زستانی ۱۷۶۴ دا، دنیا زور سارد ده بیته و گورگان به راده یه ک در ده بن که په لاماری ئه و دیهاتیانه ددهن که درهنگ بو مال ده گه رانه وه و به شهوان به دهوری ماله کاندا ده سوپانه وه و له خورئاواوه تا خوره لات به ردهوام ده یانلورانده و په لاماری ته ویلانیان ددها و ههر حه یوانیکیان تیا بوايه ده یانخوارد.

خیرا قاوی داکهوت، که گوايه گورگی گه وره، بور باویکی مه یله و سپی په یدا بووه، دوو مندالی خواردووه و قوی ژنیکی بچریوه و هه رچی سهگی دهقه ره که هه یه، هه مووی خنکاندووه، گوايه به بیترس به سهر په رژین و ته یمانی مالاندا بازی ددها و لووتی به بنی ده رگای مالانه وه ددها تا بوون بکات. هه موو خه لکی ده یانگوت هه ستیان به هه ناسه ی کردووه، که گړی چراکانیانی له راندووه ته وه. ئیدی ترس له هه موو دهقه ره که دا بلاو بووه وه. هه ر که ئیواره داده هات ئیدی که س نه یده ویرا له مال بیته ده ری.

برایانی دارفیل، برپاریان دا ئه و گورگه بدوزنه وه و بیکوژن، ئیدی هه موو پياو ماقولانی دهقه ره که یان ده گه ل خودا بو گه ری راوی گه وره ده برد.

به لام فایده ی نه بوو. بیهوده به نیو لیږه واره کانا ده گه ران و ده وه نه جار په کانیاں ته ی ده کرد، گورگه ی به دغه ر له هیچ شوینیکی دیار نه بوو. گورگانیاں ده کوشته، به لام هه مان گورگ نه بوو. جا ئه م گورگه وهکو ئه وه ی بیه وی توله بکاته وه، هه ر رۆژی تاقیب بکرایه، بو شه وه که ی په لاماری چه ند ریواریکی ددها، یان چه ند په زیکی ده خوارد، هه میسه ه ئه م کاره ی له شوینیکی دور له و شوینه ده کرد، که به رۆژه وه تاقیبی ئه ویان تیا کردبوو.

ئه نجام شه ویکی دزه ی کردبووه ناو ته ویله ی کوشکه که ی دارفیله وه و دوو په زی قه له وی خواردبوو.

برایانی دارفیل، زور تووره دهن وئمه به بیژی و ئالنگاری راسته وخو دهنان. هه رچی سهگی در ودرنده و فیره راوی حه یواناتی ترسناکیان هه یه له گه ل خودا ده یانبن و ده چنه راو، له به ره به یانه وه تا ئه و کاته ی هه تاوی ئال، له پشت درهخته زه لام و پرووته کانه وه ئاوا ده بیته، لیږه واره کان ددهنه ژیر پیوه و گورگه ی تاین نادوزنه وه.

ئەنجام، بە توورەيى، بە سواری ئەسپەکانیان دەزقنەو، سەریان لە زیرەکی ئەم گورگە دەسوورمى که چۆن خۆی دەرباز دەکات، لە کاتیکا که ئەوان هەموو تەمەنى خۆیان لە راو وشکار بە سەر بردوو. بە هەر حال لە ناکاوا ترسیکی گونگ دایگرتن.

برا گەرەکه گوتى: - ئەم حەيوانه، حەيوانىکی ئاسایی نییە. وا هەستدەکه م وەکو ئینسان بێردەکاتەو.

برا بچووکەکه بەرسفی دایەو: - هەقە بە قەشە باشیەکهی زاوامان بلیین، دوعا بە سەر یەکیک لە فیشەکهکاندا بخوینى، یان داوا لە کاهینیک بکهین، نوێژی لە سەر بکات. بێدەنگ بوون.

ئەوسا جان لە سەری دەروات: - تۆ تەمەشای خۆر بکه بزانه چەند سوورە! وادیارە گورگە زەلامەکه ئەمشەو کهتتیکی گەرە دەکات.

هەرکه لە قسەکهی بوووە ئەسپەکهی جەنەى بەست، ئەسپەکهی فرانسواش کهوتە جووتە وەشاندن. بيشهیهکی چر وچوگوردی پر لە گەلای وشکیان هاتەری، حەيوانىکی بۆر باوی زەلام، لە بەردەمیانهو دەرپەری و بەناو لێرەوارەکهدا بە غار بۆی دەرچوو. لە خۆشیا هاواریان لی بەرز بوووەو، ئەوسا هەرکهسە و خۆی بە سەر یال و ملی ئەسپە زەلامەکهیا دا و خۆی دانەواندەو و بۆی دەرچوو، بە هاندان و هاوار و مامیز لیدانەو ئەسپەکانیان تاو دەدا. جووتە سواری کارامە ولە زەبر، بە جۆری بۆی دەرچوون، لە تۆ وایە ئەوان، ئەو ئەسپە زەلامانەیان لە نیوان رانی خۆدا هەلگرتوو و بە ئاسمانەو دەفرن.

بەوجۆرە وەکو با بۆی دەرچوون، جەنگەلە چوگوردەکهیان دەبری، بە دۆلندا نشیو دەبوونەو، هەورازیان دەبری و خۆیان بە خەرەندە تەنگەکاندا دەکرد و بۆقی راویان لیدەدا تا دەست و پێوەند وسەگ و تاژیەکانیان ئاگادار بکەنەو.

لی لە ناکاوا، لە گەرمەى ئەو تەکان و تاوانە دا، سەری باپیرم بەر لقیکی گەرە دەکهوی و سەری شەق دەبی، لە ئەسپەکهی بەر دەبیتهو دەمریت، ئەسپەکهی جەنە دەبەستی، دەترسی، دەرەویتهو لە تاریکی لێرەوارەکهدا ون دەبیته.

برا بچووکەکهی یەکسەر دەووستی، خۆی هەلەدەتە خوارەو، براکهی هەلەدەگریتهو، دەبینى مۆخ و خوین لە برینەکهیەو دەچۆری.

بەدیار جەنازەکهو دادەنیشیت، سەرە شیواو وخویناویەکهی دەنى بە هەر دوو ئەژنۆیەو چاو دەبریته روخسارە وشکهکهی برا گەرەکهی.

بەرەبەرە ترس دایدەگریته، ترسیکی دەگمەن که پیشتر کهم و زۆر هەستی بەو جۆرە ترسە نەکردبوو، ترس لە تاریکی، ترس لە تەنیایی، ترس لە بيشه چۆلەکه و لە گورگە زەبەلاحهکه که تازه، تۆلەى خۆی لی کردبوونەو و برا گەرەکهی کوشتبوو.

تاریکیهکه سات بەسات تاریکتر دەبوو، چاو چاوی نەدەبینى، سەرما لە کیشا نەبوو، دارەکان قرچە قرچیان پیکەوتبوو. فرانسوا هەستا، سەراپای دەلەرزى، نەیدەتوانى لەو هی پتر لەویندەر هەلبکات، هەستی دەکرد خەریکه

ههرهس دینیت. دنیا کش ومات، هیچ دهنگی نه دههاته گوی، نه دهنگی سهگ وتاژیهکان، نه دهنگی شه پیور و بوقی راوکردن نه دههات، هموو دهنگهکان له کهل و ئاسوی نادیارا ئاوا بووبوو. ئیدی ئه و بیدهنگیه خه مناکه و له و شه وه سارد و سه هۆلینه دا، یه جگار به سام وترسناک بوو.

به هر دوو دهسته زهلامهکانی، جهنازه قورسه که ی جان هه لدهگری، دهیخاته سهر زینه که تا بو کوشکی بهریته وه. ئه وسا به خه مباری و بیحه واسی وه کو ئه وه ی سه رخوش بی، بو مال ده که ویته ری. ههست به ترس و سه رسامیه کی سه یر دهکات.

له ناکاوا تا پویه کی گه وره به ریگا که دا، که سات به سات پتر له تاریکیا غه رق ده بوو، تیپه ری. ئه و تا پویه گورگه که بوو. یاروی راوچی له ناکاوا رده جفری، ته زوویه کی سارد وه کو دلویه ئاویک، به گازهرای پشتیا داده چوری. وه کو ره به نیک، نیشانه ی خاچ ده کیشیت، هاتنه وه ی کوت و پری گورگه که و سورانه وه ی به و دیار و ده فهره دا، شپزه ی دهکات. به لام دووباره چاوی به جهنازه که ده که ویت، که له به رده میا و به سهر ئه سپه که وه راکشاوه و سارد بووه ته وه. له ناکاوا ترسه که ی ره ویه وه و به تووره یی، له حیرس و تووره ییدا ده له رزی، ئه سپه که ی به مامیزان دا و دووی گورگه که که وت.

ئیدی به دوا ی گورگه که دا، به ناو دۆل و لیزه وار و جهنگه لان که وت، بیشه ی وای ده بری که قهت نه یدیتبوو، چاوی بری بووه ئه و په له سپیه ی، که به ناو تاریکیه که دا هه لدههات.

ئه سپه که شی وه کو ئه وه بوو، هیزیکی نادیار و گونگ بیجولینیت... ملی بهرز گرتبوو، راسته وراست غاری ده دا، ئیدی سهر و لاقی مردوو که، به سهر ئه سپه که وه شوپ بووبونه وه و بهر دار و تاویران ده که وت. ئیدی که سهری بهر دار و درهختان ده که وت، قژه که ی هه لده که نرا، هه نیه ی که بهر لق و پوپان ده که وت بریندار ده بوو و خلتانی خوین ده بوو، مامیزی پیلاوهکانی توئیکلی دارهکانی بریندار ده کرد.

له ناکاوا، سواره که وئه سپه که ی له لیزه وار که ده رچوون و به ناو شیوه له یه که که وتن. مانگ تازه له چیاکانه وه هه لدههات. شیوه له که، به رده لان بوو، گاشه به ردیک بهری گرتبوو و ریگا که ده رنه ده چوو، گورگه که یه کسه ر بایدا یه وه.

فرانسوا، له خو شیا هاواریکی ئه وتوی کرد که وه کو ته شبریق دهنگی دایه وه، به شمشیره که یه وه خوی له ئه سپه که ی هه لدا یه خواره وه.

گورگه که، پشتی کوور کرده وه و خوی گیف کرده وه، چاوهکانی وه کو ستیران ده بریقانه وه. به لام پیش ئه وه ی شه ره که دهست پییکات و تیک بگیرین، یاروی راوچی له زهر، براکه ی داگرت، له پال تاویریکا داینا و به ردیکی نایه پال سهری که یه که پارچه خوین بوو و وه کو که سیکی کهر بدوینی، هاواری به گویدا کرد: - ته مه شا، جان گیان، ته مه شای ئه مه بکه!

ئه وسا خوی به سهر درنده که دا دا. وای هه سته کرد هینده ی هیز وتوانا هه یه که کیوئیک هه لکه نی، که به دهستهکانی به ردیک بهاریت، چه یوانه که ده یویست پری بداتی و ورگی هه لدریت. به لام راوچییه که، له ملی نه وی و تووند گرتی، ته نانه ت چه کیشی به کار نه برد، ئیدی ورده ورده خه ریک بوو ده یخنکاند و به دهم ئه و کاره وه به خو شحالییه وه گوئی له هه ناسه و لیدانی دلی ده گرت که به ره و وه ستان ده چوو. پیده که نی، زیاترو زیاتر گوشاری ده خسته سهر ملی گورگه که و، به دهم هاواری شادییه وه ده یگوت: - ته مه شا که جان، ته مه شا که!

ههنگی، گورگه که له هەر بهره قانییهک کهوت، له پهل و پۆ کهوت. گیانی دهرچوو.

فرانسوا، هه لئگرت و بردی له بهر پئی براکه یا فری دا و، به راویژیکی میهره بانه وه دهیگوت: - هانی، هانی،
ئهمهش تۆله ی تۆ جان گیان، ئا ئه وه تا! به چاوی خۆت بیینه!

ئه وسا هەر دوو جهنده که که ی، به بان یه که وه نایه سهر زینه که و که وته وه ری.

که ییه وه کۆشک، هه م شاد بوو هه م خه مبار، که باسی کوشتنی گورگه که ی ده گپرایه وه، له که یفان له که ولی
خۆی نه ده حه جمی و که بویه ری مردنی براکه ی ده گپرایه وه، له داخا ده گریا و ردینی خۆی ده پنییه وه.

پاشان، وه ختایه ک باسی ئه و پۆژه ده هاته پیشی زۆرجار به چاوانی ته ژری پوندکه وه ده یگوت: - ئه گه ر جانی
داماو بییدیتبا چۆن ئه و گورگه م خنکاند، دلنیام به شادییه وه سهری ده نایه وه!

به لام بیوه ژنی ئاوه لزاواکه م، به جۆری راوی له بهر چاوی تاقه کورپه که ی خست، که ئه م رقه پشتاوپشت و
بابه ل باب هات تا گه ییه من!

مارکیز دارفیل بیدهنگ بوو. ئه وسا یه کیک له ئاماده بووان لئی پرسی: - ئه م حیکایه ته خه یالییه، وانیهه؟

یاروی گوتیار گوتی: - سویندت له سه رم نییه، سویندت بۆ ده خۆم که هەر هه مووی، له هه وه لیه وه تا کۆتایی
واقیعی و دروسته.

ژنیک به دهنگیکی ناسک گوتی: - گرینگ نییه، خه یالی بی یان واقیعی، چه ند خۆشه پیاو ئه م جۆره سۆزانه ی
هه بیته.

ترس

پیشکشه به: ا.ج.ک. وسمانس

دوای شام سهرکه وتینه سهر که شتیه که. ده ریای سپی ناوین له به رده مماندا ئارام، له تو وایه ناجولیت، تریفه ی مانگ به سهریه وه عه کس ده بووه وه. که شتیه که هیدی هیدی داده گه را، دووکه لیکه ره شی پینچاوپینچی به ئاسماندا ده کرد، ئاسمان ئه ستیره باران بوو، له تو وایه به بار ئه ستیره ی پی وهرکراوه. ئاوه سپیه که له دوامانه وه به هوی سورانه وه ی خیرای پانکه کانی که شتیه که، یه کپارچه که فاو بوو، هه ندیک تیشکی ده دایه وه له تو وایه تریفه ی مانگه و قولپ ده دا.

شه ش یان هه شت پیاو بووین، هه موو بیده نگ له فکران راچوو بووین، چاومان بری بووه ئه فریقای دوور که بو ئه ویندهر ده چووین. کاپتنه که که له ناوماندا دانیشتبوو و جگه ره ی ده کیشا، له ناکاوا دهستی به هه مان گه نگه شه کرده وه که له کاتی شیودا، کرابووه وه.

- به لی ئه و روزه زور ترسام. که شتیه که کم شه ش دانه سه عات به و تاویره وه که تی چه قی بوو مایه وه و شه پولی ده ریا به هه موو هیز وقوه تیه وه خوی پیدا ده کیشا. ئیدی خو مان وشانسمان ئه و شه وه که شتیه کی بار هه لگری بریتانی که ره ژووی بار کردبوو، فریامان که وت و هه لیگرتین.

هه نگی پیاویکی که ته ی زه لام، دم و چاو سووتله، مه ند و به و یقار له و پیاوانه بوو که وات وینا ده کرد، زور دیار و ده قه رانی نادیار گه راوه، رووبه رووی مه ترسی و تالوکه ین به رده وام بووه ته وه، چاوه مه نگه کانی، زوریکیان له و دیمه نه غه ربانه ی که دیتبوونی، له قولایی خو دا هه لگرتبوو، به پوالت له پیاویکی کارامه و ئازا ده چوو، بو یه که مجار هاته قسه و گوتی: - جه نابی کاپتن گوتت ترسایت، من باوه ر ناکه م ترسایت، تو وشه که به هه له به کار ده به ی، گوزارشت له و هه سته ناکه ی که له و ده مه دا دایگرتوویت. پیاوی ئازا هه رگیز له و خه ته ره ناترسیت که دیته ری، راسته هه لده چی، ده شله ژئ، نیگه ران ده بی، به لام ترس شتیکی تره.

کاپتنه که به پیکه نینه وه گوتی: - سهیره! دلنیا به که ترسام.

کابرای ره شتاله، به راویژیکی نه رم وهیدی گوتی: - ریگه م بده با بو تی روون بکه مه وه! ترس (کی زور ئازایه له گینه تووشی ترس بییت) شتیکی سامناکه، هه ستیکی زور به سامه، وه کو هه ره سی روچ وایه، بیر ودل گرژ ده کات، ته نیا ناوه که ی، ناوه یانی، له رزت لیدینیت. به لام پیاوی بویر، نه له هه نبه ر رووبه روو بوونه وه ی هیرشا و نه له هه نبه ر رووبه روو بوونه وه ی مردنی ئه سخ دا و نه له هه نبه ر هیچ خه ته ر و تالوکه یه کدا تووشی ئه و حاله ته نابیت. ئه مه له هه ندی بو نه و حاله تی نا ئاساییدا، له ژیر هه ندی بان دور و کاریگه ری گونگا، له هه نبه ر هه ندیک خه ته ری ئالوزا، روو ده دات، ترسی راسته قینه، زیاتر له بیدار بوونه وه ی ترسی خه یالی و زور کون دایه. پیاویک ئه گه ر باوه ری به تا پویان هه بییت و وا وینا بکات به شه وان تا پو ده بینیت، هه لبه ته هه ست به ترس، به هه موو مانای ترس، ده کات.

من ده سالیک له مه پیش، به روژی پوناک ترسم که شف کرد. پار زستانی ش، له شه ویکی کانوونی یه که مدا هه ستم پیکرد. هه رچه نده من له ژیانی خو ما، به زور تالوکه و مه ترسیاندا تی په ریوم و تووشی هه ندیک ریسکان بووم که له کاتی خویدا کوشنده دیار بوون. زور جار شه رم کردووه. ریگر و دزان به نیمچه مردووی به جینیان

هیشتووم. له ئەمریکادا، به شوپشگێرو یاخیان له قەلەم داوم و ئەمری ئیعدامیان بۆ دەرکردووم. له کەناراوهکانی چین دا، له سەر کەشتیهکهوه توورپیان دامه دەریاوه. هه‌موو جارێک وام ویتنا ده‌کرد که ته‌واو ئیدی ده‌مرم و ده‌بریمه‌وه، که‌چی خیرا زندو ده‌بوومه‌وه، وه‌کو ئه‌وه‌ی نه‌ بام دی بی نه‌ باران، هه‌لده‌ستامه‌وه.

به هه‌رحال، ئەمه ترس نییه.

من له ئەفریقا هه‌ستم به ترس کرد، هه‌رچه‌نده سەر به ولاتانی باکووره، هه‌تاو وه‌کو چۆن مژ و دوومان ده‌په‌وینیته‌وه، به‌و ئاوايه ده‌په‌وینیته‌وه وقووتی ده‌دات. جا دیقه‌ت بده‌ن به‌پزینه، ژیان له لای پوژه‌لاتیان ناکاته هیچ، هیچ بایه‌خیکی نییه، یه‌کسه‌ر خۆیان راده‌ستی قه‌ده‌ر ده‌که‌ن، خۆیان به‌خوا ده‌سپێرن. شه‌وانیان ساف و دووره له‌و ترس و نیگه‌رانیه‌ی که زاله به‌سه‌ر می‌شکی خه‌لکانی ولاته سارده‌کانه‌وه. له پوژه‌لاتا ره‌نگه‌ پیاو هه‌ست به‌ دوو دلی و سلکردنه‌وه بکات، به‌لام ترسی له لا نییه، ترس له لای وان باو نییه.

ده‌ی باشه با بۆتانی بگێرمه‌وه که له ئەفریقادا چیم به‌سه‌ر هات: له باشووری ئورگلا (شاریکی جه‌زایره) به‌ناو له‌لان و گردۆکه گه‌وره له‌کاندا تیده‌په‌ریم، ئورگلا، سه‌یرترین ناوچه‌ی جیهانه. به‌خۆتان له‌لانه‌کان ده‌زانن، له‌لانه ته‌ختانی به‌رینه‌کانی کەناراوه‌کانی ئوقیانوسی ئەتلەس ده‌زانن. زۆر چاکه! ئەوه بیننه به‌رچاوی خۆتان که خودی ئوقیانوسه‌که، بووه به‌ له‌لانی که ناوه‌ندی باهۆزیکا. باهۆزیکی بیده‌نگ شه‌پۆلانی ته‌پ و تۆزی زه‌ردباو بیننه به‌رچاوی خۆتان. شه‌پۆلی چی، هه‌ریه‌که‌یان به‌ به‌رزی چیايه‌ک، ئەم شه‌پۆلانه یه‌کسان نین، جو‌راو جو‌ر و جیاوازن، خۆری باشوور کلپه و بلیسه‌ی سووتینه‌ری خۆی به‌سه‌ر ئەم ده‌ریا تووره و بیده‌نگه‌دا ده‌پزێی. ئیدی ده‌بی به‌سه‌ر ئەم شه‌پۆله زی‌رینه‌دا هه‌لگه‌پیی و داگه‌پیی و به‌بی و چان و به‌بی هیچ سبیه‌ریک، ئەم هه‌وراز ونشیه‌ بکه‌یت. ئەسه‌په‌کان به‌ده‌م هانکه هانکه‌وه، تا بن ده‌ستیان له‌م گردۆکه له‌مانه پو‌ده‌چی و داده‌خزی و ئەوسا ده‌رده‌چیته‌وه و به‌قه‌د پالی گردۆکه‌یه‌کی دیدا هه‌لده‌گه‌پ.

دوو دۆست بووین، هه‌شت سه‌ربازی فه‌ره‌نسی و چوار ساره‌قمان به‌خۆ و وشتره‌کانیانه‌وه ده‌گه‌لدا بوو. قسه‌مان نه‌ده‌کرد، گه‌رما وماندوووه‌تی شپه‌زه‌یان کردبووین، تینوووه‌تی وه‌کو ئەو بیابانه ئاگرینه وشکی کردبووین. له ناکاوا یه‌کیک له پیاوه‌کان نیمچه هاواریکی کرد، هه‌موومان راوه‌ستاین. دیارده‌یه‌کی گۆنگ غافلگیری کردین، دیارده‌یه‌ک که ته‌نیا خه‌لکی ئەو دیار وده‌قه‌ره دوورانه ده‌یانزانی چیه‌.

له شوینیکی نزیکي ئیمه‌وه، له شوینیکه‌وه که نه‌ده‌هاته ده‌ست نیشانکردن، ده‌نگی لیدانی ته‌پلیک ده‌هات، ته‌پلی گردۆکه له‌مینه‌که بوو، به‌ ئاشکرا ده‌نگی ده‌هات، گه‌رمه‌گه‌مه‌که‌ی جارێ به‌رز و جارێ نزم ده‌بووه‌وه، ئەوسا ده‌وه‌ستا، ده‌ستی به‌ لیدان ده‌کرده‌وه، لیدانیکی غه‌ریب.

ئەو عه‌ره‌بانه‌ی له گه‌لما بوون، حایر وحه‌په‌ساو ته‌مه‌شای یه‌کتریان ده‌کرد. یه‌کیکیان به‌ زمانه‌که‌ی خۆی گوتی: - مردن به‌ سه‌رمانه‌وه ده‌سوپیته‌وه!

هاواریکه‌م، تو بلی براکه‌م، له سه‌ر ئەسه‌په‌که‌یه‌وه که‌وته خواره‌وه، سه‌ری به‌ پیتشا که‌وتبوو، گه‌ره وگه‌رمای هه‌تاوه‌که برده‌بووی.

دوو دانه سه‌عاتی ریک من هه‌ولمدا فریای بکه‌وم و رزگاری بکه‌م، لی فایده‌ی نه‌بوو. ده‌هۆله شوین نادیاره‌که، هیشتا هه‌ر له گویمه‌ ده‌نگیده‌دایه‌وه، ده‌نگدانه‌وه‌یه‌کی گۆنگ ونامه‌فه‌ووم. هه‌ستم به‌ ترس کرد، ترسیکی راسته‌قینه، ترسیکی قیزه‌ون، ده‌گه‌بیه سه‌ر ئیسقانه‌کانم. دۆشداما له هه‌نبر ئەو جه‌نازه ئازیزه‌دا، له و شیوه‌له ئاگرینه‌دا،

که ونبووه نیوان چوار گردۆلکه لمه وه و تیشکی هه تاوه که خه ریک بوو دهیسووتاند. له کاتیکا ئیمه به سهدان فرسه ق له نزیکتین گوندی فه ره نساوه دوور بووین، دهنگی دههۆله، به خیرایی له گویماندا دهنگی ده دایه وه.

ئه و پۆژه، له رازی ترس حالی بووم، به لام له بۆنه یه کی تردا باشتر په یم پیبرد.

کاپتنه که، قسه که ی پیبری: - ببوره قوربان، ئه دی ته پله که چی لیها ت؟ چی بوو؟

کابرای گه شتیار گوتی: - نازانم، که سیش نایزانی. ئه و ئه فسه رانه ی که زۆرجار، ریکه وتی ئه و ریتمه غه ربیه ده که ن، هۆیه که ی ده گێر نه وه بۆ ئه و دهنگ و دهنگدانه وانیه که به هۆی بلاو بوونه وه ی گردولکه لمینه کان، یان ئه و گه ردیله لمانه ی بهر قه لناشک و بنچک و کۆمه له گیای وشکه وه بوو ده که وتن، ئه و دیارده یه به زۆری له نزیک ئه و پرووه کانه وه پرووی ده دا، که گه رمای هه تاو وشکی کردبوونه وه هه لی قرچاندبوون.

ئیدی ئه م ته پله ته نیا جۆره تراویله که یه کی دهنگی بوو و هیچی دی. من پاشان به مه م زانی.

جا با بویه ر و به سه رهات ی دووه می خۆمتان بۆ بگێر مه وه.

ئه مه یان. زستانی بووری، له بیشه یه کی باکووری پۆژه له لاتی فه ره نسا دا پرویدا. ئاسمان هینده تاریک بوو، که دنیا دوو سه عات زوتر له کاتی ئاسایی خۆی بوو به تاریکه شه و. ده لیله که م پیاویکی دیها ت ی بوو که له نزیکی منه وه و به رینگایه کی ته نگاو، به ژیر چره کاژستانیکا ری ده کرد، که بایه که خۆی به لق و پۆپه کانیا ده کرد. ده یانلوراندا، له به ینی لق و پۆپی دار کاژه کانه وه، گه واله هه ورم ده بینی که بله ز تیده په رین، هه ورین سه رگه ردان له تۆ وایه له بهر شتیکی سامناک هه لدین. هه ندیجار به هۆی هه لکردنی بایه کی توونده وه، لیژه واره که هه ره هه مووی به ئاراسته ی بایه که ده نه وییه وه ونالین وئاخینیکی به کول و کۆفانی لیبه رز ده بووه وه. هه رچه نده خیرا ریم ده کرد و جلکی ئه ستوورم له بهر بوو، که چی سه رمام بوو.

قه رار وابوو، له لای پاسه وانی دارستانیک، که ماله که ی زۆر لیمانه وه دوور نه بوو، نانی ئیواره بخۆین وه ره له وئ بنووین. من به نیازی راو بۆ ئه وینده ر ده چووم.

ده لیله که م جار جار چاوی هه لده بری و له بهر خۆیه وه ده یگوت: - که که شتیکی خراپ و ناخۆشه.

ئه وسا که وته باسی ئه و خه لکانه ی بۆ لایان ده چووین. باوکه که دوو سال له وه پیش، راوچییه کی سه ریچی کاری کوشتبوو، ئیدی له و ساته به داوه هه میشه خه مناک بوو، ده تگوت دنیای به سه ردا روخواه، ئه و پیاوه دوو کوپی خیزاندا ری هه بوون که له گه ل ئه ودا ده ژیان.

تاریکیه که له کیشا نه بوو، به رده م و ده وروبه ری خۆم نه ده بینی. ئیدی، پیکا هه لپژانی لق و پۆپی دره خته کان، شه وه که یان پر کردبوو له هه را و هه نگامه و لورینی به رده وام. ئه نجام روناکیه کم لی به دیار که وت، زۆری نه برد که ده لیله که م له ده رگایه کی دا. ده نگیکی تیژی ژنانه وه لامی داینه وه، ئه وسا ده نگیکی پیاوانه، ده نگیکی گر پرسی:

- کییه؟

ده لیله که م خۆی ناساند، وه ژوور که وتین، دیمه نیکمان بینی که قه ت له بیر ناچیت.

پیره میزگی پور سپی، نیگا سه رگه ردانی چاو زهق، به تفهنگیکی سواره وه له ناوهندی مووبه قه که دا وه ستابوو، دوو گنجی باهۆدار، به سهرو ته ورزینه وه، له بهردهرگا که ئیشکیان دهگرت. له دوو سووچی ژووره تاریکه که دا دوو ژنم بهدی کرد که به چۆکا هاتبوون و پرویان کردبووه دیواره که.

هۆی چوونه که ی خۆمانمان بۆ ئه ویندهر بۆ پرونکردنه وه. یارۆی پیره میز تفهنگه که ی به دیواره که وه هه لپه سارد و ئه مری کرد که ژووریکم بۆ ئاماده بکن. جووته ژنه که له جیی خۆیان نه جولان، کابرا له ناکاوا گوتی: - قوربان، دوو سالییک له مه پیش، ریک له م شه وه دا زه لامیکم کوشت، پار ئه م حه لانه هاته وه و بانگی کردم، بۆیه ئه مشه ویش چاوه پروانی ئه وم.

ئه وسا به راویژیک، که هینامیه پیکه نین، گوتی: - بۆیه ئاسووده نین.

به گویره ی توانا دلنه واییم کرد، تیم گه یاند که زور خوشحالم له و شه وه دا گه ییومه ته ئه وی، تا به چاوی خۆم ئه و ترسه خورافی و خه یالییه بدینم. ئیدی چهند چیرۆکیکم بۆ گێرانه وه و توانیم ترسی زوربه یان بره وینمه وه و تا راده یه ک هیوریان بکه مه وه.

سه گیکی نیمچه کویری به سمیل، له نزیکی سوپاکه وه خۆی گرمۆله کردبوو، له که سانیک ده چوو که ده منناسین.

له ده ری را باران و باهوره و باهۆزی تووند خۆی به دیواره کانی ئه م ماله بچوکه دا ده کیشا، له شوشه ی بچوکی په نجه ره که وه، که له ده لاقه ده چوو، له ناکاوا له بهر تیشکی ته شبریقه که، کومه لیک دارم به دی کرد که هۆره بایه که شکاندبوونی. ویرای ئه و هه وله ی له گه لیانم دابوو، هه ستم ده کرد ترسیکی قوول بالی به سه ریاندا ده کیشا و هه رکه له قسان ده وه ستام، گوئیان بۆ ده نگین دوور هه لده خست. که له دیتنی ئه و ترسه گه وجانه و بی مانایه یان وه ره ز و بی تاقه ت بووم، ویستم ئیزنیان لیخووزم و بنووم. له ناکاوا یارۆی پیره میز له سه ر کورسییه که ی راپه ری و دووباره ده ستی دایه وه تفهنگه که ی و له بن لیوانه وه و به پچرپچری و به ده نگیکی ترساو ده یگوت: - ئه وه تا! ئا ئه وه تا! گویم له ده نگیه تی!

ژنه کان دووباره که وتنه سه ر چۆکان و پرویان کرده دیواره که، جووته کوره که ش دووباره ده ستیان دایه وه ته ورزینه کانیان.

دووباره ده ستم به دلنه واییم کرده وه. له پر سه گه که له خه و راپه ری، سه ری به رز کرده وه، ملی قوت کرده وه، چاوه نیمچه کویره که ی برییه ئاگره که، ئه وسا حه په یه کی خه مناکی کرد، له و حه پانه ی که ریوارانی شه و، له لادیدا، پیی راده چله کن.

هه مووان چاویان بۆ لای سه گه که وه رگێرا، سه گه که له جیگای خۆی و له سه ر هه ر دوو پاشووی وه ستابوو، وه کو ئه وه بوو تا پۆیه کی نادیار، نه ناس، ترسناکی به دی کردبوو، مووی له شی وا گرژ بوو بوون ده تگوت سوژنه. یارۆی پیره میزد، برۆی ویک هینایه وه وه دم و چاوی تیکنا و هاواری کرد: - سه گه که هه ستی پیده کات! ئا هه ستی پیده کات! چونکه که کوشتم ئه ویش له وی بوو.

ئیدی هه ر دوو ژنه شپرزه که ش گوئ به گوئی حه پینی سه گه که که وتنه هاوار.

به دست خوم نه بوو موچورکه یه کم به قالییدا هات. دیمه نی سه گه که له م شوین و کاته دا و له ناو نه و خه لکه شپرزیه، به راستی بایسی ترس بوو.

سه گه که، نزیکه ی یه ک دانه ساعات به و دهقه وه، به بی جووله وهری. ئیدی ترسیکی سامناک به ره به ره به سهر منیشدا زال ده بوو، چوار پهل سست ده کردم، ترس له چی؟ چ بزائم؟ تهنیا ترس بوو و هیچی دی.

هموو مات و بیدهنگ، رهنگ زهر و ترساو چاوه پروانی بویه ریکی ترسناک بووین، گویمان هه لختبوو، دلان، به که مترین جووله راده چله کی... سه گه که که و ته سورانه وه به ناو ژووره که دا، بونی به دیواره کانه وه ده کرد و ده یقرو سکاند. رهفتاری نه م سه گه خه ریک بوو میتشکی تیکده داین.

ههنگی ده لیله که م، یانی نه و پیاوه ی بو ئیره ی هینابووم، خوی دا به سهر سه گه که دا، ته واو ترسی لینیش، ده رگای حه وشه یه کی چکوله ی فه کرد و سه گه که ی توور دایه ده ره وه.

یه کسه ر بیدهنگ بوو، ئیمه بیدهنگیه کی ترسناک بالی به سهر دا کی شاین. له ناکاوا هه موومان راپله کین، هه ستمان کرد، بوونه وهریک به پال دیواره که ی دهری را، به ره و لیره واره که ده روات، نه وسا به بهر ده رگا که دا، که پیده چوو به ده سته له رزی سه حی بکاته وه، بو ماوه ی دوو خوله ک حه په ساین، گیژ و حؤل بووین، گویمان له هیچ نه ده بوو. نه وسا گه راپیه وه و ده سته ی به دیواره که دا دینا، وه کو مندا ل به نه سپایی و به نینو که کانی دیواره که ی دهرنی. له ناکاوا سه ریک له به رده م شووشه ی ده لاقه که دا به دیار که وت، سه ریکی سپی، دوو چاوی بز ی هه بوو، له چاوی هوقیانی درنده ده چوو. دهنگی کی له دم دهرچوو، دهنگی کی گونگ، چپه یه کی گازن نامیز.

ههنگی دهنگی ته قینه وه یه ک له مووبه قه که وه به رزبووه وه. پاسه وانه پیره که ته قه ی کرد، جووته گه نجه که راپه رین بله ز ده لاقه که یان گرت و میزه گه وره که یان نا به ده رگا که وه.

سویندتان بو ده خوم که گویم له دهنگی فیشه که که بوو، که چاوه پروانم نه ده کرد، ترسیکی و هه نیشته سهر دل و روح و جه سته م که به عه مراتم ترسی وام به خووه نه بیینی بوو، هه ستم کرد نازام خاوبووه وه، هه ره سم هینا، خه ریک بوو له ترسا بمرم.

تا سپیده به و حاله وه ماینه وه، نه ده مان توانی له جیی خو بجولین و نه فزه بکه یین. ترسیکی له راده به دهر بهنجی کرد بووین. زاتمان نه کرد میزه که، له بهر ده رگا که لابه رین، تا له درزیکی سه رووی ده رگا که وه گزینگی هه تاومان لی دهرنه که وت.

له په نای دیواره که ی به رانبه ر ده رگا که دا، سه گه پیره که یه ک ته خته که وتبوو، گولله که دم و چاوی هه لگرتبوو. له حه وشه که هاتبووه دهری و له بن دیواره که چالکی هه لکه ندبوو.

کابرای ره شتاله بیدهنگ بوو. نه وسا له سه ری رویی: - من نه و شه وه تووشی هیچ مه ترسییه ک نه بووم، به لام حه زده که م ههر هه موو نه و ساتانه م، که پووبه پرووی زور مه ترسی و تالوکه ی ترسناک بوومه ته وه، وه بیر بیته وه، نه ک نه و ساته ی که فیشه که که نرا به و سه رگفته وه که له ده لاقه که وه به دیار که وت.

سهراچاوه: صديقان و قصص اخرى: قصص للناشئة و الكبار/ تاليف غى دو موباسان، ترجمة سيلفانا الخورى،
مراجعة كاظم جهاد - ابوظبى: هيئة ابوظبى للسياحة و الثقافة، مشروع " كلمة " ٢٠١٢.

بیرتا

هاورپی پیره کهم (ئینسان ههندیجار دۆست وهاورپی به تهمه نتر له خوی ده بیئت) دکتور بونیه زورجار دهعهوتی دهکردم که سه ری بدهم و چه ند رۆژیک له مالی ئهوا، له شارۆچکه ی ریوم به سه ر بهرم. من دهقه ری " ئوفرینی " م نه بینی بوو، بۆیه لیبرام دهعهوته که ی قه بوول بکه م و له ناوه راس تی هاوینی سالی 1876 دا سه ری بدهم.

به قیتاری به یانی گه ییمه ئه وینده ر، دکتور بونیه، له سه ر شوسته ی ویستگه که وه ستابوو، قاتیکی که وه یی له بهر وکلایکی خری ره شی لبادی له سه ر بوو، قه راخه که ی پان و سه ره که ی قووچ بوو، له دوو که لگیشی سوپا دهچوو. له کلاو وشه پقه ی ره ژوووانان دهچوو. دکتور به م جلانه وه به جهسته باریک وچاکه ته کال و سه ره گه وره وسپیه که یه وه له پیره میتریکه به گور دهچوو.

به هه مان گه رم و گورپی و شادمانی ئه و دینهاتیانه وه باوه شی پیدا کردم که زور تاسه ی دیداری براده ره کانیا ن دهکن. به شانازییه وه دهسته کانی به دهوری خویدا گپراو گوتی: - ئه مه ئاقار ودهقه ری ئوفرینی یه! جگه له زنجیره چیا یه ک، هیچی دیم له بهرده می خۆمدا نه بینی، لوتکه کانیا ن له قوچه کیک دهچوون که سه ره کانیا ن لئ کرابنه وه، دیار بوو شوینه واری کۆنه گرکانی دامرکاوه ن.

ئه وسا قامکی بهر زکرده وه وئاماژه ی بۆ ناوی ویستگه که کرد که به بهرزییه وه هه لواسرابوو وگوتی: - ریوم، مه لبه ندی قازییا ن و شانازی دادقانی، که هه ق وابوو مه لبه ندی دکتوران بوایه.

لیم پرسى: - بۆچی؟

به پیکه نینه وه به رسقی دایه وه: - بۆچی؟ تو ئه گه ر ئه م وشه یه هه لگپریته وه ده بیئت به موری " Mori " که موریر ده گه یه نیئت، واته مردن، هه ر له بهر ئه مه ش له م شارۆچکه یه ئاکنجی بووم کورپی باش.

ئه وجا، به بدهم ده ست هه لگۆفتنه وه و خو شحال به نوکته که ی خوی پیشم که وت.

هه رکه فینجانیک شیر و قاوهم خوارده وه، وه ده رکه وتم بۆ ئه وه ی سه ردانی شاره کۆنه که بکه م. زور دل به ندی ماله که ی کابرای ده رمانخانه چی و خانووه به ناوبانگه کانی دی بووم. زورم به دل بوون، هه رچه نده هه موویان ره ش بوون، به لام پووکاره کانیا ن که به ردی حه لان بوو، له جوانیا توحفه بوو. زور دل به ندی په یکه ره که ی عه زرای پاکیزه، شه فاعه تکاری قه سابان بووم. چیرۆکیکی ریسک ئامیزی خو شم له مباره یه وه بیستوو، پاشان ده یگپرمه وه. ئه وسا دکتور بونیه پیی گوتم: - به یارمه تیت پینج خوله کیک دهچمه سه ردانی ئافره تیکی نه خو ش و پاشان ده تبه م بۆ هه ردو وباسکی " چاتیل گویون " تا بهر له فراقین له بهرزییه وه دیمه نی گشتی شاره که ت نیشانبده م و زنجیره چیا ی پوی دی دوم " Puyde Dome " بدینی، له سه ر شوسته که چاوه ریم بکه و خیرا دیمه وه بۆ لات.

له بهرده م یه کیک له خانووه گوندییه کۆن و تاریک، داخراو و بیده نگ و زور خه مناکه کان دا به جیی هیشتم. ئه م خانووه م زور به لاوه خه مناک بوو، دل به دیمه نی ده گوشرا، دوا ی توزیک سه ده می ئه مه م بۆ به دیار که وت. په نجه ره گه وره کانی نهۆمی یه که م، تا ناوه ندیا ن به ته خته گیرابوو، ته نیا به شی سه ره وه ی په نجه ره که ده کرایه وه، وه کو ئه وه بوو، نه ویستری خه لکانی حه پسى ناو ئه م سه ندوقه به ردینه ته مه شای ناو جاده که بکه ن.

که دکتور هاته وه، سهرنجه که ی خۆم پیگوت، وه لآمی دامه وه: - باشی بۆ چوویت، ئەو بوونه وه ره داماهوی له م شوینه دا چه پسه، نابێ دهره وه بدینیت. ئەم داماه کیزیکێ شیتته، یان به گوتیه کی دی که وده نه، یان ئیوهی خه لکی نورماندی گوتنه ی گه مژیه " Niente " ناخ! ئەمه چیرۆکی خه مناکه، جۆره نه خۆشیه کی ده گمه نه، چه ز ده که ی بۆتی بگێرمه وه؟

قاییل بووم. له سه ری رۆی وگوتی: - نزیکه ی بیست سالتیک له مه پیش، خاوه نی ئەم ماله، که مه عمیلی خۆم بوون، مندالتیکیان بوو، منداله که کیزیک بوو وه کو ههر کیزیک دی. به لآم دوا ی ماوه یه کی که م هه ستمکرد ئەم بوونه وه ره بچووکه له باری جهسته ییه وه زۆر ئاسایی و به جوانی گه شه ده کات، به لآم له باری زهینی و ئەقلیه وه، هه چ گه شه یه کی نه ده کرد. له جیی خۆی چه قی بوو. زۆر زوو پیی گرت، به لآم که م وزۆر زمانی نه گرت. له هه وه له وه وامزانی که ره، پاشان بۆم دهرکه وت هه موو شتیک به باشی ده بیستیت، به لآم هه چ تیناگات. به دهنگی تووند و بهرز، راده چله کی وده ترسا به بیته وه ی له سه ده می ئەو دهنگانه تیناگات.

گه وه بوو، تا بللی جوان بوو، به لآم لال بوو، لال بوو چونکه توانای تیگه یشتنی نه بوو. به هه موو شیوه یه ک هه ولما تروسکه یه کی بیرکردنه وه ی بخرمه میشکه وه، به لآم فایده ی نه بوو. وام مه زهنده ده کرد، له کاتی شیر خواردنا، کاتی دایکی مه می ده دایه، دایکی ده ناسیتته وه، به لآم هه رکه له شیر بردرایه وه، ئیدی دایکیشی نه ده ناسیه وه. هه رگیز نه ی توانی یه که م وشه یه ک که مندال زمانی پیده گری و فیری ده بی، دوا وشه یه ک که سه ربازان له مهیدانی شه را و به ده م ئاو زینگه وه ده یدرکینن، وشه ی " دایکه " بلیت. جار جار بلمه بلمیکی ده کرد و هه چی دی.

ئه گه ره که ش و هه وا خۆشبايه، به رده وام پیده که نی و سووکه هاواریکي ده کرد، زیاتر له جریوه جریوی چۆله کان ده چوو تا له دهنگی به شه ر. خۆ ئه گه ره دنیا هه ور و هه لا بوايه، باران بوايه ده گریا، گریانیکي خه مناک و ترسناک، زیاتر له قروسکه و نوزه نوزی ئەو سه گانه ده چوو که ده که وتنه حالی توپین.

چه زیده کرد خۆی له سه ر سه وزه گیا، وه کو بیچووی چه یوانات، بگه وزینن، وه کو شیتان غار بدات، هه موو به یانییه ک که تیشکی رۆژ له ژووره که ی دها، ده که وته چه پله لیدان. وه ختایه ک په نجه ره ی ژووره که یان ده کرده وه دهستی به چه پله لیدان ده کرد وله سه ر جیگا که ی جینگلی دها تا یه کسه ر جله کانیان له بهر ده کرد.

له وه ده چوو، خه لکه که له یه کدی جیا نه کاته وه، دایکی له دایه نه که ی، باوکی له من، عه ره بانچه که ی له ئاشپه زه که جیا نه ده کرده وه.

دایک و باوکه داماه که ییم خۆش ده ویست. زۆربه ی رۆژه کان سه رم دها. زۆر جار له گه ل ئەواندا نانم ده خوارد. ئەمه کردیه کاریک هه ست بکه م که بیترتا (ناویان نابوو بیترتا) خه ریک بوو ورده ورده خواردنه کانی ده ناسیه وه، ئەمیانی پین خۆش بی و ئەویانی لا ناخۆش بی.

ئه وکاته ی ته مه نی دوازه سالان بوو. به لآم هینده به دار و بار بوو له کیزیکي هه ژده سالان ده چوو، بالای له من درێژتر بوو.

ئیدی بیرۆکه ی ئەوه م بۆ هات که ئیشتیای خواردنی بکه مه وه، له و رێگایه وه، ئیدراکی هه ندیک جیاوازی ساده بخرمه میشکییه وه، ناچاری بکه م له رێگه ی جیاکردنه وه ی تامی خواردنه کانه وه، بگاته بیرکردنه وه، یان به لای که مه وه، بگاته ئەو جیاکردنه وه خۆرسکه ی که له بیرکردنه وه وه نزیکه.

دهبوايه دواى ئه‌وه، چاودىږى بکهين تا بزانیين به لای چ خواردينکا مايله، تا ئه و خواردينه ی بؤ دابنهين، خواردينک که دهگه‌ل ئاره‌زوى خويدا بگونجيت و بزانیين چ کاردانه‌وه‌يه‌کى عه‌قلی له لا دروست دهکات.

پوژيک دوو قاپم له به‌رده‌ميا دانا، يه‌کيکيان شوږباى تيا بوو و ئه‌ويتريان (که‌ره به فانييا) که زور شیرين بوو. وام ليکرد تامی هه‌ردوکیان بکات، دوا به دواى يه‌ک تاميان بکات. هه‌نگی وازم ليهينا، به که‌يفی خوی يه‌کيکيان هه‌لبژيږيت. قاپه که‌ره‌که‌ی خوارد. به ماوه‌يه‌کى که‌م وام ليکرد زور نه‌وسن بى، له راده‌به‌ده‌ر خوو بداته خواردن، ئیدی وای ليهات خواردن بوو به خولياى شه‌و و پوژى، هه‌موو ئاره‌زوويه‌کى بوو به خواردن. جوړه‌کانی خواردينه‌ناسی و به ته‌واوه‌تى جياى ده‌کردنه‌وه. ده‌ستى بؤ ئه‌و خواردينانه ده‌برد که حه‌زى ليده‌کردن و به تامه‌زروييه‌وه تىي به‌رده‌بوو، ئه‌گه‌ر خواردينه‌که‌يان له به‌ر ده‌ستى لا بېردايه، ده‌گريا.

هه‌نگی بېرم له‌وه کرده‌وه فيږى ئه‌وه‌ی بکه‌م له سه‌ر نه‌زمى زه‌نگيک به خوی بېروات بؤ ژوورى نانخواردن. ئه‌م کاره وه‌ختيکى زورى برد! به‌لام من به مه‌رامى خوم گه‌ييم. له زه‌ينه ئالوزه‌که‌يا جوړه په‌يوه‌ندييه‌ک له نيوان ده‌نگ و تامدا چيپوو، واته جوړه په‌يوه‌ندييه‌ک له نيوان دوو هه‌ستدا دروستبوو، واته جوړه په‌يوه‌ندييه‌کى فيکرى دروست چيپوو، ئه‌گه‌ر بتوانين ئه‌م په‌يوه‌ندييه‌ غه‌ريزييه له نيوان دوو ئه‌رکى ئورگانيکيدا به فيکر ناو بيه‌ين.

له‌و ئه‌زمونه‌ی خوم به‌رده‌وام بووم، ئیدی فيږم کرد - هه‌لبه‌ته به زه‌حمه‌تيکى يه‌جگار زور- چون به ته‌مه‌شاکردنى سه‌عاته چالمه‌که، کاتى نانخواردن بزانييت.

ماوه‌يه‌کى زور هه‌ولم له گه‌ليا دا که ديقه‌تى ميله‌کانى سه‌عاته‌که بدات، لى فايده‌ی نه‌بوو، به‌لام ئاقيبته‌ت توانيم سه‌رنجى بؤ زه‌نگى سه‌عاته‌که رابکيشم. هه‌ستام زه‌نگى نانخوارنه‌که‌م هه‌لوه‌شانده‌وه، ئیدی هه‌مووان، که به‌ندوولى مسينى سه‌عاته‌که زه‌نگى سه‌عات دوازده‌ی ليده‌دا، هه‌لده‌ستان بؤ نانخواردن.

پيشتر بيهوده هه‌ولم له گه‌ليا دابوو که ليډانى سه‌عاته‌که بژميږيت. هه‌رکاتى گوڤى له ليډانى سه‌عاته‌که بوايه به په‌له به‌ره‌و ده‌رگاکه ده‌چوو. به‌لام به‌ره‌به‌ره هه‌ستى به‌وه کرد که هه‌ر ليډانيکى سه‌عاته‌که، به ماناى هاتنى کاتى نانخواردن نييه. زورجار که گوڤى له ده‌نگى سه‌عاته‌که ده‌بوو، چاوى هه‌لده‌بېرى و سه‌يرى سه‌عاته‌که‌ی ده‌کرد.

که ئه‌وه‌م لى بينى، هه‌موو پوژى نيوه‌روان و له سه‌عات شه‌شى ئيواريډا ده‌چووم بؤ ماليان و له‌و کاته‌دا ده‌ستم ده‌خسته سه‌ر ژماره دوازده و ژماره شه‌ش، واته له‌و کاته‌دا ئه‌و کاره‌م ده‌کرد که ئه‌و چاوه‌روانى ده‌کرد. زورى نه‌برد هه‌ستمکرد به وردى په‌يگيرى، جووله‌ی هه‌ر دوو ميله‌که‌ی سه‌عاته‌که ده‌کات، که زورجار له حوزوورى ئه‌ودا ده‌م جو‌لاندىن.

دواى ئه‌م ئه‌زمونه هه‌ستمکرد، توانيم مه‌سه‌له‌ی زانينى کات يان به گوته‌يه‌کى دى هه‌ستکردن به کات چوه زه‌ينيه‌وه ريک وه‌کو ئه‌و ماسييه شه‌بوته‌ی که له ريگه‌ی پيډانى خواردينه‌وه له کاتين ديارىکراوا، وای ليکرا هه‌ست به کات بکات.

ئیدی له‌مه به‌دواوه، هه‌موو سه‌عاته‌کانى ماله‌که سه‌رنجيان راده‌کيشا، لييان ورد ده‌بووه‌وه، گوڤى له ده‌نگيان ده‌گرت، چاودىږى تپه‌پوونى کاتى ده‌کرد. به‌لام شتيکى سه‌ير روويدا، زه‌نگى يه‌کيک له سه‌عاته چالمه جوانه‌کان، مؤدى لويى شازده‌يه‌م له کار که‌وت. ئه‌م سه‌عاته به ديار جگاکه‌يه‌وه‌وه به ديواره‌که‌وه هه‌لواسرابوو، هه‌ستى به‌وه‌کرد. نزیکه‌ی بيست خوله‌کيک چاوى بېريه سه‌عاته‌که و چاوه‌روانى زه‌نگى سه‌عات ده‌ی کرد. لى

که میلی سعاته که، له ژماره ده تپه‌ری، چونکه گویي له هیچ نه‌بوو، وای وړما، زور حه‌په‌سا، وه‌کو یه‌کینک کاره‌ساتیکی گه‌وره بیه‌ژیني و باشاری له بهر بېړي، دوشداما. نه‌وسا به سهر و هه‌داریکی سهره‌وه، به‌دم چاوه‌پروانییه‌وه تا سعات یازده له به‌رده‌م نه‌و نامیره چکوله‌یه‌دا پړونیشته تا بزانی چ پروده‌دات. هه‌لبه‌ته گویي له هیچ نه‌بوو. له ناکاوا توورپه‌یه‌یه‌کی شیتانه، بالی به سهردا کیشا، ریک وه‌کو یه‌کینک خاپینرابی و ناواته‌کانی به فیرو چووبن یان که‌سیک پووبه‌ پووی ترسیکی نادیار بووبیتته‌وه، یان مروقیکی دلوقان و میهره‌بان پووبه‌پووی کوسپیکی دژوار بووبیتته‌وه، مقاشی سوپاکه‌ی هه‌لگرت و تا هیز له بازوویدا بوو کیشای به سعاته چالمه‌که‌دا و له چاو تروکانیکا ورد وخاشی کرد.

که‌واته میثکی کاری ده‌کرد، حیسابی ده‌کرد، هه‌رچه‌نده به شیوه‌یه‌کی گونگ و له مه‌ودایه‌کی ته‌نگدا کاری ده‌کرد. جا چونکه نه‌متوانی بوو کاریکی وه‌ها بکه‌م وه‌کو چوون سعات وکاتی جیا ده‌کرده‌وه و دهناسی، به‌و ناوایه خه‌لکیش جیا بکاته‌وه و بناسیتته‌وه، ده‌بوايه بو نه‌وه‌ی جووله‌یه‌کی زهینی له لا دروست بکه‌ین، ناوپیک له سوژ و ئاره‌زووه‌کانی، سوژ و ئاره‌زوو به مانا ماده‌یه‌که‌ی وشه، بدهینه‌وه.

زوری نه‌برد، به‌لگه‌یه‌کی دروستی نه‌و بوچوونه‌مان بو درکه‌وت، به‌لام به‌لگه‌یه‌کی دلته‌زین.

بیرتا، زور جوان بوو، نمونه‌یه‌کی ئایدیالی جینده‌ری خوی بوو، جوړه فینوسیکی خوی جوانی بوو، به‌لام فینوسیکی بی میثک و فام. نه‌و کاته ته‌مه‌نی شازده سالان بوو، له ژیانما ئافره‌تی وام نه له پووی که‌مالی مییاتیه‌وه، نه له پووی به‌ژن و بالای زرافه‌وه، نه له پووی سهر و سیمای جوان و هاوسه‌نگه‌وه نه‌بینی بوو... گوتم فینوس، به‌لی فینوسیکی سه‌وزه‌له... نه باریک نه گوشتن، به دار وبار، دوو چاوی درشتی گه‌ش، شین وه‌کو گوله‌که‌تان، دم پانی لیو نه‌ستور، ده‌می ژنیکی ئاره‌زوو بزوین، ده‌میک خوا داینابوو بو راموسان.

به‌یانیه‌ک باوکی به پوخساریکی غه‌ریبه‌وه خوی به لاما کرد، دواي نه‌وه‌ی جی خوی خوشکرد و پړونیشته، بیته‌وه‌ی وه‌لامی پوژباشه‌که‌م بداته‌وه گوتی: - ده‌مه‌وی دهرباره‌ی شتیکی زور هه‌ستیار قسه‌ت ده‌گه‌لدا بکه‌م... ئایا ده‌توانین... ئایا ده‌توانین بیرتا به میرد بده‌ین؟

له سه‌رسامیا راپله‌کیم و هاوارم کرد: - بیرتا به میرد بده‌ن؟... به‌لام نه‌مه مه‌حاله!

گوتی: - به‌لی... ده‌زانم... به‌لام دکتور تو باش بیر له‌مه بکه‌وه... ره‌نگه‌ نه‌گه‌ر مندالی بیته... له‌وه‌یه نه‌مه بیه‌ژینیت، ره‌نگه له خوشیا... کی ده‌لی هه‌ستی دایکایه‌تی میثکی ناکاته‌وه؟

ته‌واو حه‌په‌سام... خو قسه‌که‌ی دروسته... ره‌نگه نه‌م بویه‌ره تازه‌یه، نه‌م غه‌ریزه سهره، غه‌ریزه‌ی دایکایه‌تی، که له ناخی حه‌یوانیشا هه‌یه، وه‌کو چوون له ناخی ژنانیشدا هه‌یه، نه‌و غه‌ریزه‌یه‌ی وا له مریشک ده‌کات، که خوی بخاته به‌رده‌می سه‌گ تا به‌رگری له جووجه‌له‌کانی بکات. له‌وه‌یه نه‌م غه‌ریزه‌یه شوړشیکی لیبکه‌ویته‌وه، بیته‌مایه‌ی شوړشیک له‌م میثکه وشکه‌دا و ده‌زگا پاره‌ستاوه‌که‌ی بیرکرده‌وه‌ی بخاته‌وه ئیش.

یه‌کسه‌ر بویه‌ریکی خوم بیرکه‌وته‌وه، من چند سالیک له‌مه پیش دیله سه‌گیکی بچکوله‌م هه‌بوو، سه‌گی راوی (تاژی) نه‌م تاژییه زور گه‌مژه بوو، هیچ سوودیکم لینه‌بینی. که تهره‌کی و بیچووی بوو، له شه‌و و پوژیکا نالیم زور گورا و میثکی کرایه‌وه، به‌لام وه‌کو زور سه‌گی دیکه‌ی ئاسایی لیته‌ات.

ههركه ئهوه م بيريكهوتهوه، زياتر كهلكهلهي به ميتر دانى بيرتام كهوته سهر، نهك له بهر ئهوهي خوشم دهويست، نهك له بهر خاتر ئهوهي دوست و ئاشناي دايك و باوكه بهلهنگازهكهي بووم، بهلكو زياتر فزول و كونجكاوي زانستي هاندهرم بوو. ئاخو چ روو دهوات؟ ههلبهته ئهمه كيشهيهكي دهگمهن بوو. له بهر ئهوه به بابكهيم گوت:- رهنگه ههق به تو بي... دهتوانين ههولئكي بو بدهين... تاقيبى بكه... بهلام... بهلام... بهلام باوهر ناكه م هيچ پياويك پيى رازى بي.

به چپهوه گوتى:- با، پياويكم دوزيوهتهوه.

سهرم سورما، له بن ليوانهوه گوتم:- پياويكى باشه... هاوكوفى خوئانه؟

بهرسقى دايهوه:- بهلى...

- ئهها، دهتوانم بزنام كنيه و ناوى چييه؟

- بو ئهوه هاتووم ناوهكهيت پي بلئم و راويژت پيبكه م، " گاستون دى بويز دى لوسيل " ه.

لهزگ بوو هاوار بكه م:- ههى داماو!

بهلام زمانى خو م گرت. دواي بيدهنگيهكي كه م گوتم:- بهلى... زور چاكه... پيم خراپ نيهه.

پياوهي بهلهنگان، تهوقه ي دهگه ل كردم وگوتى:- مانگى داهاتوو به ميترى دهدين.

گاستون دى بويز دى لوسيل، گهنجىكي دهستباي گهندهل، له بنه مالهيهكي خانه دان بوو، هه رچى ميراتى كه بنه مالهكه ي بويان به جي هيشتبوو، به فيروى دابوو، قهرزى دنياي له سهر كهلهكه بووبوو، ئيستاش لات پالهوانى خوا، له ريگهيهك دهگه را كه پاره پهيدا بكات.

ئيدى ئه م ريگه ي دوزى بووهوه.

بههه رحال، كورپكى قوز، به دار و بار بوو، بهلام زور ديهايتيانه ئههلى رابواردن بوو، بهلام پيموابوو ميترديكى گونجاوهو دهشيت ئهگه ر به كهلك نههات، به موچهيهكي مانگانه له كول بكرهتهوه.

بويه هاتوچوى ئه م ماله ي دهكرد تا ئاشقينى دهگه ل ئه م كيژه گه مژهو جوانه دا بكات وخوشهويستى خو ي بو بنويئت. گولى بو دههينا، دهستهكانى رادهمووسى، له بهر پيا دادهنيشت، به چاوانى ميهرهبانهوه لى دهروانى، بهلام كيژى ههستى به هيچ ههولئيك له م ههولانه ي كورهي نهدهكرد، له خهلكهكه ي دهوروبهري خو ي جياي نهدهكردوه. زه ماوهندهكه ئه نجام درا.

بهخوت دهزانى كه ئه مه چه ند مايه ي كونجكاوي من بوو. روژى دوايى چووم بو ديتنى بيرتا، تا روخسارى بخوينمه وه وبزنام ئاخو هيچ گورانئكي به سهر هاتووه يان نا. بهلام هه ر وهكو خو ي بوو، بيرى هه ر لاي سهعاهه چالمهكه وخواردن بوو. بهلام كوربهكه به پيچهوانهوه، زور بايهخي پيدهدا، دهويست به سووكه نهوازشهوه دلى ژنهكه ي خوشبكات، وهكو چون ئيمه نهوازشى بيچووه پشيكان دهكهين... لهوه باشتري شك نهدهبرد.

ئيدى زوو زوو هاتوچوى ئه م ژن و ميتره تازهيه م دهكرد، ههستم كرد ئه م ژنه گهنجه ميترهكه ي دناسيتهوه، به نيگاي نهوسنهوه تهمهشاي دهكات، كه جارن، تهنيا سهيرى شيرينه مهنى بهو تامه زرويهيهوه دهكرد.

په یگیری رډهفتار وجووله کانی دهکرد، دهنگی پپی به سهر پليکانه کانه وه یان له ژووره کانی دیکه وه دناسییه وه، که نهو دههاته ژووره وه، نه م چه پله ی لیده دا. رووی دهگه شایه وه... نارده زوویه کی سیکسی به روخسارییه وه دهر دهکوت. به هه موو جهسته ی، به هه موو روویه وه، به روچه کلؤل و نه خو شه که یه وه و به هه موو دلکییه وه خو شی دهویست، به هه موو دلله بهسته زمانه که یه وه، دلی حه یوانیکی به نه مهک و پیژان.

نه لهه قی نه وه وینه یه کی جوان وساده ی ناشقی نییه کی ساده ی سوژی سیکسی بوو، سوژیکی زندوو، نهو سوژه ی که تبعهت به بوونه وهرانی به خشی بوو، پیش نه وه ی به شهر بیالوژینی و بیسیوینیت.

به لام پیاوه ی تاین، زوو له م ئافه ریده جوانه لاله، پر سوژه بیزار بوو، به روژه وه ته نیا چند سعاتیکی که م له لای دهمایه وه، پپی وابوو، نه وهنده به سه که شهوانی خو ی بو نهو ته رخان بکات.

ژنه ی به له نگاز له به یانییه وه تا شهوی چاوهروانی دهکرد، چاوی له سعاته چالمه که نه دهگواسته وه، ته نانهت گوپی به کاتی نان خواردنیسی نه ده دا، چونکه دهیزانی هه میشه له دهره وه نانی دهخوارد، له (کلیرمون، له شاتیل گوپون و له رویا) و له ههر شوینیک ریکبکه وتبا نانی دهخوارد، ههر بو نه وه ی نه یه ته وه بو مال.

ته واو لاواز بوو، میشکی له ههر بیروکه یه کی دی، له ههر نارده زوویه کی دی، له ههر چاوهروانییه کی دی، له ههر نومیدیکی گونگ، له ههر هه موو نه مانه سرپردرایه وه. ئیدی نهو سعاتانه ی میرده که ی نه ده بینی، دیار نه ده بوو، بوون به سعاتی عه زاب بو نهو. پیاوه زوری پینه چوو، که به شهوان بو مال نه دههاته وه، شهوانی له گازی نو ی دی رویدا، دهگل هه ندی ژناندا به سهر دهر د، به ره به یان دهگه پایه وه. ژنه ی بینه وا، تا نهو نه هاتباوه نه ده چووه ناو جیگا، مات وخه مین، بی جووله له سهر کورسییه ک داده نیشت، چاوی ده برییه ههر دوو میله مسینه که ی سعاته چالمه که، که به کاوه خو، به ریک و پیکی به سهر مینا سیرامیکه که ی سعاته که دا، نهو مینایه ی ژماره کانی له سهر نه خشینرابوو ده سوپانه وه.

له دووره وه گوپی له ره وته ی نه سپه که ی ده بوو، له ناکاوا هه لده ستا، ههر که کابرا وه ژوور دهکوت بیرتا تا پو ئاسا قامکی به رز ده کرده وه، ئامازه ی بو لای سعاته که دهکرد، وهکو نه وه ی پپی بیژیت: - ته مه شا چند دیر که وتووی!

ئیدی به ره به ره له ئاستی نه م بوونه وهره که وجه عاشق و پر غیره یه دا ههستی به ترس دهکرد، وهکو هو قیان تووره ده بوو، ته نانهت شهویک لی دا.

ناردیان به شوین منا. ئیدی دهگرا نه م ما گریان، دیار بوو دوو چاری ئازار و تووره یی و هه لچوونیکی وه ها بوو بوو که س سهری لیده رنه دهکرد، کوپ هه یه بزانی چی لهو میشکه پاشکه وتوانه دا دهگوزه ری؟ لهو دهر وونه نه خو شانده دا دهگوزه ری!؟

به مورفینیک هیورم کرده وه. پیمگوتن نابی جاریکی دی نه م پیاوه بدینی، چونکه بو م دهرکهوت که نه م شووه دهیکوژیت.

پاشان... پاشان شیت بوو. به لی ئازیزم، نه م که مژه یه شیت بوو. به رده وام بیری له پیاوه که ی ده کرده وه، هه میشه چاوهروانی دهکرد. ئیدی شهو و روژ، چ له خه وا با و چ بیدار بوایه چاوهروانی نهوی دهکرد. هه ستم کرد روژ به روژ ده چروسیته وه، به هیچ جو ری چاو له سعاته که ناگوازیته وه. ئیدی داوام کرد سعاته که لا

ببهن، بهوجوره له ژماردنی سهعاتهکه و وهبیرهاتنهوهی ههر بیرهوهرییهکی گونگی کون مهحروم کرد. ئیدی کارم بو ئهوه دهکرد بهره بهره ئهوه بیرهوهرییه ئالوزانهی له لا بکوژینمهوه، که به ههولیکی زور ههلم گیرساندبوو. رۆژیک ئهم ئهزمونهم له گهلیا کرد، سهعاتهکهی خومم دایه. وهریگرت و ماوهیهک لئی راما، ئهوسا هاواریکی ترسناکی کرد، له تو وایه ئهم ئامیره چکولهیه، یادگهی، که خهریک بوو دهنوست، بیدار کردهوه.

ئه مپۆکه لاوازه... له راده بهدر لاوازه، پیاو لئی دهترسیت، چاوه گه شهکانی به قولاً چون، وهکو حیوانیک له قهفهزا بی بهردهوام دی و دهچی، وهستانی نییه.

پیمگوتن، پهنجهرهکان بگرن، له دهرهوه کهتیهیان بو بکهن، کورسیهکان به ئهرزهکهوه بچه سپینن، بو ئهوهی له پهنجهرهکهوه، به ئومیدی هاتنهوهی پیاوهکهیهوه، ته مهشای دهری نهکات. سههدهیف ومخابن بو داک و بابه کلۆلهکهی، به راستی ژیانیکی تالیان ههبوو.

گهشتینه سهر گردهکه، دکتور ئاوری دایهوهو گوتی: - لیرهوه ته مهشای ریوم بکه.

دیمهنی شاره تاریکهکه له دیمهنی شارانی کون دهچوو. له پشتی شارهوه تا چاو ههتهر دهکات، دهشتیکی سهوز بوو، له درهختا سهوز دهچوووهوه، دهشتیکی ئاوهدان به گوند و باژیرۆکان، مژ ودوومانیکی شینباو بالی بهسهریا کیشابوو ودیمهنیکی ئهفسووناوی به ئاسۆ ده بهخشی. به دهسته راستا، له دوورهوه، چپای بهرن، به زنجیرهیهک لوتکهی بازنهیی و لوتکهی تهختانیهوه که دهتگوت به شمشیر په رینرابوون، دیار بوو. دکتور کهوته ژماردنی ناوی شارۆچکه و لوتکهکان و چیرۆکی ههر یهکیکیانی بو دهگێرامهوه.

بهلام من گویم لینه دهگرت، ههموو هوش وگوشم له لای کیژه شیتهکه بوو، فگه لهو هیچی ترم نه دهبینی. له بهرچاوی خه یالی من وهکو پوحتیکی خه مین، به سهر ئهم دیار ودهقه ره به رینه دا دهسوراپیهوه.

له ناکاوا لیم پرسی: - ئه دی میزدهکهی؟ چی به سهر هات؟

هاوریکه م، که کهمیک چه په سا، دواي سووکه دوو دلپیهک گوتی: - له رویا دهژی، بهو مووچهیه دهژی که ئه مان بویان برییهوه. خو شحاله، بو خوئی خهریکی رابواردنه.

لهو کاته دا که هیدی هیدی وبه خه مینی و بیدهنگییهوه دهگه راینهوه گالیسکه یهکی ئینگلیزی مۆدیل، بله ز له دوامانه وه هات، ئه سپیکی رهسه نی له ژیر بوو، به یورغه ده پۆیی.

دکتور قولی گرتم وگوتی: - ئه وه خو یه تی!

ته نیا شه پقه یه کی لبادی که وه بیم بینی که به سهر گوچکه ی دا و به سهر دوو شانی پاندا خوار بوو بووه وه و ئهوسا له ناو چره ته پو توژیکدا ون بوو.

پاسهوان

كۆمهلىك بووين، دواى شيو دانىشتبووين و باسى راو وشكارمان دهكرد.

له ناكاوا دۆستىكى دىرىن و ئازىزى ههموومان، جەنابى بونفاسى راوچى له زەبر و كارامە، مەيگوسار و ئەھلى خواردنەو، كە پياويكى بەھيز و پرووخوش و، ئەرباب و خۆشمەشرەب، زۆر زىرەك و فاما و بەردەبار، پىر حىكمەت و بە فەلسەفە بوو، هەميشە پروو خۆش و ئەھلى نوكتە و قسەى نەستەق، نەيدەزانى خەم چىيە، خەمى له هېچ نەدەخوارد... له ناكاوا گوتى: - من چىرۆكىك دەزانم، چىرۆكى راويك، بە گوتەيەكى دى كارەساتى راويكى دەگمەن، جياواز لەو كارەسات و حىكايەتانەى كە هەموومان لەو بارەيەو بەستوومانە و دەيزانىن، تا ئىستا نەم گىراوتەو، له بەر ئەوھى پىم وابوو، نابىتە مايەى دلخۆشى هېچ كەسىك.

چىرۆكىكى خۆش نىيە، مەبەستم ئەوھىە لەو چىرۆكانە نىيە كە دل دەكەنەو، سەرنج رادەكىشن و ئوخژن لە دل و دەروون دەگىرن. بە كورتى ئەمە چىرۆكەكەيە.

ئەو كاتانە تەمەنم نىكەى سى و پىنج سالان بوو، كەس بە قەد من ئاشقە راو نەبوو، شىت و شەيداي راو و شكار بووم. مولكىكى دوورە ئاوەدانى و تەرىكم لە دەوروبەرى " جومبىج " هەبوو، هەر چوار نكالى دارستان و بىشەلان بوو، بە راستى راوگەى كەرويشكان بوو. سالانە دەچووم و چوار پىنج رۆژان لەویندەر دەمامەو. هەر بە تەنيا دەچووم، چونكە خانووەكەم هیندە بچووك بوو، بە كەلكى ئەو نەدەھات، دۆستى، برادەرى لەگەل خۆدا بىم.

ئىدى پاسەوانىكم بۆ ئەو مولك و مەزرايە راگرتبوو، كۆنە پۆلىسىكى خانەنشین بوو، پياويكى پياوانە، مەرد و رەند، بە زەبر و زاكون، دلسۆز بوو لە كار و ئەركى خۆيدا. پياويكى بىباك، زۆر تووند بوو لە گەل ئەو راوچيانەدا كە لە مولك و راوگەى خەلكيدا راو و شكاريان بكردايە. لە دوورى گوند و بە تەنيا لە خانوويەكى بچووكا دەژيا، خانووى چى، كوختەيەك بوو، لە ژىر زەمىنەكەدا دوو ژوور بوو، يەككىيان مووبەق بوو و ئەويتريان گەنجىنە بوو، قاتى يەكەميش برىتى بوو لە دوو ژوور. يەككىيان كە تەنيا جىگەى تەختە خەويك و كۆمەدبىەك و كورسىيەكى تيا دەبووھو بۆ من تەرخان كرابوو. ژوورەكەى دى هى پاسەوانەكە، ھاپۆ كاقالىيە بوو... ئا بىرم نەبوو كە وتم بە تەنيا دەژيا، نا برازايەكى لە گەلدا بوو. ئەمە كورپىژگەيەكى سەررەپۆى، چوار دە سالان بوو. دەچوو لە گوندىكى ئەو دەقەرە، كە سى كيلۆمەتران لە خۆيانەو دوور بوو، ئازووقە و پىداويستى دىكەى دەھىنا و لە ئىش و كارى رۆژانەشا يارمەتى مامى دەدا.

ئەم كورپىژگەيە، يەككىكى درىژ داھۆلى، كۆمى، كەپوو دەنووكە دالاشى، قژ زەردى، قژ تەنك بوو، دەتگوت مريشكى پەرورەيو. كە يەكك لە دوورەو دىتباى واى دەزانى كەچەلە. پىيەكانى گەرە، دەستەكانى زەلام، لە دەستى زەبەلاخان دەچوو.

چاوەكانى كەمىك خىل بوون، نەيدەتوانى راستە و راست سەيرى كەس بكات. لە بەرچاوم زياتر لە حەيوانىكى بۆگەن دەچوو تا لە بەشەر بچىت... ئىدى ئەم ھەتيو شومە لەو دەچوو لە خىلى چەقەل يان رىوى بى!

له سەر پلىكانە چكۆلەكەى نىوان قاتى خوارەو و سەرەو، كە زياتر لە كولانە دەچوو، دەخەوت.

به لآم له و ماوه كورته دا كه له م جهناحه دا ده مامه وه، ئەم كوخته يه م ناو نابوو جهناح، ماريوس دهستبهرداري كولانه كه ي دهبوو بو پيره ژنيكي خه لكي گوندي ئيكورس فيل، ئەم پيره ژنه ناوي سيليست بوو، دههات چيشتي بو من ليدنه نا، چونكه خواردنه كه ي خاتوو كافالبيه، نه خو ش بوو و نه به شي ده كرد.

ئيسا كه كاراكته ره كان و شوينه كه تان بو روون بووه وه، با بيمه سه ر باسي ريسكه كه.

ئهمه له سالي ١٨٤٥ دا، له روژي پازده ي ئوكتوبه را رويدا، ئيسا ش ئەو بهرواره م له بيره و هه رگيز له بيرم ناچيته وه. به سواري ئەسپ له " روان " وه به ريكه وتم، تاژيبه كه م، (بوک) به دوامه وه بوو، تاژيبه كي يه جگار باش بوو، زه لام، سينگ پان، دم گه وره و گورج و گو ل، بز يو و نه سه روت، وه كو سه گي پوليسي بوني به بن رووه ك و ده وه نه كانه وه ده كرد.

جانا سه فه ريبه كه م له ته ركي ئەسپه كه م نابوو، تفه نكه كه م به قايشه چه رمه كه يه وه له شان كردبوو. ئەو روژه روژيكي سارد و ته زي بوو، بايه كي ساردي ناخوشي دههات، گه واله هه ورين چلكن ئاسماني ته ي ده كرد.

له كاتيكا به هه لديري " كاتيلو " دا هه لده گه رام، دو له به رينه كه ي " سين " م ده بيني، كه روباري سين، وه كو مار، به پيچاوپيچ به ناوه نديا ده رو يي، روان له دهسته چه پا بوو، بورج و قوببه ي زهنگي كلئساكاني چووبوون به ئاسماندا، به دهسته راستا، تا هه ته ري چاو، به رزايي و شاخي چه دارستان بوو. پاشان دارستاني " رومار " م بري، تاوي به هيواشي ريم ده كرد و تاوي به يو رغه. ئەنجام دهو روبه ري سه عات پينج گه ييمه جهناحي نافبري كه ها يو كافالبيه و سيليست له وي چاوهروانيان ده كردم.

ده ساليك بوو كردبووم به عاده ت له هه مان كات و روژا و به هه مان شينواز ده چووم بو ئەو وينده ر، هه مان ئەو كه سانه و به هه مان راويژ و هه مان ئەو وشانه پيشوازي و خيرهانينيان ده كردم.

- روژ باش قوربان... حالت چونه، باشيت شوكر؟

كافالبيه، زور كه م ده گوړا. ده تگوت كو نه داره، به رگه ي روژگاري ده گرت، به لام سيليست، به پيچه وانه وه، روژگار كاري تيده كرد، به تايبه تي له م چوار ساليه ي دواييدا، به راده يه ك گوړابوو كه به ئاساني نه ده ناسرايه وه، پشتي كوور بوو بووه وه، هه رچه نده هيشتا هه ر گورج و گو ل و به گوړ بوو، به لام به كو مه كوم ري ده كرد، ئەم ژنه دل سو ز و وه فاداره، هه رچه ند ده گه رامه وه، زور نيگه ران ده بوو، به دم خاتر خوازييه وه ده يگوت: - قوربان كي ده زاني له وه يه ئەمه دوا ديدارمان بي، كي ده لي ديدار به قيامه ت نابين.

به هه رحال دوعا خوازييه كه ي ئەم كاره كه ره كلو له، ئەم دوعا خوازيه خه مناكه و ئەم لاره مليه ي له هه نبه ر مه رگي حه تمى و ئەجلي نزيكيا هه موو ساليك، به شيويه كي غه ريب دلي داده له رزانم.

له ئەسپه كه دابه زيم، دواي ئەوه ي ته و قه م ده گه ل كافالبيه دا كرد، ئەسپه كه مي برد بو ئەو بينا بچووكه ي كه كردبوومان به ته وي له.

له م كاته دا خو م به مووبه قه كه دا كرد، " سيليست " له دواي منه وه خو ي به مووبه قه كه دا كرد كه هه م مووبه ق بوو و هه م ژووري سفره ونان خواردن.

پاشان، پاسهوانه که ش هات، به یه کهم نیگادا زانیم که چر و چاره ی ته واو نییه. دیار بوو ماندوو، شیرزه و، نیگه رانه. پیتمگوت:- ها کافالییه، چ حاله؟ که یفت قنجه؟

له بن لیوانه وه گوتی:- نه باشم و نه خراپ... به لام زور شت هه ن به دلم نییه.

پرسیم:- وه کو چی برادر، کوا بومی بگیروه.

لی سهری له قاند وگوتی:- نا، جارئ نا قوربان، نامه وی، هیشتا پیلاوی ماندوو یه تیت دانه که ندوو، تا به کیشه و ئاریشه کانی خوم سهر و دلت بگرم.

به لام زورم لیگرد، لی به هیچ کلوجی قاییل نه بوو بهر له نان خواردن بومی بگریته وه، به لام من به سهر و سیمایدا بوم به دیار کهوت که کیشه که ی گوره و جدییه، ئیدی نه مده زانی بلیم چی، بویه گوتم:- ئه دی دنگ و باسی راو؟ هه یه، نییه، باشه، خراپه؟

- سه بارهت به راو! به لی هه یه، هه یه... به دلی تویه، شوکر بو خوا چاوکراوه بووم!

زور به متمانه وه قسه ی ده کرد، هینده به جدی بوو که پواله تیکی کومیدی پیدا کرد، سمیله ئه ستوره که ی که بوز بوو بوو، به سهر لیویا شور بوو بوو وه.

له ناکاوا ههستم کرد، برازاکه ی دیار نییه، گوتم:- ئه دی ماریوس؟ له کوئییه؟ بوچی دیار نییه؟

پاسهوانه که داچله کی. چاوی له دور چاوم بری وگوتی:- باشه قوربان! چه زده کهم هه ر ئیستا حال و حیکایه ته که ی ئهوت بو باسبکه م، به لی چه زده کهم... خه مباری من به هوی ئه وه وه یه.

- ئاه! ئاه! باشه له کوئییه؟

- له ته ویله که یه قوربان. چاوه پوانی ئه وه بووم بیته ده ری.

- باشه چی کردوو؟

به لام پاسهوانه که، که میک په شوکا، دنگی گورا، پوخساری گرژ بوو، چرچ و لوچی تیکه وت. ئه وسا به کاوه خو دستی به قسان کرده وه:- ههستم کرد ئه م زستانه، یه کیک له لیری " روزوریه " دا به دزییه وه و به ته له راو ده کات. به لام کابرام بو نه گیرا، قوربان، چه ندین شه و خوم بو نایه وه، فایده ی نه بوو. ئه وسا راو له قولی ئیکور شفیه وه دستی پیکرد، له داخا نه خوش که وتم. کابرای دز له هیچ شوینیکه وه سهر و سوراخی نه بوو. له وه ده چوو ئه و نامه رده ئاگای له هه موو هه ولیکی من هه بیته!

به لام روثیک که پانتوله که ی " ماریوس " م به فلچه پاک ده کرده وه، ئه و پانتوله ی یه ک شه مموان له به ری ده کرد، دوو فرانکم له گیرفانی دوزییه وه. ئه م هه تیوه ئه و پاره یه ی له کوئی بوو؟

ههشت روثی ته واو من بیرم له مه ده کرده وه. ههستم کرد ده رده چی، ریک له و کاتانه دا ده رده چوو که من وه ژوور ده که وتم تا بنووم... به لی قوربان، ههنگی که وتمه تا قیبی، به لام بیئه وه ی گومان له هیچ شتیک بکه م. ئیدی روثیک له به رده میا راکشام، گوایه ده خه وم. هه رکه ئه و پوی، دوور و نزیک دووی که وتم، که س نییه وه کو من شوین پیان هه لگری قوربان!

بهو جوړه گرتم، بهلئ " ماريوس " م گرت که له مولک و مهزراکهی تودا به تهله راوی دهکرد، بهلئ ماريوس به خوئی... برازايهکهی من... منی پاسهوانی تو!

ئیدی خوینم هاته جوش، هیندم لیدا له زگ بوو بیکوژم... ئاه! بهلئ لیمدا! هه ره شه م لیکرد که له بهرچاوی تودا هیندهی تری لیبدم، بهم دهستانهی خوم لیی ددهم، تا عبیرهت وهر بگری.

تہمہ شا بزانه له داخا چون بووم به داسک ودهرزی. تو بهخوت دہزانی ئەم جوړه خہمہ کیو له بن دینیت. ئەگەر تو له جینگہی من بوای چیت دهکرد... ها! ئەم هہتیوہ نہ داکی هہیہ نہ باب، جگہ له من ہیچ خزم و خویش و پشت و پشتیوانیکی نییہ! ئیدی گرتمہ ژیر بالی خوم، چی بکہم، خو دہری ناکہم، وانییہ؟

بهلام هه ره شه م لیکردووہ که جاریکی دی کاری وا بکات، ئیدی تہواو... رھمی پیناکہم، ئیدی ئەمہ حال و حیکایہ تہکہیہ. باشم کردووہ قوربان؟

دہستیم گوشي وگوتم:- چاکت کردووہ کافالییہ! تو به راستی پیاوی.

- زور سوپاس قوربان، ئیستا دہچم دەیدوژمہوہ، دہبی تہمبی بگری، تا عبیرهت وهر بگری!

دہمزانی، پیرہمیر له بریارہکہی خوئی ژیان نابیتہوہ، بریاریکہ وداویہتی، بهکەس ژیان ناکریتہوہ، بویہ وازم لیتینا به کہیفی دلئ خوئی بکات.

چوو به داوی کورہکەدا، به گوئی هینای. له سەر کورسییہکی حەسیر دانیشتیووم. دہتگوت قازیم. ماريوس له بہر چاوم گہورہ بووبوو، له پاریش ناشیرینتر بوو، دیمہنیم زور له لا ناشیرین و شہرانی بوو. دہستہکانی زور زہلام دیاربوون. مامی به پال هینایہ بہردہمی من و به راویژیکی عہسکہری گوتی:- داوی بوردن له خودان مولکەکە بکہ!

کورہی تاین ورتہی لیوہ نہہات. هہنگی یاروی کونہ پولیس ہەر دوو قولی گرت و به شاپان تیی بہربوو، بگرہ کویت دیشیت، ناچار ہہستام دہستی بگرم.

لہم کاتہدا کورپیژگہکە بہدہم ہاوارہوہ گوتی:- ببورہ! ببورہ! بہلین دہدہم...

کافالییہ، له ئہرزہکەي دانا، ہەر دوو شانی گرت وگوشاری لیکرد کہ کرنوشم بو بینئ. پیی گوت:- داوی بوردنی لیتکہ!

کورپیژگہکە، چاوەکانی داخستن و بہ ئەسپایی گوتی:- داوی بوردنت لیدہکەم.

هہنگی مامی ہہلیساندہوہو زللہیہکی ئەوتوی لیدا له زگ بوو بکہویتہ سەر ئہرزہکە. ئیدی گوپی گوم کرد و بہ دریژایی شہوہکە نہمبینییہوہ.

بهلام کافالییہ، دیار بوو کہ ئاسوودہ نییہ، ئەوسا گوتی:- ئەمہ تہبیعہتیکی زور خراپہ.

بہدہم شیو خواردنہوہ، بہردہوام دہیگوت و دہیگوتہوہ:- بہراستی ئەمہم له بہرگرانہ قوربان، تو نازانی چہندم له دل گرانہ.

هہولم دا دلخوشی بدہمہوہ، بہلام فایدہی نہبوو.

شەوئ زوو چوومە ناو جینگاوه تا بهیانی زوو له خەو رابم و بچمە راوی. که چراکەم کوژاندهوه، تاژیەکهەم هەر له ژوورەوه و له پاینی تەختە خەوهکهەمهوه وەرکەوت و خەوت.

دەوروبەری نیوه شەو له حەپەیی سەگەکهەم، حەپەیی بە جۆشی " بوک " خەبەرم بووهوه. یەکسەر هەستمکرد ژوورەکهەم پڕە له دووکەل، له سەر تەختە خەوهکهەوه خۆم هەلدا، چراکەم داگیرساند و بەرەو دەرگاکی راکرد و کردمەوه، تۆپەلیک گڕ و دووکەل، گەردەلوول ئاسا خۆی کرد بە ژووردا. مالهەکه نیلە نیل دەسووتا. زۆر بەپەله دەرگاکی داخست، پانتۆلەکهەم له بەرکرد، له پیشا سەگەکهەم، بە پەتیک که له چەرچەفەکهەم دروستکرد، له پەنجەرەکهەوه شۆر کردە خوارەوه، پاشان جلهکان و جانتاکەم و تەفەنگەکهەم خستە خوارەوه و ئیدی خۆیشم له پەنجەرەکهەوه دابەزیم.

تا زارم گرتی که وتمە بانگ کردن و هاوار: - کافالییه! کافالییه! کافالییه!

بەلام یارۆی پاسەوان هەلنەستا، خەوی قورس بوو. سەیرم کرد قاتی خوارەوه، نیلە نیل دەسووتی، وەکو که لە پشکۆ سوور هەلگەراوه، دیاربوو یەکیک پری کردبوو له پووش تا زوو گڕ بگریت. یانی که سیک بە ئانقەست ئاگری له خانووهکه بەردابوو.

دووبارە بە توورپەیی دەستم بە هاوار کردەوه: - کافالییه!

هەستمکرد ئەگەر ئەم بایە لەم کونەوه بچ دووکەلەکه دەبخنکین... ئیدی بیروکه یەکم بۆ هات، دوو فیشەکهەم خستە بەر تەفەنگەکهەم، فیشەکیکم نا بە ناوەندی پەنجەرەکهەوه. شووشەیی پەنجەرەکهەم ورد و خاش بوو و بەناو ژوورەکهەدا بلاو بووهوه. پیرەمێرد ئەمجارە گویی لیبوو، بە ترسەوه رابوو، تەنیا کراسینکی لەبەر بوو، ئیدی که ئەو هەموو گڕ و پوناکییهی بەردەم خانووهکهی بینی، تەواو پەشوکا. هاوارم لیکرد: - خانووهکهت گری گرتووه! خیرا خیرا، له پەنجەرەکهەوه باز بدە!

ئەو گڕەیی له ناکاوا له کهلینەکانەوه دەرچوو، بە دیوارەکهەدا هەلدهگەرا، خەریک بوو ریگەیی لیدەگرت، ئیدی بازیکی دا و وەکو پشیلە له سەر هەردوو لاقی خۆی گرتەوه.

باش بوو له کاتی خۆیا فریا کهوت. میچەکه که له هەژگ و قامیش دروستکراوو له ناوەراستهوه داڕوخا و کهوتە سەر قالدەرمەکه، که بۆ ئاگرەکهی خوارەوه بووبوو بە دووکەلکیش، ئیدی گورزەیهک گری سوور وەکو فوارەیی ئاو بە ئاسمانا دەچوو، بە دەوری کهوێلەکهەدا دادەرژایهوه. له چاو تروکانیکا، کوختهکه بوو بە تۆپەلیک گڕ.

کافالییه، بە سەرسامی گوتی: - ئەمە چۆن پوویداوه؟

بەرسقم دایهوه: - یەکیک له مووبەقەکهوه ئاگری تیبەرداوه.

له بن لیوانهوه گوتی: - باشه ئەو یەکه کییه؟

یەکسەر مەزەندەم بۆی چوو و گوتم: - ماریوسه!

پیرەمێرد، یەکسەر حالی بوو وله بن لیوانهوه گوتی: - ئەها، خودایه... بۆیه نەهاتەوه، تۆمەز ئەمەیی له ژیر

سەرا بووه!

یه کسه، خه یالیکی ترسناکم به میشکا هات، هاوارم کرد: - ئه دی سیلیست؟ ئه دی سیلیست؟

ئه وه لامی نه دایه وه، به لام خانووه که له بهرده مماندا هه ره سی دینا، کول و کوی دامرکایه وه و بوو به کومه لیک که له پشکو و تیشکه که ی ئوی چاوی ده برد، دیار بوو ئه و ژنه به سته زمان و بیته وایه، له ناو ئاگره که دا بوو بوو به قهره برووت.

گویمان له تاقه هاواریکیش نه بوو.

ئاگره که به ره و ته ویله و که پره که ی ته نیشته وه ده چوو، یه کسهر ئه سپه که م بیر که وته وه. کافالییه به هه له داوان رویی تا فریای بکه ویت. هه رکه ده رگای ته ویله که ی کرده وه، جه سته یه کی نه رم و له زگین خوی به بهینی لاقیا کرد و خستیه سه ر ئه رزه که... ماریوس بوو که به هه موو توانای خوی وه هه لده هات...

کابرا له چاو تروکانیکا هه ستایه وه، ویستی به دوا یا غار بدات و بیگریت، به لام زانی نایگاتی، ئیدی خوی نه ما، ده هری بوو، خوینی هاته جوش، ئیدی به خوی نه وه ستا، دهستی دایه تفهنگه که ی من که هیشتا له نزیکه ئه وه وه له عار دیدا که وتبوو، به ره له وه ی فریای بکه وم، بیئه وه ی بزانی فیشه کی له به ره یان نا، دهستی به په له پیتکه که یا نا... هیشتا یه کیک له و دوو فیشه که ی له به ره بوو که تیم خستبوون. ریک به ناوه راستی پشتی ماریوس که وت. به دما که وت و له خوینی خویا گه وزا، یه کسه ره به هه ر چوار په لی که وته چنگه کرئ له ئه رزه که، وه کو ئه وه ی، چون که رویشکیکی پیکراو، به دهم گیانه لاوه، نزیکبوونه وه ی راوچی ده بینی و دهیه وی به چوارچنگوله خوی ده رباز بکات، به و ئاویه ته قه لای دها خوی ده رباز بکات.

خوم گه یاندی، که وتبووه ئاویکه، پیش ئه وه ی ئاگری ماله که دابمرکیته وه، بیئه وه ی هیچ قسه یه ک بکات، گیانی سپارد.

کافالییه، به کراسیکه وه، به لاقی پرووته وه، حایر و چه په ساو، به دیارمانه وه ره ق راوه ستابوو.

وهختایه ک خه لکی گونده که هاتن، کابرای پاسه وانیان که وه کو شیتی لی هاتبوو ده گه ل خودا برد.

له دادگادا، وه کو شاید ئاماده بووم، بویه ره که م وه کو خوی، بی که م و بی زیاد گیرایه وه. کافالییه ته بری بوو، به لام هه ر ئه و روزه دیار نه ما و ئه و ده قهره ی به جیهیشت.

دوای ئه وه ئیدی هه رگیز نه مدیته وه.

گه لو، ئه مه ش حیکایه تیک له حیکایه ته کانی راو.

سه و دايه ك

تہم و مژيكي چر بالي به سهر ئاوي روبره كه دا كيشابوو، له دوره وه له په له لوكه يه كي خه مناك ده چوو، دنيا كش ومات نه سروه بايهك نه شنه يهك نه ده هات. ته نانه ت ئه م بهر وئه و بهري روبره كه ش نه ده بينرا، له ژير ته م و مژا، كه وه كو چيا بهرز بوو بووه وه، ون بوو بوون. كه دنيا خهريك بوو رۆژ ده بووه وه، گرده كه بهر بهر به ديار ده كه وت. به قه دپال وبناري گرده كه وه له ناوچه رگه ي روناكي كزي سپيده وه، هه نديك په له ي سپي بهر بهر به ديار ده كه وتن، ئه و په لانه خانووي سپيكاري خه لكه كه بوون، ئيدي ته ير وتو له هيلانه كانيانه وه كه وتته خو يندن.

له ره خه كه ي تري روبره كه دا، كه له ژير مژ و دووماندا نقوم بوو بوو، ريك بهر انبه ر " لافريت " دهنگه دهنگ و غه لبه غه لبيك ده هات كه ئارامي ئه و جه وه مه نده ي ده شيواند، ئه م دهنگه دهنگه جارئ وه كو دهنگي شه پوليك ده هاته گوئ كه خوي به به له ميكا بكيشيت، به له ميك كه به پاريزه وه بروات، جار يكي دي وه كو دهنگي تووندي سه وليك كه به ته خته ي به له ميكا بكه وي ده هاته گوئ، جاري سنيه م وه كو دهنگي شتيكي نه رم كه بكه ويته ئاوه كه وه ده هاته گوئ... ئه و... ته واو... هيچ.

هه نديجار دهنگي وشه ين نه وي ده هات، سه رچاوه كه ي ديار نه بوو، له دووري دوره وه ده هات، يان له نزيكه وه ده هات و له ناو ئه م چره مژ و دوومانه دا ريگاي گوم كرد بوو. هيچ خويا نه بوو له سه ر روبره كه وه ده هات يان له سه ر ئه رزه كه وه، ئه م وشانه ده تگوت ئه و ته يره كيويانه ن كه شه ويان له نيو هيلانه كانيان به سه ر بردبوو و ده گل گه ردي به يانيدا، را بوو بوون، له شه قه ي باليان دابوو، ته م و مژه كه يان بري بوو و، به دهنگيكي سر ك و ره وهك هاواريان ده كرد تا هاوريكانيان له سه ر انسه ري كه ناره كه بيدار بكه نه وه.

له ناكوا، نزكي كه ناره كه، له هه نبه ر گونده كه، تاپويك به سه ر ئاوه كه وه به ديار كه وت، له هه وه له وه به ئاسته م ده بينرا، پاشان بهر بهر ه، له نيو ته م ومژي سه ر روبره كه وه به ديار كه وت، به له ميكي ته خت بوو كه دوو پياوي به سه ره وه بوو، ئه وسا له كه ناره به گيا وپر رووه كه كه دا له نگه ري گرت.

ئه و پياوه ي كه سه ولي لينده دا هه ستا، شه به كه يه كي پر له ماسي له نيو به له مه كه هه لگرت، ئه وسا شه به كه كه ي كه هيشتا ئاوي لينده چورا، دا به كولا. به لام هاوريكيه ي كه هيشتا نه جولا بوو، گوتي: - تفهنگه كه ت له گه ل خوتا بيته... له كه ناره كه راوه كه رويشك ده كه ين، باشه مايوش؟

ئه وي دي به رسقي دايه وه: - باشه... چاوه پروان بكه، هه ر ئيستا ده تگه مي.

دوور كه وته وه تا ده سته كه وته كه يان له شوينيكي ئه مين تا قه ت بكات. به لام ئه و پياوه ي به ته نيا له ناو به له مه كه مايه وه، به كاوه خو سه بيله كه ي داگرته وه دا يگيرساند. ئه م پياوه ناوي لابيوز وبه " شيكو " ناسرابوو، هاوريكيه شي خه لكي به " مايوشون " يان " مايوش " بانغيان ده كرد. ئه م جووته، له پيشه يه كي گومان ليكراوا شهريك بوون، پيشه ي " را و پروت "

جووتي ده رياواني زور بي سه ر و بهر بوون، مه گه ر برسيتي هه لي پيچابان ده نا خويان له ده ريا نه ده دا. باقي وه خته كه يان به " راو و پروت " ده برده سه ر، شه و و رۆژ به روبره كه دا ده سوورانه وه، ئيدي هه ر نيچيريكي زندوو يان مردوويان بو هه لكه وتبا، پريان ده دايه. زياتر له پاكه ره وه ي مه نهول يان زيرابان ده چوون، هه نديجار

خویان له که له کیویه کانی جهنگه لای سان جرمان داده گرت. هه ندیجار له خه لکانی خنکاو دهگه پان و گیرفانه کانیان به تال ده کرده وه. ئەمانه هه موو شتیکیان هه لده گرت وه، په پو و پاتالی سهر ئاوه که، ئەو شووشه به تالانه ی که به گه ل رهوتی روبره که ده که وتن و دهمه کانیان بو سهره وه ده چوو و وه کو سهرخوشان به لادا ده هاتن، ئەو پارچه تهخته و دارانه ی ئاوه که رای مالی بوون، ههر هه موو ئەمانه یان کو ده کرده وه.

هه ندیجار لای نیوه پو درده چن، به پنیان دهر پون، ملده نه ن و ئاور له هیچ ناده نه وه، له خوارنگه یه کی رهخی روبره که نانی ده خون و دووباره به دوو قولی و شانبه شانی یه کدی ده که ونه ری، یه ک دوو پوژان دیار نامینن، پاشان به یانیه ک خه لکی ده یان بینن که به و شته پیسه ی کردوویانه به به له م، ده سوپینه وه.

له جوانفیل، چهند به له مه وانیکی نه ناس، له به له مه که یان که شه وی دزرابوو دهگه پان، له کاتیکا پیاو ماقولیک له دووری بیست سی میلان له وینده ره وه، له خوشی ئەو به له مه نیو داشته ی که شه وی بووری به په نجا فرانکان له دوو پیاوی کری بوو، دهسته کانی هه لده گلوفت.

مایوشون دووباره به دیار که وته وه، تفهنگیکی پیبوو که له پارچه په رویه که وه پیچرابوو، کابرا ته مه نی چل په نجا سالیک ده بوو، کابرایه کی دریز داهولی، چاو زهق، نیگا ره وه ک وه کو خه لکانی نیگه ران، یان وه کو ه یوانیک که ماوه یه کی زور راو نرابی، یه خه ی کراسه که ی کرابوو وه، سینگه تووکنه که ی بوژ بووبوو. ردینی نه بوو، سمیله کانی کورت بوون، توزه موویه ک به ژیر لیوی ژیره وه ی بوو، لا جانگه کانی رووتابوونه وه.

وهختایه ک ئەو یه شماخه بوگه نه ی که له جیاتی شه پقه به کاری دهر د، له سهر داده که نی، له تو وایه ته نکه دووکه لیک به سهر سه رییه وه یه... ههر به ناو قز بوو، له مریشکیکی ئاوه پرووت ده چوو که بو برژاندن ئاماده کرابی.

شیکو، به پیچه وانه ی ئەوه وه، سوورفلیکی نموس، کورته بنه، تووکن بوو، چاوی چه پی هه میسه داخرابوو، له تو وایه نیشانه له که سیک یان شتیک ده گریته وه. خو ئەگه که سیک گالته ی به م خووه ی کردبا و پیی گوتبا: - لا بویز چاوت بکه وه!

به کاوه خو وه لای ده دایه وه: - خه مت نه بی خوشکی! له کاتی خویا ده یکه مه وه.

عاده تی وابوو به هه مووانی ده گوت خوشکی! ته نانه ت به هاوری دزه که شی.

دهستی دایه ههر دوو سه وه که، دووباره به له مه که ی کرد به ناو چره ته متوومانه وه ستاوه که ی سهر روبره که دا. ته م و مژده که وه کو چوری شیر به ری ئاسمانی سوورباوی گرتبوو.

لابویز پرسی: - چ جوړه فیشه کیکت هیئاوه مایوش؟

مایوشون به رسقی دایه وه: - بچوکه کانه... له تازه کانه... که رویشکی پیده کوژری.

زور به هیواشی وبه پاریزه وه له که ناره که ی دی نزیک ده بوونه وه، ته نانه ت قسه شیان نه ده کرد تا که شف نه بن. ئەم ره خه به شیک بوو له بیشه ی سان جرمان، راوه که رویشک لیتره دا قه ده غه یه، پره له کون ولانی شاراوه له ژیر دره خته کانا. به ره به یان که رویشکه کان به هه لقوون هه لقوون وه دهر ده که ون، دین و ده چن، خو به لانه کاندایه ده که ن ودینه دهری.

ماریوشون، له پیشه‌وه چۆکی دادابوو، تفهنگه‌که‌ی له ناو به‌له‌مه‌که دانابوو وچاوی ده‌گیرا. له ناکاوا ده‌ستی دایه پیره تفهنگ و سیږه‌ی گرت، فیشه‌که‌که نالهی کرد و له هر چوار نکالی گونده ئارامه‌که‌دا ده‌نگی دایه‌وه. لابویز، به دوو ته‌کانی سه‌وله‌کان خوی گه‌یانده که‌ناره‌که، هاوریکه‌ی خوی هه‌ل‌دایه سهر ئه‌رزه‌که، که‌رویشکی‌کی قاوه‌یی چکوله‌ی هه‌لگرت که هیشتا گیانی تیا مابوو.

ئه‌وسا، به‌له‌مه‌که‌یان به نیو مژ و دوومانه‌که‌دا کرد و بو په‌خه‌که‌ی دی زق‌پینه‌وه، تا له چاوی پاسه‌وانه‌کان به دوور بی.

له‌و کاته‌دا وا ده‌هاته به‌رچاو که ئه‌م دوو پیاوه، به کاوه‌خو به ئاوه‌که‌دا بگه‌پین. تفهنگه‌که‌یان، له ژیر ئه‌و له‌وحه دارینه‌دا شارده‌وه که وه‌کو په‌ناگه به‌کاریان ده‌برد، که‌رویشکه‌که‌ش له ژیر قه‌میسه ده‌ل‌به‌که‌ی شیک‌ودا شیر‌درایه‌وه.

دوای چاره‌که سه‌عاتیک لابویز به هاوریکه‌ی گوت: - ده‌ی خوشکی! یه‌کیکی دی! مایوشون به‌رسقی دایه‌وه: - با برۆین.

پیره به‌له‌م سهر له نوێ داگه‌را، به‌ده‌م ره‌وتی خیرای ئاوه‌که‌وه نشیو بووه‌وه. ئه‌و مژ و دوومانه‌ی سهری روبره‌که‌ی گرتبوو، که‌وته ره‌وینه‌وه، دار ودره‌ختی ههر دوو په‌خه‌که ده‌تگوت له‌و دیو په‌رده‌یه‌کی ته‌نکه‌وه‌ن و ته‌متومانه‌که‌ش به‌ره‌به‌ره ده‌ره‌وییه‌وه.

که له گرافه‌که‌ی (دورگه) به‌رانبه‌ر " هر‌بلیه " نزیک بوونه‌وه، به‌له‌مه‌که‌یان هی‌واش کرده‌وه، که‌وته‌ن چاو‌گیران و مله‌قوتی، زوری پینه‌چوو که‌رویشکی دووه‌میان کوشت.

ئه‌وسا، نشیو بوونه‌وه تا گه‌یی‌نه ناوه‌راستی ریگای کفلانس، ئه‌وجا وه‌ستان، به‌له‌مه‌که‌یان به دره‌ختیکه‌وه به‌ست، له ناو به‌له‌مه‌که‌دا راکشان، زوری پینه‌چوو رازان (خه‌ویان لیکه‌وت).

لابویز، ناو به ناو راده‌بوو، چاوه‌که‌راوه‌که‌ی به‌ده‌وری ئاسودا ده‌گیرا، مژ و دوومانه‌که‌ی به‌یانی ره‌وی بووه‌وه، هه‌تاوی گه‌وره‌ی هاوین به‌ره‌و حه‌ویقی ئاسمانی شین هه‌ل‌ده‌کشا و دنیا‌ی زی‌ر وه‌شان ده‌کرد.

له که‌ناره‌که‌ی تری روبره‌که‌دا، گرده‌ه‌ز پۆشه‌که، له شیوه‌ی نیو بازنه‌یه‌که‌دا ده‌سورایه‌وه. تاقه‌ مالیک به‌سهر ترۆپکی گرده‌که‌وه بوو، که په‌له‌ دره‌ختیکه‌ی چر وچو‌غورد ده‌وری دابوو... بیده‌نگی بالی به‌سهر هه‌موو شتی‌کا کیشابوو.

به‌لام، شتی‌ک به‌سهر ریگه‌که‌ی هاوشانی روبره‌که‌وه ده‌جولا، هی‌نده‌هیدی ده‌جولا، له تو وایه ناروات. ژنیک بوو که‌ریکی راده‌کیشا. که‌ره‌که، که هه‌موو جو‌مگه‌کانی جه‌مام بووبوو، به زوری خاوه‌نه‌که‌ی هه‌نگاوی ده‌نا. که‌ره‌که ملی درێژ کردبوو، گوێچکه‌کانی شو‌ر بووبوونه‌وه، هی‌نده به‌خاوی ری‌ی ده‌کرد، ته‌سه‌ور نه‌ده‌کرا قه‌ت بگاته‌جی.

ژنه‌که، که‌ره‌که‌ی راده‌کیشا وه‌نه‌دی‌جار به‌پشته‌که‌یه‌وه ئاورپکی ده‌دایه‌وه‌و، چله‌داریکی به‌که‌ره‌که‌دا ده‌کیشا، لابویز که ئه‌م دیمه‌نه‌ی بینی، گوتی: - مایوش؟

مایوش به‌رسقی دایه‌وه: - چییه‌؟

- ده ته وئ پيښکه نې؟

- ئیستا وهختی پيښکه نین نییه.

- با برؤین، رابه خوشکئ! دواى تۆزیکى دى پيښکه نینه که مان دهرده چیت.

شیکو، دهستی دایه هر دو سهوله که. وهختایه که له روبره که په پینه وهو گه بیینه به ردهم ژنه که، بانگی لیکرد:-
ئه های... خوشکئ؟

ژنه ی تاین له راکیشانی که ره که وهستا و ته مه شای کرد.

لابویز، له سه ری رؤیی:- بو بازارى قیتاران ده چی؟

ژنه که هیچ وه لامیکى نه دایه وه، شیکو هه لیدایه:- ها، که ره که ت خه لاتى کئیرکیکه ی برده وه... به م خیراییه بو
کویى ده به ی ت؟

ئه نجام ژنه که گوتى:- ده چم بو " شامپیو " بو لای " ماکار " تا سه ری بپریت، به که لکی هیچ نه ماوه.

لابویز گوتى:- نه هه قت نییه... باشه ماکار چه ندت ده داتى؟

ژنه که به پشتی دهستی هه نیه ی سه ری و به دوو دلپیه وه گوتى:- نازانم... له وانه یه سی... چوار فرانکیم بداتى.

شیکو هاواریکرد:- من پینچ فرانکت ده ده می... پاره یه کی که م نییه.

ژنه که، که میک له فکران راپوو و ئه وسا گوتى:- زور باشه.

جووته پیاوی راو پروتکه ر دابه زین.

لابویز، هه وساری که ره که ی وه رگرت، مایوش به سه رسامی پرسى:- باشه تو ئم که ره ت بو چپیه، چی
لیده که ی ت؟

شیکو، ئه مجاره چاوه که ی تری کرده وه، تا گوزارشت له شادمانى خوی بکات، پوخساره سوورفله که ی له
که یفان چرچ بوو. له بن لیوانه وه گوتى:- مه ترسه خوشکئ، به خوم ده زانم چی لیده که م.

پینچ فرانکی دایه ژنه که، له سه ر شوسته که دانیش ت تا بزانی چی روو ده دات.

هه نگی لابویز به شادمانییه وه رؤیی، تفه نکه که ی هیئا و دایه دهستی مایوشون.

- هه ر که سه و فیشه کی خوی، راوه گه وره که ی خومان ده که ی ن خوشکئ!

به و راده یه نزیک مه به وه، دهنه به یه که م فیشه ک ده یکوژیت. ده بی ئم رابوردنه مان که میک به رده وام بی.

هاورپیکه ی له دووری سی مه تری نیچیره که راکرت. که ره که هه سستی کرد ئازاد بووه. هه ولیده دا له گیایه
دریژه که ی سه ر که ناره که بله وه رچئ، لئ هینده ماندوو بوو، خوی به پیوه نه ده رگرت، له زگ بوو له ئان وساتا
بکه وئ.

مایوشون، به کاوه خو لووله ی تفه نکه که ی تیکرد وگوتى:- بینه به گوچکه کانیه وه. ئاگادار به شیکو.

فیشه که که ی ته قاند. فیشه که بچو که که هر دو گوچکه در یژه کانی که ره که ی سمی، به توندی که و ته له قاندنی گوچکه کانی، هر جار هی یه کیکیانی ده له قاند، ئه وسا هر دو و کیانی پیکه وه له قاند بۆ ئه وه ی له م (خور و وه) پر زگار بیته.

جوو ته پیاو خه ریک بوو له پیکه نیئا بخنکین، پشتیان کوو بوو وه، له حه ژمه تاندا لاقیان به عار دیدا ده کوتا. ژنه که به پهستی چوو بۆ لایان. نه یده ویست که ره که ی به و جو ره عه زاب بدریت، ده یویست پینج فرانکه که یان بداته وه گویدر یژه که یان لی بسینیته وه، به راستی زور توو ره بوو.

لابویز، هر ره شه ی لیدانی لیکرد، وای نواند که قولی لی هه لده مالیت. پاره که ی داو هتی، وانیه؟ که واته ئه وه هه قه ی نییه، ویستی به درو وه فیشه کی که به هر هه لینه که یه وه بنی و بوی بسه لمینی که ئه م ساچمه بچو که، هیچ ئازاریکی نییه.

پشتی تیگردن و هر ره شه ی پولیسی لیکردن، گوئیان لیوو به ده م ریوه جنیوی ده دانی، تا زیاتر دوو ده که و ته وه، به دهنگی به رزتر جنیوی ده دانی.

مایوشون، تفهنگه که ی دایه ده ست هاو ریکه ی وگوتی: - نوره ی تویه شیکو.

لابویز، نیشانه ی گرته وه و پلی به په له پیته که وه نا، هر دو وانی که ره که ی پیکا، به لام ساچمه که زور ورد بوو، زور له دوو ریشه وه به که ره که یه وه نا، ته نانه ت که ره که ش وای زانی میش پیوه ی دا... بویه به نیازی ده رکردنی میشه که که و ته کلک بادن، کلکی ده کیشا به هر دو و لاق و سه ر پشتی خویدا.

لابویز رو نیشته تا به که یفی خوی پیکه نیت. له کاتیکا مایوشون سه ر له نوئ فیشه کی ده خسته وه بهر تفهنگه که. زور دلی خو ش بوو، چند هه نگاو یک له نیشانه که نزیک بوو وه، سیره ی گرته وه، فیشه کی دو وه می ته قاند. ئه مجاره یان له نا کاوا به ره و ئه وان هلی تیزاند، هه ولیدا جوو ته بوه شینیت، سه ری و هر گپرا، ئه نجام خوینیکی که می له بهر رو یی. که ره که به خهستی بریندار بوو، ههستی به ئازاریکی زور کرد، که و ته هه لاتن به که ناری روبا ره که دا، به هیواشی و به له رزه له رز که و ته غاردان.

جوو ته زه لام دوی که و تن... مایوشون به ههنگاوی هه پاو ده رو یی و، لابویز، به په له غاری ده دا، کابرای کورته بنه غاری دا، هه ناسه برکی پیکه و ت.

لی که ره که، په کی که و ت، هیزی له بهر برا، له جیی خوی وه ستا، به نیگای سه رگه ردانه وه ده یروانیه جوو ته بکوژه که ی که به ره و ئه وه ده هاتن، ئه وسا سه ری هه لبری و که و ته زه رین...

لابویز، به هانکه هانک دهستی دایه تفهنگه که، ئه مجاره یان زور نزیک بوو وه، حهزی نه ده کرد غار بدات. وه ختایه ک که ره که له زه ره زه ره پر ئازاره که ی بوو وه، وه کو ئه وه ی دوا هاواری بیده سه لاتی خوی کرد بیت، کابرا وه کو ئه وه ی ته گبیریکی کرد بی گوتی: - ده ی مایوش، خوشکی و ره!

دهرمانی ده ده می! له کاتیکا زه لامه که ی دی به توبزی ده می حه یوانه که ی ده کرده وه، شیکو لوله ی تفهنگه که ی خسته گه رووی که ره که وه وه کو ئه وه ی بیه وی دهرمانی بداتی، ئه وسا گوتی: - ده ی خوشکی، ئاگادار به شروبه که ی ده ده می!

په نجهی به په له پیتکه که دا نا، که ره که سی هه نگاوان پاشه وپاش کشایه وه و به قوونا که وت، هه ولیدا هه ستیتته وه، نه نجام به لادا که وت و چاوه کانی لیکنان، جهسته پیره که ی ته کانی ددها، هر چوار په لی ده جولانه وه له تو وایه دهیوهی غار بدات.

خوین له بهینی ددانه کانیه وه داپژا، زوری نه برد له جولّه که وت... گیانی دهرچوو.

جووته پیاو پیکه نین، زور زو گیانی دهرچوو! مایوشون پرسى: - ئیستا چی لیبکه نین؟

لابویز، به رسقی دایه وه: - خه مت نه بی خوشکی! با بیخهینه سهر به له مه که که شه و داها تئوسا پیده که نین.

چوون به له مه که بینن، لاشه ی که ره که یان لی بارکرد، به گیای سهوز دایانپوشی. جووته پیاو له سهری پال که وتن و خه ویان لیکه وت.

دهوروبه ری نیوه رو، لابویز له که له به ریکی شاراهوی به له مه رزیو و قوراویه که یانا، بوتلی شه راب و نانیک و توزی که ره و تهره پیازی دهرهینا و دهستیان به نانخواردن کرد.

که له نانخواردن بوونه وه دووباره له سهر که له شی که ره که پالکه وتن و خه وتنه وه.

لابویز، له هه وه لی شهوا رابوو، هاوریکه ی که وه کو ئورگون ده پیرخاند، ته کان دا وئهمری پیکرد: - رابه خوشکی! با بروین!

مایوشون، دهستی به سهول لیدان کرد، به ئه سپایی به روبری سین دا سهرکه وتن، وهختیان زور بوو، په له یان نه بوو. به قهراخ که ناره که دا دهر ویشتن، که ناری چی، یه کپارچه گولّه زهمه قی ئاوی بوو، بونه خوشه که ی ئه و ناوه ی پر کردبوو، چه پکه گولی سپی له داره کانه وه به سهر ئاوه که وه شور بوو بووه وه. به له مه قورسه قور رهنگه که، به سهر گه لای پانی روه کی لوتسدا داده خزی، و گولّه زهر دباوه خره کانی، که دهنگوت زهنگولّه ن، داده نه واند هوه و پاشان راست ده بوونه وه.

وهختی گه بیینه دیواره که ی (ئیبیرون) که جهنگه لی سان جرمان و گولگه شتی میزون - لافیتی لیکی جیا ده کرده وه، لابویز هاوریکه ی راگرت و نه خشه که ی خوی پیگوت، مایوشون، له پیکه نینکی بیدهنگی دوور و دریژی دا.

هموو گیایه کانی سهر که لاکی که ره که یان فریدایه ئاوه که وه. هر دوو لاقی که ره که یان گرت و دایانگرت ه سهر ئه رزه که و که وتنه شارندنه وهی له ناو بیسه که دا.

که خوین به لای (جول) ی پیره میردا، ئاشپه ز و بازرگانی شه رابدا کرد شه و تاریکی تاریک بوو. که یاروی بازرگان چاوی پییان که وت، لیان چووه پیشه وه و تهوقه ی له گه لدا کردن وله سهر میزه که ی وان رونیشت. ئیدی باسی زور شتیان کرد. دهوروبه ری ساعات یازده، دواى ئه وهی هموو مشتهرییه کان کردیان به شه و، جول، چاویکی له لابویز داگرت و گوتی: - دهی ئیستا بلی بزانه هیچت پییه؟

لابویز، سهریکی له قاند وگوتی: - پیمه و پیم نییه...

خودان خوارنگه که به پیداگیریه وه گوتی: - هر که رویشک... هیچی ترت نییه؟

ههنگی شیکو، دهستی به ژیر کراسه دهلبه سوفه که یا کرد و ههر دوو گوئی که رویشکیکی نیشاندا و گوتی:-
جووتی به سی فرانک.

ههنگی گهنگه شه و سه و دایه کی زور له سهر نرخه که کرا، به دوو فرانک و شهست و پینج سهنتیم ریک که وتن
و ههر دوو که رویشکه که رادهست کران.

جولی پیره میتر، که جووته پیاوه ساخته چیه که ههستان، پی گوتن:- شتیکی دیکه تان پییه وناتانه وی دهری
بخه ن.

لابویز به رسقی دایه وه:- رهنکه پیمان بی، به لام بو تو نابی، به که لکی تو نایه ت...

کابرا، زیاتر کونجاو بوو، زوری لیکرد:- چیه؟ له گه وره کانه؟ پیم بلی چیه؟ ده توانین ریک بکه وین.

لابویز، وای نواند که دوو دل، چاوی برییه چاوانی مایوشون که گوايه به نیگا راویژی پیده کات، نه و جا
به دهنگیکی نه وی گوتی:- ئیمه له ئیبیرون خومان له بوسه نابوو، شتیک خوی کرد به نیو هه وه لین چره دارستانی
سه متی چه پی کوتایی دیواره که دا. مایوش ته قه ی لیکرد، حه یوانه که که وت. له ترسی پاسه وانه کان بله ز هه لاتین،
ناتوانم پیت بلیم حه یوانه که چی بوو. چونکه نازانم چی بوو. به لام ده زانم گه وره بوو... به لام چی بوو؟ ناتوانم
دوری نه وه ت له گه لدا بکه م، به خوت ده زانی خوشکی، ئیمه له سه ودا و مامه له دا راستگو و سهر راستین...

کابرا پرسى:- یانی بزنه کیوی نه بوو؟

لابویز به رسقی دایه وه:- رهنکه... یان ههر شتیکی دی! بزنه کیوی؟ به لی. پیموایه له بزنه کیوی گه وره تر بوو.
رهنکه که ل بووبی! به لام لام نه سه ح نییه که که ل بووبی، چونکه دلنیانیم، رهنکه!

خودان خوارنگه که له سهری پوی:- گا کیوی نه بوو؟

لابویز دهستی دریز کرد و گوتی:- نا، گا کیوی نه بوو، نامه وی هه لت بخه له تینم، نا گا کیوی نه بوو، خو نه گهر
هه و بوايه، ههر نه بوايه به شاخه کانیا ده مناسییه وه... نا گا کیوی نه بوو.

کابرا پرسى:- نه دی بو له گه ل خوتاندا نه تانهینا؟

- ده پرسى بو ده گه ل خودا نه تانهینا خوشکی... چونکه بریارمان داوه له ئیستا و هیوه شته کانمان له شوینی
خویا بفروشین... ئیمه خه لکانیکی نیچیرقانی تیده گه ی، ده توانی به خوت بچی بو نه وینده ر و نیچیره که
بینی و هیچ مه ترسییه کت له ری نییه...

خودان خوارنگه که به گومانه وه پرسى:- نه دی نه گهر له وی نه بوو؟

لی لابویز، دووباره دهستی هه لبری:- که وتم له وییه، یانی له وییه، باوه ریم پیبکه، حه زده که ی سویندت بو
ده خوم. له ناو یه که م چره دارستانی دهسته چه پدایه. به لام چیه... نه مه یان نازانم... نه وه نده ده زانم گا کیوی
نییه. من له مه یان دلنیام. نه ویتری له سهر خوت، برؤ و به چاوی خوت بیینه. به بیست فرانک له نه دیته.. قایلیت؟

کابرای خودان خوارنگه که هیشتا دوو دل بوو:- باشه نه تده توانی بومی بینى؟

مایوشون هه‌لیدایه:-- به‌هه‌ر حال ئه‌م چه‌ند و چوونه‌ی ناوی ئه‌گه‌ر بزنه کئیوی بی به په‌نجا فرانک، ئه‌گه‌ر گا کئیوی بی به حه‌فتا... ئیدی ئه‌مه‌ نرخه‌کانمانه...

خودان خوارنگه‌که‌گوتی:-- نا، به بیست فرانک مالی منه، باشه.

ده‌ستیان دا به یه‌کا، ریکه‌وتن.

ئه‌وسا چوار ئه‌سکه‌ناسی پینج فرانکی له ده‌غیله‌که‌ی ده‌ره‌یتنا. جووته‌ هاوړی پاره‌که‌یان له ته‌نکه‌ی باخه‌لیان نا. لابویز هه‌ستا، کوپه‌که‌ی هه‌لدا و وه‌ده‌رکه‌وت... پیش ئه‌وه‌ی له تاریکیه‌که‌دا ون بی، ئاوړی له وه‌ستا جول دایه‌وه و گوتی:-- دلنیا به گا کئیوی نییه، به‌لام چییه؟ ئه‌وه‌تا له‌وینده‌ر، برۆ ها له‌وییه، ئه‌گه‌ر له‌وی نه‌بوو، هیچت نه‌بینی پاره‌که‌ت بۆ ده‌گیرمه‌وه.

له تاریکیه‌که‌دا ئاوا بوو. مایوشون دوا‌ی که‌وت، له خو‌شیا له پشته‌وه به مست تیی به‌ربوو.

له ناو قیتاردا

قیتاره که له ویستگه ی کان وهستا، پر بوو له خه لک، ئیدی نه فهره کان به ره به ره که وتنه قسان و یه کدی ناسین. که قیتاره که له شاری ناراسکون تپه پری یه کیک له نه فهره کان هه لیدایه وگوتی: - لیره دا خه لکی ره شکوژ ده کرین!

ئیدی که وتنه باسی ئه و بکوژه سهیره ی که کهس نه یوانی بوو ده ستگیری بکات وله دوو سالی رابردوودا، ناو به ناو پهیدا ده بوو، له په ناوه ریپواریکی ده کوشت. ئیدی هه رکهسه و مه زنده یه کی لیده داو بوچوونیک دهرده بری... ژنه کان به ترسه وه له په نجه ره کانه وه ده یانروانییه شه وه تاریک وسامناکه که، دلایان له ترسا به تووندی لئی ده دا و پیشبینی ئه وه یان ده کرد له ناکاوا پیاویک له بهر دهرگای فارگوننه که دا پهیدا بییت. ئه وسا خه لکه که که وتنه گپرانه وه ی حیکایه تین سامناک ورپکه وت و بویه رین شووم و تیگیران ده گه ل شیتانا له نیو قیتاری له زگیندا و رووبه روو بوونه وه له گه ل ریپواریکی گومانلیکراودا.

ئیدی هه ر کهسه و حیکایه ت و به سه ر هاتیک ی پر له نازایه تی خوی ده گپرایه وه که چون رووبه رووی که سیک ی شه قاوه و شه رانی بووه ته وه، به جور ئه تیک ی سهیره وه، به گژیا چوو ته وه و کوشتوویه تی و سندی کردوه. دکتوریک که عاده تی وابوو زستانی هه موو سالیک له باشووری فهره نسا به سه ر به ری، ئه ویش ویستی یه کیک له سه رکیشیه کانی خوی بگپریته وه، گوتی: - من بهش به حالی خوم قهت بوم ریک نه که وتوو که نازایه تی خوم له یه کیک له و بویه رانه دا بجه ربینم، به لام خانمیکم ناسی، که یه کیک بوو له نه خوشه کانی خوم، ئیستا له ژيانا نه ماوه. ئه م خاتوونه سهیرترین، گونگترین بویه ری بو پیشه اتبوو، هه لبه ته مایه ی به زه یی بوو.

خه لکی رووسیا بوو، ناوی کونتیسه ماری بارانوقا بوو. له مالباتیک ی خانه دان، یه جگار جوان و دلرفین بوو. به خوتان ده زانن ژنانی رووسی چند جوانن، که پوویان بچوک، ده میان جوان، چاویان درشت وگهش، شینیک ی که وه یی، به ژن و بالا هه ر له خویان جوانه. جوره جوانیه کی شه رهنگین، به نازو کریشمه، له خوبایی بوونیک ی ناسک و، میریقانیه کی مه ندیان تیدایه که پیاوی فهره نسی شیت و شهیدا ده کات. رهنگه جیاوازی رهگ و ریشه و نه ژادی وای لیکردبم که ئه و شتانه یان تیا بدینم.

دکتوره که ی چند سالیک بوو بوئی دهرکه وتبوو که سینگی نه خوشه و نه خوشیه که ی کوشنده یه، هه ولیده دا بو باشووری فهره نسای فری بکات به لام هه رچی ده کرد و ده کوشا پیی ریی دانه ده گرت که پترسبورگ به چی به یلیت. ئه نجام پار پاییز دکتوره که ی گه ییه ئه و قه ناعه ته ی ئه گه ر کار وا بروات، نه خوشیه که ده یکوژیت، به میرده که ی راگه یاند که حالی ژنه که ی پر مه ترسییه، پیاوه ژنه که ی ناچار کرد که یه کسه ر بو شاری منتون بروات.

ژنه ی تاین، سواری قیتار بوو، به ته نیا فارگونیک ی گرت، ده ست و پیوه نده که ی له هه مان قیتاردا له فارگونیک ی دیکه دا بوون. له بهر په نجه ره که دا رو نیست، که میک دلته نگ بوو، ده یروانیه کیلگه و گونده کان، ههستی به ترس و ته نیایی ده کرد، چونکه نه مندالی هه بوو، نه کهس و کاریکی ئه وتو، میردیک ی هه بوو، که خوشه ویستیه که ی بوئی کال بوو بووه وه و به م جوره، به تاقی ته نیا، به بیته وه ی له گه لیا بییت، وه کو چون ئینسان کاره که ریک ی خوی بو خهسته خانه ده نیی، به و ئاوايه ره هه نده ی ئاخری دنیا ی کردبوو.

ئیقانی کاره که ری له هه موو ویستگه یه کدا سه ری ده دا تا بزانی خانمه که ی هیچی پیویست نییه. ئیقان کاره که ریک ی پیر بوو، زور دلسوز و گوپرایه لی خانمه که ی بوو، هه میشه له ئه مر و رای ئه ودا بوو و ئاماده بوو هه ر ئه مریک ی جیبه جی بکات.

شهو داهاټ، قيتارهكه به وپه پرې خيرايي دهرپويي، خاتوون نهيتواني بخه وي. زور نيگه ران و په شيو حال بوو. له ناکاوا هات به سهریا، نهو پارهیة بژميړي که ميړده که ی له دوا ساتا پيښابوو. هه مووی پارهی زيړی فهره نسی بوو، جانتا چکوله که ی کرده وه، هه موو پاره که ی هه لږشته کوشي.

له ناکاوا کزه بايه ک دای له روخساری، پيی سهر بوو، سهری هه لبري، دهرگای فارگوننه که ی کرابو وه. کونتيسه حایرما، يه کسه شاليکی دا به سهر پاره کانی کوشيا و چاوه پروانی کرد. چهند چرکه يه ک بووری، نه وسا پياويکی سهرکوت به ديار کهوت، دهستی بريندار، هه ناسه برکيني پيکه وتبوو، جلکی ناهنگی له بهر بوو. دهرگاکه ی داخست و دانيشت. به دوو چاوی ره خشانه وه پروانيه کونتيسه، نه وسا دهسته سريکی له مه چه کييه وه، که خوینی لی دهچورا، پيچا.

خاتوونی گهنج ههستيکرد، نازای له ترسا ههرهس دینيت. هه لبه ته کابرا بينی که پاره کانی دهژمارد، دياره هاتبوو پاره کانی ليدزيت و بيکوژيت.

هيشتا ههر چاوی بری بووه روخساری خاتوون، هانکه هانکه که ی هيور نه بووه وه، روخساری گرژ بوو، بينگومان ناماده بوو په لاماری خاتوون بدات. له ناکاوا گوتی: - مه ترسه خاتوونی من!

خاتوون هيچی نه گوت، چه په سا بوو، توانای نه بوو دم هه ليينی، گویي له ليدانی دهنگی دلی خوی بوو که له گويیدا دهنگی ده دايه وه. کابرا له سهری رويی: - من پياو خراپ نیم خاتوونی من!

کونتيسه ههر بيدهنگ بوو، به لام جووله يه کی له ناکاوی بو کرد، نه ژنوکانی که وتنه له رزين، پاره زيړه کانی وه کو تاو پژانه سهر کومباره که.

پياوه که، به سهرسامی که وته ته مه شاگردنی نه م جوگه له کانزاييه، له ناکاوا دانه وييه وه و که وته کوکردنه وه يان. خاتوون، به ترسه وه هه ستا، هه موو سه روه ته که ی هه لپژايه سهر نه رزه که و بله ز به ره و دهرگای فارگوننه که رويی تا خوی هه لدا ته خواره وه. به لام کابرا زانی خاتوون به ته مای چييه. په لاماری دا، باوه شی کرد وبه خورتي دای نيشانده وه، ههر دوو مه چه کی گرت وپيی گوت: - گوی بگره خاتوونی من. من پياو خراپ نیم، شايه به و شايه ده من نه م پارانه کو ده که مه وه تا بيده مه وه به تو. به لام من پياويکی نائوميدم، نه گهر يارمه تيم نه دهی له سنور دهر باز بم بينگومان ده مر م. ناشتوانم له وه زياتر هيچی ترت پي بلیم. دواي يه ک سه عاتی دی، ده گه ينه دوا ويستگه ی رووسی. دواي يه ک سه عات و بيست خوله کی دی له سنوری ئيمپراتوريه ت ئاوديو ده بين، نه گهر فريام نه که وی و رزگارم نه که ی ئیدی تيا ده چم. ويړای نه وهش خاتوونی من نه که سم کوشتووه، نه دزيم کردووه، نه هيچ کاریکی نه نگين و نامه ردانه م کردووه. سویندت له سهر م نييه، سویندت بو دهخوم و، ناتوانم له وه زياتر هيچی ديکه ت پي بلیم.

که وته سهر نه ژنو وکه وته کوکردنه وه ی پاره کان له ژير ته خته کاند، که وته گه ران به دووی نه و پارانه ی که بو دوور غل بوو بوونه وه، که جانتا چه رمه که پر بووه وه له پار، به بيدهنگی به بيئه وه ی تاچه وشه يه کی له دم دهر بچ، رادهستی خاتوونی کرده وه و چوو له سووچه که ی نه وسا سهری فارگوننه که روينشت.

ههر دووکیان له جووله که وتن... خاتوون، له ترسا زمانی له گو که وتبوو، هيزی له بهر برابوو، هه رچهند ورده ورده خه ریک بوو هيور ده بووه وه. به لام پياوه که هيچ جووله يه کی نه ده کرد، قيت له جيگای خوی دانيشتبوو

تەمەشای بەردەمی خۆی دەکرد، زەرد ھەلگە پابوو، ڕەنگی مردووی لێنیشتبوو. خاتون، ناو بە ناو، نیگایەکی کۆت و پڕی ئەوی دەکرد و بلەز چاوی لێدەگواستەو. گەنجیک بوو تەمەنی نزیکە ی سالیکی دەبوو، قۆز، ھەموو نیشانەییەکی خانەدانی پێو بوو.

قیتارەکە، تاریکیەکی تەبی دەکرد، شووتە دوور و درێژەکی دەکرد بە ناوجەرگەیی شەو ھەنگووستە چاوەکە دا و پەردەیی تاریکیەکی دەدری، ھەندێجار خیراییەکی ھیواش دەکردو و پاشان بە ھەموو خیراییەکی خۆیەو ھەردەچوو. لە ناکاوا خیراییەکی ھیواش کردو، چەند شووتیکی لێدا، ئەوسا بە تەواوەتی وەستا.

ئێقان، ھاتە بەر دەرگا تا بزانی خانمەکی فەرمانی بە چییە.

کونتێسە دواجار لە ھاوڕێ غەریبەکی پام، ئەوجا بە دەنگیکی لەرزۆک گوتی: - ئێقان بگەرێو بۆ لای کۆنت ئیدی پێویستم بە تۆ نییە.

پیاوێکە لە سەرسامیا چاوە درشتەکانی کردنەو و لە بن لیوانەو گوتی: - بەلام... خاتوونی من!

خاتون لە سەری ڕۆیی: - نەخێر... لە گەلمای نایەت پەتیم گۆری. دەمەوێ لە ڕووسیا وەمینی. ئەوێش پارە بۆ گەرانیو وەت. کوا کلاوێکەت و پالتۆکەت بەدە.

کارەکەرەکی بە سەرسامی کلاوێکە داکەند و پالتۆکەیی دایە. ئیدی فێر بوو ھەمیشە و بەبێ قسە بە گۆیی ئاغاکانی بکات، ئیدی لە گەل ئارەزوو و کەلکەلە و داوا کۆت و پەرەکانی ئەواندا، کە گەرانیو وەیان بۆ نەبوو، ڕاھاتبوو.

ئیدی بە چاوی تەژی ڕوندکەو ڕۆیی. قیتارەکە بەرەو سنوور کەوتە ڕێ. ھەنگی کونتێسە، بە پیاوێکەیی ھاوسیی گوت: - ھانی ئەم شتانە بۆ تۆ! تۆ ئیدی ئێقانی خزمەتکاری منی، من تەنیا یەک مەرجم بۆ ئەم کارەیی خۆم ھەیە، ئەویش ئەوێە کە ھەرگیز نەمدوینی، نە بە تاقە و شەییەکی سوپاسم بکەیی و نە بە ھیچ بیانوویەکی دیکە.

کابرای نەناس، بیئەوێ تاقە و شەییەکی بدرکینی، کڕنۆشی بۆ برد. زۆری نەبرد کە قیتارەکە ھەمدیس وەستا، چەند کارمەندیکی بە جلکی فەرمییەو سەرکەوتنە ناو قیتارەکە. کونتێسە ئەو راق و بەلگەنامەکانی نیشاندا و ئاماژەیی بۆ لای کابراکە کە لەو سەری فارگۆنەکە دانیشتبوو کرد و گوتی: - ئەمە گاردی ئێقانی، ئەمەش پاسپۆرتەکەییەتی.

قیتارەکە کەوتەو ڕێ. بە درێژی شەو کە بە بیدەنگی مانەو و زاریان لە زاری یەکدی نەگەرێ.

کە ڕۆژ بوو و قیتارەکە لە ویستگەیی ئەمانیدا ڕاوەستا، کابرای نەناس دا بەزی، ئەوسا لە بەر پەنجەرەکی وەستا و بە کونتێسەیی گوت: - ببورە خاتوونی، کە بەلێنەکی خۆم نەبردە سەر. من کارەکەرەکی لیکردیت، ھەق و ابوو جیگای ئەوت بۆ بگرمەو. ھیچت پێویست نییە؟ بە ساردی وەلامی دایەو: - بڕۆ کارەکەرەکی مەم بۆ بنێرەو!

ڕۆیی و ون بوو.

هەر جارى خاتون، خۆى به ئىستراحه تگه يه كدا ده كرد، كابرآى له دووره وه ده بىنى كه سه ىرى ئه مى ده كرد...
ئه نجام گه بىنه شارى متنون.

دكتوره كه بۆ چركه يه ك بىدهنگ بوو، ئه وسا له سه ىرى رۆى: - رۆژىك كه له عىاده كه ى خۆما پىشوازى
نه خو شه كانم ده كرد، گه نجىكى بالا به رز خۆى به ژورا كرد و گوتى: - جه نابى دكتور، هاتووم بۆ هه والپرسى
كونتيسه مارى بارانوفا، هه رچه نده خاتون من نانسىت، به لام من هاو رپى مئرده كه يم.

به رسقم دايه وه: - ئومىدى چاكبوونه وه ى نىيه و بۆ رپوسى ناگه رپته وه.

كابرا له ناكوا ده ستى به گريان كرد، ئه وسا هه ستا به لاره لار وه كو كه سىكى سه رخوش وه ده ركه وت. ئىوارى
به كونتيسه م گوت كه كابرآيه كى نه ناس له ئه حوالى ده پرسىت، خه م داىگرت، ئىدى ئه م چىرۆكه ى بۆ گىرامه وه
كه من بۆتانم گىرايه وه و تىشى: - ئه م پىاو وه ى كه من ناىناسم، وه كو سىبه ره كه م دووم كه وتوو وه و لىم نا بىته وه.
هه رجارى كه وه ده ر ده كه وم، به شىوه يه كى سه ىر ته مه شام ده كات، قه تىش قسه ى له گه ل نه كردووم.

كونتيسه كه مىك ده بىره وه چوو و ئه وسا گوتى: - گوئ بگه... من گرىو ده كه م ئىستا له به ر په نجه ره كه ما
وه ستاوه.

له سه ر ته خته درىژه كه هه ستا، له به ىنى په رده كانه وه كه وته ته مه شا كرن، ئه و پىاو وه ى نىشاندام كه هاتبوو بۆ
لام. له سه ر ته ختىكى سه ر رىگا كه رۆنىشتبوو، چاوانى برى بووه ئوتيله كه. ئىمه ى بىنى، هه ستا، به بىئه وه ى تاقه
جارىك ئاورى بداته وه له وىنده ر دوور كه وته وه.

ههنگى په يم به شتىكى سه ىر وه سه ى برد، ئه و قىانه بىدهنگه ى نىوان ئه و دوو كه سه ى كه يه كترىان نه ده ناسى.
پىاو وه كه، به هه مان گوپرايه لى حه ىوانىكه وه كه ئه م خاتوونه رزگارى كردى، حه ىوانىكى به وه فا، دلسوژ تا
مردن، ژنه ى تاىنى خوش ده وىست. هه موو رۆژى ده هات بۆ لآى من و ده ىگوت: - دكتور حالى چۆنه؟

ئىدى زانى كه من په يم به نه ىنى ئه م هه لوىسته ى بردوو وه، هه ركه خاتونى ده بىنى به به رده مىا ده رپوى، بارىك
و بنىس بووه و رهنگى زهرد هه لگه راوه، ده گرىا، به كول ده گرىا. ژنه كه ش به منى ده گوت: - من ته نىا يه ك جار
قسه م ده گه ل ئه م پىاو وه نامۆيه دا كردوو وه، كه چى ده لى بىست دانه ساله ده ىناسم.

هه رجارى رىكه وتى يه كىان بكردايه، خاتون به ده م بزه يه كى جدى و ئه فسووناو بىيه وه سلاوه كه ى ده سه نده وه.
هه ستم ده كرد خاتون دلى خوشه، ژنىك بوو ته نىا، دلنىابوو كه مه رگ به رپوه يه و تهنگى پىهه لچنىوه.

هه ستم ده كرد خوشحاله كه به و هه موو رپزه وه، به و جدىه ته وه، به و رۆمانسىه ته زوره وه، به و هه موو
ئاماده گىيه وه بۆ هه موو شتىك، خوش ده وىستى، كه چى وپراى ئه وه ش رپزى شكۆ و كىبرىاى خۆى ده گرت و
قه بوولى نه ده كرد پىشوازى كابرا بكات يان ناوى بزانىت، يان قسه ى ده گه لدا بكات، هه مىشه ده ىگوت: - نا، نا،
ئوه ئه م دۆستايه تىه غه رىبه ده شىوئىنىت: ده بى، هه ر به مجۆره له يه كدى نامۆ و غه رىب بىن!

به لام پىاو وه كه له بابته ى دۆنكىشۆت بوو، چونكه هىچى نه ده كرد تا لىنى نزىك بىتته وه. ده وىست تا كو تاىى به و
ئاوايه بمىنىتته وه، پابه ند بى به و به لىنه وه كه له فارگوئى قىتاره كه دا به خۆى دابوو، كه هه رگىز خاتون نه دوئىنى.

زۆر جار که خاتون بیتاقهت ده‌بوو، له سهر ته‌خته دريژه‌که هه‌لده‌ستا و ده‌چوو په‌رده‌کانی لا ده‌دا تا بزانی ئاخۆ له خواره‌وه له به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌یدا وه‌ستاوه، که ده‌یینی له‌وی له سهر ته‌خته‌که‌ی دانیش‌توووه، به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه ده‌گه‌رایه‌وه، تا له سهر جیگا‌که‌ی پال‌بکه‌وی.

به‌یانیه‌ک، ده‌وروبه‌ری سه‌عات ده‌کونتیسه‌گیانی سپارد. له‌و کاته‌دا که له ئوتیله‌که ده‌رده‌چووم، کابرا به‌ره‌و پیرم هات، خه‌م وکۆفان پوخساری گرژ کردبوو، به‌هه‌واله‌که‌ی زانی بوو. پیی گوتم: - ده‌مه‌وی به‌حوزووری تو، له‌به‌رده‌م تودا بۆ یه‌ک چرکه‌ بیدینم.

ده‌ستیم گرت و برده‌م ژووره‌وه. وه‌ختایه‌ک گه‌ییه‌ به‌رده‌م جه‌نازه‌که، ده‌ستی گرت و نای به‌ده‌مییه‌وه و ماچیکێ دوور و دريژی کرد، ئه‌وسا وه‌کو پیاویک که ئه‌قلی له‌ده‌ست دابیت، پیی وه‌غارپوه‌ نا.

دکتۆره‌که دووباره‌ ده‌بیره‌وه چوو، ئه‌وسا له‌ سه‌ری پۆیی: - هه‌لبه‌ته‌ ئه‌مه‌م، ئه‌م ریسکه‌ی ناو قیتاره‌م یه‌جگار پێ سه‌یر بوو. تا ئیستا شتی له‌وه‌ غه‌ریب‌ترم نه‌یینی بوو. هه‌لبه‌ته‌ ده‌بی دان به‌وه‌دا بنه‌ین که پیاوان سه‌یرترین شیتن.

خانمیک له‌ بن لیوانه‌وه‌ گوتی: - ئه‌م دوو خه‌لقه‌نده‌یه‌ ئه‌و شیته‌ نه‌بوون که ئیوه‌ وینایان ده‌که‌ن... ئه‌م جووته، ئه‌م دووانه‌...

به‌لام له‌به‌ر کولی گریان نه‌یده‌توانی قسه‌که‌ی ته‌واو بکات... ئاماده‌بووان باری قسه‌که‌یان گوپی تا هیور ببیته‌وه، که‌س نه‌یزانی به‌ته‌ما بوو چ بلیت.

سالوک

ویرای کلۆلی وسه قه تیه که ی، پۆژگار یکی باشتیری به خۆوه بینی بوو. له ته مهنی پازده سالی دا، له سه ر پێگای فارفیل عه ره بانه لێیدا. ئیدی له وساو ه که وته ده ست پانکردنه وه و سوال، به رێگا و بان و مه زراکانا، خۆی بکیش ده کرد، خۆی به سه ر هه ر دوو دار شه قه که یدا ده دا، هینده خۆی دابوو به سه ر دار شه قه کانا شانه کانی تا ئاستی گویچکه کانی به رز بوو بونه وه، سه ری ده تگوت که وتوو ته نیوان دوو شاخه وه.

ئه م کو ره زۆل بوو، قه شه ی شارۆچکه ی بییت، شه وی پیش پۆژی مردووان (پۆژی مردووان: ده کاته پۆژی دووی نۆقه مبه ری هه موو سالی ک، له و پۆژهدا نوێژی ره حمه ت بۆ گیانی هه موو مردووان به رپا ده کری. کریستانان له و پۆژهدا زیاره تی گۆری مردووه کانیان ده که ن. پۆژی قه دیسانیشی پێده لێن، وشه ی توسان به مانای هه موو قه دیسان دیت)، له چالی کا دۆزی بوو یه وه. له به ر ئه وه ناویان نابوو (نیکولا توسان) ئیدی ئه م کو ره به خیر وسه ده قه گه وه بوو بوو، نه خرابوو به ر خویندن و هه یچ خوینه واری به کی نه بوو، ئیدی تووشی ئه م نوقسانیه بوو بوو، نانه وای شارۆچکه که فی ری خوار دنه وه ی کرد بوو، ئیدی له وه به دوا وه وێل و سه رگه ردان، هه ژار ونه بوو، بی ئیش و کار ده سو رپایه وه، هه یچ ئیشی که نه ده زانی، به ده رۆزه ده ژیا.

جاران بارۆنه " ئاقاری " له لای خۆی شوینیکی کولانه ئاسای دابویه که تیایدا بخه وی، شوینی چی، پری بوو له پوش و په لاش، له مه زرا که ی نزیکه کۆشکه که ی و له لای کولانه مریشک و په له وه ره کانه وه بوو. ئیدی نان و شه رابه که ی، هه موو کاتی، ته نانه ت له کاتی قات و قریش دا مسۆگه ر بوو. زۆر جار خاتوونی پیر له بانێژه که یه وه یان له په نجه ره ی ژوو ره که یه وه، یه ک دوو دراوی بۆ هه لده دایه خواره وه. به لام ئیستا خاتوون، له به دبه ختی ئه ودا، نه مابوو، چوو بووه به ر دلۆقانی خودا.

خه لکی گونده کان به ده گمه ن شتیکیان ده دایه، هه رچه نده ده یانناسی، به لام لێی بیزار بوو بوون، چل دانه سال بوو، به خۆی و هه ر دوو دار شه قه که یه وه، به ناویانا ده سو رپایه وه، چلکن و پلکن، سه قه ت و نوقسان و جل و به رگ شپۆله، له م کوخته وه بۆ ئه و کوخته ده چوو. جگه لیره هه یچ شوینیکی دیکه ی پینه ده زانی، به بست لیره دوور نه ده که وته وه. هه موو دنیا لای ئه و بریتی بوو له و سێ چوار کویره دییه، که ژیا نی پر کویره وه ری خۆی تیا به سه ر بر دبوو، ئیدی مه ی دانی سوال و ده رۆزه که ی له م دیار و ده قه ره هێوه تر نه ده چوو.

نه یه ده زانی که ئاخۆ هه یچ دنیا و ئاوه دانییه ک له و دیو ئه و دار و دره ختانه وه که به رچاوی ئه ویان گرتبوو، هه یه یان نییه. نه شی ده پرسی. ئیدی جووتیاره کان ته وا و لێی بیزار بوو بوون، که له ده ور و به ری کیلگه و مه زراکانیان یان ماله کانیان تووشی ده بوون، لێی توور په ده بوون، ده یان بۆ لاند به سه ریا: - باشه بۆ نارۆی بۆ گونده کانی دی، بۆ پۆژ تا ئیوار ی به ته قه ته قی ئه م دار شه قانه وه ده سو رپیتته وه؟ هه یچ وه لامی که نه ده دانه وه، به تر سه وه، به تر سینی گۆنگه وه، ترس له نادیار، ترس له هه زار و یه ک شت، دوور ده که وته وه، ترس له روخسارین تازه، له جنیو، له نیگاین گومان ئامیز، نیگای ئه و که سانه ی که نه یانده ناسی، ترس له و پۆلیسانه ی که دوو دوو به سه ر رێگا کاند ده سو رپانه وه. ئه م ترسانه ناچار یان ده کرد خۆی به نزیکترین دارستانا بکات، یان خۆی له په نای که له که به ردیکا وه شیریت. وهختایه ک له دووره وه به دی ده کردن که له به ر تیشکی خۆره که دا ده ره و شانه وه، له نا کاوا جووله یه کی ترس ئامیزی تیده گه را تا خۆی بگه یه نیتته په نایه ک و خۆی له وان بشاریتته وه، دار شه قه کانی به ر ده دا و وه کو په رۆ کۆنیک ده که وت و وه کو توپ خۆی غل ده کرده وه و به راده یه ک بچوک ده بووه وه که

"زهنگ" ږووی دهکرده هر دهرگایهک، لئی توورپه دهبوون و بیټهوهی کهس هیچی بداتی دهریان دهکرد. ویرای ټهوهش هر کولی نه‌دا، له سهر گهری خوئی هر به‌ردهوام بوو، تاقه پولیکی په‌یدا نه‌کرد.

ههنگی به سهر کیلگه و مه‌زراکاندا که‌وته گه‌ران، باران ټه‌رزه‌که‌ی ته‌ر کردبوو، قور و حه‌پی تا چوکان ده‌هات، به ږاده‌یهک شه‌که‌ت بوو، که نه‌یده‌توانی به ټاسانی دار شه‌قه‌کانی به‌رزبکاته‌وه. ږوژه‌که‌ی، ږوژیکي ساردی خه‌مناک بوو، له‌و ږوژانه بوو که دل تیایدا ده‌گوشری، ټه‌قل له حه‌وت کیوان ټاوا ده‌بی، دل و دهروون ده‌هاروژی، تاریکی ږوح داده‌گریټ، ده‌ستی به‌خشنده‌یی وکه‌رهم داده‌خری، له‌و ږوژهدا له هر شوینیک نریک ده‌بووه‌وه دهریان ده‌کرد.

دوای ټه‌وه‌ی بی‌هوده له دهرگای هه‌موو ټه‌و مالانه‌ی دا که ده‌یناسین، ږویی، له سووچی چالیکی به‌رمالی وه‌ستا "شیکه" دا خوئی دا به عاریددا. هر دوو دارشه‌قه‌که‌ی له خو دوور خسته‌وه، تا وا بنوینی داخزیوه وکه‌وتوه. ماوه‌یه‌کی زور به بی‌جوول‌ه له‌وینده‌ر مایه‌وه، له برسانا گه‌ده‌ی هه‌لده‌گوشی، برسیه‌تی به ږاده‌یه گیزو ویزی کردبوو که هه‌ستی به‌م کویره‌وه‌ریبه هه‌میشه‌یه‌که‌ی خوئی نه‌ده‌کرد.

ئیدی چاوه‌ږوانی نادیاری ده‌کرد، ټه‌و چاوه‌ږوانیبه گونگه‌ی که له هر ټینسانیکدا هه‌یه، له سووچی ټه‌و حه‌وشه‌یه‌دا، به‌و ټوف و بایه سارده چاوه‌ږوانی ټه‌و یارمه‌تیه په‌نهانه‌ی ده‌کرد که به ته‌ما بوو له ټاسمانه‌وه یان له به‌شه‌ره‌وه بیت، به‌بیټه‌وه‌ی له خوئی بپرسیت چون؟ بو؟ له کییه‌وه بوی بیت؟ پولی مریشکی ږه‌ش به لایا ږه‌ت بوو، له دانه‌ویل‌ه‌یه‌ک ده‌گه‌ږا که له‌سهر ټه‌رزه‌که بیچنیته‌وه، ټه‌و ټه‌رزهی سه‌رچاوه‌ی خوراکي هه‌موو بوونه‌وه‌رانه. ناو به ناو به دهن‌دوکان دانه‌ویل‌ه‌یه‌ک یان میروویه‌کی چکوله‌یان له ټه‌رزه‌که هه‌لده‌گرته‌وه و ټه‌وسا به متمانه‌وه له سهر گه‌رانی خو به‌ردهوام ده‌بوون.

"زهنگ" به بیټه‌وه‌ی بیر له هیچ بکاته‌وه ته‌مه‌شای ده‌کردن، ټه‌وسا بیروکه‌یه‌ک به گه‌ده‌یدا نه‌ک به میشکیا هات، له ږاستیا زیاتر هه‌ست بوو تا بیروکه، ټه‌و هه‌سته‌ی که ټیستا یه‌کیک له‌و مریشکانه سهر نه‌برئ و به داری وشک ټاگری بو نه‌که‌یه‌وه‌و بیبرژینی، ټاخو چهند خوش و به له‌زه‌ت بی.

بیری له‌وه نه‌کرده‌وه که ټه‌مه دزیبه، به‌ردیکی نریکی خوئی هه‌لگرت... سره‌واندیبه مریشکه‌کان، چونکه ده‌ستی ږاست بوو، یه‌کسهر نریکترین مریشکی کوشت. مریشکه‌که به‌لادا که‌وت و که‌وته له‌قه‌فرتی، ټه‌وانی دی به لاقی باریک و به خنه‌خن هه‌لاتن. "زهنگ" دووباره خوئی دا به سهر هه‌ردوو دارشه‌قه‌که‌یدا و ږویی تا نیچیره‌که‌ی هه‌لگری. وه‌ختایه‌ک خه‌ریک بوو له مریشکه ږه‌شه‌که، که سه‌ری خه‌لتانی خوین بوو، نریک ده‌بووه‌وه، هه‌ستیکرد له پشته‌وه پالیکی تووندی پیوه‌نرا، دارشه‌قه‌کان له ده‌ستی ږه‌رین و به خوئی که‌وت و چهند مه‌تریک به ټه‌رزه‌که‌دا غل بووه‌وه. وه‌ستا "شیکه" دزه‌که‌ی گرت. زور توورپه بوو، به مست تی به‌ربوو، شیتانه به مست و به شاپان به‌ربوو ټه‌و کابرا نوقسانه‌ی که نه‌یده‌توانی به‌رگری له خوئی بکات، بگره کویت دیشیت.

ئیدی وه‌رزیره‌کانیش هاتن، ټه‌وانیش گوی به گویی ټاغایان که‌وتنه تیته‌لدانی ټه‌و سالوک وگه‌دا داماره. که له لیدانی ماندوو بوون، هه‌لیان گرت و خستیانه عه‌ماری ټیزینگه‌که‌وه، له‌وی حه‌پسیان کرد و چون پولیسی بو بینن.

"زهنگ" به نیوه مردووی، له ټه‌رزه‌که‌دا که‌وت، خوینی له‌به‌ر ده‌ږویی، له برسا گه‌ده‌ی هه‌لده‌قرچا، ټیواره هات، بوو به شه‌و، ږوژ بووه‌وه، به دریژیای ټه‌و ماوه‌یه تامی زه‌وادى نه‌کرد.

دهوروبه‌ری نیوه‌پو، پۆلیس گه‌شتنه‌جی، به پارێزه‌وه ده‌رگایان کرده‌وه، وایان وینا ده‌کرد پووبه‌پووی به‌ره‌فانی ده‌بنه‌وه، چونکه وه‌ستا " شیکیه " گوتبووی کابرای سه‌رگه‌ردان په‌لاماری داوه و به خۆرتی خۆی له ده‌ستی رزگار کردوه.

عه‌ریفه‌که تیی ده‌خوړئ:— هه‌سته سه‌ر پییان!

به‌لام " زه‌نگ " نه‌یده‌توانی له جیی خۆی ببزوی. هه‌ولیدا خۆی بگه‌یه‌نیته دارشه‌قه‌کانی، له نه‌یتوانی، وایانده‌زانی به درۆوه واده‌کات، یان فیلیکی له ژیر سه‌ردایه، یان نیازیکی خرابی هه‌یه، دوو پۆلیسی چه‌کدار به تووندی گرتیان و به توپزی هه‌لیانسانده سه‌ر پییان و دارشه‌قه‌کانیان دایه ده‌ستی.

ئیدی ترس به سه‌ریا زال بوو، ترسی خۆبه‌خۆ له نیتاقره‌ردان. هه‌مان ترسی نیچیر له نیچیرقان، هه‌مان ترسی مشکان له پشیکان.

به زه‌حمه‌تیکی زۆر، به هه‌ولیکی زیاتر له توانای به‌شه‌ر توانی به پیوه بوه‌ستیت. عه‌ریفه‌که گوتی:— ریکه!

ئیدی پۆیی، هه‌موو خه‌لکی مه‌زراکه به چاوی خۆیان دیتیان که که‌وته ری. ژنه‌کان کوله مستیان له راده‌وه‌شاند، پیاوه‌کان گالته‌یان پیده‌کرد و جنیویان ده‌دایه:— باش بوو بردیان و له کۆلمان بووه‌وه!

دوو پاسه‌وان ئەم لا و ئەولایان گرت، هه‌رچی هیزی تیا بوو دایه خۆی و به زه‌حمه‌ت توانی تا ئیواری خۆی بکیش بکات. تیا مابوو، نه‌یده‌زانی چی لیده‌که‌ن، هینده ترسابوو ئەقلی به هیچ کوی را نه‌ده‌گه‌یی.

ئهو خه‌لکانه‌ی له ریگا تووشیان ده‌بوون، ده‌وه‌ستان و ته‌مه‌شایان ده‌کرد، له بن لیوانه‌وه ده‌یانگوت:— دیاره دزه! له سه‌ر دزی گیراوه!

شه‌وی گه‌بینه، ناوه‌ندی پارێزگا. " زه‌نگ " قه‌ت بو ئەم دیار وده‌قه‌ره نه‌هاتبوو، یه‌که‌مجاری بوو که ئیره‌ی ده‌بینی، نه‌یده‌زانی چی به‌سه‌ر دیت. ئەم شته ترسناکانه، ئەم سه‌ر و سیمایانه، ئەم خانووه تازانه، هه‌ر هه‌مووی مایه‌ی ترس بوون.

ورته‌ی لیوه نه‌هات، هیچی پینه‌بوو بیلیت، چونکه هیچ حالی نه‌ده‌بوو. ئەمه جگه له‌وه‌ی سالانیکی زۆر بوو زاری له زاری هیچ که‌س نه‌گه‌رابوو، ته‌قربه‌ن قسه‌کردنی له بیر چووبووه‌وه، بیر وه‌زری له‌وه شیواوتر بوو که به وشه‌بیته ده‌ربرین.

له زندانی شارا چه‌پس کرا، پۆلیسه‌کان بیریان له‌وه نه‌کرده‌وه که ره‌نگه‌ برسی بی و پیویستی به خواردن بی، ئیدی فه‌رامۆشیان کرد و تا سبه‌ی به‌یانی نه‌چوون به‌لایه‌وه.

به‌لام که به‌یانی زوو چوون به سۆراغیه‌وه، تا پرس و جۆی له‌گه‌لدا بکه‌ن، که دیتیان له ئه‌رزه‌که‌دا که‌وتوه و چه‌یاتی له‌به‌ر براوه. چه‌په‌سان!

شەفاعەتکار

ھەرگیز باوەری نەدەکرد کە ئەم بەخت و شانسی بۆ بیتە پیش! جان ماران کوری مەزەرداریکی دیھاتی بوو. ھاتبوو بۆ گەرھەکی لاتینی تا وەکو ھەر قوتابیەکی دی قانون بخوینێ. زۆرجار ھاتوچۆی بار و مەخانەکانی دەکرد، ناسیاوی دەگەڵ کۆمەڵیک لەو قوتابیە ھەلوەرانی پەیدا کرد کە بەدەم بیرە خواردنەو، گەنگەشەیی سیاسیان دەکرد، ئیدی زۆر دلبەندیان بوو، وای لێھات لەم بارەو بۆ ئەو بار دوویان دەکەوت و تاقیبی دەکردن و خۆ ئەگەر پارەیی ھەبوا، پارەیی خواردنەکەشی بۆ دەدان.

پاشان دەستی بە کاری پارێزەری کرد، بەلام پارێزەریکی ناکام، ھەمیشە دۆراو بوو. بەیانییەک لە ریگای رۆژنامانەو زانی کە یەکیک لە ھاوڕێ کۆنەکانی تاحی لاتینی، بوو بە نوینەر.

سەر لە نوێ بوووە بە سەگە و ھەفادارەکی ئەو، بوووە بە ھاوڕێیەکی کە ئامادەیی ھەموو کار و ئەرکیکی قورس بوو، ھەر کاریکت پێی بوا، بە خزمەتا بوو، بە ھەر حال یارۆی نوینەر لە ئەنجامی ریسکیکی پەرمانیا بوو بە وەزیر، دواي شەش ھەیفان جان ماران لە ئەنجومەنی حکومەتا بوو بە ھاوڕێکار.

لە ھەوڵەو ھەرورێکی ئەوتۆ گرتی کە خەریک بوو ئەقڵی لە دەست بدات، ئیدی بە ریگاکاندا دەسورایەو، تا لە بەردەم خەلکیدا خۆی بنوینیت، بەو خەیاڵی ھەرکە بیدین، یەکسەر دەزانن ھاوڕێکارە. بە خۆشی ھیچ دەرفەتیکی لە دەست نەدەدا تا خۆی بنوینێ و بناسینێ، کە دەچوو ھەر دووکانیکەو، ھەر رۆژنامەقانیکی دیتبا، تەنانت لە گەڵ ھەر عەرەبانچیکەدا سوار بایە، خێرا بیانویەکی دەدۆزییەو دەگوت: - من وەکو ھاوڕێکارێک لە ئەنجومەنی حکومەتا...

پاشان ھەستیکرد، پێویستی بەوێ گواھ لە رووی بەخشنەیی و لە رووی بەرزە پۆستەکیەو وەکو پیاویکی بەخشنە و دلاوی دەسەلاتدار، چاویکی لە خەلکیەو بێ. ئیدی لە ھەر بۆنەکا و بەوپەری متمانەو، عەرزە یارمەتی خۆی بۆ خەلکی دەکرد.

لە ریگا و بانا ھەر ناسیاویکی دیتبا، بە روویەکی خۆشەو بەرەو پیری دەچوو، تەوقەیی دەگەڵ دەکرد، ئەحوالی دەپرسی، ئەوسا بیئەوێ چاوەروان بکات کە کابرا پرسیری لیبکات، دەگوت: - بەخۆت دەزانی من ھاوڕێکارم لە ئەنجومەنی حکومەتا، ھەر کاریکت ھەبوو، من لە خزمەتتەم، ئەگەر کاریکت ھەبوو، شەرم مەکە، پەیوەندیم پێوە بکە، کەسیک پۆستیکی وەکو منی ھەبیت، دەستی دەپوات...

ئیدی بەو مەبەستە دەگەڵ ناسیاوێکەیا خۆی بە قاوەخانەکا دەکرد، داواي قەلەم و مەرەکەب و کاغەزی دەکرد و دەگوت: - ئادەیی گارسۆن کاغەزیکمان بۆ بیئە، با نامەکی راسپیری لە سەر بنوسی!

ئیدی ھەموو رۆژی دە، بیست، پەنجا نامەیی راسپیری دەنووسی. ئەم نامانەیی لە قاوەخانەیی ئەمریکی و لە بینیو و لەلای نورتونی و لە میزون دوریە و لە نابولیتان و لە ھەموو شوینیکی دەنووسی. ئەم نامانەیی بۆ ھەموو کارمەندەکانی کۆمار، بۆ قازیان و تەنانت بۆ وەزیرەکانیش دەنووسی. دیارە زۆریش دلی بەم کارە خۆشبوو.

بەیانییەک لە مال و دەدرکەوت تا بپوات بۆ ئەنجومەنی حکومەتا، باران دەباری، ویستی گالیسکە بەکری بگریت، بەلام نەگریت، بە پێیان بە ناو کوچە و کۆلانەکان کەوت. بارانەکا تووندی کرد، ئاو لە سەر جادە و شۆستەکان ھەستا. ماران، ناچار بوو پەنا بەریتە ژیر چەرداخی سەر دەرگایەک. قەشەکی پیری پۆر سپی

لهویندهر وهستا بوو. جهنابی ماران، بهرله وهی بییت به راویژکاری حکومت، هزی له چاره ی پیاوانی ئاینی نه ده کرد. به لام له وهتای یه کیک له کار دیناله کان زور به ریزه وه داوی شیره تی، سه بارهت به کیشه یه کی ئالون، لیکر دبوو، ریزی لیده گرتن. بارانه که توندتر بوو، ناچار بوون بچن بو ژووری ده رگاوانه که تا جله کانیاں قوراوی نه بن. جهنابی ماران خوا خوا ی دهر فه تیکی بوو تا خوی بناسینی و خوی بنوینیت، گوتی: - جه ویکی زور ناخوشه جهنابی قه شه.

قه شه ی پیر، سه ری دانه واند وگوتی: - به لی قوربان، به راستی ناخوشه، به تایبه تی بو که سیک که بو چه ند رۆژیک بو پاریس هاتیت.

- ئەها، یانی جهنابت له لادیوه هاتوی؟

- به لی قوربان، به ریبواری هاتوم.

- به راستی ئەم بارانه بو که سیک که بو ماوه ی چه ند رۆژیک بو پایتهخت هاتبی، زور ناخوشه. به لام بو ئیمه، فه رمانبه رانی ده ولت، که ئاکنجی شارین، ئەم با وبارانه مان زور به لاهه گرینگ نییه، ئە وهنده گوئی نادهینی.

قه شه که هیچی نه گوت. ته مه شای شه قامه که ی ده کرد، بارانه که ورده ورده هیواش ده بو وه. له ناکاوا قه راری خوی دا، پالدمی جبه که ی هه لکرد، وه کو چون ژنان داوینی ته نووره کانیاں هه لده که ن تا له جوگه وزیربان بپه رنه وه.

وهختایه ک مسیو ماران سهیری کرد یاروی قه شه ده روات گوتی: - قوربان، جله کانت ته رده بن، که میک چاوه روان بکه، ئیستا بارانه که خوش ده کاته وه.

کابرا، به سه رسامی وه ستا، ئەوسا گوتی: - ئاخر په له مه، مه وعیدیکی گرینگ هه یه.

مسیو ماران، ئەوه ی به دل نه بوو: - ئاخر ته ر ده بی. بو م هه یه بزانه بو چ گه ره کیک ده رویی؟

قه شه که، داوی که میک دوو دلی گوتی: - به رهو بور رویال ده روم.

- که واته، ئەگه ر رازی بی له ژیر سه یوانه که ی خوما جیگات ده که مه وه. من بو ئەنجومه نی حکومت ده روم، من له وی راویژکارم.

یاروی قه شه، سه ری هه لبری و ته مه شای مارانی کرد وگوتی: - زور سوپاست ده که م قوربان، به خوشحالییه وه پیشنیازه که ت قه بوول ده که م.

ههنگی مسیو ماران، قو لی گرت و که وته رینوینی و ئاموژگاری کردنی: - ئاگاداری ئەم زیربه به جهنابی قه شه، ئاگات له ته گه ری گالیسکان بی، هه ندیجار قوراوی دنیات پیدا هه لده پزینن، سه راپات له چلپاو هه لده کیشن. ئاگاداری چه تری ئەوانه به که به لاتا تیده په رن، ته له کانیاں بو چاو زور خه ته ره ها، به تایبه تی هی ژنانی گه وج، گوئیان له هیچ نییه، جاری وا هه یه، قه راخ ی چه تره کانیاں ریک به ناوه راستی ده م و چاوتا ده کیشن و هه ر ئاوریشت لیناده نه وه، ده لی شاره که مولکی ئەوانه. ئیدی ناز به سه ره موو جاده ورپیگاکاندا ده که ن، به رای من نان دراون، ته ربیه ت نه دراون...

هەنگی مسیو ماران دەستی بە پیکەنین کرد.

کابرای قەشە هیچی نەدەگوت، بە ئاستەم پشتی دانەواندبوووەو پێی دەکرد، زۆر بە وردی و بە دیقەت هەنگاوی دەنا تا پێلاوەکانی یان جبهکەى قورپاوی نەبن.

مسیو ماران لە سەری پۆی: - دیارە بۆیە بۆ پارێس هاتووی تا بای بەلێک بدەیت.

قەشەکە بەرسفی دایەو: - نەخێر، بەکار هاتووم.

- ئەها! کارەکەت گرینگە؟ دەتوانم بپرسم کارەکەت چییە؟ تا ئەگەر بتوانم یارمەتیهکت بدەم، لە خزمەتتدا بم.

قەشەکە حایرما، لە بن لیوانەووە کەوتە مینگە مینگ.

مسیو ماران هەلیدایە وگوتی: - بیگومان، ئەنجوومەنى وەزیران بەو کارانە رادەگات، لەو حالەدا وەرە لای خۆم.

- بەلێ ئەزبەنى، منیش بۆ ئەنجوومەنى دەچم، کارەکەم لەویندەرە. بە راستی تۆ پیاویکی باشیت... دەبێ مسیو لیریپیر و مسیو سافون بدینم، لەوانەیه مسیو "بتی با" ش بدینم.

مسیو ماران راپووەستا: - خۆ ئەوانە هەموو برادەرمن جەنابی قەشە، برادەرى ئازیز، باشترین برادەرمن. خەلکانیکی تا حەزکەى باشن. خەمت نەبێ، رایان دەسپیرم چاویان تیتەووە بێ، خەمت نەبێ، لە منى وەر بگرە.

یارووی قەشە کەوتە تەوازی هێنانەووە دەر بپینی منەتباری.

مسیو ماران زۆر خۆشحال بوو.

- ئەها، دەتوانی خۆت بە بەختەوەر بزانی جەنابی قەشە، وەک دەلێن رپوی بە پیرتەووە هاتووە... دەبینی کارەکەت بە سایەى منەووە زۆر بەباشی راپی دەبیت.

گەشتنە ئەنجوومەنى وەزیران، مسیو ماران، کابرای قەشەى سەرخست بۆ ئۆفیسەکەى خۆى، کورسییەکی بۆ دانا، لە نزیکى سوپاکەووە داینیشان، ئەوسا خۆى لە پشت میزەکەووە رۆنیشت و دەستی بە نووسین کرد.

"هاورپیی ئازیزم، تکایە پیاویکی ئاینی بە ویقارت بۆلا دەنیرم، پیاویکی زۆر باش و شایستە بە هەموو شتیگە، ئەویش قەشە..."

مسیو ماران لە نووسینەکە وەستا و پرسى: - بیزەحمەت ناوت چییە؟

- قەشە سانتیر.

مسیو ماران، گەرپایەووە سەر نووسینەکە: - جەنابی قەشە سانتیر لە بابەتیکی زۆر بچووکیا، کە بەخۆى بۆتى باس دەکات، پێویستی بە یارمەتى تۆیە.

بەم بۆنەیهووە زۆرت لى مەمنوون دەبم.

ئیدی بە سلاو و ئەحوالپرسی ئاسایی کۆتایی بە نامەکەى هێنا.

که له نووسینې هەر سئ نامه که بووه وه، دانیه دهستی کابرای قه شه، ئه ویش پاش ئه وهی منه تباری و پیژانی خوی بو دهربری، پوی.

مسیو ماران دواي دهوام بو مال زفرییه وه، پوژه که ی به ئارامی به سهر برد، به که مالی ئارامی نووست، به خوشحالییه وه له خو و رابوو، ناردی پوژنامه ی بو بیت. یه که م پوژنامه ی، که پوژنامه یه کی رادیکالی بو، کرده وه... ئه م دهقه ی تیا خوینده وه: " پیاوانی ئاینی و فه رمانبه ره کانمان " !

" خراپه ی پیاوانی ئاینی له ژماره نایه ت و هه رگیز کوتایی نایه ت، قه شه یه که هه یه به نیوی سانتیر، به ته واوه تی له سه ری ساغ بووه ته وه که دژی ئه م حکومه ته ی ئیستایه و زور تومه تی کارین نامه ردانه ی له سه ره که ناتوانین ئامازه یان بکه ینی، گومانی ئه وه ی لیده کرئ که کونه یه سوعییه ک بووبی و پاشان بووه به قه شه یه کی ئاسایی، مه ترانه که ی له بهر هه ندیک هو که لیره دا نایه ته وتن تروی کردوه، ئیدی بو لیپیچینه وه بو پاریس بانگ کراوه، تا هو ی ئه و ره فتارانه ی پوون بکاته وه. ئیدی ئه م کابرایه، شه فاعه تکاریکی ته واو عه یاری به ناوی ماران دوزیوه ته وه که راپوژکاری ئه نجومه نی وه زیرانه، ئه م پیاوه هیچ سلئ نه کردوه ته وه و چه ندین نامه ی پاسپییری سه باره ت به م کابرا خراپه، که خوی له ژیر جبه ی قه شایه تیدا شاردو ته وه، بو هه موو هاوری فه رمانبه ره کو ماریخوازه کانی خوی نووسیوه... جا ئیمه سه رنجی وه زیر بو ئه و ره فتاره راده کیشین که ئه م راپوژکاره ی ئه نجومه نی وه زیران، نواندوو یه تی. " !

مسیو ماران یه کسه ر هه ستا و به په له خوی گوپی، به ز چوو بو لای " بتی با " ی هاوری، که پی گوت:-
باشه تو شیتی که بو ئه م پیره میره پیلانگیره، پووم لیده نه ی و ته کلیفم لیده که ی!

مسیو ماران، زمانی تیک ئالا و به پچرپچری گوتی:- به لام... نا... تو پیت وانیه، به پواله تی خه له تام، له پیاویکی باش ده چوو، دهستی بریم، پی رابواردم، تکات لیده که م... پیمان بلئ با حوکمیکی قورسی بدن... دهنووسم... پیم بیژه بو کی بنووسم، که مه حکومی بکه ن... ده پوم و نوینه ری گشتی ده بینم، مه ترانی پاریس، به لئ مه ترانی پاریس، به لکو سه روکی مه ته رانان ده بینم!

یه کسه ر له پشت میزه که ی " بتی با " دانیش ت و دهستی به نووسین کرد:

ئه زبه نی، به شانازییه وه جه نابتان ئاگادار ده که م، که من قوربانی ده سیسه و دروی قه شه یه کم به ناوی سانتیر، که دلپاکی منی بو به رژه وهندی خوی قوزته وه، ئه م قه شه یه به زمانی لووس ته فره ی دام و کاریکی کرد که من... دواي ئه وه ی نامه که ی ئیمزا کرد و له زهرفی ناو موری کرد، ئاوری لای هاوریکه ی دایه وه و گوتی:- خو به چاوی خوت بینیت هاوری ئازین، چاکه ی سه ره خو سه ری ساحیی... ئه مه بکه به عیبه رت و هه رگیز شه فاعه ت بو که س مه که.

مارهیی

کەس زەماوەندی لبرومان و خاتوو جان کوردییە بەلاوە سەیر نەبوو. مامۆستا لبرومان تازە مەکتەبی عەقاراکەیی مامۆستا "بابیون" ی کرای بوو. پێویستی بە پارە بوو، تا هەقەکەیی بدات. خاتوو کوردییە، سێ هەزار فرانکی کاشی هەبوو لە گەڵ کۆمەڵیک قەوالە و کۆمپیاڵەدا...

مامۆستا لبرومان، گەنجیکی جوان وشیک بوو، شیکیکی دیهاتیانە، بەهەر حال شیکیکی جوان بوو، کە ئەمە لە شارۆچکەیی بوتنی - لوریبور دەگمەن بوو.

بەلام خاتوو کوردییە، کیزیکی بەژن زراقی رەنگ و روو گەش و ناسک بوو، هەرچەندە زۆر بە خۆرا نەدەگەیی، بەلام بە گشتی کیزیکی جوان ولەبەر دلان و دلپەسەند بوو. ئیدی ئاھەنگ و بەزمی زەماوەندەکە شارۆچکەیی بوتنی هینایە جۆش و خرۆش.

خەلکەکە بووک و زاویان زۆر بەدل بوو، ئیدی لە مالی تازەدا دوور لە چاوی خەلکی خەلۆهتیا گرت، پاشان دواي پۆژانی خەلۆهتگیری، بریاریاندا سەفەریکی کورت بۆ پاريس بکەن.

هەلبەتە ئەم ماوەی خەلۆهتگیرییان بەراستی خۆشبوو، مامۆستا لبرومان دەیزانی چۆن و بە چ نەرم و نیانی و ئەتەکتیکەو مدارای ژنەکەیی دەکات. دروشم و پرەنسیپی ئەمە بوو: - ئەوەی سەبر بکا زەرەر ناکات، دەیزانی چۆن سەبر و ئیرادە ئاویتە دەکات. بۆیە زۆر زوو سەرکەوتنی تەواوی بە دەست هینا.

هەمووی چوار پۆژی پینەچوو، کە مەدام لبرومان، وای لیھات میردەکەیی دەپەرست، بەبێ ئەو هەلینەدەکرد، دەبواوە بە دریزایی پۆژ بەلای ئەمەو بە، نەوازشی دەکرد، ماچی دەکرد، دەستی لە ملی دەکرد، دەستی بەسەر دەستەکانیا، بە سەر رڊینیا، بەسەر کەپوویدا دینا. لە باوەشیا دادەنیشت، گویچەکانی دەگرت و دەیگوت: - کوا دەمت بکەو و چاوت بنوقینە!

لبرومان بە متمانەو دەمی دەکردەو، چاوی دەنوقاندن، هەنگی مەدام لبرومان، ماچیکی بەلەزەت، ناسک، زۆر دریزایی دەکرد، تەزووویکی خۆشی بە پشتی میردەکەیدا دەهات، ئیدی لبرومان لە بەیانیهو تاشەوی، لە شەویو تاشەوی، بە دیار ژنەکەیهو دەمایەو.

کە هەفتەیی یەکەم بووری، بە ژنە گەنجەکەیی گوت: - ئەگەر حەز دەکەیی، پۆژی سێ شەممەیی داھاتوو دەچین بۆ پاريس، ئیدی بە ئارەزووی خۆمان، وەکو دوو عاشق، نەک ژن و میرد رادەبویرین. دەچینە خوارنگە و شانۆیان و کاباریە و بۆ هەموو شوینی دەپۆین.

مەدام لبرومان، ، خەریک بوو لە کەیفان بال بگری: - بەلێ! بەلێ! با تا زوو بەرۆین بۆ ئەویندەر.

لبرومان، لە سەری پۆیی: - نابێ هیچ شتیک لە بیربکەین، بە باوکت بلێ ماریهیکە ئامادە بکات، لە گەڵ خۆماندا دەیبەین، یەکجاری پارەیی مەکتەبەکەش دەدەم بە بابیون.

مەدام لبرومان گوتی: - سبەیی بەیانی پێی دەلیم.

باوەشی بە ژنەکەیدا کرد و دەستی بە نەوازشی کرد... لە شەممەیی داھاتوودا، باوک و دایکی چوون بۆ ویستگە تا کچەکە و زاواکەیان کە سەفەری پایتەختیان دەکرد، بەرپیکەن.

بابه گوتی: - به راستی ماقول نییه ئم هه موو پارویه بخه یته جانتا که ته وه.

لبرومان، بزیه کی بو کرد وگوتی: - خه مت نه بی مامه، له م کارانه م زور کردووه، به خوت ده زانی، جاری وا هه یه به حوکمی ئیشه که م، نزیکه ی یه ک ملیون فرانک له گه ل خودا هه لده گرم، ئیدی به مه کاره کانمان زوو رای دی ده که ی، هه یج خه مت نه بی.

فه رمانبه ری وئسته که هاواری کرد: - نه فه ری پاریس سه رکه ون، قیتاره که ده رده چیت.

ژن و میرد خو یان به فارگو نکیا کرد که دوو پیره ژنی تیا بوو.

لبرومان، ده می له په نا گو یی ژنه که ی نا و به ئه سپایی گوتی: - زور ناخوشه، ناتوانم جگه ره بکیشم.

مه دام لبرومان، زور به ئه سپایی گوتی: - منیش ناره حه تم، به لام نه ک له به ر جگه ره که ی تو.

قیتاره که له ئاژیری دا وکه وته ری، سه فه ره که یه ک سه عاتی خایاند، له زهرفی ئم سه عاته دا، تاقه قسه یه کیان پیکه وه نه کرد، چونکه جووته پیره ژن، بو نیو نه ختیش نه رازان. که گه یشتنه وئسته که ی لازار، لبرومان به ژنه که ی گوت: - گیانه که م، ئه گه ر هه زده که ی ده چین بو شه قامی سه ره کی، له خو اردنگه یه کدا نان ده خو یان وپاشان دینه وه، جانتا کانمان هه لده گرین و ده چین بو ئوتیل.

مه دام یه کسه ر قاییل بوو: - ئه ها! ده ی با برۆین، نانی بخو یان، خو اردنگه که لی ره وه دووره؟

لبرومان گوتی: - زور دوور نییه. کیشه نییه، به عاره بانه ی ئه منیبوس ده رۆین.

مه دام واقی وپما: - ئه دی بو به عاره بانه ی تاییه تی نه رۆین!

لبرومان، بزیه کی گله یی ئامیزی به پرویا دا و گوتی: - ئه مه مالداریه که ته؟ عاره بانه ی تاییه تی بو پینج ده قیقه ری، ده بی بو هه ر ده قیقه یه ک سی سانتیم بده یته. ئه ها، تو ناته وی بی دلای خوت بکه یته.

مه دام لبرومان به ته ری قیه وه گوتی: - راست ده که ی، هه ق به تویه!

له م کاته دا عاره بانه یه کی ئه منیبوسی گه وره ی سی ئه سپه هات، لبرومان هاواری کرد: - ئه های عاره بانچی! عاره بانچی!

عاره بانه قورسه که وه ستا، لبرومان به په له ژنه که ی سه رخست وگوتی: - تو له ژووره وه سوار به، من ده چمه سه ره وه، تا به ر له نانخو اردن جگه ره یه ک بکیشم.

ژنه ی تاین فریا نه که وت هه یج بلیت، عاره بانچه که ده ستی گرت و خسته ی ناو عاره بانه که وه، به ترس و نیگه رانییه وه خو ی دا به سه ر کورسییه کی بچووکا، به سه رسامی له شووشه ی په نجه ره که ی دواوه ته مه شای لاقی میرده که ی کرد که بو سه ره وه ی عاره بانه که سه رده که وت.

له شوینی خو ی دانیشته، که پس بوو، نه یده توانی بچوولیت، که وتبووه به ینی پیاویکی قه له و و پیره ژنیکه وه، پیاوه که بو نی دووکه لی قلیان و ژنه که بو نی سه گی لیده هات.

نه فه ره کانی دی به بیده نگی به ریزی یه که وه رۆنیشتبوون. ئیدی شاگرد به قال، عه مه له، کاره که ر و چاوشی هیزی پیاده یان تیا بوو، ئاغایه کیان تیا بوو عه ینه کیکی چوارچیوه زی رینی له چاو وشه یقه یه کی ئاوریشمی قه راخ

پانی لەسەر بوو که وەکو پلوسک بەرز بوو بوو وە. دوو خانمیان تیا بوو که خۆپەسندی و شەر ئهنگیزیان پێوه دیار بوو، چۆنیەتی دانیشتنەکیان بە جۆری بوو، له تۆ وایە دەلێن: راستە ئێمە حاڵی حازر له نیو ئیوهداین... بەلام زۆر له وه گەورەترین که ئیوه وینای دەکن.

هەر وەها دوو رەبەنیتە باش و، سۆزانیەکی قژ لوول و تابوت سازیکیان له گەلدا بوو. هەموو ئەمانە له کۆمەڵە وینەیهکی کاریکاتوری دەچوون که له مۆزەخانەیهکی کومیدیدا ریز کرابن. یان کۆمەڵە وینەیهکی سەیر و سەمەرەدی رۆخساری بەشەری بوون که لهو بووکەڵە کومیدیانە دەچوون، که له بۆنە وەرزییەکاندا ریز دەکران و خەلکی بۆ کات بە سەربردن تۆپیان تێدەگرتن و دەیانخستن.

که عارەبانەکه تاسەدی دەکرد، سەریان دەجوولاند و دەم و چاو و رۆخسارە چرچە خاوەکانیان بە ئاستەم دەهەژێ. هەر وەها لەرەلەری تەگەری عارەبانەکه گێژی دەکردن و هەموو هێر و خەوالوو دەهاتنە بەرچاو.

مەدام لبرومان، حایر مابوو، خەمیکی گۆنگ سەر ودلی گرتبوو، له دللی خۆیدا دەیگوت:— باشە بۆ له گەل مندا نەهاتە ژوورەوه، خۆ دەیتوانی خۆی بگرن و ئەو جگەرەیه نەخوات.

دوو رەبەنیتەکه ئاماژەیان بۆ عارەبانچیهکه کرد که دادەبەزن، دوا بە دوا یهک دابەزین. بۆنی جلە کۆنیان لێدەهات.

عارەبانەکه کهوتەوه رێ، دووبارە وەستا، ژنیکی ئاشپەز، سوورە بە هانکه هانک سەرکهوت، دانیشت، زەمیلەدی ئازووقەکهی له سەر ئەژنۆی دانا، عارەبانەکه، پڕ بوو له بۆنی ئاراو.

جان له فکران راجوو:— رینگاکه له وه دوورتره که وینام دەکرد.

تابووتسازەکه دابەزی، عارەبانەچیهک له جینگای ئەو سوار بوو که بۆنی تەویلهی لێدەهات، دەلالیک له جینگای سۆزانیە قژ لوولەکه سوار بوو، که بۆنی گەری دوور ودریژ له پێیهکانی دەهات.

خاتوو جان، دللی تیک هەلەهات، هەر له خۆوه و بەبی هیچ هۆیهک هەستیکرد که گریانی دیت.

خەلکانیک دابەزین و خەلکانیکی دی سوار بوون، عارەبانەکه بەردەوام بوو له ریکردنی خۆی، بەم رینگا و بەو رینگادا تێدەپەری، لەم ویستگە و لەو ویستگە دەووستا، دووبارە دەکهوتە رێ.

جان له دللی خۆیدا دەیگوت:— چ رینگایهکی دوور و درێژه، خوا بکا خەوی لێنەکهوتبیت، ئەم چەند رۆژه خۆی زۆر ماندوو کرد.

نەفەرەکان بەرەبەرە هەموویان دابەزین، جان هەر خۆی مایهوه، تەنیا خۆی، کهسی بە دەورەوه نەما.

عاربانچیهکه هاواریکرد:— فوجیرار.

ئەمجارەیان نەجوولا:— فوجیرار.

جان تەمەشای کرد، زانی کابرای عارەبانچی له گەل ئەویەتی. هیچ نەفەرێکی له لاوه نەما، یارۆی عارەبانچی دووبارە گوتی:— فوجیرار.

هەنگی جان لێی پرسی:— ئێمە له کوینین؟

به دهنگی گری بهرسقی دایهوه:- له جیرارین، ده جارم گوتتهوه.

جان گوتی:- باشه شهقامی سهرهکی دووره؟

- کامه شهقامی سهرهکی؟

- شهقامی ئیتالیهکان.

- دهمیکه به جیمان هیشتووه.

- ئهها! بیزهحمهت میردهکه م ئاگادار ناکهیهوه.

- میردهکهت؟ له کوئییه؟

- خو... له قاتی سهرهوه بوو؟

- قاتی سهرهوهی چی؟ له میژده کهسی تیا نهماوه.

ترسی لینیشت.

- باشه چوون؟ شتی وا نابیت، خو له گهل منا سوار بوو. باش تهمهشا بکه بیگومان له سهرهوهیه.

عاره بانچیه که پهست بوو وگوتی: - دهی داده گیان دابهزه، واز له م وراوهیه بینه، چی زوره پیاو زوره، ئه گهر یه کیکت له دهست دابیت، دهی ترت دهست دهکه ویت. له ریگا هی دیکه ده دوزیتتهوه.

پوندک له چاوانیا قهتیس ما، به پژدییه وه گوتی:- به لام قوربان تو سههوی، دلنیام تو به ههله چووی، جانتایهکی گهرهوی وه بن ههنگله وه بوو.

کابرا، دهستی به پیکه نین کرد:- جانتایهکی گهره، ئهها! بهلی! له ویستگهی مادلین دابهزی، گوی مهدهیه دیاره پولی پیوه ناوی... ها! ها! ها!

عاره بانه که راوهستا، جان دابهزی، خوبه خو سهری قاتی سهرهوهی عاره بانه کهی کرد... چول وهول بوو.

ئیدی به دهنگی بهرز له هوژنی گریانی دا، به بیئوهوی گوی به وه بدات که خه لکی تهمهشای دهکن، گویی لیدهگرن، گوتی:- ئیستا چ بکه م، پوژم به چ پوژگاری دهگات؟

سهرپهرشتیاری نووسینگه و گه راجه که هات به لایه وه و پرسى:- خیره، چیته؟

عاره بانچیه که به راویژیکی تهوسامیزه وه گوتی:- ئه م خانمه، میرده کهی له ریگا به جی هیشتووه.

یاروی سهرپهرشتیار له سهری پویی:- گرینگ نییه، تو ئاگات له کاره کهی خوت بی.

ههنگی گه رایه وه بو شوینه کهی خوی.

ئیدی ژنه ی تاین ویل وسهرگردان، حایر وحه په ساو، په شیو و پهریشان خوشی نهیده زانی چی به سهر هاتووه، کهوته ری. نهیده زانی بو کوئی بروات؟ چی بکات؟ میرده کهی چی به سهر هات؟ ئه م غهله ته دهگمه نه، ئه م له بیر چوونه، ئه م ههله یه، ئه م غهله ته باوه نه که رده نییه چوون پوویداوه؟

تهنیا دوو فرانکی له بهرکا بوو، روو بکاته کی؟ له پر "بارال" ی پسمامی بیرکه وته وه، سهرۆکی نووسینگهی یاریده دهر له وهزارهتی دهریاوانی.

پاره‌کە‌ی بە‌شی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که عاره‌بان‌یه‌کی تاییه‌تی به‌ کرێ بگریت، به‌ره‌و مالی کورپه‌ مامه‌که‌ی چوو، که خه‌ریک بوو خۆی ئاماده‌ ده‌کرد تا بۆ ده‌وامی وه‌زاره‌ت ب‌روات، وه‌کو لبرومان جانتاییه‌کی گه‌وره‌ی له‌بن هه‌نگل بوو.

بله‌ز له‌ عاره‌بان‌ه‌که‌ دابه‌زی و بانگی لیکرد: - هنری.

هنری چه‌په‌سا، گوتی: - جان؟ لیڤه‌ی؟ هه‌ر خۆتی؟ باشه‌ چ ده‌که‌ی، له‌ کوپوه‌ دیی؟

به‌چاوانی ته‌ژی رۆندکه‌وه‌و له‌بن لیوانه‌وه‌ گوتی: - می‌رده‌که‌م توژی له‌مه‌ پیش ون بوو.

- ون بوو؟ له‌ کوئی؟

- له‌ عاره‌بان‌یه‌کی ئه‌منیبوس دا.

- عاره‌بان‌یه‌ی ئه‌منیبوس؟ ئه‌ها!

جان، به‌ده‌م په‌لمه‌ گریان‌ه‌وه‌، حال و حیکایه‌ته‌که‌ی له‌ سیری تا پیازی بۆ گێرایه‌وه‌.

هنری به‌ده‌م بیرکردنه‌وه‌وه‌ گویی لیگرت، ئه‌وسا پرسی: - باشه‌ ئه‌م به‌یانیه‌ ئاسووده‌ بوو؟

- به‌ئێ.

- باشه‌، پاره‌یه‌کی زۆری پیبوو؟

- به‌ئێ، هه‌موو ماره‌یه‌که‌ی (جیازی) منی پیبوو!

- ماره‌یی؟ هه‌ر هه‌مووی؟

- هه‌ر هه‌مووی... بۆ ئه‌وه‌ی نرخ‌ی نووسینگه‌که‌ی بدات.

- جا دۆتمایی ئازیز، دُنیا به‌ که‌ می‌رده‌که‌ت حالی حازر له‌ بیرى ئه‌وه‌دایه‌ رینگایه‌ک بدۆزیته‌وه‌و بۆ به‌لچیکا هه‌لێت.

جان حالی نه‌بوو... که‌وته‌ ورته‌ ورت: - می‌رده‌که‌م... پیت وایه‌؟

- پیم وایه‌ وئه‌ولاتریش دزی لیکردوویت... ته‌ماحی کرووه‌ته‌ پاره‌که‌ت و دزیویه‌تی... ئه‌مه‌ مه‌سه‌له‌که‌یه‌ و هیچ بۆی مه‌گه‌رێ.

جان، هه‌ر به‌ پیوه‌ و به‌ده‌م هه‌نسک هه‌لدانه‌وه‌و له‌بن لیوانه‌وه‌ گوتی: - که‌واته‌ ئاوها... ئه‌و نامه‌ردیه‌شی کرد!

ئه‌وسا ئازای داهێزرا و، به‌ده‌م گریان‌ه‌وه‌، خۆی هاویشته‌ باوه‌شی پسمامه‌که‌یه‌وه‌.

خه‌لکه‌که‌، به‌ واقی وپه‌وه‌ ته‌مه‌شایان ده‌کرد، ئیدی هنری برديه‌ ژووره‌وه‌، ده‌ستی گرت و به‌ قالد‌رمه‌که‌دا سه‌ری خست...

کاره‌که‌ره‌که‌، به‌ چه‌په‌ساوی ده‌رگای بۆ کردنه‌وه‌. هنری پینی گوت: - سوفی، له‌زیکه‌ و برۆ بۆ خوارنگه‌ و دوو نه‌فه‌ر خوارنمان بۆ بینه‌... ئه‌م‌رۆ ناچم بۆ ده‌وامی وه‌زاره‌ت.

سەربھوردی کاره کەرێک

خەلگی مەزراکە بە پەلە نەنەکانی خوارد و چونکە کەش و هەواکە خۆش بوو، چوون بۆ کێلگەکان.

"پۆز" ی کاره کەر بە تەنێ له مووبه قه گه وره که دا مایه وه، مه نجه لێکی پر له ئاوی گهرم به سهر ئاگردانه که وه بوو، که ئاگره که ی خه ریک بوو ورده ورده داده مرکایه وه و خه فه ده بوو. ناو به ناو جامیکی له ئاوه گهرمه که ده ردینا و به کاوه خۆ قاپ و ئامانه کانی ده شۆرد، ئه وسا ده وه ستا، ته مه شای تیشکی هه تا وه که ی ده کرد که له په نجه ره کانه وه وه ژوور ده که وت و له شیوه ی دوو چوار گۆشه دا له میزه درێژه که ی ده دا و عه بیی شووشه ی په نجه ره کانی به دیار ده خست.

سێ مریشکی نه ترس، خۆیان به ژیر کورسییه کاندایه کردبوو و له پاشماوه ی خواردن ده گه ران. له درزی ده رگا که وه که، به ئاسته م کرابوو وه، بۆنی کولانه ی مریشکه کان و هالاوی په نگاوه ی ته ویله که ده هاته ژووره وه. له قرچه قرچی نیوه پۆدا، که له شیره کان ده یانخویند.

وه ختایه ک کێژی له کاره کانی بووه وه میزه که ی سپی و ئاگردانه که ی خاوین کرده وه، قاپ و ئامانه کانی له سهر که نتۆره به رزه که ی ئه وسه ری مووبه قه که، نزیک سعه اته گه وره دارینه خۆش چرکه چرکه که ریزکرد، ئاهیک و هه به ر هاته وه، سه ری به ئاسته م ده سوپرا، هه ناسه ی سوار بوو، خۆیشی نه یزانی بۆ، ته مه شایه کی دیواره په شه که و کاریه دوو که لاویه کانی کرد، که داوه جالجالۆکه و ماسی سوپرکراو و پرسته پیقازی پیندا شۆر بوو بووه وه. ئه وسا پۆنیشته، گهرمی پۆژه که له ناو ژووره که ی ده دا و بۆنیکی ناخۆشی لیه رز ده بووه وه. بۆنی ماستی ترشاویشی که له ژووریک شینداری ته نیشته وه دانرابوو تا ببیت به که ره، تیکه ل ده بوو. پۆز، ویستی وه کو خوی هه میشه یی، خۆی به گولدۆزی و چینه وه خه ریک بکات، به لام تا قه ته ی نه بوو، چوو به ره ده رگا تا هه وایه ک هه لمژی.

له پوناکیه جوانه که دا نقوم بوو، دلێ ئارام بووه وه، ئاسووده یی له سه راپای نیشت.

زبلدان و په ینی به ره ده رگا که هیشته ته نکه هه لمیک په خسانی لی هه لده ستا. مریشکان له سهر زبلدانه که، به ده م چینه وه خۆیان له زپ و زبله که وه رده دا و له کرم ده گه ران. که له شیره که به که ش و فشه وه له ناوه ندی زبلدانه که دا ده وه ستا و یه کیک له مریشکه کانی هه لده بژارد، ده ور و خولی ده دا و به ده نگیک نه وی بانگی ده کرد. مریشکه که به کاوه خۆ به گه لی ده که وت، دوا ی تۆزیک لاقه کانی ده نوشتانه وه بۆی داده نه وییه وه و باله کانی بۆ فش ده کرده وه تا به سه ریا بتسی. پاشان هه لده ستایه وه. خۆی ده ته کاند و ته پ و تۆزه که ی له خۆ ده ره وانه وه و دووباره له سهر زبلدانه که پال ده که وته وه که له بابه که چه ند جاریک ده ی قوقاند، وه کو ئه وه ی سه رکه وته کانی خۆی نیشاندات. که له شیرین دی له کولانه کانی دییه وه وه لامیان ده دایه وه، وه کو چۆن عاشقان له مەزرایه که وه بۆ مەزرایه کی دی ته حه دای یه کدییان ده کرد.

کاره که ره که، به بیئنه وه ی بیر له هیه شتیک بکاته وه ته مه شای که له شیر و مریشکه کانی ده کرد. ئه وسا چاوی هه لینا و جوانی دار سیوه کان که له شکوفه دا سپی ده چوونه وه و ده نگوت سه رن و بۆدره ی سپیان به سه ردا پرژینراوه، سه رنجی راکیشا.

له ناکاوا جوانوویه کی چکوله به یورغه به بهردهمیا رتهتوو، زور بهکهیف و شاد بوو، جاریک به دهوری گرده چره دارستانه کهدا سورپایه وه. ئەوسا له ناکاوا وهستا و سهری وەرگیژا، وەکو ئەوهی سهری له تهنیایی خوئی سورمابیت.

کاره که ره کهش حهزی ده کرد غار بدات، پیویستی به جووله بوو، چاوی له وه بوو پال بکهوی و چوار پهلی لئ راکیشیت وله وهوا گهرمه دا ئیسراحت بکات. به دوو دلپیه وه چهند ههنگاویکی نا، چاوانی نووقاندن، ئاسوودهییکی حهیوانی دایگرت، ئەوسا به کاوه خو چوو هیلکهی ناو کولانه مریشکهکان کوبکاته وه. سیازده هیلکهی دوزیه وه، کوئی کردنه وهو هینانی. که دۆلابی مووبه قه کهی داخست، بۆنی مووبه قه کهی به سهردا هات، خیرا هاته ده ری تا که میک له سهر گیایه که دانیشیت.

حهوشی مه زراکه ده تگوت له ناوهندی دار ودره خته کانی ده وره بهریا خه وتوو، گوله زهردهی "بسیلنی" ده تگوت ماره و له ناو گیایه درپژه سهوزه کهدا، سهوزی تازهی به هارا و له بهر روناکییه که دهره وشیتته وه. سیبهری دار سیوهکان به شیوهیه کی بازنهیی به دهوریا ده سورپایه وه، له سهربانی ماله کانه وه، که پروهک و دهوهنی سۆسنانی گه لا ده رزی تیژی وهک شمشیران دایپوشی بوو، دوو که لیکي ته نک بهرز ده بووه وه، وهکو ئەوهی شیئی ته ویله و عه ماری دانه ویله کان له میانی هه ژگ و بژاله کانه وه بهرز ببیتته وه.

کاره که ره که گه ییه ژیر ئەو که پر و بانیزهیهی عاره بانه کانیان لئ داده نا، له قولایی گردۆلکه کهدا چالیکي گهره ی کهسک هه بوو که پر بوو له وهنه وشه و بۆنه خو شه کهی دنیا ی پر کرد بوو.

ئهو دیوی گرده که، تا چاو بر ده کات کیلگه بوو، به دانه ویله داچینرابوون و لیزه و له وی په له داری لئ روابوو، له م به رزاییه وه جووتیاران له دووره وه ده بینران، له دووره وه له بوو که له ده چوون، ئەسپی سپی هه و جارپان راده کیشا، له دووره وه له گه مه و له یستۆکی مندالان ده چوو، پیاوانیان به دواوه بوو که له دووره وه له قامکی ده ست ده چوون.

کاره که ره که رۆیی، گورزهیه ک پووشی له عه ماره که هینا و له م چاله ی دانا تا له سهری دانیشیت، دانیشتنه کهی خوش نه بوو، گورزه پووشه کهی کرده وه، رایخست و به پشتا له سهری پالکه وت، ههر دوو دهستی نانه ژیر سهری و ههر دوو لاقی راکیشا. ههر دوو چاوی به ئارامی نووقاند، ئازای خاو بووه وه، خاو بوونه وهیه کی به له زهت، خهریک بوو به ته واوه تی خهوی لیده که وت، که له ناکاوا ههستی کرد دوو دهست مه مکیان ده گرت، یه کسه راپه ری و هه ستایه سهر پییان. جاکي ره نجبه ری مه زراکه بوو، ئەمه گه نجیکی بیکاری که له گه تی قه د باریک بوو. ماوهیه ک بوو چاوبازی ده گه لدا ده کرد. ئەو رۆژه له ئاغه لی په زه کاندا کاری ده کرد. که کیژی ده بین له سیبه ره کهدا پال که وتوو، هه ناسه له بهر خوئی ده بری، چاو ده کاته وهو، سهری وه ژیر پووشه وه ده دات و به دزییه وه بۆی ده چیت.

ویستی ماچی بکات، به لام کیژی تا توانی زلله یه کی خیواندی، کیژی وهکو ئەو به هیز بوو، کوره به درۆوه داوای بوردن لی کرد. ههنگی له لای یه کدییه وه رۆنیشتن، که وتنه باسی کهش و ههوا، که بۆ درۆینه له بار بوو، باسی ساله که یان ده کرد، که پیده چوو سالیکی هات و پر به ره که ت بی، باسی ئاغا که یان، که پیاویکی باش بوو کرد. ئەوسا هاتنه سهر باسی دهر و دراوسیگان و هه موو شارۆچکه که، باسی خو یان، گونده کانی خو یان، گه نجاتی خو یان و یادگاریه کانیان و کهس و کاره کانیان که له میژ بوو به جییان هیشته بوون، کرد. کیژی که بیری له و شتانه

دهكړدهوه، غهريبي ههستا، دلى نهرم بوو، كورپه ورده ورده لى نزيك دهبووهوه، خوى تى هه لدهسوو و بهره بهره تاقه ناروزووهكهى به سهريا زال دهبوو. كيژى دهگوت:- من له ميژه دايكم نه ديتووه، زور ناخوشه مروف هم همومو ماوهيه له دايكى دوور بكه ويته وه.

چاوه سرگردانه كانى دهيانروانيه دوور، دهيانروانيه گونده كانى خويان، كه له ويندەر، له باكوور راکشابوو. به لام كورپه كه، دهستى له ملي وهرينا و دووباره رايمووسى، به لام كيژى لى هاته دهست و تا هيز له بازوويدا بوو، مستيكي به سهرو چاويا كيشا، كه پووى پزا. كورپه ههستا، سهري نا به قه درهختيكه وه، كيژى به زهيه پيدا هاته وه، چوو به لايه وه و پرسى:- نازارت ههيه؟

كورپه دهستى به پيكنين كرد... " نا... هيج نيه " هرچنده كيژى ريك كيشابووى به ناوهندى دم و چاويا، كه چى نه و له بن ليوانه وه دهگوت:- نه لا!

زور به دلبندي و ريزه وه ته مه شاي كيژى دهكرد... نه مه سه رهاى خوشه ويستيه كي راسته قينهى نه م كيژه به ژن زراف و به دار و باره بوو.

وهختايه ك خويى كه پووى وهستايه وه، پيشنيزى نه وهى كرد كه پياسه يه كي دوو قولى بكن، له وهش دترسا كه هر به و دهقه وه دانيشن، ديسان به رمرستاني بدات. نه مجارهيان كيژى به خوى قولى به قوليا كرد، ريك وهكو نه و دهنگيرانه ي كه نيواران به دم ريوه قول به قولى يه كدا دهكن. كيژى پيگوت:

- جاك، ناخر جوان نيه تو به مجوره سووكايه تيم پيكيه يت!

كورپه به رپه رچى دايه وه... نا. سووكايه تى پيناكات، به لكو خوشى دهوى.

كيژى گوتى:- يانى دهته وي بمخوازيت؟

كورپه كه ميك سلهميه وه، نه وسا له لاره كه و ته ته مه شاكردى، له كاتيكا كه كيژى به كامه رانيه وه دهپروانيه دوور. گونا گوشته كانى سوور هه لگه رابوون، مه كه كانى له ژير سوخمه كه يه وه شهريان به هه واكه ده فروشت، ليوه كانى نه ستوور و پاراو، نارقه، زهنگول زهنگول به سر گهر دنه رووته كه يه وه ددره وشايه وه. كورپه نارزه ووى بزوا، ده مى وه په نا گوپى نا وبه چپه گوتى:- به لى، نوميدوارم.

ههنگى دهستى له ملي كورپه وهرينا و ماوه يه كي زور و به راده يه ك به سينگ و به روكى خويه وه گوشى تا نه فهسى تنگ بوو.

ئيدى له و دمه وه چيروكى خوشه ويستيه كي نه زهليان كه و ته به ينه وه. له دهره تيك ده گهران يه كدى بدين، ژوانگه يان داهنا، له بهر تر يه هه يقان وله پشت خه رمانه كاوه يه كيان ده بينى، ئيدى له ژير ميزى ناخواردنه كه وه، به پيلاوه نه ستووره بزمار ريزه كانيانه وه لاقيان له لاقى يه كدى دها.

پاشان جاك ورده ورده لى بزار بوو، خوى ليده بوارد و كه متر دهيدواند، نه يده ويست به ته نيا بيدينيت. ههنگى خه م وگومان به سر كيژيدا زال بوو. دواى ماوه يه ك هه ستيركرد، سكى هه يه، له سه ره تاوه زور ترسا، پاشان نه م ترسه بوو به توورپه يه كي به تره ف و روژ به روژ له زيادى دها، چونكه كيژى نه يده توانى به ناسانى بيدينى و نه و خوى ليده بوارد. نه نجام، شه ويك له كاتيكا هه مو خه لكى مه زراكه نوستبون، كيژى به بيدهنگى دهرچوو،

به پئی پیتی، تهنیا بیجامه‌ی ژیره‌وه‌ی له بهر بوو، به‌نیو حه‌وشه‌که‌دا بووری، دهرگای ته‌ویله‌که‌ی کرده‌وه، که جاک له‌وینده‌ر، له‌ناو سه‌ندوقیکی گه‌وره‌ی پر له‌کا و کوت له‌شوینیکی به‌رز پال که‌وتبوو. گوئی له‌دهنگی هه‌نگاوه‌کانی بوو که‌بو لای‌ئه‌و ده‌هات، به‌درووه‌ وایده‌نواند که‌خه‌وتوو. به‌لام کیژی سهرکه‌وت بو لای‌ئه‌و، به‌دیارییه‌وه که‌وته سهر چۆکان و که‌وته هه‌ژاندنی سه‌ندوقه‌که، تا‌خه‌به‌ری بووه‌وه و دانیشته. وه‌ختایه‌ک جاک دانیشته، لئی پرسی: - چیت ده‌ویتی؟

کیژی که‌له‌داخا دانه‌چیره‌ی پیکه‌وتبوو گوتی: - ده‌مه‌وی... ده‌مه‌وی بمخوازیت، چونکه‌تو به‌لینت دامی که‌بمخوازیت.

جاک به‌دهم پیکه‌نینه‌وه گوتی: - ئه‌ها! خو ئه‌گهر ئینسان هه‌موو ئه‌و کچانه‌بخوازی که‌جاری له‌گه‌لیان پای بواردوو، مه‌سه‌له‌که‌زور قورس ده‌بی.

لی کیژی ده‌ستی له‌بینی نا‌وبای هه‌لدا وخنکه‌خنکی پیخست و ده‌می له‌په‌نا گوئی نا‌هاواری به‌سه‌ردا کرد: - من سکم هه‌یه، گویت لئی! سکم هه‌یه!

جاک هانکه‌هانکی پیکه‌وت، هه‌ناسه‌ی ته‌نگ بوو. له‌و بیده‌نگی و تاریکییه‌دا، مانه‌وه، تهنیا مشه‌مشی ئه‌سپیک ده‌هات که‌ده‌می به‌ئاخۆره‌کدا ده‌کرد و قه‌پن کای هه‌لده‌گرت و به‌کاوه‌خو ده‌یژاکاند.

که‌جاک زانی ده‌ره‌قه‌تی کیژی نایه‌ت له‌بن لیوانه‌وه گوتی: - ده‌ی باشه، مادام مه‌سه‌له‌که‌گه‌ییوه‌ته ئه‌م حاله، قه‌یدی نییه‌ده‌تخووزم!

جا چونکه‌کیژی متمانه‌ی پئی نه‌بوو، گوتی: - هه‌ر ئیستا... و زه‌ماوه‌نده‌که‌مان ئاشکرا ده‌که‌ین. به‌رسقی دایه‌وه: - هه‌ر ئیستا.

- سویندم بو بخو، سویند به‌خوا بخو.

که‌میک سه‌مه‌یه‌وه‌و ئه‌وسا گوتی: - سویند به‌خوای گه‌وره‌یه.

هه‌نگی کیژی، ده‌ستی له‌بینی لایه‌رد و بیئه‌وه‌ی هیچی دی بلی، له‌وینده‌ر وه‌ده‌رکه‌وت.

چه‌ند رۆژیک بووری به‌بیئه‌وه‌ی بتوانی قسه‌ی له‌گه‌لدا بکات. کوربه‌هه‌موو شه‌ویک قفلی له‌دهرگای ته‌ویله‌که‌ده‌دا، ژنه‌ش، له‌ترسی ئه‌وه‌ی نه‌با که‌شف ببی، نه‌ده‌ویرا هیچ شتیک بلیت.

به‌یانیه‌ک، چاوی به‌ره‌نجه‌ر و نوکه‌ریکی دی که‌وت که‌هات بو نانخواردنی به‌یانی، لئی پرسی: - ئه‌دی جاک، رۆییوه؟

نوکه‌ره‌که‌گوتی: - به‌لی... من له‌جیاتی ئه‌وه‌هاتووم.

ئازای گیانی که‌وته له‌رزین، به‌را‌ده‌یه‌ک شپه‌زه‌بوو که‌نه‌یده‌توانی مه‌نجه‌له‌که‌له‌سه‌ر ئاگره‌که‌دابگریته. وه‌ختایه‌ک هه‌مووان چوون بو سه‌ر کاری خو‌یان، ئه‌میش سهرکه‌وته سهری بو ژوره‌که‌ی خو‌ی، بو ئه‌وه‌ی که‌س گوئی له‌ده‌نگی نه‌بیت، رۆخساری له‌سه‌رینه‌که‌یا نقوم کرد وده‌ستی به‌گریان کرد.

ئیدی به دریژایی پۆژەکه، هەولیدا، بەبێئەوهی گومانی هیچ کەسێک بەهاروژینی، سۆراخی بکات و هەوالیکی بزانی، بەلام بیرى کارەساتەکه هیندە بەسەریا زال بوو، وای هەست دەکرد، سیمای تەوس و تەوانج بە روخساری هەموو ئەوانەوه دەبینی کە پرساری جاکى لیدەکردن... بەهەر حال هیچ سوراخیکی دەست نەکەوت تەنیا ئەوه نەبێ کە پۆییوه و لەم دیار و دەقەرە نەماوه.

هەنگی، دەستی بە ژیانیکی پر عەزاب کرد، وەکو مەکینە کاری دەکرد، هەموو خەمیکی ئەوه بوو: - ئەگەر خەلکی بە حال و حیکایەتەکهی بزانی چ بکات؟

بیری بە هیچ کوی را نەدەگەبی، تەنانەت بیرى لەو هەش نەدەکردەوه کە چۆن خۆی لەو پرسیواییه بەدوور بگری کە هەستی دەکرد بەرەو پرووی دیت، پۆژ بە پۆژ وەکو ئەجەل لێی نزیک دەبووهوه.

ئیدی هەموو بەیانیهک، زۆر لە پێش خەلکەکهی دیدا لە خەو پادەبوو، هەولیدەدا، لەو لە تە ئاوینە شکاوهدا کە قژی لە بەر دادەهینا، تەمەشای خۆی بکات، هەموو خەم و خولیایهکی ئەوهبوو کە ئەمپۆکە کەس هەستی پینەکات و پەى بە حالى نەبات.

بە پۆژەوه هەر تاو نا تاوی دەستی لە کار هەلەگرت تا تەمەشای سەراپای خۆی بکات و دلنیا ببیت، کە سکی بە پادەیهک بەرز نەبۆتەوه کە لە ژیر بەرکۆشەکهیهوه دیار ببیت.

چەند هەیفیک بووری. وای لێهات تاقەتی قسەکردنی نەبوو.

کە داوای کاریکی لیکرا با وەکو پێویست لە داوایه کە حالى نەدەبوو، ئیدی ترسی لێنیش، نیگای لیل و تاریک بوو، دەستەکانی دەلەرزین، بۆیه ئاغای هەموو جار پێی دەگوت: - کێژە بەلەنگازەکهەم! ماوهیهکە، زۆر گێژو کاس دێیتە بەرچاوم!

لە کلێسادا، خۆی دەدایه پەنا پایهیهک، نەدەوێرا بروات بۆ ئیعتراف کردن، دەترسا رووبەرووی قەشە ببیتەوه، چونکە قەناعەتی وابوو، قەسە خودان توانایهکی نائاسایی ئەوتۆیه کە دەتوانی پەى بە هەر نەهینیهک ببات.

لە سەر خوانی نانخواردن، نیگای هاوکارهکانی زۆر خەمباریان دەکرد. هەمیشە وای وینا دەکرد گاوانهکە، کە گەنجیکی چکۆلهی دلرەش، ئەقلی لە تەمەنی گەورەتر بوو، بە چاوی گومانەوه سەیری دەکرد، پەى بە حالهکهی بردووه.

بەیانیهک، پۆستەبەر نامەیهکی بۆ هینا، پێشتر هەرگیز نامەى بۆ نەهاتبوو. نیگەرانییهکی تووند دایگرت، دانیش، تۆ بلیی ئەم نامەیه لەوهوه بیت؟ بەلام چونکە خۆینەواری نەبوو، نیگەرانی و خەمبار، لە هەنبەر ئەم کاغەزه مەرەکهباویه، دۆشدامابوو، لە بەرکی نا، نەدەوێرا پێشانی کەسى بدات نەبا سەرەکهی کەشف ببیت، زۆر جار لە کارهکهی دەوستا تا تەمەشای ئەم دێرە چوون یهکانه بکات کە لە خوارهوه ئیمزا کرابوون، ئەنجام سەبری سوا، قیروسیای کرد و چوو بۆ لای مامۆستای قوتابخانهکە، مامۆستا کە داینیشاند و نامەکهی بۆ خۆیندەوه:

... کێژە ئازیزهکهەم، بۆیه ئەم نامەیهت بۆ دەنێرم تا ئاگادارت بکەمەوه کە زۆر نەخۆشم و حالم تا بلیی پەشیوه، مامۆستا " دانتو " ی دراوسیمان ئەم نامەیهی بۆ نووسیویت تا ئەگەر دەتوانی سەریک بەدیهتەوه.

له جياتى دايكى دلسوزت

سيزار دانتو

تاقه وشهيهكى له زار نه هاته دهري، هر ههستا و رويي. به لام هر كه تاك كه وته وه، ئيدي هيزى له بهر برا، تواناي ريكردنى نه ما، له قهراخ ريگاكه روينشت، تا شهوي له ويندهر مايه وه.

كه بو مال گهرايه وه، كيشه كه ي بو خودان مهزراكه گيراهيه وه، ئيدي ئاغا مؤله تي دا بروات وچه ندى پنده چي كيشه نيبه و به لينى دايه كه كيژيكي دى به روظانه له جياتى نه و به كرى دهگرى و هركاتي نه و گهرايه وه دهخاته وه سهر كاره كه ي خوي.

دايكي له سهره مه رگا بو، له يه كه م روظي گه رانه وه ي كچه كه يدا، گياني سپارد و كوچي دوايي كرد. بو روظي دوايي كورپيكي بو، به حوت مانگ له دايك بو. منداليكي ورديله ي خاوين و لاواز بو، كه ده تبيني موچور كه ت پيدا ده هات، ديار بو ئازاري زوره، دهسته ورديله كاني تووند ده گوشين، قامكه كاني له قاچي قرزال ده چون. ويراى نه وهش، ژيا.

به خه لكه كه ي گوت شووي كردووه، به لام ناتواني كوره كه ي به خيو بكات، ئيدي لاي هه نديك ده ر و دراوسي، كه به لينيان دايه بيگرنه ژير بالي خويان، به جبي هيشت.

بو مهزراكه زقريبه وه.

ئيدي له و كاته به دواوه، وه كو روظيكي تازه، خوشه ويستيه كي گونگ ده رهق به م خه لقه نده لاوازه ي كه له ويندهر به جبي هيشت بو، له دله ي برينداريا هه له ات. نه م خوشه ويستي و دلوقانيه خوي له خويا ئازاريكي تازه بو، هه موو كات و ساتيك به روكي ده گرت، چونكه له منداله كه يه وه دوور بو.

نه وه ي زور ئازاري دها نه وه بو كه پيوستي به وه بو تير ماچي بكات، تووند بيگرته باوهش، به سينگي خووه ي بنوسينيت و هه ست به گه رمي جهسته چكوله كه ي بكات. واي ليها ت به شه و نه ده نووست، به دريژايي روظ بيري لينده كرده وه، شه وانيش كه له ئيش ده بووه وه له بهر ئاگره كه روده نيشت، چاوي ده برييه گر كه و وه كو كه سانيك بير له شتيكي دوور بكه نه وه، له فكران راده چوو.

ئيدي خه لكه كه لبي كه وتنه خويندن، ئاخو عاشقه كه ي كييه، كي نيبه، لبيان ده پرسى: ئايا جوانه، بالا به رزه، ده وله مه نده، كه ي ماره ده بردري؟

زور جار خوي له و خه لكه ده دزييه وه تا به ته نيا بگري، چونكه نه م مه سه له يه، ئازاي ده رزيئاژن ده كرد.

ئيدي زور به جدي خوي به كاره وه مژوول ده كرد تا نه م ئازارانه له خوي دوور بخاته وه. هه ميشه بيري له منداله كه ي ده كرده وه، ده ويوست پارهيكي زور پاشه كه وت بكات. ئيدي برياريدا زور به جدي كار بكات تا ئاغاي كريكه ي بو زياد بكات. ئيدي به ره به ره دهستي به سهر هه موو كاره كاندا گرت، كاريكي واي كرد ئاغاي يه كييك له كاره كه ره ته مه ل و بي كه لكه كان ده ربكات، ئيدي نه م ئيشي دوو كه سي راده په راند، له نان، رون و له موم و له و دانه ويلاه يه ي كه به مريشك و په له وه ره كان ده درا، دهستي ده گرت وه. ته نانته دهستي له ئاليكي حه يوانه كانيش ده گرت وه و نه يده هيشت به خه سار بچيت. دهستي به سهروه ت و سامانه كه ي ئاغايه وه ده گرت، وه كو نه وه ي

مولک و مالی خوئی بیت. هه ولیده‌دا، مامه‌له و سه‌ودای پر قازانج ئه‌نجام بدات، ئه‌و شتانه‌ی له ماله‌که دهرده‌چوون به گرانترین نرخ بفرۆشی.

ئیدی ئهرکی کرپین و فرۆشتن و سه‌ودا و مامه‌له‌ی مه‌زراکه به‌و سپی‌ردرا، سه‌ره‌رشتی ده‌ست و پیوه‌ند و نوکه‌ر وره‌نجه‌ره‌کانی ده‌کرد، حیساب و کیتابی ئازووقه به‌و سپی‌ردرا، وای لی‌هات بوو به‌هه‌مه‌ کاره‌ی مولک و مه‌زراکه. چاودیرییه‌کی وردی هه‌موو شتیکی ده‌کرد، مه‌زراکه له سایه‌ی ئه‌ودا، ته‌واو بوژایه‌وه‌و گه‌شه‌ی کرد. خه‌لکی له دووری فرسه‌خانه‌وه باسی کاره‌که‌ره‌که‌ی جه‌نابی " فالان " یان ده‌کرد. فالان، له هه‌موو شوینیک ستایشی ده‌کرد: - که ئافره‌تیکی چاکه، له زی‌ر به‌نرختره!

پۆژان بورین و کریکه‌ی هه‌ر وه‌کو خوئی مایه‌وه. ئاغای به‌و چاوه سه‌یری کاره قورسه‌کانی ئه‌وی ده‌کرد که ئه‌مه ئهرکی هه‌ر کاره‌که‌ریکی دلسۆزه و نیشانه‌ی دلسۆزی خوئییه‌تی. کیژی به‌که‌سه‌ره‌وه خوئی ده‌دواند و ده‌یگوت قازانج و ده‌ستکه‌وتی ئاغای، له سایه‌ی مندا مانگانه په‌نجا، سه‌د لیره زیادی کردوو، که چی موچه و کریکه‌ی ئه‌م هه‌ر له جیی خوئییه‌تی، هه‌ر ئه‌و دوو سه‌د و چل فرانکه‌یه که سالانه وه‌ری ده‌گریت. بۆیه قهراری دا که داوای زیادکردنی کریکه‌ی بکات. سئ جارن چوو ده‌دی ئاغای، به‌لام هه‌موو جاری که ده‌بیینی باسی شتیکی دیکه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کرد، شه‌رمی ده‌کرد باسی پارهی له‌گه‌لدا بکات، وه‌کو ئه‌وه‌ی کاریکی نه‌نگین بیت. ئه‌نجام پۆژی که ئاغا به‌ تاقی ته‌نی له مووبه‌قه‌که‌دا نانی ده‌خوارد، کیژی به‌ جوړه دوو دلپیه‌که‌وه پیی گوت، ده‌یه‌وی باسی شتیکی تاییه‌تی له‌گه‌لدا بکات. ئاغا به‌ سه‌رسامی سه‌ری هه‌لپری، هه‌ردوو ده‌ستی نایه سه‌ر خوانه‌که، چه‌قۆیه‌کی به‌ده‌سته‌وه گرتبوو که ده‌مه‌که‌ی به‌ره‌و ئاسمان بوو، و پاروو نه‌نیکیش به‌ ده‌سته‌که‌ی دیکه‌یه‌وه بوو، چاوی برپیه‌ روخساری کاره‌که‌ره‌که‌ی، کیژی بریک په‌شوکا، داوای هه‌شت پۆژ مۆله‌تی کرد تا برواته‌وه بۆ گونده‌که‌ی خوئی، چونکه نه‌خۆشه. یه‌کسه‌ر مۆله‌ته‌که‌ی دایه و ئه‌وسا به‌ جوړه شله‌ژانیکه‌وه له سه‌ری پۆیی: - که هاتیه‌وه، منیش یه‌ک دوو قسه‌م پیته.

منداله‌که‌ی خه‌ریک بوو ده‌بوو به‌هه‌شت مانگان، نه‌یناسییه‌وه. ئیستا ره‌نگی هه‌له‌ینابوو، ره‌نگی ئال و گۆناکانی خر بوو بوو. قامکه قه‌له‌وه‌کانی ده‌جوولاند، ئافره‌تی تاین خوئی دا به‌ سه‌ریا وه‌کو ئه‌وه‌ی نیچیریکی به‌رده‌ست که‌وتیی، به‌ جۆش و خرۆشیکی حیوانییه‌وه پری دایه، به‌تووندی که‌وته راموسانی، منداله‌که‌ له ترسا ده‌ستی به‌ گریان کرد. هه‌نگی ئافره‌ته‌که‌ ده‌ستی به‌ گریان کرد، چونکه منداله‌که‌ی نه‌یده‌ناسییه‌وه وه‌ره‌که‌ چاوی به‌ دایکی ده‌که‌وت، باوه‌شی بۆ دایه‌نه‌که‌ی ده‌کرده‌وه و هانای بۆ ئه‌و ده‌برد.

به‌لام له پۆژی دووه‌مه‌وه ده‌گه‌ل دایکیا راهات و که ده‌بیینی بۆی ده‌گرژایه‌وه، ده‌گه‌ل خویدا بۆ کیلگه‌کانی ده‌برد، ده‌یگرته باوه‌ش و به‌و ده‌ر و ده‌شته‌دا غاری ده‌دا، ئه‌وسا له سیبه‌ریکا رۆده‌نیش و بۆ یه‌که‌مجار له ژیانیا دللی کرده‌وه. هه‌رچه‌نده منداله‌که‌ی لپی حالی نه‌ده‌بوو، به‌لام ئه‌و باسی ئازار و کار و خه‌مه‌کانی خوئی بۆ ده‌کرد و هینده‌ی نه‌وازش ده‌کرد که ته‌واو ماندووی ده‌کرد.

وه‌ختایه‌ک که له باوه‌شی ده‌کرد، ئه‌م دیو و ئه‌و دیوی ده‌کرد، خاوینی ده‌کرده‌وه، جلی له‌به‌ر ده‌کرد، هه‌ستی به‌و په‌ری خوئی ده‌کرد، ته‌نانه‌ت به‌ شو‌ردنی پیساییه‌که‌شی خو‌شحال ده‌بوو، وادیار بوو، ده‌یویست به‌م کاره ته‌که‌ز له دایکیه‌تی خوئی بکات. هه‌میشه به‌ شادی و سه‌رسامی لپی راده‌ما و هه‌لپه‌په‌راند و له دللی خویدا و له‌بن لیوانه‌وه ده‌یگوت: - له منه، من هیناومه‌ته دنیا، نۆبه‌ره‌که‌مه، نۆبه‌ره‌ بچووکه‌که‌مه!

که مؤله ته که ی ته و او بو و دهبوا بو مه زراکه بگه ریته وه، به در یژیایی ریگا که هر گریا. هر که گه یشته مه زراکه، ناغا که ی بانگی کرد بو ژووره که ی خوی، ئیدی حایر و حه په ساو، بیته وه ی هو ی بانگ کرده که ی بزانیته، چوو بو ژووره که ی ناغا. ناغا گوتی: - دانیشه.

دانیشت. ماوه یه ک به و ده قه مانه وه، هر دووکیان حه په سابوون، که سیان ته مه شای که سیانی نه ده کرد.

خودانی مه زراکه، پیاویکی قه له وی ناقسال بوو، ته مه نی چل و پینج سالان بوو، بیوه میرد بوو، ههستی به جوړه په شوکانیکی نااسایی ده کرد، نه انجام بریاریدا و که وته قسان، به دم قسانه وه زمانی تیکده ئالاو ته مه شای دووری ده کرد... نه انجام هر چوئی بوو گوتی: - پوژ... تو قهت بیرت له شوو کردن نه کردو وه ته وه؟

پوژ، رهنگی زهره هله گه را، رهنگی مردووی لینیشته. که ناغا بینی وه لای ناداته وه، له سه ری پوئی: - تو نفره تیکی باش و پیک و پیک و چالاک و چه له نگ و به قه ناعه تی. نافره تیکی وه کو تو ده بی به خیر و بیژ بو هر که سیک که بیخواریت.

به لام پوژ، حه په سا بوو، هینده شیرزه بوو، هیچ حالی نه ده بوو. وه کو نه وه بوو، مل به مه ترسیه کی کوشنده وه بنیت. ناغا هله وه سته یه کی کرد و نه وسا له سه ری پوئی: - ده زانی؟ مه زرا به بی که بیانویه کی کارامه، به باشی به پووه نابری، ته نانهت به کاره که ریکی وه کو توشه وه به پووه نابریت.

ناغا لیره دا ئیدی وه ستا، چونکه نه یه ده زانی له وه ی زیاتر چ بلن. پوژ، وه کو نه وه ی له هه نبر بکوژیک وه ستا بی به ترسه وه لیی ده روانی و له که سیک ده چوو خوی بو هه لاتن ئاماده بکات.

نه انجام دوی پینج خوله کان، له پوژی پرسی: - نه مه بو تو ده ست ددهات؟

پوژ، به روخساریکی خه مینه وه گوتی: - چی بو من ده ست ددهات قوربان؟

ناغا له ناکاوا به رسقی دایه وه: - شووم پی بکهیت!

پوژ، له ناکاوا هه ستایه سه ری پی، نه وسا دووباره که وته وه سه ر کورسیه که، جووله ی لی بر، له یه کیک ده چوو پووه پووی شوکی کاره ساتیکی گوره بووبیته وه. ناغا له نه جاما، سه بری له بهر هه لگیرا و گوتی: - ده ی ده ی، له وه ی زیاتر چیت ده وی؟

پوژ، به ترسیکی زوره وه ته مه شای ده کرد، چاوه کانی ته ژی پوندک بوون، دووچار و به ده نگیکی گر گوتی: - ناتوانم! ناتوانم!

ناغا پرسی: - بوچی! ده ی خوت له گیلی مه ده، برؤ تا سبه ییش بیری لییکه وه.

ناغا به په له پوئی، باری سه رسانی سووک بوو، چونکه قسه ی دلی خوی، که زوری نه زیهت ددها، کردبوو. گومانی له وه نه بوو که کاره که ره که ی سبه یینی به مه منوونییه وه به پیشنیازه که ی رازی ده بیت، چونکه بو پوژ، دوزینه وه بوو، ریوی به پیرییه وه هاتبوو، به خه ویش شتی وای دیتبا باوه ری نه ده کرد. هه لبه ته بو ناغاش دوو شش بوو، چونکه نه وه ی له سایه ی نه م ژنه وه دهستی ده که وت، زور زیاتر بوو له و جیازییه ی هر ژنیکی دی له گه ل خویدا بو ی دینا.

کەسێش باسی ئەوەی نەدەکرد کە ئەم زەماوەندەو ئەم دووانە لە ڕیزە یە کدا نییە، چونکە لە گوندیدا هەمووان تەقربەن هاوکۆف و یەکسانن. خاوەن مولک ڕێک وەکو ڕەنجبەر و نوکەرەکی خۆی، کە ئەگەری ئەوە هەیه ڕۆژی لە ڕۆژان ببیتە خاوەن زەوی و ئاغای خۆی، زەوی دەکێڵا. کارەکاران، دەبوون بە کەبیانو و خانمان، بەبێئەوێ ئەم گۆران و دۆخە گۆرکێتییە، هیچ گۆرانیک لە ژیان و خو و خەسلەتیان چیبکات.

ڕۆژ، ئەو شەو نەخەوت، لە سەر جینگاکە ی کەوت، هیندە شەکەت بوو، توانای گریانیشی نەبوو. هەستی بە جەستە ی خۆی نەدەکرد، بیری پەرت بوو، لە خوربێک دەچوو هەلاجی کرابی.

هەندێجار بۆ ساتیکی کورت بیری کۆ دەکردهوه، پاشان هەرکە بیری لە ئاینده ی خۆی دەکردهوه، ترسی لێدەنیشت و بیری پەرت دەبووهوه.

ترسی تەواو زال بوو، هەرچاری سەعاتە گەرەکی مووبەقەکە لێی دەدا و لە بێدەنگی ماله نووستووێکەدا دەنگی دەدایەوه، ئارەقە ی خەم لە سەرپای دەچۆرا. خەریک بوو تیکدەچوو، مۆتەکە سواری سەری دەبوو، مۆمەکە ی کۆژایەوه، نۆرە ی وپینە هات، ئەو وپینە یە ی بە سەر خەلکین گوندەواراندا زال دەبیت و وا وینا دەکەن ئەمە نەفرەتی قەدەرە و تووشیان بوو، هەستیکرد پێویستی بە سەفەرە، بە هەلاتن و ڕاکردنە لە کارەساتیکی دژوار، وەکو بەلەمیک کە تووشی گەرداویکی بەترەف دەبیت.

کوندیک خویندی، ناخی داخوڕیا، بە دەم ڕاچلەکینەوه هەستایە سەر پێیان، دەستی بەسەر چاو و بە قژدەکیدا هینا. وەکو شیت دەستی بە جەستە ی خۆیدا هینا، ئەوسا دابەزی، وەکو ئەوانە ی بە دەم خەووه دهپۆن، کەوتەپێ. کە گەییە ناو حەوشە بە ماتە مات و بە چوار چنگۆلە ڕۆیی تا یەکیک لە سیخۆرە نەگریسەکان نەبیبینی، مانگ خەریک بوو ئاوا دەبوو، تریفە ی بەسەر کیلگەکاندا بلاو بووبوووه، لە جیاتی دەرگا کە بکاتەوه، بە هەوارزە کە دانشیو بووه، کە گەییە بەرانبەر کیلگەکان، پێی وەغارەوه نا، راستە و راست غاری دەدا، ناو بە ناو، لە خۆرا، بە بێئەوێ ئاگای لە خۆ بی، هاواریکی تووندی دەکرد. سێبەرە درێژەکەشی، لە سەر ئەرزەکە و لە تەنیشتییهوه و لە سەر ئەرزەکە نەخش بووبوو و گۆی بە گۆیی ئەو ڕایدەکرد، جار جار کوندیک خەبەری دەبووه و بە سەر سەرییهوه دەسوورایەوه.

سەگ لە حەوشی مەزراکاندا دەوهرین و ئەو بە دەم ڕیکردنەوه گۆیی لە دەنگیان دەبوو، یەکیک لەو سەگانە بە سەر خەنەکە کەدا بازیدا، هیرشی بۆ برد کە بیگەزیت، بەلام ئەو ڕووی تیکرد و بە تووندی تیی خۆری، سەگەکە ترسا، کلکی دە گەلۆزی نا و خۆی بە کولانەکە یا کرد و بێدەنگ بوو.

بریک بێچوو کە رویشک خەریکی هەلقون هەلقون بوون، کە ڕۆژ، بەو توورەیییهوه غاری دەدا و دەتگوت دیانای خواوەندە و شیت بوو، کە رویشکەکان بە خۆ وداکیانەوه ڕەوینەوه، سرک و سلۆک خۆیان بە کەلەبەرکا کرد، باوکەکیان بەوپەری خیرایی بۆی دەرچوو، هەندێجار وا دەهاتە بەرچاو وەستاوه و سێبەرە سرکەکە ی لە سەر مانگەکە، کە لە ئاوابووندا بوو، عەکس بووتەوه. مانگەکە کە لە کەلی ئاوابوون نزیک بووبوووه، دەتگوت چرایەکی گەورەیه و لە سەر عاردی دانراوه.

ستیران بە ئاسمانەوه نەمان، تەیر و تو، تاک و تەرا کەوتنە خویندن، ڕۆژ خەریک بوو هەلەهات، کیژی هانکە هانکی پیکەوتبوو، ماندوویەتی برستی لێ بری بوو، وەختایەک خۆر هەلات و سپیدە ی سوورباو ڕەوییهوه، ڕۆژ لە ڕیکردن وەستا. پێیهکانی ئاوسابوون، نەیدەتوایت ڕی بکات، بەلام زەلکاوکی گەرە ی بەدی کرد، ئاوه

وهستاوهكه‌ی له بهر پوښنایي پوژي تازه‌دا سوور له خوین دهچوو، به شهله شهل پوښي، دهستی له سهر دلی دانابوو، پښي به ئاوه‌که‌دا ده‌کرد.

له سهر گورزه گیاهه‌ک پوښت، پیلاره‌ئستورره ته‌پوتوزاویه‌کانی داکه‌ند، گوره‌وییه‌کانی داکه‌ند، لاقه شینه‌وه بووه‌کانی به ئاوه وهستاوه‌که‌دا کرد، لیره و له‌وی ئاوه‌که که‌وته بلقه بلق.

ئیدی سهراپای له بن پییه‌وه تا توقی سهری فینک بووه‌وه، له کاتی‌کا ده‌پروانییه ئه‌م زه‌لکاوه قووله، سهری به گیزه‌وه چوو، چه‌زیده‌کرد خو‌ی بخاته ئاوه‌که‌وه خو‌ی بخنکینی، ئیدی بو هه‌تاهه‌تایه ئازاره‌کانی له کول ده‌بیته‌وه. بیری له کوره‌که‌ی نه‌ده‌کرده‌وه، له خه‌می ئاسوده‌یی و خه‌ویکی یه‌کجاره‌کیدا بوو. هه‌نگی هه‌ستایه سهر پییان، دوو هه‌نگاوی بو پیشه‌وه نا، ههر دوو، ههر دوو باسکی به‌رز کردنه‌وه. نها ئاوه‌که تا ههر دوو رانی هاتبوو، خه‌ریک بوو خو‌ی بخاته ئاوه‌که‌وه که‌چزه له ههر دوو پاژنه‌ی هه‌ستا و له تاوا به‌ره‌و دوا گه‌راپه‌وه.

هاواریکی نائومیدانه‌ی کرد، چونکه زه‌روویانی ره‌ش له ئه‌ژنوکانیه‌وه تا پییه‌کانی تی و پروکابوون و خوینه‌که‌یان ده‌مژی، له ترسا هاواری ده‌کرد، هات و هاواره‌که‌ی گه‌ییه جووتیاریک که‌ به خو‌ی و عاره‌بانه‌که‌یه‌وه، به‌و ناوه‌دا تیده‌په‌ری. ئیدی فریای که‌وت، هه‌موو زه‌رووه‌کانی یه‌ک یه‌ک لی‌کرده‌وه و برینه‌کانی به‌ گیا بو به‌ست و کیژی خسته عه‌ره‌بانه‌یه‌که‌وه بو ئاغای برده‌وه.

پازده پوژان له جیگادا که‌وت. ئه‌و پوژهی له نه‌خوشییه‌که‌ی هه‌ستایه‌وه و هات له‌بهر ده‌رگا دانیشته، له ناکاوا ئاغای هات، له به‌ر ده‌میا وه‌ستا و گوتی: - ئی ته‌واو، شته‌که برآوده‌ته‌وه وانیه‌؟

کیژی له هه‌وه‌له‌وه هه‌چ وه‌لامیکی نه‌دایه‌وه، ئاغا به‌ دیارییه‌وه وه‌ستا. کیژی زور به‌ زه‌حمه‌ت گوتی: - نه‌خه‌یر قوربان، ناتوانم.

ئاغا له ناکاوا توورپه‌ بوو و گوتی: - ناتوانی کچی باش... باشه‌ بو ناتوانیت؟

کیژی به‌ده‌م گریانه‌وه دووباره‌ی کرده‌وه: - ناتوانم.

ئاغا، به‌ وردی لپی پاما، ئه‌وسا هاواری به‌سه‌ریا کرد: - یانی دلدارت هه‌یه‌؟

کیژی، که‌ له شه‌رما ده‌له‌رزی له بن لیوانه‌وه گوتی: - په‌نگه‌ له‌بهر ئه‌وه بی.

ئاغا که‌ وه‌کو گولاله‌ سوور هه‌لگه‌پابوو، به‌ توورپه‌ی گوتی: - ئه‌ها، که‌واته دان به‌وه‌دا دهنه‌ی هه‌ی نه‌گه‌ت!

باشه‌ ئه‌م دلداره‌ کتیه‌؟ پیاویکی پی‌خاوسی، نه‌بووی گیرفان به‌تالی، بیته‌وای له برس‌ا مردووه‌! پیم بلی کتیه‌؟

که‌ کیژی هه‌چ وه‌لامیکی نه‌دایه‌وه، ئاغا گوتی: - ئه‌ها، ناته‌وی بیلی... که‌واته من ناوه‌که‌یت پی‌ده‌لیم، جان بودیه‌

کیژی هاواری‌کرد: - نه‌خه‌یر! ئه‌و نییه‌...

- که‌واته بیتر مارتانه.

- نه‌خه‌یر گه‌وره‌م.

ئاغا به‌ نیگه‌رانییه‌وه، ناوی یه‌ک به‌ یه‌کی گه‌نجانی گونده‌که‌ی ده‌ژمارد و ده‌هینا، به‌لام کیژی حاشای له یه‌ک

به‌ یه‌کیان ده‌کرد و به‌ چمکی به‌رکوشه‌ شینه‌که‌ی چاوی ده‌سپری، به‌لام ئاغا ههر کولی نه‌ده‌دا، به‌ پزده‌یه‌وه

چینهی له و دلّه دهکرد تا بگاته سرهکهی، له تاژییهک دهچوو رۆژیکی تهواو به دیار کونیکهوه بوهستی، تا بگاته ئەو حهوانهی بۆنی کردوو، ئاغا له ناکاوا هاواریکرد: - ئەها! دۆزیمهوه! جاکه، نوکه رهکهی پار. دهیانگوت قسهی دهگه لدا دهکردی و به لیتتان بهیه کدی دابوو که زهماوهند بکهن.

رۆز، بیدهنگ بوو، دهم و چاوی سوور بووهوه، له ناکاوا له گریان کهوت، فرمیسک له چاوی بر، وهکو چۆن دلۆپه ئاویک دهکهوئته سهر ئاسنیکي سوورهوه بوو، یه کسه ر وشک دهبیتهوه، بهو ئاوايه فرمیسکه کانی وشک بوونهوه و هاواریکرد: - نه خیر، ئەو نییه... ئەو نییه.

ئاغای فیلباز، که خه ریک بوو سه ره داوی راستیه کهی ده دۆزییه وه، پرسی: - یانی تو دلنیایت؟

کیژی به رسقی دایه وه: - سویندت بۆ دهخۆم! سویندت دهخۆم.

له شتیک دهگه را سویندی پی بخوات... جورئتهی نه دهکرد سویندت به شته پیرۆزه کان بخوات. ئاغا قسه کهی پیبری و گوتی: - له هه موو شوینی دووت ده کهوت، له کاتی نان خواردنا خه ریک بوو به نیگا قووتی ده دای، هه چ به لیتت پي دابوو؟ ها؟ قسه بکه!

ئهمجاره یان، چاوی له دور چاوی ئاغای بری و گوتی: - هه رگیز، هه رگیز. به زاتی خوا، ئەگه ر ئەمرۆ، ئا ئیستا بیته خوازبینیم ره فزی ده که م.

پیده چوو راست بکات، ئاغا کهوته دوو دلپیه وه، وهکو یه کیک خۆی بدوینی، گوتی: - ئەی مه سه له که ت چیه؟ به هه ر حال، هه چ کاره ساتیکت به سه ر نه هاتوو، دهنه خه لکه که پینان ده زانیت.

باشه، که دلداری هه چ باجیکی له سه ر نه بی، ماقووله کاره که ریک ئاماده نه بی شوو به ئاغا کهی بکات، دیاره ده بی هۆیه ک هه بیته.

ئاغا پرسیاره کهی لی دووباره کرده وه: - یانی ناته وی؟

رۆز، هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: - ناتوانم ئە زبه نی!

ئاغا پشتی تیگرد و رۆی. رۆز وایزانی تهواو له کۆلی بووه وه، باقی رۆزه کهی به نیمچه ئارامیه ک به سه ر برد، به لام زۆر شه که ت و ماندوو بوو، وهکو ئەوه بوو له به یانییه وه ئەویان له جیاتی پیره ئەسه پیه که، له ده راسه که به سته بی و دره وی گه نمیان پیکرد بی.

چوو بۆ سه ر جیگا کهی خۆی، پالکه وت، یه کسه ر خه وی لیکه وت.

ده ور به ری نیوه شه و، ده ستیک که به جیگا کهیدا ده گیر درا، خه به ری کرده وه، به ترسه وه راپه ری، به لام یه کسه ر دهنگی ئاغای ناسیه وه که ده یگوت: - رۆز، مه ترسه، منم من! هاتووم قسه ت له گه لدا بکه م.

رۆز، له هه وه له وه حه په سا، به لام یه کسه ر له مه به سته حالی بوو، ده یویست خۆی به ژیر لیفه و چه رچه فه کانی بکات. له رزیکی تووندی لیته ت، له تاریکییه که دا هه سته به ته نیاییه کی سامناک کرد، هیشتا چاوی به خه وه وه بوو. به بی موبالاتییه وه کهوته به ره قانی، له هه مان کاتدا به گژ غه ریزه و ئاره زووی خۆیدا ده چوو، ئەو غه ریزه و ئاره زووه ی که ئەو خه لکه ساده و ساکارانه، له به ر بی باشاری خۆیان بۆیان به ره ه ق نه ده کرا.

ئىدى جارى سەرى بۇ لاي دىوارەكە و جارى بۇ ناو ژوورەكە وەردەگىرا، تانەيەلى ئاغا ماچى بكات. جەستەى لە ژىر نوينەكەوہ بە ئاستەم ھەلدەپلا، مەملانىكە بېستى لىبىرى بوو، بەلام ئاغا، بووبوو بە دېندەيەكى ھۆقى. ھەنگى ھەستىكرد، لەوہى پتر بەرەقانى پىناكرىت، لە شەرما، شەرمىكى وەكو شەرمى و شترمر، روخسارى لە نىو ھەردوو دەستى نا، ئەوسا دەستبەردارى بەرەقانى وداكوكى بوو.

ئاغا، بە درىژايى شەوہكە لە پالیا مايەوہ، شەوى دواترىش بۇ لاي چووەوہ، نەخىر كرى بە پىشەى ھەموو شەوان. وەكو ژن و مىرد پىكەوہ دەژيان.

ئاغا، بەيانىيەك پىنى گوت:- مەسەلەى زەماوہندەكەمانم بلاو كرىووەتەوہ، مانگى داھاتوو بە فەرمى زەماوہند دەكەين.

پۆز، وەلامى نەدایەوہ. وەلامى چى بداتەوہ؟ ھىچ مقاوہمەتتىكى نەكرد. دەيتوانى چى بكات؟

شوى پىكرد، ھەستىدەكرد كەوتتە بىرىكى بى بنەوہ و ناتوانى لىي بىتە دەرەوہ. ھەستى دەكرد، كىشەى ھەموو دنيا بە سەر سەرىوہ وەستاوہ لە ئان وساتدایە، وەكو تاویران بەسەرىا بروخىت. ھەستى دەكرد دزى لەم پىاوہ كرىووە و پۆژى لە پۆژان ئەم شتە ئاشكرا دەبىت، لە لایەكى دىكەشەوہ بىرى لە مندالەكەى دەكردەوہ، كە سەرچاوہى ھەموو كلۆليەكانى ولە ھەمان كاتدا ھەموو شادىەكانى بوو. سالى دوو كەرەتان دەچوو بۇ دىتنى مندالەكەى، لە گەرەنەوہدا زۆر خەمبار دەبوو. بەلام بەرەبەرە ترسەكانى رەويىوہ، دلى ئاسوودە بوو، ژيانى تا رادەيەك ھىور بووہوہ، ئەگەرچى ھىشتا ترسىكى گونگ لە دل و دەروونى ئالابوو.

سالان بوورين، مندالەكەى گەرە بوو، پىنى نايە ناو شەش سالانەوہ، كە لە ناكاوا مگىزى ئاغا تىك چوو، ھەستى بە جۆرە شادىيەك كرد.

دوو سى سالىك بوو، ئاغا لەوہ دەچوو بەدەم جۆرە نىگەرانىەكەوہ بتلىتەوہ، پىدەچوو خەمىك خویناوى جەرگى بخواتەوہ، ماوہيەكى زۆر لە سەر خوانەكە دەمايەوہ، خەمىن و دۆشداماو سەرى لە نىو ھەر دوو دەستى دەنا. زوو توورە دەبوو، لەوہ دەچوو لە دلى خۇيدا لە ژنەكەى بە گومان بى، ھەندىجار بە تووندى يان بە توورەيى وەلامى ژنەكەى دەدایەوہ.

پۆژىك، كورى يەككىك لە دراوسىكانىان ھاتبوو بۇ ھىلكە كرىن، پۆز چونكە پەلەى بوو لە كورەى تاین توورە بوو، مىردەكەى ھات بەسەرا و بە تووندى گوتى:- ئەگەر كورى خۆت بوايە، بەوجۆرە رەفتارت لە گەلىا دەكرد.

پۆز ھەپەسا، نەيدەزانى چ بلىت، سەرچاوہى ھەموو ئازار و خەمەكانى ژيايەوہ.

خودان مەزراكە ئىوارى ھىچ نەيدواند، تەمەشای نەدەكرد، پىدەچوو لىي پىر بى، ديارە شتىكى لە بارەى ئەمەوہ بۇ گىردراوہتەوہ. پۆز، خەرىك بوو تىكەدەچوو، نەویرا دواى شام بەتەنى لەگەلىا بىمىنیتەوہ، سووكى بەرەو كلتسا دايكىشا.

شەو تارىك داھات، ناو كلتساكە تارىك بوو، بەلام لە بىدەنگىەكەدا ولە نزىكى شوینى سرود خوانەكانەوہ دەنگى پى دەھات، شەماسەكە خەرىك بوو چراى دادەگىرساند، ئەم خالە روناكىە لەرزۆكە لە ناوجەرگەى تارىكى قوببەى كلتساكەوہ، بۇ پۆز مژدەى خىر بوو، كەوتە سەر چۆكان و چاوى برىيە روناكىيەكە.

چراکه به رهو ئاسمان هه لکشنا، دهنگی زنجیره که ی دههات، ئهوسا دهنگی ریک و پیک قاپقاپیک بهرز بووه وه. زهنگه چکوله که له میانی چره ته مه که وه کاتی نویژی مژده ی شهوی راگه یاند.

که کابرا لیبرا وه ده ربکه وئ، پۆز خوی گه یاندی وگوتی: - جه نابی قه شه له ماله؟

به رسقی دایه وه: - پیموایه چونکه هه میشه له کاتی نویژی مژده دا نانی ئیواره ده خوات.

ئهوسا، به ترس ودوو دلاییه وه، ده رگای قه شه که ی کرده وه، قه شه که خه ریکی نانخواردن بوو، به په له پۆزی دانیشاندا.

- به لئ، به لئ، ده زانم میرده که ت باسی ئه وه ی بو کردووم که چ شتیک بو ئیره ی هیناویت.

ژنه ی بیئه وا، داروخا، قه شه که له سه ری پۆی وگوتی: - چیت گه ره که کچه که م؟

به په له چه ند مراکه شۆربایه کی هه لمه قووت کرد، شۆرباکه ده تکایه سه ر جبه پیسه که ی که له ئاستی ورگیه وه بهرز بوو بووه وه.

پۆز، نه یویرا هیه قسه یه ک بکات، ده می چوو ه کلیله وه. هه ستا.

قه شه که پی گوت: - مه ترسه. غیرهت وه به رخو بنه.

پۆز، وه ده رکه وت. بو مه زراکه گه رایه وه، به خۆیشی نه یده زانی چ بکات. ئاغا چاوه پروانی ده کرد، کریکارو په نجبه ره کان، له و ماوه یه دا که ئه و له کلێساکه بوو، پۆی بوون. خوی هاویشته سه ر لاقی میرده که ی، گریا، پوندک وه کو بارانی بوهار به چاویا ده هاته خواری، گوتی: - بوچی ده م بوغزینیت؟

کابرا هاواری کرد: - مندالم نییه! مروف بو ئه وه ژن نایه نی تا هه تا هه تایه به دوو قوئی بزین. من په ست و خه مباری ئه مه م، ئه گه ر چیلێک نه زئ ناکاته هیه، ژنیش ئه گه ر مندالی نه بیته پو لیک قه لب ناهینیت.

پۆز، به ده م گریان وه ده یگوت و ده یگوت ته وه: - خه تای من نییه، له من نییه، مه سه له که له من نییه.

ههنگی خودان مه زراکه که میک هیور بووه وه له سه ری پۆی: - من نه مگوتوه له تویه. به لام به هه رحال شتیک ناخۆشه.

له و پۆزه وه هه موو خه م و خولیا یه کی پۆز هاته سه ر ئه وه ی مندالیکی بیته، مندالیکی دی. ئه م حه زه ی لای هه موو که سیک باسه ده کرد.

ژنیکی دراوسییان ته گبیریکی بو کرد که هه موو شه ویک کوپن ئاو، به توژی خۆله میشه وه بدات به میرده که ی. میرده که ی ئه مه ی قه بوول کرد، به لام ئه م ته گبیره هیه ئاکامیکی نه بوو.

پۆز له دلی خۆیدا گوتی: - رهنگه سرپک له ئارادا بی؟

پرسیاریان کرد، خه لکی ناو نیشانی شوانیکیان بو هه لدا، ئه م شوانه ده فرسه خیک له مه زراکه ی ئه وان وه دوور بوو. جه نابی فالان گالیسه که بچوکه که ی ئاماده کرد، چوو بو لای شوانه تا ریگه یه کی پی نیشاندات. شوانه که کولیره یه کی دایه که چه ند ئامازه یه کی له سه ر نه خشاندا. کولیره یه ک که له هه ویری هه ندی پوهک و گیا

دروستکرا بوو، دهبوايه ژن و ميړد، پيش خهوتن و پاش خهوتن سهروو پارووي ليڅخون. هه موو کوليرده که يان خوارد، هيچيان به هيچ نه کرد.

وه ستايه ک هه ندی سړی بو که شف کردن، هه ندی ريگا که خه لکی گوند نه يانده زانی، گوايه ريگای مسوگر بوون، نه مه ش هيچ نه جاميکی نه بوو.

قه شه که پيشنيازی نه وهی کرد که زياره تی ديړی سان دی فيکامب بکات. پوز، ده گه ل خه لکيدا پويی بو ديړی ناقبری، له ويی که وته نويز و نزا، پارانه وه و لاقه کانی تیکه ل به و دوعا و نزا يانه بوو که له کانگای دلی هه موو جووتياره ساکاره کانه وه هه لده قوللا، له خوی بهرز و توانا، که هه مووان ليی ده پارانه وه، پارايه وه که منداليکی دیکه ی بداتی. به لام بيهوده. هه نگي وای وينا کرد که نه مه توله يه و خوا له سهر هه له که ی يه که می ليی ده کاته وه. خه ميکی به سوئ چووه دلييه وه.

خه م به ره به ره هيږی له بهر ده بري، ميړده که ی هيدي هيدي پير بوو، وه کو ده لين خه م خويی ده خوارده وه و خوزيا وئاو اته مه حاله کان له بنیان ده هينا.

هه نگي شه پيان که وته به ينه وه، پياوه جنیوی ده دانی و ليی ددها، پوز تا ئيواری شه ری ده گه ل ده کرد، شه ويی له ناو جيگادا به جنیو وقسه ی ناشيرين دايدده گرت ه وه.

شه ويک، که خويشی نه يده زانی چون زياتر سهر بکاته سهری و عه زابی بدات، زوری ليکرد که رابيت و بروات له بهر ده رگا که دا و له ژير بارانه که دا تا به يانی رابوه ستيت. وه ختايه ک پوز نه و داوايه ی ره فزکرد، ملی گرت و به مست بهر بووه روخساری، پوز نه هيچی گوت و نه له جيی خوی جما. کابرا به جاري دين و هار بوو، ههر دوو نه ژنوی خسته سهر زگی و که وته ليدانی، له هه ژمه تا دانی به جيره وه ده برد. هه نگي ژنی غيره تی نائوميدي گرتی، به تووندي پالی به ميړده که يه وه نا، کيشای به ديواره که دا و، له جيگای خوی هه ستا و به راويژيکی تووند گوتی: - من مندالم هه يه، مندالم هه يه! منداله که م له جاکه، نه و جاکه ی به خوت زور چاکي ده ناسيت، جاک، به ته ما بوو بمخوازيت، به لام پويی.

کابرا چه په سا، له بن ليوانه وه گوتی: - نه وه تو چ ده لييت؟ وت چي؟

هه نگي پوز، ده ستی به گريان کرد، به دهم هه نسک هه لدانه وه و له بن ليوانه وه ده يگوت: - ههر له بهر نه وه ش بوو نه مده ويست شووت پيیکه م. نه ده ويترام نه و راستييه ت پي بلیم، ددها دهرت ده کردم و خوم و کورده که م له برسار په زيل ده بووين... تو مندالت نابيت، تو نه زوکی... خوت به مه نازانيت.

پياوه، به شيويه کی ميکانیکی و به سه رساميه کی فره وه، له بهر خووه ده يگوت و ده يگوت ه وه: - کورپ هه يه؟ کورپکت هه يه؟

پوز، به دهم هه نسک هه لدانه وه گوتی: - تو به توپزی زهوتت کردم، رهنگه به مه شت زانی بی؟ به لام من نه مده ويست شووت پيیکه م.

هه نگي پياوه هه ستا، مومه که ی داگير سانده، ده ستی له پشتی نان و به ژووره که دا که وته هاتوچو. پوز، هيشتا له سهر جيگاکه که وتبوو ده گريا. پياوه، له ناکاوا له بهر دهميا وه ستا و گوتی: - که واته عه يبه که له منه که تو مندالت نه بووه!

پۆز، بەرسقى ئەدايەو، كابرە لە سەر ھاتوچۆكەي بەردەوام بوو، دووبارە راوہستا ولە پۆزى پرسى:-
مندالەكەت تەمەنى چەندە؟

لە بن لىوانەو گوتى:- پىنى ناوہتە ناو شەش سالان.

دووبارە لىنى پرسى:- ئەدى بۆ ئەمەت بە من نەگوت.

بەدەم ئاخىنەو گوتى:- چما دەوئىرام؟

كابرا، لە جىيى خۆي رەق راوہستا، ئەوسا گوتى:- دەى رابە.

پۆز بە زەحمەت رابوو، وەختايەك ھەستايە سەر پىيان و خۆي بە ديوارەكەو گرت، كابرە، رىك وەك ئەو
كاتانەي كە دلى خۆشبا، لە كانگەي دلەو لە قاقاي پىكەنىنى دا.

پۆز، ھىشتا ھەر نىگەران و پەشىو بوو، كابرە لە سەرى پۆيى:

- دەى زۆر باشە، دەچىن ئەو مندالە دىنين، مادام خۆمان مندالمان نەبوو.

پۆز، ترسىكى سەيرى لىنىشت، ئەگەر بىتوانىيا، پىي وەغارىو دەنا وەلدەھات، لى پىاوہكەي، بەدەم ھەلگۆفتنى
دەستەكانىەو لە بەر خۆو دەيگوت:- من بە تەما بووم مندالىك ھەلبگرەو، وا ئەمەم دۆزىيەو، مردوو لەو
پاكتەر ناشۆردى، رىي دوورم بۆ نىك بووہو. قەشەكەم راسپاردبوو، مندالىكى بىكەسم بۆ پەيدا بكات.

ئەوسا بەدەم پىكەنىنەو ئەكەي ماچ كرد. سەر گۆناكانى ئەكەي، كە ھىشتا كۆلى گريانى لە جۆش نەكەوتبوو،
راموسى و، بە دەنگى بەرز گوتى:- دەى ئافرەت، دايكى، رابە با بزانىن شۆر با ماو، پىمگوتبوون مەنجەلىكى
تەواو لىنەن.

پۆز، بەركۆشەكەي لەبەر كرد، بە دوو قۆلى دابەزىن، پۆز كەوتە سەر چۆكان وئاگرى ژىر مەنجەلەكەي
ھەلگرد، كابرە پووى گەشابووہو، ھىشتا بە ھەنگاوى ھەراوہو، بەناو مووبەقەكەدا دەھات و دەچوو، دەيگوت
و دەيگوتەو:- زۆر چاكە، بەراستى دلەم خۆشە، ئەمە قسەي دلەم، لە پوپامايىەو نىيە، دلەم خۆشە، زۆر دلەم
خۆشە.

غوسلی ته عمید

پیاوان له بهر دهرگای مالّه وه راوه ستابوون، جوانترین جلکیان له بهر کړدبوو، هه تاوی مانگی ئایار، دهیدا له ترۆپکی دار سیوهکان، هه موو دارهکان گولیان کړدبوو، له دووره وه سپی دهچوونه وه، بونی گولهکان دنیای پر کړدبوو، گول که پر ئاسا هه موو حه وشه که ی گرتبووه وه، په رهی گولهکان به دم باوه دهوهرین، وهکو کله به فران به سهر گیایه دریژهکانا دهکوت. گولی بسنلی وهکو بلیسه ی ئاگر ددره وشایه وه، گوله خه شخاش له دووره وه له دلّوپه خوین دهچوو.

حه یواناتی مالی له دوروبه ردا دهسورانه وه، مالّوسیکی قه له و له قه راخ زبلدانه که دا وهرکه وتبوو، گوانهکانی پر بوون له شیر، کودلهکانی (بیچووه بهراز) به دم یارییه وه، به دوریا دهسورانه وه.

له ناکاوا، زهنگی کلّیسا که له پشت دار ودره ختهکانی گونده که وه که وته لیدان. دهنکه کز و دووره که ی به ئاسمانی شین و سامالدا بلاوده بووه وه، تهیر وتوو له شهقه ی بالیان ددا وبوی ددرهچوون و به سهر دار زانه دریژهکاندا دهفرین.

ناو به ناو بونی حه یوانه مالیهکان دههات و تیکه ل به و شنه خو شه دهبوو که له دار سیوهکانه وه بهرز دهبووه وه. یه کیک له و پیاوانه ی که له بهر دهرگا وه ستابوون، ئاوری دایه وه، پووی کرده مالّه که و هاواری کرد: - دهی! با برۆین ملینا، وا زهنگهکان لیده دن!

پیدهچوو ته مهنی هه رسی سالیکی بی، پشتی نه چه می بوو، کاری سهخت و دور و دریژی کیلکه و فلاحه تی نهیشیواندبوو، بابه پیره که ی، که به دهنی وهکو پیره داریک خوار وخیچ بووبوو، دستهکانی ئاوسا بوون و لاقی خوار بووبوون، گوتی: - ژنان قهت ئاماده نابن.

دوو کورپه که ی دیکه ی پیره میرد، له قاقای پیکه نینان دا، برا گه وره که، ئاوری لای برا بچوکه که ی دایه وه و گوتی: - بولیت هه رپه گازیان بکه، دنا تا نیوه ر و حازر نابن. و کورپه گه نجه که وه ژوور کهوت.

پولّی سونه (مراوی) له نزدیکی جووتیارهکان وه ستابوون، که و تنه قاره قار و باله فره، ئه وسا، ئه وسا به خنه خن و به کاوه خو به ره و زه لکاوه که نشیو بوونه وه.

ههنگی ئافره تیکی قه له و هاته بهر دهرگا که، مندالیکی دوو مانگانی به باوه شه وه بوو. ئویه و نهواری کلاوه سپیه قووجه که ی به پشتیا و به سهر شاله سووره کاله که یا شوپ بووبوو وه. منداله که، له قوماتیکی سپیه وه پیچرا بوو و به سهر ورگه زه لامه که ی کاره که ره که وه بوو.

ئه وسا، دایکی منداله که هاته دهری، ئافره تیکی بالابه رزی گوشتن بوو - ته مهنی هه ژده سال دهبوو و نه دهبوو - زور ناسک و پرو گهش بوو، قول له قولی میرده که ی هاته دهری. دوا ی ئه وه هه ر دوو داپیره، رهنگ و پرو سیسه له وچرچه له که هاتنه دهری، ماندوویه تی ئه و ته مهنه دریژه یان پیوه دیار بوو که له کاری سهختا به سهر یان بردبوو. یه کیکیان بیوه ژن بوو، قولی ئه و باپیره یه ی گرت که له بهر دهرگا که وه ستابوو، که و تنه پیش خه لکه که و ریک له دوا ی منداله که و مامانه که وه رییان ده کرد، باقی ئه ندامانی مالّباته که دوویان که و تن، مندالان سهر و کیسه ی کاغه زی پر له شه کروکه یان پیبوو.

زەنگە بچووکە که له ویندەر له یەکیبە لێ دەدا، مندالە ساواکە ی گاز دەکرد... مندالان سەرکەوتنە سەر پردهکە، خەڵکانیکی زۆر له پشت لەمپەر و پەرژینەکانەو بە دیارکەوتن، کارەکه رانی مەزراکە راوستان، سەتله شیرەکانیان دانا، تا سەیری کە ژاوهی تەعمیدەکە بکەن.

کارەکه رەکه که مندالەکە ی بە باوئەشەو بوو، بە کەش و فەشەو رپی دەکرد، خۆی له چالە ئاوهکانی سەر رینگاکە دەبوارد. پیرەمیرەکان، بە و یقارەو له پیشەو رپیان دەکرد، لەبەر پیری و لەش بە باری خۆیان، جار جار نووچیان دەدا. بەلام گەنجەکان تەمەزۆی سەما و رەقسین بوون، دەیانروانییە ئەو کێژانە ی که هاتبوون بۆ تەمەشاگردنیا. داک و بابەکه - زۆر بە جدی و بە و یقارەو - دوا ی ئەم مندالە کەوتبوون که له ئایندهدا جیی ئەوانی له ژیاندا دەگرتەو، ناوی ئەوانی له گوندەکەدا زامن دەکرد، ناوی " دانتو " ی ناوداری له دیارو دەقەرەکەدا دەپاراست. نەیدەهیشت ناوی ئەوان کویر ببیتەو.

روویان کردە دەشتەکە، بە نیو کیلگەکاندا، رینگاکەیان قەدبەر کرد. ئەوسا کلیساکە بە بورجە قیتەکە یەو بە دیار کەوت، کەلینێ له بورجەکەدا بوو، شتیکی له و دیوبییەو و له پشت پەنجەرە بچووکە کەو دەهات و دەچوو. ئەمە ئەو زەنگە بوو که له نەوئەسندا بوو و مندالە ساقالۆکە، تازە زاوئەکە ی بانگ دەکرد: - یەکەم جارە وەرە مالی خوی بەخشندە و دلۆقانهو.

سەگیکیان بە دواو بوو، مندالان شیرینیا بۆ هەلەدا و بە دەوریانەو هەلەبەزییەو.

دەرگای کلیساکە کرابوو و... بەلام قەشەکە، که گەنجیکی قژ سووری بە دار و بار بوو، له بەردەم میحراب و قوربانگی کلیساکەدا راوئەستاوو... ئەم قەشە یە مامی مندالە ساواکە بوو، برازاکە ی، بە گویرە ی رپورەسمی ئاینی و بە دەم غوسلی تەعمیدەو ناو نا " بروسبیر - سیزار " ، مندالە کە بە دەم تامکردنی خویی رەمزییەو و گریا. وەختایە ک ئاهەنگ و رپورەسمە کە تەواو بوو، مالباتە کە له بەردەم کلیساکە وەستا تا یارۆی قەشە جبە ی نوێژەکە ی دابکەنی. ئەوسا بە ز کەوتنە رپ، ئەمجارە یان پەلە یان بوو، چونکە برسیا ن بوو و بیریا ن له لای شیو بوو. هەموو مندالانی گوند دوا یان کەوتن. هەرچەند نوقل و شەکرۆکە یان بۆ هەلەدان، لێیا ن دەبوو بە شەر، دەستیا ن دەنا یە قژی یە ک، سەگە کەش خۆی بە ناویاندا دەکرد تا شیرینی کۆ بکاتەو، ئیدی کلکیان، گوئییا ن یان لاقیا ن رادەکیشا، بەلام له مندالەکان لاسارتر و چاو قایمتر بوو.

کارەکه رەکه هەستی بە سووکە ماندوو بوونیک کرد، بە قەشەکە ی، که له نزیکی ئەوئەو رپی دەکرد، گوت: - قوربان جەنابی قەشە تۆزی برازەکە ت له باوئەش ناگری، تا کەمیک ئیسراحت بکەم ... هەست دەکەم گە دەم تەواو نییە.

یارۆی قەشە مندالەکە ی لێوەرگرت، جبە سپیەکە ی له پەلە یەکی سپی دەچوو بە سەر جلە رەشەکانیەو. مندالەکە ی ماچکرد، هەلگرتنی ئەم مندالە ساوا یە له بەر گران بوو، چونکە نەیدەزانی چۆنی هەلگرت، یەکیک له داپیرەکان له دوورەو هواریکرد: - ئەری جەنابی قەشە، پیت ناخۆش نییە که هەرگیز مندالیکی وەکو ئەمە ت نابێ؟

قەشەکە هیچ وەلامیکی نەدایەو. بە هەنگاوی هەراوئەو رپی دەکرد، چاوی بری بوونە مندالە چاو شینەکە، پر بەدل حەزی دەکرد، کولمە خرەکانی ماچ بکات. نەیتوانی حەزەکانی کۆنترۆل بکات، ساواکە ی بەرزکردەو و ماچیکی دوور و درێژی کرد.

بابی ساواکه هاواریکرد:- جه نابی قه شه... ئه گهر یه کیکی وات ویست پیمان بلی و ههقت نه بیت.

ئیدی وهکو جووتیاران که وتنه سوعبهت و شوخیان.

که له سهر خوانه که دانیشن، خه لکی گونده که کرانه وه، دوو کوره که دیکه ش، له سهر ژن هینان بوون. ههر دوو دهزگیرانه که شیان دهعهت کرابوون و هاتبوون. میوانه کان که وتنه باسی ئه و مندالانهی که له م ئافره تانه ده بوون.

ئیدی قسه یین بیپه رده و شوخیانی دزیو دهستی پیکرد، کیژه کان پیده که نین و له شهرما سوور ده بوونه وه، پیاهه کان قاقا پیده که نین و دهستیان به خوانه که دا ده کیشا. باب و کور له نوکته یین مه کشف و بیپه رده بیزار نه ده بوون. دایکه که پیده که نی، پیره ژنانیش به ش به حالی خویان، شوخیان ده کرد و نوکته یی بیپه رده یان ده گوت. به لام قه شه که- له گه ل ئه م کور و مه جلیسه بیپه رده یی لادینا راهاتبوو. به ئارامی له لای کاره که ره که وه رۆنیشتبوو، به قامکان ختوکه ی لیوی ساقالوکه که ی دده تا بیهینیتته پیکه نین و گرژینه وه. به سه رسامی ده پروانییه ئه م منداله، وهکو ئه وه بوو پیشتر مندالی نه بیینی بیت. به وردی لیی ده پروانی، میهر و دلوقانییه کی سهیر، ده گمه ن له ناخیه وه سه بارهت به م منداله هه لده قوللا، میهریکی ئاویتته به سووکه خه میک.

نه گوپی له هیچ بوو و نه هیچی له ده وره به ری خو ی ده بیینی، له ساواکه راده ما وپر به دل حه زیده کرد دوو باره بیگریته باوه ش. له وساوه که له کلیساکه وه ده رکه وتبوو و له باوه شی گرتبوو، ههستیکی خوش له دل و دهروونی گهرا بوو. ئیدی له هه نبه ر ئه م منداله دا جوش و خرۆشیکی سهیری که وتبووه دل و دهروون، ده تگوت له هه نبه ر سرینکدایه که پیشتر بییری لینه کردو وه ته وه، سرپکی شکوداری پیروژ، سرپی ئه و روجه تازه یه، سرپی ئه و ژیانیه دهستی پیده کرد، سرپی ئه و خوشه ویستی و قیانه ی که بیدار ده بووه وه، سرپی ئه و نه سل و نه وه یه ی به رده وام ده بوو، سرپی کاروانی ئه و مروقایه تیه ی که هه رگیز له رۆیشتن ناوهستی.

کاره که ره که به دهم نانخواردنه وه سوور بوو بووه وه، چاوه کانی کرابوونه وه، که منداله که به باوه شییه وه بوو، نهیده هیشت به ئسانی دهستی بگاته خوانه که... ئه مه ی له بهر ناخوش بوو.

قه شه که گوتی:- کوا بیده من... من برسیم نییه.

منداله که ی وه رگرت، ئیدی ئه وه بو ئه وه هه موو شتیک بوو، ئاگای له ده وره به ری خو ی نه ما. ئاماده بووان له بهر چاوی سرانه وه، ئیدی به وه ده قه وه چاوی برییه دهم و چاوه گولین و ئاوساوه که ی منداله که. گه رمی ئه م جهسته چکوله یه، به ره به ره له میانی قوماته که وه، وهکو سووکه ختوکه یه ک، پاک، بیگه رد و خوش، بو جهسته ی ئه و ده گوازرایه وه، روندک له چاوانیا قه تیس ما.

ئه وسا، دهنگه دهنگ وژاوه ژاوی نانخوره نه وسنه کان به رزبووه وه، منداله که به م دهنگه دهنگه بیزار بوو، دهستی به گریان کرد... یه کیک له ئاماده بوان گوتی:- جه نابی قه شه، بو مه مکی ناده ی!؟

هۆله که له دهنگی پیکه نینا له رییه وه. به لام دایکه که ههستا، منداله که ی هه لگرت و بو ژووره که ی ته نیشتییه وه ی برد، دوا ی چه ند خوله کیک هاته وه و گوتی به ئیسراحت له لانکه که یدا دنوویت.

نانخواردن به ردهوام بوو. ژنان و پياوان ناو به ناو دهچوونه ناو هه وشه. پاشان دهگه پانه وهو له دهوړی خوانه که داده نیشته وه. ئیدی گوشت و سهوزهوات و شه رابی سیو و مهی کلاشه ی دهکرد، لووش دهکرا، ورگ دهئاوسان، چاو دهره وشانه وه، وړینه ی سه رخووشی دهستی پیده کرد.

شه و پاکشا. نوره هاته سهر قاوه خوار دنه وه. قه شه که ماوه یه کی زور بوو، دیار نه مابوو، که س ههستی پینه کرد. دایکه گه نجه که ههستا، چو سهری منداله که ی بدات تا بزانی هیشتا نوستوه یان نا... دنیا زور تاریک بوو، خوی به ژووره که دا کرد، به په په کوتی رویی تا نه که وی به شتیکا. به لام له ناکاوا دهنگی غه ریبه هاته گوی، له ناکاوا وهستا، به ترسه وه له ژووره که وه دهر که وت، دلنیا بوو که گویی له خشه خشی که سیک بوو که له ژووره که دا ده جولایه وه، به په رهنگی هه لبرکا وهو بو هوله که گه پرایه وه و حال و حیکایه ته که ی گیز پرایه وه. هه موو پیاوه کان به دهم سه رخووشییه وهو به هه په شه کردنه وه رابوون، باوکی منداله که به خو وچرایه که وه پیشیان که وت.

قه شه که، به دیار لانکه که وه چوکی دادابوو و هه نسکی هه لده دا و هه نیه ی نابوو به و سه ریبه وه که سهری منداله ساواکه ی له سهر بوو.

تیبینی: پوژنی ۲۰۲۱/۱۱/۱ له وهر گیزانی ئه م کو چیروکه بوومه وه که له م سه رچاوه یه وه پاچقه م کردوه:

مختارات من جی دی موپاسان/ ترجمه محمد حموده، مراجعة مصطفى فوده/ اقلام عربیه للنشر و التوزیع/ ط ۲۰۱۸/۲۰۱۷/ ۱

کامهرانی

دهمه و ئیواره بوو، کاتی خواردنه وهی عهسره چا بوو، هیشتا زوو بوو بۆ داگیرساندنی چرا، قیلاکه به بهرزاییه وه دروستکرا بوو و دهیروانییه سهر دهریاکه، ههتاوهکه، دواى ئه وهی سه رانسهری ئاسمانی تهی کردبوو، به ره و ئاوابوون ده پۆیی، ئاسمان سوور هه لگه پابوو، که ته مه شات ده کرد له تو وایه گه ردیکی زیرینی پیوه کرابوو. ده ریای نا قین، مه ند و بچ هیچ پیل وله ره یه ک له بهر تیشکی زه رده پهری ئیوارى، وه کو پلنتیکی ساف و هه موار و بچ سنوور ده دره وشایه وه. به دهسته راستا، له دووری دووره وه چیا سه رکه ش و هه زار به هه زار و پر له هه وراز ونشپوه کان، سیبه ره ره شه که ی به سه ر خۆرنشینی مه یله و ئاله وه بلاو ده کرده وه.

باس باسی قیان و خۆشه ویستی بوو، باسی ئەم چیرۆک و داستانه که ونارا و ئەزه لیه بوو، شتانی که له و باره یه وه باس ده کران که هه مووان ده یانزانی و زۆر جار و ترا بوون. تازه هه وه لى شه و بوو، خه لکه که به هیواشی، به کاوه خو دده وان. باسه که خۆشبوو، ئاوپرژینی دل و دهروونی ده کرد، ئیدی وشه ی عه شق و قیان، به سه ر زمانی هه مووانه وه، ده ماوده می ده کرد، جار ی به پاویژیکی به رزی پیاوانه و جار ی به پاویژیکی نهرم و دلگیری ژنانه ده گه ییه گوئ. له تو وایه هۆله بچووه که ی پر ده کرد و بالنده ئاسا ده فری و وه کو روح به سه ر خه لکه که دا ده سووراپه وه.

ئایا عه شق، دهوامی زۆره، هه ر ده مینی؟

هه ندیک ده یانگوت: - به لى.

هه ندیکی دی ده یانگوت: - نه خیر.

ئیدی جو ره کانی قیان و عه شقیان جیا ده کرده وه، چوارچیوه و سنووریان بۆ داده نا، نمونه یان دینایه وه. ئیدی ژنان و پیاوان یادگاریه کانی خو یان بیر ده که وته وه، یادگه یان بیدار ده بووه وه، یادگاریه کانیان زیندوو ده بوونه وه، تا سه ر زاریان ده هات به لام نه یانده توانی بیدرکینن، ئیدی به جو ش و خرۆش و سو ز و گودازیکی سهیره وه باسی ئەم دیاره ده باو وبالا یه یان ده کرد که دوو بوونه وه ری پیکه وه ده جو شان.

له ناکاوا یه کیک له ئاماده بووان، که چاوی بریبوووه دوور، هاواری کرد: - ئەها! ته مه شای ئه وینده ر بکه ن، ئەوه چییه؟

له ناو ده ریاکه دا، له قولایی ئاسۆی دووره وه، تارماییه کی بۆر، گه وره و ناروون، خه ریک بوو سه ری به رز ده کرده وه.

ژنه کان هه ستانه سه ر پی، بیئوه ی بزانه ئه و شته غه ربه چییه، یان پیشتی دیبیتیان، حایر وحه په ساو که وتنه ته مه شاکردنی.

یه کیک له ئاماده بووان گوتی: - ئەمه کورسیکایه! سالی دوو سی جار به سه ده می هه وا گو رکیه وه، کاتی جه و ساف و سایه قه بچ، ته متوومان نه بچ، به وجۆره به دیار ده که ویت.

لوتکه کانی لیل و تاریک به ئاسته م ده بینرا، خه لکه که وایان ویناده کرد، به فره که ی سه ری ده بینن. هه لبه ته هه مووان حایر وحه په ساو، په شیو و په شوکا و و نیمچه ترساو له و دیارده و تا پویه ی که له ناکاوا له ده ریاکه وه

قوت بووه، تهمه شایان دهکرد و پیده چوو وینایه کی سهیریان له مەر ئهوانه ی که وهکو کولومبس، خویان دابووه دم دهریایانی بی سنوره وه، دهریایانی نه ناسراو، له لا دروست بووبی.

هنگی یه کیک له و پیاوانه ی که تا ئه و کاته هیچ قسه یه کی نه کردبوو، گوتی: - من ئا له م دورگه یه ی که له بهرده مماندا قوت بووه ته وه، وهکو ئه وه ی بیه وی وه لامی ئه و گهنگه شه و باسه بداته وه که پیوه ی مژوول بووین و یادگارییه کی دهگه نم له هزرا زندوو دهکاته وه، نمونه یه کی سهیری قیان وعه شقی نه گورم بینی، قیانیکی هینده خوشم بینی که نایه ته باوه پرکردن.

فهرموون ئه مه حیکایه ته که یه.

من پینچ سالیک له مه پیش سه فهریکی کورسیکام، ئه م گرافه چوّل وهوّل و ناموویه، بو ئیمه به قه ده ئه مریکا دوور و نه ناسراوه، هه رچه نده جار جاریک، وهکو ئه مپو، ده توانین له که ناره کانی فه رهنساوه بیدینین.

جا ئیوه جیهانیکی تیکر ژاوی ده له مه، نه مه ییو بیننه به رچاوی خو تان، ژماره یه ک کوسار بیننه به رچاوی خو تان که خه رندی ته نگ وکهند وله ند لیکیان جیا دهکاته وه و سیلاویان پیدا ده روات، جیهانیکی بی هیچ دهشتیکی هه موار. یه کپارچه چینه به ردی گرانیته، دهشتیکی پر له هه وراز ونشیوی دیو ئاسا، یه کپارچه پوهک و ده وه نه جار و لیره واری چر و چوغورد و کاژستانی سه ر به فه له ک و دارین شا به پروو. ئیره سه رزه مینیکی به یار و نه کیلراو، چوّل و نا ئاوه دانه. هه رچه نده هه ندیجار گوندیک به لوتکه ی چیا یه که وه ده بینرئ که له دووره وه له کومه له ره وه زیک ده چیت. هیچ هه والیک له کشتوکال و پیشه سازی و هیچ کاریکی دیکه نییه. کهس ته خته داریکی به کار هاتوو، یان به ردیکی به نه خش و نیگاری له وینده ر به چاو نه دیتوو، هیچ یادگارییه کی تیا به دی ناکرئ، که نیشانه ی زهوق و سه ليقه ی بایه خدانی پیشینیان بی به شتین جوان و بالکیش. به راستی ئه وه ی له م دیار و ده قه ره جوان و سه خته دا شوکت دهکات: ئه و بیموبالاتی و خه مساردیه سهیره یه ده رباره ی ئه و شته جوان و بالکیشانه ی که پیی ده گوترئ هونه ر.

ئیتالیا، که هه ر کوشکیکی پر له شاکار و شتین توحفه و عه نتیکه، بو خو ی بووه به عه نتیکه خانه و شاکاریکه له و گوره. له وی دار و به رد، مه رمه ر، ته خته، برۆنز، ئاسن و کانزاکانی دی و به رد، هه ره مووی بلیمه تی و داهینه ری مرؤف نیشانده دن. لیره دا سه ر به هه ر بینایه کی کونا ده که ی، توحفه یه کی کونی تیا به دی ده که ی، که ئه مه نیشانه ی ئه و په ری بایه خدانه به جوانی و ئیستاتیکا، من قه ناعه تم وایه ئیتالیا بویه له لای هه موومان سه رزه مین و ولاتیکی پیروزه و خو شمان ده وی، چونکه گه وره یی و توانا و به ره ی ئافراندنه وانی و داهینه رانه ی به شه رمان نیشانده دات.

له هه نبه ر ئیتالیا دا، کورسیکا وهکو چو ن هه بووه، به کئیویه تی ماوه ته وه و ده سته مو نه بووه. له وی خه لکی سه ری خو ی کز کردوو وه له ماله په رپووته که ی خویدا ده ژئ، هه ر شتیک په یوه ندی به خو یه وه، یان به کیشما کیشه خیزانیه کانیه وه نه بی، ناچی به لایه وه. ئه وانه هه موو ئه و داب و نه ریت و خو و خده ئه ریئی و نه ریئیانه یان پارستوو، که له هه ر کومه لگه یه کی به شه ری نه زان، نه خوینه وار، تووند وتیژ، بوغزن و خوینرئ و ناھوشیاردا هه یه، هاوکات میوانه په روه ر، دلاوا، خه مخور، ساده و ساکار، دلسوز و ده رگا کراوه بو هه ر ریواریک که که مترین دو ستایه تی بنوینی.

من يهك دانه مانگی ته‌واو، له‌و گرافه دل‌رفینه‌دا سوپامه‌وه، وام‌ه‌ستده‌کرد له‌وپه‌پری دنیا‌م. ئەم ده‌قەرە نه ئوتیل، نه مه‌یخانه و بار و نه ریگه‌وبانی تیا نه‌بوو، بۆ ئەوه‌ی بگه‌يته ئەو گوندانه‌ی که ده‌تگوت به ترۆپکی چیا‌کانه‌وه هه‌لوسراون، ده‌بوايه به مالاته ریپاندا سه‌ربکه‌وی، ریپی چی! پیچا‌وپیچ و هه‌زار به هه‌زار، هه‌رکه شه‌و داده‌هات، هاره‌و هاژه‌ی به‌رده‌وامی سیلا‌و، کپ و سامناک له قولایی دۆله‌کانه‌وه ده‌هاته گوی. ریپواران له ده‌رگای مالان ده‌دهن تا په‌نایه‌ک وه‌دۆزن و خوار‌دنیکیان ده‌ستکه‌ویت و ئەو شه‌وه به سه‌ربه‌رن. په‌نایه‌کی هه‌ژاران‌ه‌یان ده‌ستده‌که‌وت و نانیکی فه‌قیرانه‌یان ده‌دریتی، به‌یانی خانه‌خوی تا فه‌راخ گوند به ریپان ده‌که‌ن و له‌وی به‌ده‌م ته‌وقه‌ کردنه‌وه خاترخوازیان لیده‌که‌ن.

به‌لی، شه‌ویک دوا‌ی ده‌سه‌عاته ری، گه‌ییمه‌ مالکی چکۆله‌ی ته‌ریک و ته‌نیا، له قولایی دۆلیکی ته‌نگه‌به‌را قوت بو‌وبوه‌وه، ئاوی دۆلیکه له دووری فرسه‌خیک (١٠٦٠م) ده‌رژایه ده‌ریاکه‌وه. هه‌لدیره رکه‌که‌ی شاخه‌که، که یه‌کپارچه دار و ده‌وه‌ن و تاویر و به‌ردی هه‌ره‌س بردوو و دار‌وخاو بوو، وه‌کو دوو دیواری به‌رز ئەم سیلا‌وگه‌ خه‌مناکه‌ی له خو‌گرتبوو.

له ده‌وربه‌ری ئەم کوخته‌دا چه‌ند بنه‌میویک و باخچه‌یه‌کی بچوک هه‌بوو، تۆزی له‌ولاتره‌وه، چه‌ند دره‌ختیکی گه‌وره‌ی که‌ستانه هه‌بوو، که به‌شی بژیوی خیزانه‌که‌ی ده‌کرد، ئەمه بۆ ئیره وله‌م ده‌قەرە هه‌ژاره‌دا، بۆ خوی به سه‌روه‌ت و سامانیک ده‌ژمی‌ردرا.

ئەو پیره‌ژنه‌ی پیشوازی کردم، که‌سیکی به‌ویقار و پاک و خاوین بوو، پیاوه‌که‌ی له سه‌ر کورسیه‌کی سه‌سیر دانیشتبوو، له به‌رم هه‌ستا، خیر هانیی کردم، ئەوسا به‌بیئه‌وه‌ی هه‌چ قسه‌یه‌ک بکات چوو له سه‌ر کورسیه‌که‌ی دانیشته‌وه. ژنه‌که‌ی پیی گوتم: - لئی مه‌گره، گویی نییه. ته‌مه‌نی هه‌شتا و دوو سا‌له.

ژنه‌ی تاین، به فه‌ره‌نسیه‌کی ره‌وان قسه‌ی ده‌کرد، سه‌رم سوپما، لیم پرسی: - تو کورسیکی نیت؟

به‌رسقی دامه‌وه: - نه‌خیر، خه‌لکی ده‌شتانیه‌کانی فه‌ره‌نساين، لی په‌نجا سا‌له لی‌ره ده‌ژین.

که بیرم له‌و په‌نجا سا‌له ده‌کرده‌وه که له‌م کولبه‌ تاریک و نوته‌ک و دوور له ئاوه‌دانیه به‌سه‌ریان بردوو، ترسیکی سه‌سیر دایده‌گرتم. ئەوسا شوانیکی پیر به‌ خو‌ و سه‌گه‌که‌یه‌وه وه‌ژوو‌رکه‌وت، پیکه‌وه که‌وتینه شیو خوار‌دن. خوار‌دنیکی هه‌ژارانه، بریتی بوو له په‌تاته و پیوی به‌راز و که‌له‌رم.

که له شیو خوار‌دن بو‌وینه‌وه، چووم تا له به‌ر ده‌رگا‌که دانیشم، دل‌م زۆر ته‌نگ بوو، دیمه‌نه‌که خه‌مناک بوو، ئەم دیمه‌نه‌ خه‌مناک و ئەم چۆله‌وانیه به‌ سامه، هه‌ندی‌جار، به‌ تابه‌تی ئیواران و شه‌وان دلی ریپواران ده‌گوشیت. هه‌موو شتی‌ک، که‌ون و کاینات وا دیته به‌رچاو که به‌ره‌و نه‌مان و کو‌تاییه. له ناکاوا هه‌ست به سه‌ختی و دژواری ژیان، ته‌نیایی، دووری و گو‌شه‌گیری له خه‌لکی ده‌که‌ین، به‌لام دلی ته‌نگ و ته‌نیای خوی ده‌لاوینی، به شتی تو‌ره‌هات دلی خوی ده‌داته‌وه و تا مردن خوی به‌ خه‌ون و خه‌یالان فریو ده‌دات.

پیره‌ژنه‌که هاته لامه‌وه، دیار بوو، هه‌مان فزولیه‌ت و کونجکاوی، که زندوویه‌تی له قولایی ده‌روونی خه‌لکانی باوه‌ردار به‌قه‌ده‌ر، ده‌مینیته‌وه، ئەزیه‌تی ده‌دا، گوتی: - تو له فه‌ره‌نساوه دیی؟

- به‌لی، من بۆ خو‌شی خو‌م، گه‌شت و گوزار ده‌که‌م.

- تو خه‌لکی پارسیت؟

- نه خيټر، خه لکي " نانسي " م .

وام هاته بهرچاو ته زوويه کي قوول به سهراپايدا هات، چوَن ئه و حاله م بيني، يان په يم پيبرد، به خوِشم نازانم.

به راويژيکي نه وي دووباره ي کرده وه:- ياني خه لکي " نانسي " ت!

پياوه کهي به هه مان خوئنساردي خه لکاني که ره وه، هاته بهر ده رگا. ژنه که له سهري رويي:- قه يدي ناکات، نه هه قی به سهر هيچه وه هه يه و نه گوئي له هيچ ده بيت.

دواي چه ند چرکه يه ک گوتي:- به م پنيه تو هه ندي خه لکي نانسي ده ناسيت؟

- هه لبه ته، زور به يان ده ناسم.

- مالباتي سانت - ئه ليز ده ناسيت؟

- زور باشيان ده ناسم، ئه وانه دوست و ئاشناي باوکم بوون.

- ناوت چييه؟

ناوي خوم پيگوت، به وردی ليی روانيم. ئه و جا به و دهنگه نزمه ي که بيره وه ريان بيداري ده کاته وه گوتي:- به لي، به لي، چاکم له بيره. ئه دي مالباتي بريزمار که وتنه کويوه؟ چيان به سهر هات؟

- ههر هه موويان مردوون.

- حه يفي! ئه دي مالباتي سيرمون؟ ده يان ناسيت؟

- به لي، ههره بچو و که که يان جه نه راله.

ههنگي، به هه لچوونتيکي سهيره وه که زاده ي نيگه راني، زاده ي هه ستيکي گونگ که نه مده زاني چييه، هه ستيکي شکودار و پيرون، زاده ي زهروره تيکي سهيري درکاندي هه موو شتيک، زاده ي زهروره تي باسکردني هه موو ئه و شتانه بوو که تا ئه و ساته له قولايي دليا حه شاري دابوو، زاده زهروره تي باسکردني هه موو ئه و که سانه بوو، که به بيستني ناوه کانين روي راده چله کي. گوتي:- به لي، هنري دوسيرمون. باشي ده ناسم. برامه.

ئهمه بو من سپرايز بوو، حاير و حه په ساو ته مه شام کرد. له ناکاوا بيره وه ريبه کي کونم، له هزارا زندوو بووه وه. بيره وه ريبه ک که ريسواييه کي گه وره ي بو خانه داناني ده قهري " لورين " ليکه وتبووه وه، کيژيکي گه نج، دلرفين، خشکوک و ده وله مند به ناوي سوزان دوسيرمون، رهدووي ده ره جه دارتيکي سواره که وتبوو، که له که تيبه که ي بابي سوزان دا عه سکه ر بوو.

ئهو جهنگاوه ره کورپيکي جوان و قوز بوو، کورپه جوتيارتيکي ديتهاتي بوو، تواني بووي به جله سوپاييه کانه وه، دلي کيژي سه ره ههنگه که ي خوي ببات. کيژي له کاتي نمايشي سوپاييدا بيني بووي، سه رنجي راکيشابوو و به دل عاشق و حه يراني بوو بوو. به لام چوَن تواني بووي قسه ي ده گه ل بکات، چوَن به يه کدي گه يي بوون و کاکه براله ي خويان کردبوو؟ چوَن زاتي کردبوو عه شق وقياني خوي بو ده ربري؟ ئهمه رازيک بوو که س په ي پي نه بردبوو.

کەس لە ھەوڵەو ھەوڵەو گومانی لێنەکردبوون، شەویەک دوای تەواو کردنی کاروباری سوپایی، کۆرەو کیژێ ديار نەمان، گۆرپیان گوم بوو، زۆریان بۆ گەران نەیان دۆزینەو. کەس ھیچ ھەواییکی لە بارەیانەو نەزانی، ئیدی لە لایەن کەس و کارەو بە مردوو لە قەڵەم درا.

من بە رێکەوت لەم دۆلە خەمناکەدا دۆزیمەو. ھەنگی من سەر لە نوێ گوتم: - بەلێ، زۆر چاک لە بیرمە. تۆ خاتوو سۆزانی؟

ھەنگی سەری " ئەرئ " ی بۆ لەقاند. پوندک بە چاوانیا دەھاتە خوارەو. ئوسا پوانیە پیرەمیرەکە، کە لەبەر دەرگای کوختەکە ی وەستا بوو و گوتی: - ئەمە خۆیەتی.

بۆم بەدیار کەوت کە سوزان ھیشتا ھەر خۆشی دەوئ و بە عەشق و قیانەو لینی دەروانیت.

لە سوزانم پرسی: - باشە، بە کیمانی کامەران بووی؟

بە راپوێژیک کە لە کانگای دلەو ھەلەدەقولا بەرسفی دایەو: - بەلێ، کامەرانی نەک گالته. زۆری بەختەو ەردم، ھەرگیز لە ھیچ شتیکی پەشیمان نەبووم.

من بە خەمینی و سەرسامی تەمەشام دەکرد، ئەفسوونی ھیز و باندۆری عەشق و قیان بوو بووم! ئەو کیژە دەوڵەمەندە رەدووی ئەو پیاو ەدھاتیە کەوتبوو. ئەویش بوو بوو بە دێھاتی. ئیدی لە سەر ژانی سادە و ساکار و دوور لە ھەر سەن سەن و تەنتەنە و کەش و فشیک راپاتبوو، بە ژانی خاکیانە ی خۆی قاییل بوو. ھیشتا عاشق و دلەندی ئەو پیاو ەو. بوو بوو بە ژنە جووتیاریکی ئاسایی و کلاویکی سادە ی لە سەر و تەنورە یەکی کەتانی لە بەر دەکرد. لە قاپیکی فەخفوری، لە سەر میژیکی تەختە و کورسییەکی ھەسیر گۆشتاوی کە لەرم و پەتاتە ی دەخوارد ولە سەر دۆشەکیکی کا ئاخن لە گەل میردەکە یا دەنووست.

سوزان، جگە لەو بیر ی لە ھیچ شتیکی دی نەکردبوو ەو! قەت خەمی لە زیڕ و زیو، لە جلکی جوان، ناو مالی کەشخە و گرانبەھا، لە قەنەفە ی نەرم و گەرمای بۆنخۆشی کۆشک و تەلاری رازاو ە بە پەردە ی جوان و رەنگا ورەنگ، نوینی نەرم و گەرم نەخواردبوو. جگە لەو پێویستی بە ھیچی دی نەبوو بوو، بوونی ئەو بۆ ئەم ھەموو شتیکی ژیان بوو، لە ھەر پەتی گەنجی خۆیدا پشتی کردبوو ە ژیان و ھەموو دنیا و ئەو کەسانە ی بە خودانیان کردبوو، خۆشیان ویستبوو. رەدووی ئەم پیاو ەوتبوو، ھاتبوو تا بە تەنی لە گەل ئەم پیاو ەدا لەو دۆلە چۆل و ھۆلەدا بژی. ئەو پیاو ە بۆ ئەو دەیکردە ھەموو شتیکی، ئیدی ھەموو ئاوات و ئارەزوویەکی، ھەموو خەون و خولیایەکی، ھەموو چاو ەروانییەکی، ھەر ئەو بوو. ئەم پیاو ە ھەموو ژانی ئەوی بە کامەرانی و شادومانی ئاوەدان کردبوو ەو. نەیدەتوانی لەو شادومانتر بی، سەر رێژ بوو لە کامەرانی.

بە درێژیایی ئەو شەو ە گویم لە ھەناسە ی تەنگی پیرە سەرباز بوو کە لە سەر نوینە ھەژارانەکی، دەگەل ئەو ژنەدا کە رەدووی کەوتبوو، بیرم لەو ریسکە سەیر و سادە یە، لەم کامەرانییە بی کەم و کۆریە، دەکردەو.

ھەرکە رۆژ بوو ەو و ھەتاو ھەلھات، تەوقەم لە گەل ھەردوو ھاوسەرە پیرەکەدا کرد و مالاواییم لیکردن.

گوتیاره که بیدنگ بوو. ژنیک گوتی: - به هرحال زوریش سهیر نییه، ژنیک بووه ساده و ساکار، خهون و خولیاکانی زور بچووک و ساده بوون، ئایدیالی گه وره ی نه بووه، به شیوه یه کی گشتی که سیکی ساویلیکه و گه وچ بووه.

ژنیک دیکه به راویژیکی نهرم و هیواش گوتی: - چ قهیدییه! گرینگ ئه وه یه کامه ران بووه.

له دوری دوره وه، له قولایی ئاسۆوه، کورسیکا له تاریکی شه وه که دا نقوم ده بوو، به ره به ره ده چووه وه به ناو ده ریا که دا، تارماییه گه وره که ی، له تو وایه بو ئه وه به دیار که وتبوو تا به خو ی چیرۆکی ئه و جووته دلداره خاکیه بگیزیته وه که له باوه شی گرتبوون، ئاوابوو.

۱۸۸۴/۳/۱۶

سه رچاوه: صدیقان و قصص اخرى: قصص للناشئة و الکبار/ غی دو موباسان/ ترجمة سيلفانا الخوری، مراجعة کاظم جهاد - مشروع كلمة، هیئة ابوظبی للسیاحة و الثقافة، ۲۰۱۲.

به سهر ئاوهوه

پار هاوین له كهنارى روبرارى " سين " دا خانوويهكى ديهاتيانهم به كرى گرتبوو، كه چهند فرسهخيک (۱۰۶۰ م) له پاريسهوه دوور بوو، ههموو شهويك بو خهوتن دهگهرامهوه ئهويندەر. دواى چهند رۆژيک ناسياويم له گهله يهكيك له دراوسيانما پهيدا كرد. پياويك بوو پيى نابوووه ناو چل سالييهوه. يهكيك بوو له و پياوه ههره غهريبانهى كه تا ئه و كاته ناسيبووم. بهلهمهوانيكى زور كارامه بوو، عاشقى سهول ليدان وبهلهمپانى بوو، ههميشه له بهلهما و به سهر ئاوهوه بوو، كه تهمهشات دهكرد دهتگوت ئهم پياوه له ناو بهلهما له دايكبووه و بيگومان له ناو بهلهما و بهدهم سهول ليدانهوه دهمریت.

شهويك كه به رهخى " سين " دا پياسهمان دهكرد، داوام ليكرد سهرهبورديكى ژيانى دهريايى خويم بوو بگيرپتهوه، هيشتا به تهواوى له قسهكهم نهبووبومهوه، كه سيماي گورا، جوش و خروشيكي سهيرى پيكهوت، به روخسارى ههلهچوو و دهم و زمانيكى پاراوى شاعيرانهوه كهوته قسان. ديار بوو، عهشفيكى گهورهى روبرار و ئاو له دلپا پهنگابوووه. پيى گوتم: - ئهها! مهگه ر ههر خوا بزاني چ بيرهوهريانيكم له گهله ئهم روبراره، كه به بهرچاوى تودا دهروات، ههيه!

ئهنكو، خهلكى شار وئاوهدانى نازانن روبرار چييه ودهكاته چى.... بهلام وهره گوئى له ماسيفانى بگره كه چون وشهئى: روبرار دهركينى. روبرار به لاي ئهوهوه جيهانيكى رازناك، قول، نهناسراوه، مهلبهئى تراويلكه و تاپو و تارمايپانه. پياو شهوان ههئى شتى تيا دهبينى كه بوونيان نييه، گوئى له ههئى دهنگ دهبيت كهس نازانى چييه، بهبى ئهوهى به خووشى بزاني چما، دلى دادهلهرزيت، وهكو ئهوهى به گورستانىكا تپهپريت. كه له راستيا له ههر گورستانىك خهمناکتر و به سامترهه و تاقه يهك گورپيشى تيا بهدى ناکريت.

بو كهسيكى ماسيفان (راوچى ماسى) زهوى زور تهنگ و سنوورداره، بهلام له تاريكيداو كاتى مانگ ئاوا دهبيت، روبرار و رۆخانهى بهلاوه بى سنووره. بهلام دهرياوان، ههمان ههستى دهريارهى دهريا نييه، دروسته دهريا زور جار ترسناك و توورهيه، بهلام هاوار دهكات، دهخروشي، دههاريپنى، دههاژينى. دهرياي بهرين راستگوويه، بهلام روبرار مهند ومهنگه، بيدهنگه، ههميشه بى هاره و بى هاژه، بهبى دهنگى دهروات، ئهم رهوته كپ و رهوان وبى دهنگهى روبرار بوو من و به لاي منهوه، زور له شلپ و هورپى شهپولين كيو ئاساي دهريا ترسناكتره.

ههئىك له خووشخهيالان و خهيالپهروهوان، له و باوهپهدان كه دهريا، زور پارچه زهوى شينباوى له خويدا ههشار داوه، كه خهلكانى خنكاو و ماسياني زهلام بو ناوهئى ليرهوارانى سهير و شكهفتانى بلورين رادهدا و رادهماليت، بهلام روبرار جگه له قولاييهكى ليلى و تاريك، به قور و سيان كه خنكاوان تيايدا بوگهن بگهن هيچى ترى نييه. ويراى ئهوهش وهختى له ژير تيشكى ههتاوا دهروهوشيتهوهو خوى به نهيجهزارهكانى ههر دوو رهخى خويا دهكيشيت و سووكه هاژهيهكى خووشى ليههرز دهبيتتهوه، زور جوان و دلنهواز دهنوئيتت.

شاعير له وهسفى دهرياي بى سنووردا گوتويهتى:

ئهى شهپولان، چهند چيروكى خهمناکتان ديتوه

ئيوه هينده بلندن كه دايكانتان هيناوته سهر چوكان

له كاتى خيزاوى دهريادا، به خوتان ئه و چيروكانه دهگيرنهوه

شەوان، كە بۇ لاي مە دەگەرپىنەو، ئەو ئالانە دەدەن بە گەيماندا* (ئەم بەيتانە لە قەسىدەيەكى فېكتۇر ھۆگۈو
وەرگىراون بە ناوئىشانى "شەوى ئوقيانووس كە شىوونە بۇ ئەو كەسانەى لە ئاوا دەخنىكىن)

بەلام من باوهرم وايە ئەو چىرۆكانەى كە نەيجەى نەورەس بەدەم وردە شەپۇلانەو بە دەنگى نەوى
دەيگىرنەو زورجار خەمناكترن لەو كارەساتە خەمناكانەى كە شەپۇلى كىو ئاسا بە دەنگى بەرز دەيگىرنەو.

چونكە تۆ داوات لىكردووم، ھەندىك بىرەوهرى خۆمت بۇ بگىرمەو، منىش سەر گوزەشتەيەكى دەگەمەنى
خۆمت بۇ دەگىرمەو كە لىرە، لەم شۆينە و دە سالىك لەمە پىش پرووى داو.

ئەو كاتە وەكو ئىستا كرىچى دايە " لافون " بووم، يەككىك لە ھاوړى ھەرە باشەكانم بە نىوى لويس برنیه لە
گوندىكى دوو فرسەخى خوار ئىرە دەژيا، ھەموو ئىوارەيەك پىكفە شىومان دەخوارد، جارى لە مالى من و جارى
لە مالەكەى ئەو. ئەم ھاوړىيەم بە يەكجارى دەستبەردارى بەلەمەوانى و سەول لىدان بوو و بوو بە كارمەندى
دەولەت.

شەويك، كە شەكەت و ماندوو بە تەنيا لە دواى شىو دەگەرپامەو، بەلەمە قورس و گەرەكەم كە درىژىيەكەى
چار مەتر دەبوو و ھەموو شەوى پى دەگەرپامەو، لە نزيكى نەيجەزارىك راگرت تا نەفەسى تازە بكەمەو،
ھەر دوو سەد مەترىك لە پردى سەكى قىتارەو دەور دەبوو. كەش و ھەواكەى خۆشبوو، مانگ بە ھەويقى
ئاسمانەو دىنای تريفە وەشان دەكرد و روبرەكە دەدرەوشايەو. شەيەكى خۆشى دەھات، ئەم ئارامىيە كارى
تىكردم، لە دلى خۇدا گۆتم با سەبىلى بكىشم، ئىدى بۇ ئەوھى سەبىلەكەم بە ئىسراحت تىبكەم، دەستم دايە
لەنگەرەكەم ، ھەلمدایە ناو روبرەكەو.

بەلەمەكە كە بە دەم رەوتى روبرەكەو دەروى نەوہستايەو تا ھەموو زنجىرى لەنگەرەكەى رانەكىشا، ھەنگى
بە كەمالى ئىسراحت لە سەر كەولە مەرەكەم دانىشتم. دنيا كر و كپ، لە ھىچ جىيەكەو دەنگ نەدەھات، جار جارى
وام ھەست دەكرد دەنگىكى كز دى، بەلام لە بەر شلپ و ھۆرى شەپۇلى ئاوەكە كە خۆى بە رەخى روبرەكەدا
دەكىشا، باش نەدەبىسترا. نەيجە بەرزەكانم بەدى دەكرد، كە ھەندىجار شىوھى سەيرىان دەگرتە خۆ و
ھەندىجارىش دەكەوتنە سەما.

روبارەكە زور ئارام و كپ بوو، وىراى ئەوہش ھەستم بە جورە ترس و ھەلچونىك لەو بىدەنگىەى كە دەورى
دابووم، دەكرد. ھەموو شتىك كپ و بىدەنگ بوو، تەنانەت بۆق و قورباقەش، ئەم گياندارانەى لە زەلكاواندا
دەژيان و شەوان دەيانخويند، بىدەنگ بوون، لە ناكاوا بۆقىك لە دەستە راستمەو كەوتە قىرە قىر، كە من
راچلەكیم، ئەویش بىدەنگ بوو. ئىدى گویم لە ھىچى دى نەبوو، ئىدى بۇ ئەوھى كەمىك خۆ مژوول بكەم كەوتە
سەبىل كىشان.

ھەرچەندە سەبىل كىشىكى لە زەبر بووم، كەچى نەمتوانى بەردەوام بم، دواى نەفەسى دووم، گىژ بووم، دلم
تىك ھەلدەھات، دەستم بە گوتنى نەرمە گورانىان كرد، ھەستم كرد دەنگم زور ناخۆشە، ئىدى لە ناو بەلەمەكەدا
ھەلاژام و كەوتە تەمەشای ئاسمان. مودەتىك بەو حالەو مامەو. بەلام زورى پىنەچوو، بەلەمەكە جوولە
جوولتىكى بە ئاستەمى پىكەوت، بە راستى ترسام، خەمم لىھات، لە ھەوہلەو و وام خەيال دەكرد بەلەمەكە دىو
ئاسا بە راست و بە چەپدا، تەكان دەدات و خۆى بەم رەخ و بەو رەخى روبرەكەدا دەكىشىت، پاشان وام

هاته خه یال، که هیژیکی په نهان، به له مه که بو بن ئاوه که راده کیشیت و ئه وسه بهری دهدات تا دووباره بهرز بیته وه و بکه ویتته وه سهر ئاوه که. من وهکو یه کیک که وتبیتته ناوچه رگی گیژاو و گهر داویکه وه، تلم دها، هه ندی دهنگ له دهو روبه ری خوم دهژنه وت، له ناکاوا ته کانیکم دایه خو ورا بووم، ئاوه که دهره وشایه وه و هه موو شتیک ئارام بوو.

ههنگی هه ستم کرد ئه عسابم ماندووه، بریارم دا که برؤم، ئیدی زنجیری له نگره کهم راکیشا، به له مه که که وته جووله جوول، هه ستم کرد زنجیره که به ده ستمه وه نایه ت، هیزم دایه خو و به تووندی رامکیشا. لی له نگره که له جیی خوی نه جوولا، دیار بوو له ژیر ئاوه که وه له شتیک گیر بوو بوو. هه رچیم ده کرد بوم هه لئه ده کیشرایه وه. دووباره هه ولم له گه لیا دایه وه، لی فایده ی نه بوو. ده ستم دایه سه وله کان ویستم ئاراسته ی به له مه که بگورم و بو سه رووی روباره که ی به رم، به لکو له نگره که بجوولیت، به لام ئه مه ش فایده ی نه بوو، تووره بووم، به تووندی زنجیره کهم راته کاند، به لام هیچ گورانیک رووی نه دا، به نائومییدی دانیشتم و که وتمه بیر کردنه وه له حالی خوم، نه مده توانی زنجیره که بپسینم و نه دهم توانی له به له مه که ی بکه مه وه، چونکه هه م زور قایم و ئه ستور بوو و، هه م له پیشه وه به دوو پارچه داری ئه ستورتر له بازووه کانی خومه وه، به سترابوو. به لام چونکه که ش و هه واکه خوش بوو، دلی خوم به وه دها دایه وه که هه ربینا ماسیقانان پهیدا بوون و هاتنه کومه ک و یارمه تیم. بویه بیخه م دانیشتم و به کاوه خو سه بیله کهم کیشا. بوتلی عاره قم پیبوو، دوو سی جامم لئی خوارده وه و پیکه نینم به حالی خوم ده هات. هه واهه ریک بوو گهرم ده بوو، ده کرا به بی خه م شه و له وینده ر رۆژ بکه یه وه.

له ناکاوا، ته په یه ک له قه دی به له مه کهم هه ستا، له جیی خوم راپله کیم، ته زوویه کی سارد له توقی سه رمه وه هات وله بنی پیتمه وه دهرچوو، هه لبه ته ئه م ته په یه، ئه نجامی پارچه داریکی سه رگه ردان بوو، که ئاوه که هیناوبووی و کیشابووی به قه دی به له مه کهمدا، دووباره نیگه رانی به سه رما زال بوو. به تووره یی ده ستم دایه زنجیره که، به نیخه نیخ که وتمه راکیشانی، فایده ی نه بوو. شه که ت و ماندوو له جیگای خوم دانیشتمه وه.

ئه مانه به جیی خوی، چره ته میکی سپیواژ، به نزمیه وه سه ری ئاوه که ی ده گرت و به ره به ره هه موو روباره که ی داپوشی، پیاو نه بهر پیی خوی ده بینی، نه روباره که و نه به له مه که، ته نیا هه ژکی نه یجه کانم ده بینی، توژی له ولاتره وه، ده شته کهم ده بینی که له بهر تریفه ی هه یفه شه وه که دا زهر ده ینواند، هه ندی په له ی ره شیشم ده بینی، که داگزابوونه ئاسمان، که پاشان بوم دهرکه وت ره نگدانه وه ی سپیداران بوو. هه ستم کرد، تا ناو قه دم له په له په موویه کی سپی کفن ئاسادا رۆچوو، ئیدی خه یالین بی بنج و بناوان تیم وروکا.

وام ده هاته خه یال گروپیک له هه ولی ئه وه دان بیتنه سه ر به له مه کهم، دنیا هینده تاریک بوو به له مه که ی خوم نه ده بینی، روباره که که چره ته میکی سه یر داپیوشی بوو، پر بوو له کایناتی غه ریب و به دهو روبه ری منا مه له یان ده کرد، هه ستم به ترسیکی سه یر ده کرد، لا جانگه کانم دابوویانه ژان، دلم هینده به تووندی لئی دها له زگ بوو بخنکیم، گیژ وکاس له بیرى ئه وه دا بووم که به مه له خوم له و ره وشه دهر باز بکه م، به لام ترسام و هه ر زوو ژیوان بوومه وه، خه ریک بوو زیهرم ده کرد، هه ستم ده کرد، ته وای، له ناو ئه م مژ و دوومانه دا تیا ده چم و له نیو ئه م نه یجه و رووه کانه وه ریده رناکه م، له ترسا هاوارم ده کرد، نه ره خی روباره کهم لی دیار بوون و نه به له مه که ی خومم ده بینی، وام خه یالده کرد، شتیک له لاقم نه ویوه و به ره و قولایی ئاوه لیل و تاریکه کهم راده کیشیت.

ئەو دەھى راسىتى بى، دەبوايە بەلای كەمەو مەودای پىنج سەد مەترىك بە پىچەوانەى رەوتى شەپۆلانەو بە مەلە بېرم تا بگەمە كەنارىكى خالى لە رۈوھك و نەيجە و گژ وگيا. ھەستەمكرد، ھەرچەندە مەلەوانىكى كارامە و لە زەبر بووم، مەحالە بەم تارىكە تەمە رىگا دەربكەم و نەخنىم.

ھەولمدا ئاقلانە رەفتاربەكەم و پى لە تەختەى چرووك نەنەم، ھەستەمكرد، وىستىكى بەھىز ھانمەدات كە نەترسم، بەلام لە ناخا دەترسام، لە خۆم دەپرسى لە چ دەترسىت، داوھشىي، غىرەت سەگ بتخوا، ئىدى خودە ئازاكەم كەوتە گالتهكردن بە خودە ترسنوكەكەم، تاكو ئەو رۆژە ھەرگىز بەو ئاوايە رۈوبەرووى ئەو دوو خودە ھەقدژە نەبووبومەو كە لە ناخى ھەر يەكىماندا ھەن، كە ھەر يەكىيان بە لايەكدا راتدەكىشن و جارئ ئەمىان زال دەبىت و جارئ ئەويان.

ئەم ترسە بى مانايە، كە ھىچ ھۆيەكى ديارىكراوى نەبوو، بەرەبەرە لە ناخما گەورە دەبوو، واى لىھات گەبىيە رادەى ترسنوكى. لە جىي خۆم بە بىدەنگى مامەو، زەق زەق تەمەشام دەكرد، گويم ھەلدەخست، چاوەروانم دەكرد، چاوەروانى چى؟ خۆشم نەمدەزانى، بەلام بىگومان شتىكى ترسناك بوو. پىموايە ئەگەر لەم ساتەدا ماسىيەك ھەلبەزاباوە و لە ئاوەكە و دەركەوتبا، كە زورجار ئەمە رۈوى دەدا، بەس بوو بۆ ئەوھى لە خۆ بچم و ببورىمەو.

وئىراى ئەوھش بە ھەر ھەول و تەقەلايەك بوو، ھەولمدا كە خۆم زەوت بكەم و وەخۆ بىمەو. جارىكى دى بوتلە عارەقەكەم دەرهىنا و چەند جامىكى پرم خواردەو. ئىدى بىرۆكەيەكم بۆ ھات، بە ھەر چوار ئالى خۆما دەسورامەو و تا زارم دەيگرت، پەيتا پەيتا ھاوارم دەكرد، ھىندەم ھاوار كرد ئەوكم گىرا. بىدەنگ بووم، گويم ھەلخست، حەپەى سەگىك لە دوورى دوورەو دەھات.

دەمىكى دىكەم تەركرد و بە بىتاقەتى لە ناو بەلەمەكەم راکشام. نزيكەى سەعاتى دووان، بەو حالەو، بە چاوانى ئەبلەق و بە مۆتەكەكانى دەروبرمەو مامەو، خەوم لىنەكەوتبوو. ھەرچەندە زۆرم حەزدەكرد لە جىي خۆ رابم، بەلام نەدەوئىرام، ئىدى خۆم لەو كارە دەدزىيەو، لە دلئى خۆدا دەمگوت و دەمگوتەو: دەى ھەستە! تەكانى بدە خۆت، بەلام نەدەوئىرام لە جىي خۆ بجولئىم، لە ئەنجامدا بەوپەرى پارىزەو، وەكو ئەوھى ژيانم بە بچووكترىن دەنگەو بەند بى، ھەستام، لە سەر قەراخى بەلەمەكەو، رۈوانىمە رەخى دەرياكە.

سەيرترىن دىمەنم بەدى كرد، لە دىمەنە نا ئاسايىەكانى دنياى جنیان دەچوو، لەو چىرۆك و ئەفسانانە دەچوو، كە گەرىدەين، جىھانگەر دەيگىرنەو ھەو ئىمەش بە بىئەوھى باوهرى پىبىكەين گوئى لىدەگرين.

سەيرم كرد ئەو مژ و دوومانەى كە بەر لە دوو سەعاتان سەرى رۈبارەكەى گرتىوو، بەرەبەرە دەروپىيەو ھەو لە ھەر دوو رەخى رۈبارەكە كەلەكە دەبوو، لە ھەر دوو رەخەكەدا، لە شىوھى تەپەيەكى شەش حەوت مەترىدا بەرز بووبوو ھەو. ئىدى ئەو گەردە وەكو بەفرى بىنگەرد لە بەر تريفەى مانگەكە دەدرەوشايەو، ئىدى بىنەر جگە لە دىمەنى رۈبارە بەرىنەكەى نىوان ئەو دوو گەردۆلكە سپىە ھىچى ترى نەدەبىنى. كە دەتروانىيە ئاسمان، ھەيڤ، بە حەويقى ئاسمانى شىنباو ھەو دەدرەوشايەو.

ئىدى ھەموو گياندارە ئاويىەكان، كەوتبوونە جم و جوول، قورباقان لە پەستا و بىپسانەو دەيانقىراند. ئىدى ناو بە ناو، جارئ لە سەمتى راستەو جارئ لە سەمتى چەپەو گويم بە دەنگى ناساز و يەك نەواو خەمناكى

قورباقه‌کان دهرینگایه‌وه. سه‌یر ئه‌وه بوو، ترسه‌که‌م به ته‌واوه‌تی ره‌وی بووه‌وه، دیمه‌نه‌که‌ی ده‌وروبه‌رم ئه‌وه‌نده بی وینه و ده‌گمه‌ن بوو، که سه‌یرترین دیمه‌ن و دیارده‌ کاری تینه‌ده‌کردم.

ئه‌م ره‌وشه‌ چهن‌دی پیچوو؟ نه‌مه‌زه‌انی، چونکه‌ خه‌و بردبوومیه‌وه، وه‌ختایه‌ک رابووم و چاوم کرده‌وه، مانگ ئاوا بووبوو، هه‌وران به‌ری ئاسمانی گرتبوو. هاژه‌ی ئاوه‌که‌ زور خه‌مناک بوو، بای ده‌هات. هه‌وا سارد و دنیا تاریک بوو.

پاشماوه‌ی عاره‌قه‌که‌م خوارده‌وه، ئه‌وسا گویم هه‌لخست، خشه‌ خشی نه‌یجه‌زاره‌که‌ و ده‌نگی خه‌مناکی روبره‌که‌ له‌رزیان لیه‌یتام. هه‌ولمدا به‌رچاوم روون ببیته‌وه، به‌لام نه‌متوانی به‌له‌مه‌که‌م و ته‌نانه‌ت ده‌سته‌کانیشم به‌ روونی بدینم.

به‌لام تاریکیه‌که‌ به‌ره‌به‌ره‌ خه‌ریک بوو ده‌ره‌وییه‌وه، له‌ ناکاوا وام هه‌ستکرد سیبه‌ریک به‌لاما داده‌خزیت. هاواریکم کرد. ده‌نگیک به‌رسقی دایه‌وه، ده‌نگی ماسیفانیک بوو که به‌ویدا ره‌ت ده‌بوو. گازم کرد، هاته‌ پیشته‌وه و ئیدی حال و په‌وشه‌ ناله‌باره‌که‌ی خوم له‌ سیری تا پیازی بو گپرایه‌وه. هه‌نگی به‌له‌مه‌که‌ی خوی نا به‌ به‌له‌مه‌که‌ی منه‌وه‌و به‌ دوو قوولی که‌وتینه‌ راکیشانی زنجیری له‌نگره‌که‌، به‌لام بیه‌وده، له‌نگره‌که‌ نه‌جولا. زوری پینه‌چوو رۆژ هه‌لات، دنیا لیل بوو، هه‌واکه‌ی بارانی و زور ته‌زی بوو، له‌و رۆژانه‌ بوو که‌ پیاو دل‌ی پیی ته‌نگ ده‌بوو. دوا‌ی توژیکی دی به‌له‌میکی دی هات، به‌ دوو قوولی بانگمان لیکرد، هات به‌ ده‌نگمانه‌وه، به‌له‌مه‌که‌ی راکرت و هاته‌ هیمدادمان تا به‌ سه‌ قوولی له‌نگره‌که‌ رابکیشین. له‌نگره‌که‌ ورده‌ ورده‌ ده‌جولا، به‌ ئه‌سپایی به‌ ده‌ستمانه‌وه ده‌هات و به‌رز ده‌بووه‌وه، زور قورس بوو، ئه‌نجام توپه‌لیکی ره‌شی گه‌وره‌مان به‌دی کرد، ر‌امان کیشایه‌ ناو به‌له‌مه‌که‌مه‌وه، جه‌سته‌ی پیره‌ژنیک بوو، که‌ به‌ردیکی گه‌وره‌ی به‌ مله‌وه‌ به‌سترابوو.

تیبینی: ئه‌م چیرۆکه‌ هه‌وه‌لجار له‌ هه‌یقی ئازاری سالی ۱۸۷۶ دا له‌ رۆژنامه‌یه‌کی فه‌ره‌نسیدا، له‌ ژیر سه‌رناق‌ی (له‌ به‌له‌م دا) بلاو بووه‌ته‌وه. پاشان له‌ رۆژنامه‌ی (لانتز ئه‌نزیجان) ی وینه‌دار، له‌ ۱۸۹۱/۶/۲۶ به‌ ناوینیشانی به‌ سه‌ر ئاوه‌وه‌ بلاو بووه‌ته‌وه.

دهست

هممو له دهوری قازی لیکولینهوه، جهنابی برموتییه خر بووبوینهوه که باسی دۆزه ئالۆزهکهی " سان کلو ی بۆ دهکردین. مانگیک پیش ئەم کۆر و مهجلیسهمان، ئەم تاوانه گونگ و ئالۆزه، بووبوه مایه ی بلاوبوونهوهی ترس له پاریسدا. کهس هیچی دهبراره ی ئەم تاوانه نهدهزانی.

جهنابی برموتییه، بهپنوه وهستا بوو، شانی نابوو به سوپاکهوهو باسی ئەم تاوانه ی بۆ دهکردین. بهلگه ی دهخسته روو، گهنگهشهی بۆچوونه جیاوازهکانی دهکرد، لی نهدهگهیهییه هیچ ئەنجامگیرییهک.

ژمارهیهک له ژنهکان، له جیی خۆ ههستابوون، تا له یارۆی قازی نزیک ببنهوه، ههموو پارهستان، چاویان بری بووه دهمی و ئەو قسانه ی که به ویقارهوه له زاری دهردهچوون، ئیدی ئەم ژنانه له ترسا، دهلهرزین، پادهچلهکین، دلایان دهگوشراو پوخساریان گرژ دهبوو، ئیدی ترس و لهرز بآلی بهسهردل و دهروونیاندا دهکیشا و عهزابی پوچی دهدان.

له دهمی سووکه بیدهنگیهکدا، یهکیک له ئافرهتهکان، که لهوانی دی پتر ترسی پیوه دیار بوو و پهنگی زهردهه لگه رابوو، هه لیدایه وگوتی: - ئەیه پۆ! ئەم چیرۆکه دهچیتته خانه ی شته ناسروشتیهکانهوه، کهس ناتوانی بچیتته بنج و بناوانی و شتیکی دهبراره کهشف بکات.

قازییهکه ئاورپی لیدایهوهو گوتی: - بهلی خاتوونی من، دهشیت کهس نهتوانی هیچ شتیکی دهبراره کهشف بکات. بهلام سهبارهت به زاراوه ی ناسروشتی، که به کارت برد، له جیی خۆیدا نییه، ئیمه له ههنبهر تاوانیکداین زۆر به وردی نهخشه ی بۆ دانراوه و جییه جی کراوه، تاوانیکه زۆر ته م و مژاوی، زۆر زهحمهته له زروف و هه ل و مه رجه ئالۆزهکه ی خۆی جیا بکریتهوه. بهلام من کاتی خۆی راسپێردرابووم په یگیری دۆزیک بکه م که به راستی دهتوانم بلیم بویه رهکانی تیکه لاوی جوړه نابه جاییه ک کرابوو، ته نانهت له کو تاییدا ناچار بووین، له بهر نه بوون و دهست نه کهوتنی به لگه وکو دی پیویست بۆ په واندنه وهی ئەو ته م و مژهی تی ئالابوو، دۆزه که دابخهین.

لیردها ژمارهیهک له خانمهکان، له یه ک کاتدا و بله ز و بهیه ک دهنگ گوتیان: - باسی ئەو دۆزه مان بۆ بکه.

جهنابی برموتییه، به ویقاری قازیانهوه بزهیهکی کردو له سهری پۆی وگوتی: - وا وینا نه کهن، من بۆ ساتیکیش، باوه رپم به په گه زیکی سهرووی توانای به شه رهوه، له م تاوانه دا، هه بووبی. به پای من شتیکی نه بوو له سهرووی توانای به شه رهوه بووبی، من ته نیا باوه رپم به سه ده م و هوکاره ئاساییهکانی شتان هه یه، من رام وایه هه قه له جیاتی به کار بردنی زاراوه ی (ناسروشتی) بۆ گوزارشت کردن له و دیاردانه ی په یان پی نابهین زاراوه ی " کیشه " به کار به رین زۆر باشتره. به هه رحال سه بارهت به و دۆزه ی که گه ره کمه بۆتانی باسبکه م، زه مینه و زروفی پیش روودانی تاوانه که زیاتر کاری تیکردم تا خودی تاوانه که.

فهرموون با بیمه سه ر واریقاته که:

من له کاتی روودانی ئەم بویه رانه دا قازی لیکولینهوه بووم له (ئە جاکسیو) که شاروچکه یهکی بچووک بوو، خانووهکانی ههموو سپی بوون، ده پروانیه سه ر که نداویکی زۆر جوان که له هه ر چوار نکاله وه چیا ی به رز دهوری دابوو.

من له م باژیرۆکه دا زیاتر بۆ دۆزی تۆله راسپێردرام. جا ئەم جوړه دۆزانه، هه ندیکیان له راده به دەر کاره ساتبار و کاره ساتاوین، هه ندیکیان هۆقیانه ن و هه ندیکیان شه قلی قاره مانیه تی وهرده گرن، له م جوړه دۆزانه دا، غه ریب ترین چیرۆکی تۆله ئەستینی به دی ده کری، تۆله یه ک که ره گی له کۆنه قیندایه، که رهنگه بۆ ماوه یه ک و به شیوه یه کی کاتی کپ ببیته وه، به لام هه رگیز دانا مرکیته وه. هه روه ها له و جوړه دۆزانه دا، فروفیلی بوغز نیش ده بینین، هه ندی رووداوی کوشتن ده بینری که گوړاوه بۆ کوشتارگه ومۆرکی داستان وکاری مه زنی وهرگرتوه. به دریزی دوو سالان ته نیا گویم له " خوین کردنه وه " ده بوو، ئەو عاده ته دزیوه ی که خه لکی " کورسیکا " له باوانه وه بۆیان مابووه وه که بریتی بوو له دژایه تی تووندی خه لکی و تۆله ئەستاندن له هه ر که سی سووکایه تی به خه لکی ده کات، ئیدی تۆله که له خودی خو یان زوریه تی یان ته نانه ت له خزمانیشی ده کرایه وه، من به چاوی خۆم مندالان و پیره میردان و ئامۆزا و بن عامانم دیتوون که کراون به قوربانی ئەم عاده ته. ئەوسا سه رم له و چیرۆکانه دا جمه ی ده هات.

پۆژیک زانیم که که سیکی به ریتانیایی قیلایه کی بچوکی له لای که نداوه که و بۆ چه ند سالی ک به کری گرتوه. ئەم کریچه به ریتانیه، خزمه تکاریکی فه رهنسی له گه ل خویدا هینابوو، که به " مارسیلیا " تپه ری بوو تووشی ئەو خزمه تکاره بووبوو و له گه ل خویدا هینابوو.

ئیدی هینده ی پینه چوو که ئەم پیاوه غه ریب و نامۆیه بوو به خولیای خه لکی باژیرۆکه که. کابرای به ریتانی به ته نی له م قیلایه دا ده ژیا، مه گه ر جار جار بۆ راوی حه یوانات یان راوی ماسی له مال به اتبا ده ری، ده نا هه ر له ماله وه ده مایه وه، قسه ی ده گه ل که سدا نه ده کرد، هه رگیز بۆ ناو شار نه ده هات، هه موو به یانییه ک بۆ ماوه ی یه ک دوو سه عاتان مه شقی له سه ر به کار هینانی ده مانچه و تفه نگ ده کرد.

زۆری پینه چوو، جوړه ها چیرۆکی له مه ر هۆنرایه وه، هه ندیک ده یانگوت که سیکی خانه دان وسه نگینه و له سۆنگه ی سه ده مین سیاسییه وه له ولاتی خو ی هه لاتوه، هه ندیکی دی ده یانگوت، تاوانیکی دزیوی کردوه و هاتوه خو ی لیره بشاریته وه. ته نانه ت هه ندیکی دیکه کۆیان له وه نه ده کرده وه، بوختانی دزیو و نه نگینی پین بکه ن.

من به حوکی ئەوه ی قازی تاقیقات و لیکۆلینه وه بووم ویستم بریک زانیاری سه باره ت به م پیاوه کۆ بکه مه وه، به لام مه حال بوو هیچ زانیارییه کم ده رباره ی ده ستبکه وی. به قسه ی خو ی ناوی سی رجون رو یل بوو، بۆیه دوور و نزیک که وتمه تاقیب و چاودیری، ویرای ئەوه ش هیچ زانیارییه کم ده ست نه که وت که مایه ی گومان بی له م پیاوه.

به لام ده نگۆ وقسه وقسه لۆکان له مه ر ئەم پیاوه نه ک نه ده برایه وه، به لکو پۆژ به پۆژ زۆر و زۆرتر ده بوو، ئەمه وایکرد، هه ولبده م به خۆم ئەم پیاوه بیگانه و نامۆیه بدینم، ئیدی خووم دایه راوی به رده وام له ده ور به ری ماله که ی ئەو.

زۆرم چاوه روان کرد، تا ده رفه تی دیتنی ئەوم بۆ ره خسا، ئەم ده رفه ته وه ختی ک ره خسا که به به رچاوی ئەوه وه نیره که ویکم پیکا. تازییه که م به ز پۆیی و که وه که ی بۆ هینام، یه کسه ر که وه که م برد و چووم تا ته وازی له سی رجون رو یل بخوازم که ئەو ره فتاره ناشایسته یه م له حوزووری ئەودا کردبوو، تکام لیکرد که نیچیره که م لئ قه بوول بکات.

ئەم پياۋە بەریتانیايىيە زۆر كەتە و زەلام، قژى سەر وموۋى رېئىنى سوور بوو، ئەۋەندە كەتە و زەلام بوو لە ھەرقل دەچوو، لە ھەمان كاتدا پياۋىكى مەند و لە سەر خۆ بوو. وەكو بەریتانیيەكان سارد وسر نہبوو، بە زمانىكى فەرەنسى، ئىنگلىزى فۆنى زۆر سوپاسى ئەم ھەلوئىستە ناسكەى كردم. لەو پۆژەۋە، بە درىژايى يەك مانگى تەۋاۋ پىنج شەش جارىك قسەمان دەگەل يەكدىدا كرد.

ئىۋارەيەك، بە بەر مالاكەيدا رەتدەبووم، سەيرم كرد لە باخچەكەيدا دانىشتووۋە و سەبىل دەكىشىت، سلاوم لىكرد، خولكى كردم بىرەيەكى لە گەلدا بخۆمەۋە، يەكسەر قايىل بووم.

ئەو پياۋە بە ھەمان ئەدەب و ئەتەكىتى بەریتانىيان پىشۋازى كردم، ستايشىكى فرەى فەرەنسا و كورسىكاي كرد، بە فەرەنسىيەكى سەر وگوى شكاۋى پىر ھەلەى رېژمانى باسى خۆشەويستى خۆى و ئەم شارۆچكە و ئەو كەناراۋەى بۆ كردم.

ھەنگى، بە پارىژىكى زۆرەۋەو بە بايەخىكى فرەۋە چەند پرسىيارىكم دەربارەى ژيان و پىرۆژەكانى لىكرد، بىن ھىچ دوو دللى و بىزارىيەك ۋەلامى دامەۋەو باسى سەفەرە زۆرەكانى خۆى، بۆ ئەفرىقىا ۋەند ۋەئەمريكا بۆ كردم. ئەۋسا بە پىكەننەۋە لە سەرى رۆيى:- بەلى، زۆرم سەررەرۆيى و سەركىشى كردوون، ئا، بەلى.

ئەۋسا لە گەلدا كەۋتمە باسى راۋە تەير وگيانداران، ئىدى بە دوور ودرىژى باسى سەيرتەين راۋى ماينى دەريايى و پلىنگ ۋەفيل و گورىلاشى بۆ كردم.

گوتم:- ھەموو ئەو گياندارانەى باست كردن زۆر خەتەرنەكن.

بزەيەكى كرد وگوتى:- ئەھا! نەخىر! لە ھەموو ئەۋانە خەتەرتە ئىنسانە.

ھەنگى بە دەنگى بەرز ۋەكو ھەر بەریتانىيەكى شادمان لە قاقاي پىكەننى داۋ گوتى:- زۆر جار راۋى ئىنسانىشم كردوۋە.

دۋاى ئەۋە ھاتە سەر باسى چەك، خولكى كردم بچمە ژوورەۋە تا ھەموو ئەۋ تەفەنگە جۆراۋجۆرەم نىشانىدات كە ھەببوون.

ژوورى ميوانەكەى بە پەردەى ھەرىرى رەشى سورمەچن داپۆشراۋو، بەشىكى زۆرى ئەۋ پەردانە بە گولەين گەۋرەى ئامال زەرد گولدۆزى كرابوو و بريسكەيەكى بلىسە ئاساى پىن بەخشى بوو.

خانە خويىكەم خىرا گوتى:- ئەم پارچەيەم (قوماش) لە ژاپون كرىۋە.

بەلام ئەۋەى لە ناۋ ئەم ژوورەدا، لە ھەموو شتىك زياتر سەرنجى راكىشام، شتىكى سەير بوو، كە لە ناۋەندى گەۋرەتەين چۋارچىۋەى ئەم شوينەدا ھەلواسراۋو. ئەۋ شتە برىتى بوو لە جەستەيەكى رەش كە بە شىۋەيەكى زەق لە سەر پارچە مەخمەلىكى سوورى چۋارگۆشە ھەلواسراۋو. چوومە پىشەۋە تا دىقەتى ئەۋ شتە بدەم، سەيرم كرد دەستە، دەستى بەشەر. ئەۋە نەبى دەستىكى سىپى پاك و خاۋىن بىن، بەلكو دەستىكى رەشى وشكەۋە بوو، بوو، نىنۆكەكانى زەرد، ماسولكەكانى زەق، پاشماۋەى خويىنى كۆنى بە سەرەۋە بوو، خويىنىك دەتگوت پىسايىيە بە سەر ئەۋ ئىسقانانەۋە كە گەردە بر، ۋەكو ئەۋەى لە ناۋەراستى باسكىەۋە بە تەۋر برابىتەۋە.

زنجیریکی ئاسن به دەوری مه‌چه‌کیا هاتبوو خواره‌وه، زۆر به تووندی به‌مه‌ته‌نه‌هه‌پیس‌ه‌وه‌به‌سترابوو، تا به ئە‌لقه‌یه‌کی سهر دیواره‌که‌وه، هه‌لی بواسیت، ئە‌لقه و زنجیری‌ک بوو، ده‌شیا فیلی پی‌سندم بکری.

له‌خانه‌خوێه‌که‌مم‌پرسی: - ئە‌مه‌چییه؟

به‌کاوه‌خۆ به‌زمانیکی‌فه‌ره‌نسی سهر وگویی‌ش‌کاوه‌به‌رسی‌دایه‌وه: - ئە‌مه‌سه‌سه‌خترین‌دژمنم‌بوو‌که‌له‌ئه‌مریکاوه‌هاتبوو. ئە‌مه‌ده‌سته‌به‌شمشیر‌هاته‌برینه‌وه‌و‌به‌هۆی‌به‌ردیکی‌تیژه‌وه‌که‌ول‌کرا‌و‌ئه‌وسا‌بۆ‌ماوه‌ی‌هه‌شت‌پۆژان‌خرايه‌به‌ر‌هه‌تاو‌تا‌وش‌ک‌ببیته‌وه. ئاه! که‌ئه‌وه‌کاره‌م‌پێ‌خۆش‌بوو!!

چوومه‌پیشه‌وه‌تا‌ده‌ستیک‌له‌م‌پاشماوه‌به‌شه‌ریه‌به‌ده‌م، دیار‌بوو‌ئه‌مه‌ده‌ستی‌که‌سیکی‌که‌ته‌و‌زه‌لام‌بوو، په‌نجه‌کانی‌زۆر‌دریژ‌بوون، په‌رده‌ی‌نیوان‌قامکه‌کانی‌زۆر‌ئه‌ستوور‌بوو، دیمه‌نی‌ئه‌مه‌ده‌سته‌گۆراوه، شیواوه‌زۆر‌ترسناک‌بوو، دیتنی، نموونه‌ی‌تۆله‌ئه‌ستاندنیک‌ی‌هۆشیانه‌ی‌له‌زه‌ینا‌به‌رجه‌سته‌ده‌کرد.

گوتم: - پیده‌چی‌ئه‌م‌پیاوه‌زۆر‌به‌هیز‌بووبیت.

خانه‌خوێه‌ئینگلیزه‌که‌م‌به‌هیوری‌گوتی: - به‌لی، راست‌ده‌که‌ی، به‌لام‌من‌له‌و‌به‌هیزتر‌بووم، ئە‌مه‌کوته‌م‌خسته‌مه‌چه‌کی‌تا‌به‌مه‌بیگرم.

وامزانی‌شوخی‌ده‌کات، گوتم: - به‌لام‌ئه‌مه‌کوته‌بۆ‌ئێستا‌هیچ‌فایده‌یه‌کی‌نییه، خو‌ئه‌مه‌ده‌سته‌تازه‌هه‌لنايه‌ت.

سیرجۆن‌رویل، لیبراوانه‌گوتی: - هه‌میشه‌هه‌ولیده‌دا‌هه‌لیت، بۆیه‌ئه‌مه‌کوته‌زه‌رووری‌بوو.

نیگایه‌کی‌خیرام‌کرد، تا‌پوخساری‌بخوینمه‌وه‌وه‌هه‌لامی‌ئه‌مه‌پرسیاره‌ی‌خۆمی‌لیوه‌هه‌لینجم: - ئایا‌ئه‌مه‌که‌سه‌شینته‌یان‌شوخی‌ده‌کات؟

به‌لام‌پوخساری‌ئارام‌بوو، گوزارشتی‌له‌هیچ‌نه‌ده‌کرد، ئیدی‌بابه‌ته‌که‌م‌گۆری‌و‌که‌وتمه‌تاریفی‌چه‌که‌کانی.

به‌لام‌من‌سی‌ده‌مانچه‌م‌له‌سهر‌که‌ل‌و‌په‌له‌کان‌بینی‌که‌هه‌رسیکیان‌سوار‌و‌له‌سهر‌پی‌بوون، وه‌کو‌ئه‌وه‌ی‌ئه‌مه‌پیاوه‌له‌ترسینکی‌به‌رده‌وامدا‌بژی‌و‌له‌هه‌موو‌ئان‌و‌ساتیکا‌به‌ته‌مای‌ئه‌وه‌بی‌هیرشی‌بۆ‌بکری.

دوای‌ئه‌وه، چه‌ند‌جاریکی‌دی‌سه‌ردانی‌ئه‌مه‌ئینگلیزه‌م‌کرد، پاشان‌وازم‌له‌هاتوچۆی‌هینا. خه‌لکه‌که‌به‌بوونی‌راهاتن‌و‌که‌س‌وه‌کو‌جاران‌گوئی‌نه‌ده‌دایه.

سالیکی‌ته‌واو‌بووری. به‌یانیه‌که‌له‌ئاخر‌و‌ئۆخری‌هه‌یقی‌نوقه‌مبه‌ردا، خزمه‌تکاره‌که‌م‌هات، له‌خه‌وی‌هه‌ستاندم‌و‌پیی‌راگه‌یاندم‌که‌سیر‌جۆن‌رویل، شه‌وی‌کوژراوه.

دوای‌نیو‌سه‌عاتیک‌ده‌گه‌ل‌مامور‌کاپیتاندا‌گه‌بیمه‌مالی‌سیر‌جون‌رویل. خزمه‌تکاره‌که‌له‌به‌ر‌ده‌رگا‌وه‌ستابوو، زۆر‌شپه‌زه‌وخه‌مبار‌به‌کول‌ده‌گریا. له‌هه‌وه‌له‌وه‌گومانم‌چوو‌ه‌سهر‌ئه‌مه‌پیاوه، به‌لام‌بیتاوان‌ده‌رچوو.

به‌هه‌رحال، یارۆی‌تاوانبار‌هه‌رگیز‌نه‌دۆزرایه‌وه.

که‌چوومه‌ژووری‌میوانه‌که‌ی‌سیرجونه‌وه، سه‌یرم‌کرد‌جه‌نازه‌که‌ی‌به‌پشتا‌له‌ناوه‌ندی‌ژووره‌که‌که‌وتوو.

ئێله‌که‌که‌ی‌به‌ری‌دراوو، قۆلیکی‌داکه‌ندرابوو‌و‌به‌قه‌دیا‌شو‌بووبوو‌هه‌وه. به‌کورتیه‌که‌ی‌هه‌موو‌شته‌کان‌ئه‌وه‌یان‌ده‌نواند‌که‌شه‌ریکی‌تووند‌به‌ریا‌بووه.

کابرای ئینگلیز خنکینرابوو! پوخساری شین ومۆر بووبوووه، ئاوسا بوو، زۆر ترسناک بوو، نیشانهی ترسیکی زۆری پێوه دیار بوو، ددانهکانی به چیرهوه بردبوو، خوین ملی داپۆشی بوو، شوینهاراری پینچ کونی پێوه دیار بوو، که دهتبینی وات ههستدهکرد که شوینهاراری شتیکی نووک تیژه.

دوای تۆزیک دکتۆریک هات، ماوهیهکی زۆر معایه نهی شوینهاراری ئه و قامکانه ی سهر جه نازه که ی کرد و پاشان ئه م قسه سهیرانه ی کرد: - پیدهچی ئیسکه په یکه ریک ئه م پیاوه ی خنکاندیی.

که گویم له و قسانه بوو، ته زوویه کم به قالبیدا هات، یه کسه ر ته مه شای دیواره که م کرد، ته مه شای ئه و خاله م کرد که پینستر دهسته گوراوه که ی لی هه لواسرا بوو. دهسته که له جیی خۆی نه مابوو، کوته که شکابوو و هیشتا به دیواره که وه شوپ بووبوووه، چووم بو لای جه نازه که، سهیرم کرد ده می گرژ بووه، قه پی کردبوو به قامکی ئه و دهسته دا که له جیی خۆی نه مابوو، ددانی کوژراوه که قامکه که ی له گریی دووه مه وه بری بوو.

دوای ئه وه دهستمان به معایه نه کرد، هیه شتیکیمان بو به دیار نه که وت، هیه شوینهاراییکی زه بر و زهنگ به سهر ده رگا و په نجه ره که نه وه یان که ل و په له که نه وه نه بوو، ته نانه ت سه که کانیش له خه و رانه بووبوون.

خزمه تکاری کوژراوه که له پرس و جویه که دا ئه م قسانه ی کرد: - مانگیک به ر له م بویه ره، به ئاشکرا نیگه رانی به ئاغایه وه دیار بوو. نامه ی زۆری پیده گه یی و هه رکه وه ری ده گرتن یه کسه ر ده یسووتاندن، زۆر جار تووپه ده بوو وه له ده چوو، جو ره شیتاتیه ک ده یگرت، دهستی ده دایه قامچی هک و به ر ده بووه ئه و دهسته وشه که وه بووه ی که به دیواره که وه هه لواسرابوو، ئه و دهسته ی له کاتی روودانی تاوانه که وه دیار نه ما و که سیش نازانی چون دیار نه ما. زۆر درهنگ ده چوووه ناو جیگاوه و ده رگا که ی زۆر مه حکه م کلیل ده دا، هه میشه چه کی له لای خۆیه وه داده نا، زۆر جار، به شه وان هاواری لیبه رز ده بووه وه، له تو وایه له گه ل یه کیکدا به شه ر دیت.

له شه وی کوشتنه که یدا هیه دنگیکی نا ئاسایی که ژووره که یه وه نه هات، ته نانه ت خزمه تکاره که شی تا نه چوو بوو په نجه ره ی ژووره که ی بکاته وه، به کوژرانه که ی ئاغای نه زانی بوو. که سیشی تۆمه تبار نه کرد.

منیش له لای خۆمه وه، هه رچی هکم ده رباره ی کوژراوه که ده زانی هه موویم به قازی و ئه فسه ره کهان گوت، پاشان لیکۆلینه وه و تاقیقیکی ورد و تیر و ته سه ل له دورگه که دا له مه ر ئه م دۆزه کرا، به لام بیه وده، هیه شتیکی روون نه بووه وه به دیار نه که وت.

سی مانگیک به سهر تاوانه که دا بووری، شه ویک تووشی کابوسیکی ترسناک بووم. له خه وما دهسته که م ده بیینی - ئه و دهسته ترسناکه ی وه کو جالجالۆکه داده خزی و به دار و دیواری ماله که ما هه لده گه را. سی جارن به ترسه وه له خه و راپه ریم، پاشان خه وتمه وه. سی جارن ئه م خه لقه نه به شه رییه دزیوهم بیینی که به دهوری ژووره که مدا رایدیه کرد و قامکه کانی راده وه شانده وه کو ئه وه ی شتیکی بی جولینیت.

روژی دوایی، لای به یانییه که ی یه کیک ئه و دهسته ی بو هانیم، له ده قه ری گۆرستانه که، ریک له سهر گۆره که ی سیرجون رویل، دۆزی بوویانه وه، سیرجون رویل، چونکه که س نه ی توانی بوو په یوه ندی به که س و کاره که یه وه بکات، له هه مان شارۆچکه دا نیژرابوو. قامکی شاده به دهسته که وه نه مابوو.

خانمی نه وه چیره که که ی من بوو، له وه ی زیاتر نازانم.

دوای ئەو حیکایەت و گێڕانەووەیە، خانمەکان هەموو شپرزە بوون، ڕەنگیان زەرد هەلگەرا، ترسیان لێنیشت، یەکیان گوتی: - ئەمە چتو کۆتاییە!! هیچ ماقولییەتیکی تیدا نییە! تا رای خۆتمان لەمبارەییەو بە پوون نەکەییەو، خەو ناچیتە چاومان.

لێرەدا قازی بە ویقارەو بەزەییەکی کرد و گوتی: - رای من لە مەر ئەم دۆزە خانمان، بیگومان شپرزەو هەراسانتان دەکات، خەون و خەیاڵەکانتان دەشیوینی، من وای لیکدەدەمەو کە ئەو کەسەیی دەستی براوەتەو، نەمردوو، هاتوو بە یارمەتی دەستەکەیی دیکەیی، ئەم دەستە براوەیی خۆی وەر بگریتەو. بەلام نازانم چۆن ئەو بە پو لوان. بەلام بە هەر حال، ئەو خۆی لە خۆیدا جۆرە تۆلە کردنەووەیە.

یەکیک لە خانمەکان بە چپەو گوتی: - نەخیر، شتی وەها مەحاله.

قازی، کە هیشتا بەزەکەیی ئاوا نەبووبوو، بەجۆرە کۆتایی بە قسەکەیی هینا: - نەمگوت، شرۆڤەکەیی منتان بە دڵ نابیت!

لە ۱۸۸۳/۱۲/۲۳ لە (لوگولوا) دا بلاوبوو تەو.

تاپۆ

كۆمهلىك دۆست و برادر بووین، شهویك میوانی كهسیك بووین كه ماله به شكویهكهی له شهقامی گرونیل بوو. باسی نوره پاسهوانی و خهفارهتمان دهکرد، باسی بویهریکی تازهمان دهکرد. ههركهسه و چیرۆکیکی پی بوو و دهگێرپایهوه، ههركهسه و تهكهزی له سهردروستی و واقیعیتهی چیرۆكهكهی خۆی دهکرد.

ههنگی مارکیزی شارۆچكهی (لاتور سمویل) كه تهمهنی ههشتا و دوو سال بوو، له سهركورسییهكهی ههستا و شانی دا به سۆپاكهوهو به دهنگیكه كه میك لهرزۆك گوتی: - منیش چیرۆکیکی غهریبم له لایه، هینده غهریبه، قهت بهرۆکی هۆش و ههستی بهرنه داوم. من پهنجا و شهش سال له مه پێش ئه م سهركیشیه م كردوو، تهمه نیکه نهك ههه له بیرم نهچوووتهوه، مانگیك نییه، وهكو خۆی، به هه موو تول وتهفسیلێکیه وه نهیه ته خهونم. ئه و پۆژهی كه ئه م ریسكه م بینی، ترسیکی وای خسته دلمه وه، كه هه رگیز نایه ته سپینه وه، حالی عه رزم هه ن؟ بۆ ماوهی ده خوله کیك ترسیکی كوشنده م لێنیشته. ئه م ده خوله كه به س بوو، بۆ ئه وهی جۆره ههستیکی ترس ئامیزی هه میشه ییم له لا چیبكات، دهنگین كوت و پری چاوه روان نه كری، به سه بۆ ئه وهی له ناخی ناخه وه بترسم، ئه و شتانهی كه له تاریكه شهوا بۆم هاویر ناكرین، ئاره زوویه کی شیتانهی هه لاتنم له لا دروست دهكات. ئیدی له و پۆژه وه تا ئیستا به شهوان ههست به ترس دهكه م! له تاریکی و شه و دهرتسم.

پێشتر، پێش ئه وهی بگه مه ئه م تهمه نه هه رگیز ئیعترا فم به مه نه ده كرد. نها دهكارم دان به هه موو شتیكدا بنه م، ئاساییه پیاو له هه نبه ر خه ته ره خه یالكرده كانی خۆیدا نه تره به ر بدات، به تاییه تی بۆ كهسیك ته مه نی گه یی بیته هه شتا و دوو سال. به لام گه لو، دلنیا تان ده كه مه وه، كه به نده هه رگیز سلّم له رووبه روو بوونه وهی مه ترسی و تالوكه ی راسته قینه، نه كردوو ته وه.

لئ ئه م چیرۆك و سه ربورده یه، له ناخه وه هه ژاندمی، نیگه رانیه کی قول، ئالۆز و ترسناکی ئه وتۆی خسته دل و دهر و ونمه وه، كه تا ئه م پۆ هه رگیز جور ئه تم نه كردوو هه بیگێر مه وه، ئیدی له ناخی ناخما هه لمگرتوو، له قولایی ئه و ناخه دا كه مرۆف، هه موو رازیکی تال، نهنگین، هه موو ئه و ترسه نوکی و لاوازیانهی له ژیا نا پینیا تیپه ریوه و له لای كه س نایاندر كینی، تیدا ده شار یته وه.

جا به نده ئه و ریسكه ی خۆمتان، وهكو خۆی، بیه یچ روتوش و پاكانه یه ك بۆ ده گێر مه وه. هه لبه ته ئه م بویه ره، له پۆژی خۆیا و بۆ ئه و كاته ته فسیری خۆی هه بووه، دهنه ده كاته شیتی. نا هه رگیز شیتاتی نه بوو و ئه وه شتان بۆ ده سه لمینم. من واریقا ته كه تان وهكو هیلكه ی پاكر او ده خه مه به ر ده ست و ئیوه ش چۆنی لیک ده ده نه وه، لیکی بده نه وه:

مانگی شهشی سالی ۱۸۲۷ بوو، ئه و كاته من له پیگه یه کی عه سكه ری دا بووم له شاری روان.

پۆژیک، به ره خی روباره كه دا پیاسه م ده كرد، توشی پیاویك بووم وام به خه یالدا ده هات ئه م پیاوهم له شوینیک دیتوو و ده یناسم، به لام بیرم نه ده كه وته وه كنییه، خۆبه خو راوه ستام. كابرای غه ریب كه بینی وه ستاوم، ته مه شایه کی كردم، زۆری پینه چوو، خۆی هاویشته باوه شم.

برادهریکی ده ورانی مندالیم بوو، زۆرم خۆش ده ویست. پینج دانه سال بوو نه مبینی بوو، به لام به قه د په نجا سال پیر دیار بوو. سه ری ته واو سپی بوو بوو، به كووپه كووپ، وهكو كهسیکی زۆر ماندوو و داروخاو پری

دەکرد. ھەستیکرد، بە سەرسامی لێی دەروانم، ئیدی کەوتە باسی ژيانی خۆی. کارەساتیکی ترسناک ژيانی وێران کردبوو. کەوتبوو داوی قیانی کێژیکیووەو خواستبووی. داوی ئەوەی سالیکیان بەوپەری شادی و خۆشییەو، بە سۆز و گودازیکی بچ و وینە و لە بن نەھاتگ بەسەر بردبوو، خۆشەویست و ژنەکە ی لە ناکاوا بە نەخۆشی دل مرد. بیگومان ھەر ئەو خۆشەویستیە کوشتبووی، ھەلبەتە دلێ بەرگە ی ئەو ھەموو خۆشەویستی و قیانی نەگرتبوو.

ئەم برادەرەم، داوی پێ و پەسەمی پرسە و بە خاک سپاردن، ئەو کۆشکە ی چۆل کردبوو کە دەگەل ژنەکە یدا تیا ی گیرسابوونەو. میوانخانە یەکی لە پوان ھەبوو، ھاتبوو لەوی دەژیا، نائومید و تەنیا و گۆشەگیر، داخ و کەسەرەن دلایان دەگوشی، زیاتر بیر ی لە خۆکوژی دەکردەو.

کە ئەم برادەرەم بینی، گوتی: - باشبوو یەکمان بینی، حەز دەکەم چاکە یەکم لە گەلدا بکەیت، دەمەوی برۆ ی بۆ ئەو کۆشکە م و بچی بۆ ژوورە کە م، مەبەستم بۆ ژوورە کە مانە، ھەندێ ئەرراقم لە ویندەر ھە یە، کە کاری بە پە لە م پێیان ھە یە، بۆ میان بینی. حەز ناکە م کارمەندیکی خۆم یان کریکاریک بۆ ئەم کارە رابسیپرەم، چونکە دەبێ زۆر بە نھینی و بەبیدەنگی ئەنجام بدریت. سەبارەت بە خۆم، نە پێم رادەگریت و نە ھێز ھە یە بتوانی ناچارم بکات بۆ ئەو کۆشکە بچمەو.

کلیلی ئەو ژوورەت دەدەمی کە بەر لەوە ی بەجیی بیلەم بەخۆم کلیلم دا، ھەر وەھا کلیلی میزە کەشت دەدەمی. نامە یە کیشت دەدەمی بۆ ئەو باخە وانە ی کە رێگەت پێ نیشان دەدات تا بچیتە کۆشکە کە وە. کە رەمکە سبە ی نیوەرۆ میوانی م ن بە و لەمبارە یە وە قسان دەکە ی.

بەلێنم بەو برادەرە دا کە ئەو خزمەتە بچووکە ی بکە م، بە ھەر حال ئەو کارە بۆ م زۆر ئاسان بوو، وەکو گەشتیکیش وابوو، کۆشکە کە ی ئەم برادەرە نزیکی بیست کیلۆمەتریکی لە شاری " روان " وە دوور بوو، بۆ م و بە سواری ئەسپە کە م ھەر سەعاتە رێیە ک دەبوو.

رۆژی داوی دیدارە کە مان، دەوروبەری سەعات دە گەییە لای برادەرە کە م، پێکفە فراقینمان خوارد. ھەر ھەردوو کمان بووین، لەو دانیشتنە دا زۆر کە م قسە ی دەکرد، بەو پاکانە ی بۆ ئەم بیدەنگی و ماتییە ی خۆی دەکرد کە گوا یە وەختی بیر لە م سەردانە ی م بۆ ئەو ژوورە دەکاتە وە، کە ھەموو شادومان ی ئەوی تیا دا لە گۆر نرابوو، دلێ دەگوشری، بە راستیش وام ھەستە کرد ئەم برادەرە، زۆر پەشیو و پەریشانە، کیشماکیشیکی گۆنگ لە ناخیا پەنگا وەتە وە.

ئەنجام برادەرە کە م، ئەو ئەرکە ی بۆ روونکردمە وە کە دەیوست م بۆی راپەرینم. ئەرکیکی بچووک بوو، قورس نەبوو، بریتی بوو لە دوو کۆنامە و بەستە یە ک ئەوراق، کە لە چە کە جە ی یە کە می سەمتی راستی میزە کە یا ھەلی گرتبوو و کلیلە کە شەم پێبوو.

ئەوسا برادەرە کە م گوتی: - پیموایە پیویست ناکات تکات لیبکە م کە تەمە شای ھیچ یە کیکی لە و ئەمانە تانە بکەیت. ئەو قسە یە م لە بەر گران بوو، برینداری کردم، جۆرە نارە زاییە کە م بۆ برادەرە کە م دەربری، ھەنگی لە بن لیوانە وە گوتی: - بمبورە، زۆر پەریشان و کۆفاندارم.

ئەوسا دەستی بە گریان کرد.

که بوو به ساعات یهک، به جیم هیشت تا بهدم ئه رکه که مه وه بجم. پوژیکي خوښ و هه تاو بوو، به دهشت و دراندا به ههشتاو وهړی که وتم، ته نیا چریکه ودهنگی تهیر وتو دهاته گوی، له گه ل هه ر ههنگاویکا شمشیره که له پیلاوه کهم دهخشی و دهنگی یه کنه وای لیبه رز ده بووه وه.

ئهوسا گه ییمه لیبه واریک، جله وی ئه سپه کهم تووند راده کیشا، لقی داره کان له دم و چاوم دهخشی، هه ندیچار گه لای درهختیکم ده کرده وه و ده مخسته ژیر دانم و به تامه زر وییه وه و له که شیکي نه شئه ئامیزدا ده مجوو، ئوخرنیکي سهیر، خویشم نه مده زانی له کوپوه دی، له دل و دهر وونم ده گه را، که زیاتر له نه شه و مهستی هیز ده چوو.

که له کوشکه که نزیک بوومه وه، که وتمه گه پان به دواي ئه و نامه یه دا که ده بوا رادهستی باخه وانه که ی بکه م. سهیر ئه وه بوو ئه م نامه یه به مومی سوور خه تم کرابوو. ئه مه هینده به لاهه سهیر و نابه دل بوو، به راده یه ک هه لچووم له زگ بوو ری و ری بزقرمه وه و ئه و کاره نه که م، لی دواي بیرم کرده وه که ئه گه ر وا بکه م، ئه مه ده بیته نیاز خراپی و عه یبه یه کی گه وره. له وه شه هاوړیکه م هه ر له خووه و بیهیچ مه به ستیک نامه که ی به م شیوه یه داخستبی چونکه له رهوشیکي دهر وونی خراپدایه.

که نزیک بوومه وه، کوشکه دیهاتیانه کهم وا هاته به رچاو که بیست سالیک بی چول بی، دهر گای دهر وه ته و او کون بوو به لام هیشتا هه ر له جی خوی بوو، گیا هه موو راره وه کانی داپوشی بوو، ئه رزه کهم نه ده بینی، نه مده زانی پی له کوی دابنه م.

که چند له قه یه کم به یه کیک له دهر گا ته خته کاندای کیشا، پیره میردیک له دهر گایه کی لاهه کییه وه و ده دهر که وت، به دیتنی من حه په سا، ههنگی له ئه سپه کهم دابه زیم تا نامه که ی بده می، نامه که ی لیوه رگرم، یه ک دوو جار خویندیییه وه و ئهوسا ژیراوژیر که وته ته مه شاکردنم، ئه نجام نامه که ی نایه گیرفانی وگوتی: - ده ی باشه! ئیستا چیت ده وی؟

به تووندی به رسقم دایه وه: - هه لبه ته به خوت و هلامی ئه و پرسیاره ده زانی، به خوت ئیستا راسپارده کانی ئاغات خوینده وه، ده مه وی بجمه ناو ئه م کوشکه وه.

به جوړه په شوکاوییه که وه گوتی: - که واته گه ره کته بچپته... بچپته ژووره که ی خو یه وه؟

به ته و او ته ی په ست بووم، هاوارم به روویا کرد: - ئه ری کابرا تو به ته مای چیت، ده ته وی پرس و جووم ده گه لدا بکه یته؟

و شه کان به پچرپچری له ده می دهر هات: - نه خیر... قوربان... لی ئه م ژووره، له وه تایی... له وه تایی... مردووه نه کراوه ته وه، پینج خوله کیک چاوه پروان بکه، دهر ووم... دهر ووم تا بزانه ئاخو...

به تووره یی قسه که م پیبری وگوتم: - ئه ری کابرا تو چپته؟! پیم راده بویری؟ ئاخر چون ده چپته ژووره که وه، له کاتیکا کلیله که به منه؟

یاروی باخه وان قسه ی پی نه ما، گوتی: - که واته قوربان، با ریگی ژووره که ت پی نیشانیده م.

پیمگوت:- تهنیا شوینی قالدرمه کهم پی نیشانده و ئیدی وازم لیبننه، خۆم ریگای ژووره که ده دۆزمه وه و پیویستم به تو نییه.

گوتی:- به لام... ئەزبەنی... وپرای ئەوهش...

ئەمجارەیان به راستی تووره بووم، به روویا هەلشاخیم وگوتم:- ئەری بیدەنگ دەبی، یان بیدەنگت بکه؟ هەنگی، به تووندی له سەر ریگا کهم لامدا و خۆم به ماله کهدا کرد.

هه وه لجار چوومه مووبه قه که وه، ئەوسا خۆم به دوو ژووری بچووکدا کرد که نشیمه نی ئەم باخه وانه و ژنه که ی بوو، ئەوسا به دالانیکی گهره دا تیپه پیم. دوا ی ئەوه به قالدرمه یه کهدا سهر که وتم و یه کسه ر دهر گای ئەو ژووره م دۆزییه وه که براده ره که م پی گوتبووم . دهر گاکه م به ئاسانی کرده وه و وه ژوور که وتم.

ژووره که هینه تاریک بوو، که له هه وه له وه هیچم نه ده بینی، به لام هەر زوو بۆنی ژووره که م به سهر دا هات وه ستام، بۆ گنخی شوینی شیدار، بۆنی ئەو شوینه چۆلانه ی، که ئاوه دانیان تیدا نییه، لیده هات، بۆنی مهرگی لیده هات، به ره به ره چاوم به تاریکیه که راهات، ئیدی به ته وا وه تی به رچاوم پوون بووه وه، ژووره که زۆر گهره بوو، دارژاو و داپژاو، نوینه کان چه ره فیان به سهر وه نه بوو، که چی سهرین و دۆشه که کان هیشتا له شوینی خۆیان بوو. یه کی که له سهرینه کان چال بوو، له جیگا ئانیشک یان سهر ده چوو، وه کو ئەوه بوو، که سی که تازه گی شانی له سهر دادابی یان سهری له سهر دانابن.

کورسییه کان، به ناو ژووره که دا بلا بوو بوونه وه. بینیم که تاکی یه کی که له که نتوری جله کان به ئاسته م کرا وه ته وه.

پیش هه موو شتی که چووم به لای په نجه ره که وه تا بیکه مه وه و که می که پوناکی وه ژوور بکه وی و تاریکیه که که می که بره ویتته وه، به لام ده سکی په نجه ره که ژهنگی هه لیتابوو و نه ده کرایه وه.

ویستم به زه بری شمشیر ه که م ده سکی په نجه ره که بشکینم، به لام هه وه له که م سهری نه گرت. زۆر په ست بووم، که چاوم به تاریکیه که راهات و که می که ده رو به ری خۆم ده بینی، چووم به لای میزه که وه.

له سهر کورسییه کی نه رم دانیشتم، به شی سهر وه ی میزه که م، که تایبه ت بوو به نووسین، کرده وه، پاشان ئەو چه که مه جیه م کرده وه که هاو ری که م پی گوتبووم. پر بوو له کاغه ز، من له م هه موو کاغه زانه تهنیا سی کۆمه له م پیویست بوو، ده مزانی چۆنیان جیا بکه مه وه، که وتمه گه ران.

له کاتی که سهر گه رمی ئەوه بووم، ئەدره س و نووسراوی سهر زه رفه کان بخوینمه وه بۆ ئەوه ی جیا یان بکه مه وه، وام به خه یالدا هات گویم له دهنگی خشه خشیکه یان هه ستم ده کرد، شتی که له دوا وه ده مگری ت. زۆر گویم به مه نه دا، با وه رم و ابوو، بایه و پارچه قوما شیکی جولاندوه، لی دوا ی یه ک خوله کی دی هه ستم به جووله یه کی دی کرد، جووله که زۆر خویا نه بوو، به لام بایی ئەوه ده بوو که به ئاسته می که رابچله کینم، پیم شه رم بوو به ئاسته می ش له بهر ئەم شته بشله ژیم، بۆیه بریارم دا ئاو ر نه ده مه وه، ئەمه م له بهر ئەوه بوو که نه په شو کیم و نه تره بهر نه ده م، له م کاته دا به سته کاغه زی دو وه م دۆزییه وه، دوا ی توژی که به سته ی سییه می شم دۆزییه وه.

لیره دا گویم له ئاخیکی به سوئ بوو که له پشتمه وه بهرز بووه وه. به جوړی راپه ریم که نزیکه ی دوو مه تر له میزه که دوور که وتمه وه، به دهم ته کان و راپه رینه که وه ئاوړی پاشه وه، ئاوړی لای ئاخه که م دایه وه، دهستم له سهر دهسکی شمشره که م دانا، که نه گهر له و دهمه دا پیم نه بوايه، له گین بوو وه کو ترسنوکان هه لیم.

نه وه ی من دیتم، که س نه یبینی، له پشت نه و کورسیه نهرمه وه که توژی له وه پیش من له سهری دانیشتبووم، ژنیکی به ژن زراقی سپی پۆش راوه ستابوو و ته مه شای منی ده کرد.

که نه م دیمه نه م بینی، سه راپام هاته له رزین، له زگ بوو به پشتا بکه وم. خودایا! نه و هه سترکرنه سه خیفه به ترس، ته نیا نه و که سانه ده کارن وینای بکه ن که به سهر خوین هاتبیت. ترسیکی سه یر، وات داده روخینی که خو ت له بیر نه مینی، ده بی به پارچه ئیسفه نجیکی فشه ل. پیاو له هه نبر نه م ترسه دا، له ناخی ناخه وه هه رهس دینیت.

من باوه رپم به بوونی تا پویان نییه، که چی له ژیر باندوړی دزیوی هه سترکرن به ترس له حزووری مردوواندا، غیره تم نه ما، غیره ت له حه وت کیوان ئاوا بوو. بو چند ساتیک دوو چاری ترسیکی وه ها بووم له زگ بوو زراوم بتوقی، به عه مراتم به و راده یه نه ترسابووم!!

خو نه گهر نه و خاتوونه قسه ی نه کردبا، له وه بوو هه ر له وئ بمرم، به لام باش بوو قسه ی کرد، به راپوژیکی ناسک، خو ش، نهرمی نه و تو دواندمی که هه سته ده بزواند، ویرای نه وه ش نالیم وه خو هاتمه وه یان هاوسه نگی خو م به ده ست هینایه وه. نه خیر... هیشتا هه ر شپرز ه و په شوکا بووم و نه مده زانی چ ده که م. به لام به حوکی نه وه ی جوړه خو په سندی و چه شنه کبریا یه کم، که له پیداویسته یه کانی پیشه که م بوو، له لا بوو، توانیم بریک خو بگرم و به ته واوه تی نه تره به ر نه دهم و جوړه نازایه تیه ک له به رده م ژنه که دا یان تا پویه که دا بنوینم، دوا یی هه ستم به وه کرد، چونکه له و کاته دا که نه و ژنه به دیار که وت، دلنیا بن که بیرم له هیچ شتیک نه ده کرده وه، بیرم به هیچ کوئ را نه ده گه یی. ته نیا ده ترسام وهیچی دی.

نه و ژنه پیی گوتم: - قوربان، چاکه و پیاو ته یه کی گه وره م له گه لدا ده که ی!

ویستم به رسقی بده مه وه، به لام دهم چوه کلله و تاقه یه ک وشه م بو نه هات، ده نگیکی ناروونم له گه روو هاته ده ری و ته واو.

ژنه ی تاین، پرسیاره که ی دوو باره کرده وه: - گوتم ده توانی چاکه یه کم له گه لدا بکه ی؟ ده توانی فریام بکه وی و رزگارم بکه ییت، نه م کول و کو فانه م له کو ل بکه یته وه. نازاریکی زورم هه یه، به لی نازار ته نگی پی هه لچنیووم.

دوا ی نه و قسانه له سهر کورسیه که رو نیشته، هیشتا هه ر ته مه شای ده کردم. جاریکی دی گو تیه وه: - ده ته وی یارمه تیم بده ییت؟

چونکه، هیشتا دهم به سترابوو، ناچار به ئامازه ی سهر تیم گه یاند که به لی.

هه نگی، شانیه کی بو دریژ کردم و له بن لیوانه وه گو تی: - که واته قژم بو شانیه بکه. قژم بو شانیه بکه، به وه چاک دهمه وه، نازاره که م نامینیت، ده بی یه کییک قژم شانیه بکات. ته مه شای سهر م بکه... چند نه م قژه تیکر ژاوه نازارم ده دات!

قژهكەى داپژا بوو، دريژ، زور رهش بوو، له ناو ژووره تاريخهكهدا وام هاته بهرچاو، له سهر دهسكى كورسييهكهوه، شوڤر بوو بووهوه وگهه يى بووه سهر ئه رزهكه.

پاشان له خوڤم دهپرسى، باشه بۆ ئه وهم كرد؟ باشه بۆ قه بوولم كرد بهو ترس و له رزهوه ئه و شانهييه ليوهر بگرم؟ بۆچى ئه و چهپكه قژه دريژهم گرته دهست، كه ههستيكي واى له لا دروستكردم كه ههر چوار پهلم سڤر بوو، وهكو ئه وه بوو كوومه له ماريكم به دهسته وه گرتيى؟ نازانم بۆچى ئه و كارهم كرد؟ ئيدي ههستي سڤر بوونى قامكه كانم له لا مائه وه، ههركه بير له و حاله دهكه مئه وه، مچوركه يه كى سهيرم پيدا ديت.

به دلى خوڤى قژيم شان كرد، به خوڤيشم نازانم چۆن توانيم بهر خورد دهگه ل ئه و قژه تيكڤرژاوه دا بكه م، كه دهتگوت داوه به فره، دهمبه ست و ئه وسا ده مكرده وه، پاشان وهكو يالى ئه سپ دهمه و نيه وه! له و دهمه دا هه ناسه ي هه لده كيشا و سهري داده نواند و پيده چوو خوڤشال بيت.

ئه وسا له ناكاوا پيى گوتم: - زور سوپاس.

شانه كه ي له دهستم سه ند وبه هه شتاو له ده رگا كه وه، كه به ئاسته م كرابوو وه، وه ده ركه وت.

كه ههر خوڤم مامه وه، بۆ چه ند چركه يه ك، ترسيكي ئاو يتته به سه رسامى دا يگرتم، له و ترسانه ي كه پاش رابوون له خه ويكي ناخوش تووشت ده بيت. دواى ئه وه وه خو هاتمه وه، به هه شتاو چووم بۆ بهر په نجه ركه، به مستيك قفلى دهسكى په نجه ركه م شكاند.

ههنگى تيشكى رۆژه كه ناو ژووره كه ي روناك كرده وه، ئه و جا به هه شتاو به ره و ده رگا كه چووم، ئه و ده رگايه ي كه ژنه كه ي ليوه ده رچوو، سهيرم كرد زور به مه ككه مى داخراوه.

ئيدي ئاره زوويه كى به جوڤى هه لاتن دا يگرتم، ترسيكي راسته قينه م لينيشت، له و ترسانه ي كه ئاگرى شه ر له ناخى به شه را دروستى ده كات. ئيدي به په له ههر سى به سته كاغه زه كه م هه لگرت وبه هه شتاو له ژووره كه وه ده ر كه وتم و به ز به قالد رمه كه دا داگه رام، خوڤيشم نه مزانى چۆن له كوڤشه كه وه ده ر كه وتم، ئيدي به ته كانيك سواري ئه سپه كه بووم و به چوار ناله بۆى ده رچووم.

يه ك سه له ف، تا روان نه وه ستامه وه، له بهر ماله كه ي خو ما ئه سپه كه م به سه ربازه ئيشكگره كه سپارد و يه كسه ر بۆ ژووره كه ي خوڤم چووم و ده رگا كه م له خو داخست، تا بيريك بكه مئه وه. به دريژايى يه ك سه عاتى ته واو، به نيگه رانييه وه له خوڤم ده پرسى تو بليى تيك چووبم؟ دلنيا بووم له وه ي كه تووشى نوره شيتيه كى نامه فهووم بووم، له و شيتى و خه يال پلاوانه ي كه زهمينه خوڤشه كه ن بۆ بير كردنه وه له و شته سهير و سه مه رانه ي كه وامان ليده كه ن باوه ر به هه ندئ شتى ميتافيزيكى بينين.

من پيموا بوو، كه شته كه ههر هه مووى زاده ي خه يالى من يان فيلى هه واسه، به لام كه له په نجه ره ي ژووره كه م نزيك بوومه وه و به ريكه وت چاوم به سينگ و به رو كى خوڤم كه وت سهيرم كرد داوى دريژى قژى ئافره تيك له دهورى دوگمه كانى چا كه ته عه سكه رييه كه م ئالاوه، ئيدي به قامكه له رزو كه كانم، كه وتمه كردنه وه ي داوه قژه كان و له په نجه ره كه وه فريم ده دانه ده ره وه.

ئەوسا سەربازە ئىشكگرەكەم گازکرد. ھەستم بە پەشىنوی و پەرىشانىيەكى زۆر دەکرد، نەمتوانى ئەو رۆژە كاغەزەكان بۇ برادەرەكەم ببەم. ھەروەھا ھەزم دەکرد بە وردى بىر لەوہ بکہمەوہ كە برادەرەكەمم بىنى چى پىبلىم.

ئەنجام قەرارى خۆم دا، كاغەزەكانم بە سەربازىكدا بۆى نارد، ئەویش كە كاغەزەكانى وەرگرتبوو، پسولەيەكى دابوويە كە وەرى گرتوون، زۆر لە منى پرسى بوو، سەربازەكە پىي گوتبوو كە من نەخۆشم و ھەتاو بردوومى. ئىدى نىگەرانى من دەبىت.

سبەينى، دانى بەيانىكەى چووم بۆ مالى ئەم برادەرە، لىبرام ھەقىقەتى بوپەرەكەى بۆ بگىرمەوہ، كە گەبىمە جى، زانىم كە پىش ئەو رۆژە دەرچوو بوو و لەوساوە نەگەرپابووەوہ.

پاشان ھەر ئەو رۆژەو لە كاتىكى دىدا چومەوہ بۆ لای، دىسان نەگەرپابووەوہ، يەك ھەفتە چاوەروانم كرد، كە ھىچ ھەوالىكى نەبوو، پولىسم ئاگادار كردهوہ، دنىاي لىگەرپان نە ھىچ سۆراخىكىان زانى و نە ھىچ بەلگەيەكى رۆشتنەكەشيان دەستكەوت.

چوون، تەھەرىپىكەى وردى كۆشكە چۆلەكەشيان كرد، ھىچ سۆراخىكىان نەزانى، ھىچ بەلگەيەكيشيان دەست نەكەوتبوو كە ژنىك لەویندەر ديار نەمابى.

كە ھىچ سۆراخىكىان دەستنەكەوت، ئىدى دەستبەردارى تەھەرى و گەرپان بوون. ھالى حازر پەنجا وشەش سال بە سەر ئەو بوپەرەدا رەت دەبى و نەگەبىومەتە ھىچ شتىك و ھىچ زانىارىپىكەى، زياترم لەوہى كە گىرامەوہ، دەست نەكەوتووە.

ئەم چىرۆكە لە ۱۸۸۳/۴/۴ لە بلاوكرادەى " لوگولوا " دا بلاو بووئەتەوہ.

ئەو كىيە؟

پېشكەشە بە پېير دى كۆرسىل*

دۆستى ئازىزم،

تۆھپىچ تىناگەي! من ئەو دەزانم. وادەزانى شىت بووم؟ لەگىنە بىرىك شىت بىم بەلام نەك لە بەر ئەو شتانەي تۆ وىناي دەكەيت. بەلى.. ژن دىنم. دەقاودەق واىە.

وېراي ئەوئەش من هېشتا لە سەر هەمان هزر و باوهرى خۆم، هېشتا قەناعەتم واىە كە پەيوەندى و خۆ بەستەنەوئەي فەرمى گەوجىەتەي، من دلنيام لە دە پياوئى ژنداردا، هەشتيان هەلخەلەتاون وشاىستەي ئەوئەش چونكە گەوجاتيان گەبىوئەتە ئەو رادەيەي كە ژيانى خۆيان بە كەسىكى ترەوئە گرى بدن و دەستبەردارى ئازادى قيان بىن كە تاقەشتى جوان و دلخۆشكەرەيە لەم دنيايەدا. شاىستەي فرىودانن، چونكە بەدەستى خۆيان بالى قيانيان شكاندووئە بالى ئەوتەيرە جوانەي كە بەردەوام دەمانخاتە سەرباللى خۆي لەم ژنەوئە دەمانبات بۆ ئەو ژن. من نەها لە هەموو كاتى زياتر هەست دەكەم كە ناتوانم تەنيا يەك ژنم خۆش بوئەت، چونكە هەمىشە هەموو ئەوانى دىم خۆش دەوئەين. خۆزيا دەخووزم كە هەزار باسك و هەزار لىو و هەزار... شەخسىەتم هەبىت تا بكارم هاوكات، لە يەك كاتدا. يەك لەشكر لەم ئافەرىدە ئەفسوونايە بىنايەخە لە ئامىز بگرم.

وېراي هەموو ئەوئەش ژن دەهينم.

هەزەدەكەم ئەوئەش بىژم كە ژنى ئايندەم ناناسم، تەنيا چوار پىنج جارم دىتووئە. تەنيا ئەوئە دەزانم لىي بىزار نابم و ئەوئەم بەسە. لەوئەي پترم ناوئى. بالا كۆلە، زەرى وگۆشتنە. دەزانم دواي گواستەوئەي ئەو، بۆ دىدارى قەد بارىكىكى، رەش ئەسمەرى. بارىكەلە شىت وشەيدا دەبم.

هەلبەتە ئەم ئافەرەتە دەولەمەند نىيە. ئەهلى سەرەوت و سامان نىيە، لەمالباتىكى مامناوئەندىە. كچىكى ئاسايىيە، دنيا پرە لە كچانى وەكو ئەو، سەدان نمونەي وەكو ئەو هەن. لەو كىژە بۆرژوا ئاسايىانەيە كە بۆ خواستن دەست دەدات، هېچ عەبىيىكى ديار و روالەتى نىيە. ناوئى خاتوو "لاجول" ه، زۆر بە لوتفە.

لە ئايندەدا دەلئىن :- زۆر ناسكە، پىي دەلئىن خاتوو رىمون. بە كورتىەكەي يەكىكە لەو كچە زۆر و زەبەندە شەرىفانەي كە پياو بەخواستنى خۆشحال دەبىت. تا رۆژئى دئ كە بۆي دەردەكەوئى. هەر هەموو ژنانى دنيا بە سەر ئەو يەكەدا پەسند دەدا كە كر دوويەتى بە شەرىكى ژيانى خۆي.

رەنگە بپرسىت كە ئەمە بىر كەردنەوئەتە ئىدى ئەم ژن هىنانەت لەچى.

بەراستى شەرم دەكەم باسى ئەو سەدەمە غەرىب و باوهر نەكەردەنىە بكەم كە هانم دەدات بۆ ئەنجامدانى ئەم كارە شىتانەيە.

من لە تەنيايىدا بىرم لە ژن هىنان كەردوئەتەوئە. تا لە تەنيايى خۆم بخەلسم.

نازانم چۆن باسى ئەمە بكەم، چۆن بۆچوونى خۆم رپوون بكەمەوئە، تۆ، ئەي دۆستى ئازىزم. تۆ بەزەبىت بە حالى مندا دىتەوئە. لە هەمان كاتدا گالتەت بەم بىر كەردنەوئەو عەقلىەتە پوچەم دىت.

هموو مهسه له كه ئه مه يه كه نامه وي له وه به دواوه شه وان به ته نيا ببه مه سه ر. دهمه وي كه سيك له گه لدا بي، له نزيكه وه بي، كه سيك قسه م له گه لدا بكات، با قسه كانيشي هيچ نه بن، كه سيك كه له شيريني خوا هه لي بستينم و هه ر پرسيا ريكي لي بكه م، با پرسيا ريكي گه و جانه ش بي.

بويه بير له ژنه ينان ده كه مه وه، تا گويم له دهنگي بي، تا هه ست بكه م يه كيك له ماله كه مايه، تا روحيكي بيدار و عه قليكي بير، به شداري له ژياندا بكات، تا نه گه ر له ناكاوا موميك داگيرسان روخساريكي به شه ري له لاي خو مه وه به دي بكه م، چونكه من.... چونكه من... (زات ناكه م دان به م كاره نهنگينه دا بنه م) چونكه من كه به ته نيا ده بم ده ترسم.

وابزانم هيشتا ليم حالي نه بوويت.

من له رووبه روو بوونه وه ي مه ترسي، ناترسم، بو نمونه نه گه ر پياويك له ناكاوا په لاماري ماله كه م بدات، بي چه ند و چون ده يكوژم، هه روه ها له تايو و تارماييانيش ناترسم، له مردوان ناترسم هه رچه نده ده زانم كه مروف مرد ئيدي بو هه تا هه تايه و به يه كجاره كي فه وت وفه نا ده بيت.

كه واته!... به لي كه واته!... ده ي باشه ! من له خو م ده ترسم! له ترس ده ترسم، له گرژبووني زه ينم له هه نبه ر ترسا، ده ترسم، له وه هه سته ترسناكه ده ترسم كه له هه نبه ر ترسيكي ناديار و بي هيچ سه ده ميكي روون هه مه.

نه گه ر چه زده كه ي بوخوت پي بكه نه، به لام نه مه ديار ده يه كي ترسناك و بيدهرمانه، من له ديواره كان ده ترسم، نه و ناو مال و شتانه ي له ژياني روژانه ما كه به ته نيا ده يانبينم، ژيانيان تيده گه ري، له هه موو شت زياتر له و په شوكان وشله ژانه ترسناكه ده ترسم كه له يه ك كاتدا، بير و ناوه زم كو نترول ده كات، هيچ ده سه لاتيكم به سه ر ناوه زمدا ناميني كه له ژير باندوري هه ستردن به ترسي گونگ و فامنه كريدا، ده شيوي و هه رس دينت. له هه وه له وه هه ست به نيگه رانييه كي گونگ ده كه م كه داده خزيته ده روونمه وه و هه ر چوار په لم ده ته زي و ناوري ده ورانده وري خو م ده ده مه وه، به لام هيچ نابينم! چه زده كه م شتيك بدينم و بيريته وه! چي بدينم؟ شتيك تبي بگه م، چونكه هو ي سه ره كي هه ستردنم به ترس، نه وه يه كه له م ترسه ي خو م تينا گه م.

قسان ده كه م، له ده نكي خو م ده ترسم، ريده كه م له ناديار يكي پشت ده رگا و په نجه ره كان ده ترسم، له ناديار يكي ناو كو مه ديه كه، ژير قه ره وي له كه ده ترسم، هه رچه نده ده زانم كه هيچ شتيكي نامو له و شوينا نه دا نيه.

هه نديجار، له ناكاوا له ترسي نه وه ي نه با شتيك له دواوه بي، هه رچه نده سوور ده زانم هيچم له پشته وه نيه، ناوري دواوه ده ده مه وه.

يان جاري وا هه يه له پر راده چله كم، هه ست به ترسيكي گه و ره ده كه م، له ژووره كه ما خو گرموله ده كه م، ده چمه ناو جيگا كه مه وه، خو وه بن ليفه و چه رچه فه كان ده دم، وا خو لوول ده دم و خو گرموله ده كه م وه كو توپم ليدت و هه نكي له ناو ميديدا چاوان ده نوقينم و ماوه يه كي زور به و ده قه وه ده مينمه وه، خه يالم لاي نه وه يه كه مومي سه ر ته پله كه كه ي ته نيشته قه ره وي له كه م هيشتا هه ر ده سووت و ده بي بكوژينريته وه، به لام جوورنه تي نه و كاره ناكه م.

باشه ناخوش نيه پياو به و حاله بزي؟

پیشتر، به هیچ جورئ ئەو ههستانەم له لا نه‌بوو. به‌وپه‌ری ئەرخایه‌نی بۆ مالی خۆ ده‌گه‌رامه‌وه، بئ هیچ دوو دلی ونیگه‌رانیه‌ک به ناو ماله‌که‌مدا ده‌سورامه‌وه، خۆ ئەگه‌ر ئەو کاتانه یه‌کیک پئی گوتبام رۆژئ له رۆژان تووشی نه‌خۆشی ترس و واهیمه‌یه‌کی گه‌وجانه‌و بئ مانا ده‌بیت، گالته‌م پئی ده‌هات، له تاریکیدا ده‌رگاگانم ده‌کرده‌وه و بئ هیچ ترس و دوو دلێه‌ک ده‌چوومه ناو جیگاوه و ده‌رگاشم دانه‌ده‌خست، شه‌وان هه‌رگیز خه‌به‌رم نه‌ده‌بووه‌وه، تابزانم هه‌موو په‌نجه‌ره‌کانی ژووره‌که‌م داخراون یان نا.

من پاره‌که و به‌شیوه‌یه‌کی زۆر سه‌یر تووشی ئەم واهیمه و وازوازیه بووم. له شه‌ویکی نمساری شه‌وانی وهرزی پاییزدا تووشی ئەمه بووم. کاره‌که‌ره‌که‌م دواي ئەوه‌ی شیوی بۆ ئاماده کردم رۆیی. له خۆم ده‌پرسی باشه چی بکه‌م تا شه‌وه‌که به سه‌ر به‌رم. بۆ ماوه‌یه‌ک به ژووره‌که‌ما که‌وتمه هات وچۆ، ئەوسا هه‌ستم به ماندوویه‌تی و بیزاریه‌کی بیهوده کرد، تاچه‌تی هیچ کاریکم نه‌بوو ته‌نانه‌ت تاچه‌تی خویندنه‌وه‌شم نه‌بوو. نه‌رمه بارانیکی شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌ی ته‌رکرد، هه‌ستیکی خه‌مه‌نگیز له دل و ده‌روونم گه‌را، نۆره خه‌میکی خۆپایی دایگرتم، له‌و جووره خه‌مانه‌ی وات لیده‌کات پر به دل حه‌ز به گریان بکه‌ی، یان قسه ده‌گه‌ل که‌سیکا بکه‌ی تا خۆت به‌تال بکه‌یه‌وه و باری ده‌روون و میتشکت سووک بکه‌یت.

ئەوشه‌وه هه‌ستم به‌ته‌نایی کرد، هه‌ستم‌کرد ماله‌که‌م له هه‌موو کاتیکی دی چۆلتره، ئیدی هه‌ستی ته‌ناییه‌کی خه‌مناک و بیکۆتایی تیم ئالا. چ بکه‌م؟ دانیشتم، لئ هه‌ستم‌کرد زۆر بیتاچه‌ت و توورهم. لاقه‌کانم ئارامیان نه‌ده‌گرت، هه‌ستم، جاریکی دی به ژووره‌که‌ما که‌وتمه هات وچۆ.

پیموایه، تام هه‌بوو، گه‌رمی له‌شم تاراده‌یه‌ک به‌رز بوو، ناو له‌پم زۆر گه‌رم بوون، ده‌سته‌کانم نابوونه پشتم و تیکم ئالاندبوون، وه‌کو چۆن پیاو له کاتی وهرزشدا ئەمه ده‌کات، ئەوسا له ناکاوا ته‌زوویه‌کم به‌سه‌راپادا هات، هه‌ستم‌کرد سه‌رماکه‌ی ده‌ره‌وه دزه‌ی کرده نیو ژووره‌که‌مه‌وه، بیرم کرده‌وه ئاگریک بکه‌مه‌وه. یه‌کسه‌ر ئەو کاره‌م کرد، له هه‌وه‌لی ساله‌وه تا ئەوکاته ئەمه یه‌که‌مجارم بوو سوپا پێیکه‌م، دواي ئەوه دووباره دانیشتمه‌وه و چاودێری بلێسه وکلپه‌ی ئاگره‌که‌م ده‌کرد، به‌لام هه‌ر زوو هه‌ستم کرد ناتوانم به‌وده‌قه‌وه له جیی خۆ ئۆقره بگرم، جاریکی دی هه‌ستمه‌ سه‌رپئ و هه‌ستم کرد پێویسته لێره وه‌ده‌ربکه‌وم و برۆم بۆلای براده‌ریک.

وه‌ده‌رکه‌وتم، چووم بۆ دیدنه‌ی سن دۆستم که‌ ماوه‌یه‌ک بوو نه‌م دیتبوون، ئەوسا به ناو شه‌قامه‌که که‌وتم، ئەمجاره‌یان لیب‌رام بچمه دیدنه‌ی هه‌رئاشنایه‌کم.

خه‌م بالی به‌سه‌ر هه‌موو شوینیکیدا کیشابوو، شوسته ته‌ره‌کان ده‌بریقانه‌وه. شه‌قامه‌که ته‌ر و سارد بوو، ساردی بارانه‌که له کیشا نه‌بوو، پیاوی ده‌ته‌زاند، موچورکه‌ی پيدا ده‌هات، سه‌رماکه ده‌گوت سیبه‌ریکی ته‌ماوی خه‌مناک ده‌دات به‌سه‌ر ئەوروناکییه‌دا که له عامودی کاره‌بای سه‌رپێگاکه‌وه په‌خش ده‌بووه‌وه. له دلی خۆدا ده‌مگوت و ده‌مگوته‌وه :- پیناچی که‌سیکم ده‌ستبکه‌وی دوو قسه‌ی له گه‌لدا بکه‌م.

چه‌ندجاریک سه‌رم به هه‌موو کاباره‌و قاوه‌خانه‌کانی سه‌ر رێگاکه‌دا کرد له تاخی (گه‌ره‌ک) " لامادین " وه‌ تا ده‌گاته " بواسونیر ". خه‌لکانیکی خه‌مینم بینی که له ده‌وری میزی ئەم بار و قاوه‌خانه‌ کۆ بووبوونه‌وه و ته‌نانه‌ت تاچه‌تی ئەوه‌شیان نه‌بوو، مه‌شرووبه‌کانیان ته‌واوبه‌کن.

بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر ویل و سه‌رگه‌ردان سوورامه‌وه، که شه‌و راکشا و له نیوه نزیک ده‌بووه‌وه، رئ و رئ به‌ره‌و ماله‌که‌م زق‌ریمه‌وه. زۆر ئارام بووم، لئ هه‌ستی بیزاری هیشتا به‌ری نه‌دابووم، که گه‌ییمه‌وه، پاسه‌وانی بیناکه،

بەپېچەوانەى عادەتى خۇيەو، لە بەرم ھەستاو ھاتە پيرمەو. ئەو پېش سەعات يازدە دەنوئيت. وام ھەستکرد
كە كەسيكى ديكەش تازە گەرابوو،

كە گەيمە بەر دەرگای شوقەكەم. سەيرم كرد تەنيا داخرابوو، خۆ من كە لە مال وەدەردەكەوتم، ھەميشە
دەرگام كليل دەداو ھەر بۆ دلنیاى دووجار دەستی دەرگاگەم بادەدا. ئەمەم بەلاو سەيربوو، بەلام لە دللى خوما
وام دانا، رەنگە لە غياىى منا يەككە ھاتبى و پۆستەكەى بۆ ھىتابم.

وختايەك چوومە ژوورەو، ئەو ئاگرەى كە كردبوومەو ھىشتا ھەر دەسوتا و تەنانەت شوقەكەشى كەميك
پوناك دەكردەو. دەستم برد تا مۆميك ھەلگرم و لە ئاگرى سۆپاكە داگيرسىنم، كە تەماشای بەردەمى خۆم
كرد، ھەپەسام، كەسيك لەسەر كورسىيەكەى من دانىشتبوو، پشتى لە من بوو و ھەردوو لاقى دابوو بەرسۆپاكە،
نەترسام، لە دللى خۇدا گۆتم رەنگە برادەرىكى خۆم بى وھاتبى بۆ دیدەنيم و كە من لەمال نەبووم، ژنە
دەرگاوانەكە پىي گۆتبى كە ديمەو و كليلەكەى خۆى دابىتى تا دەرگاگە بكاتەو و لە شوقەكەدا چاوەروانم بكات،
لە چاوەروانكە ھەموو زروفي گەرانەو كەم بۆ مالەو، لەزەينا زندووبوو، ئەوزنجيرەى يەكسەر كرايەو و
دەرگاگە تەنيا پيوە درابوو.

بەلام ئەو برادەرى كە تەنيا قژەكەيم ليوە دياربوو، لە بەر سۆپاكەدا و بە چاوەروانى منەو لە غورابى خەودا
بوو، چوومە پيشەو تا ھەلى بسينم، زۆر بەباشى دەمبىنى، باسكى راستى شۆر بووبوو، لاقى لە سەر لاق
دانابوو، سەرى كەميك بە سەمتى چەپا خواربووبو كە ئەمە خۆى لە خۇيدا نيشانەى نووستنى قوول بوو. لە
خۆم دەپرسى: - تۆبلىي ئەمە كى بى؟ ناو ژوورەكە پوناك نەبوو. ئەوسا دەستم بردو شانيم سەح كردهو!
دەستم بەرتەختەى كورسىكە كەوت! كەسەكەم نەبىنى! كورسىيەكە خالى بوو!

خودايا! چ ترسيك داگرتم!

لە ھەوئەو ھەند ھەنگاويك بۆ دواو چووم. وەكو ئەو ھى لە ناکاوا خەتەر و مەترسىيەكى گەورەم ھاتبىتە
پيش، دواى ھەستمكرد يەككە لەپشتمەو و ھەستاو، ئاوپى پاشم دايەو، يەكسەر ھەزم كرد چاويكى ديكە
بەكورسىيەكەدا بگيرم، جارپكى دى بە دەورى خوما سورامەو، ئەوسا بە بیدەنگى لە جىي خۆم و ھەستام، لە
ترسا ھانكە ھانكە پيكەوت، لە پەشوكاوا بيرم بۆ نەدەكرايەو، خەرىك بوو لە خۆ بچم.

بەلام من پياويكى بە ورم، ئەوسا يەكسەر و ھەوھاتمەو، دواى بيركردنەو ھەكى كەم بەخۆم گۆت: ئەو ھى
ئىستا دىتم تەنيا خەياللات بوو.

ھەنگى كەوتەم بيركردنەو لەم دياردەيە، لەم حالەتەدا زەين خيرا كاردەكات. ئەو ھى دىتم تەنيا خەياللات بوو.
ئەمە شتىكە چەند و چوون ھەلناگرىت. كەزەنيم بەدرىژايى كاتەكە ساف بوو و بەرىك و پىكى ولوژيكيانە كارى
دەكرد، ئىدى بۆم بەدياركەوت كە ھىچ عەيبىك لە ئاوەز و كاركردنى ئاوەزدا نىيە، بەلكو ئەو تەنيا ريشكە و
پيشكەى چاوبوو و كارى لە بيركردنەو ھەشم كرد. ئەو شتە ھاتەبەرچاوم، جۆرە خەياللىك بوو لەو خەيالانەى كە
وا لەخەلكانى ساويلكە دەكات باوەر بە پەرچوان بىنن. كەواتە دەتوانم ئەو حالەتە بەجۆرە خەلەلىكى كۆ ئەندامى
بىنين لە قەلەم بەدم.

كە كەوتەم ئەو ھى مۆمەكەم داگيرسىنم، لە ئاگرى سۆپاكە نزيك بوومەو. ھەستم كرد دەلەرزىم. راپلەكىم و
ھەستام: وام ھەستکرد يەككە لە دواو گرتىم. ھەلبەتە تەواو پەشوكام، چەند ھەنگاويك نا. بەدەنگى بەرز

که و تمه قسان، له بن لیوانه وه هندی گورانیم گوته وه، نهوسا دهرگای ژووره کهم داخست، دووچار کلیله کهم بادا، ههستم به جوړه دلیاییه ک کرد، به لای که مه وه ئاوا، کهس ناتوانیت بیته ژووره وه.

جاریکی دی دانیستمه وه، ماوهیه کی زور بیرم له سهرکیشیه کهی خوم کرده وه، نهوسا مؤمه کهم کوژانده وه و چومه ناو جیگا که مه وه، چند خوله کییک بووری، هه مووشتیک ئاسایی بوو، به بیدهنگی، له سهرپشت له ناو جیگا که مدا راکشابووم، نهوسا خولیای نه وهم که و ته سهر که چاویک به گوشه و که ناری ژووره که دا بگیړم، ته کانیکم دا تا بکه ومه سهرلا. ته نیا دووسی پهنگر مابوونه وه و دهسووتان، لاقی کورسییه که یان روناک کردبووه وه، که ته مه شام کرد وام هاته به رخه یال که پیاوه که له سهری دانیستوه.

بله ز ته له شقارته یه کم پیگرد، هیچ شتیکم نه بینی، بوم به دیار که وت که من هه له م، وپرای نه وهش ههستم تا کورسییه که بکه مه پشت قهره ویله که مه وه تا نه بینی.

نهوسا ژووره که تاریک داهات و گه رامه وه بو نه وهی بکه وم، دواي پینچ خوله کییک هه رکه چاوم چوه خه، له خه وما هه موو نه و شتانه م بینی که نه م شه و دیتبوومن، به شپرزهی رابووم، بله ز ژووره کهم روناک کرده وه و له ناو جیگا که م دانیستم و جورته تم نه ده کرد هه ولبدم بکه ومه وه.

وپرای نه وهش دووچار خه و بردمییه وه، هه رجاره ی چند خوله کییک خه وتم، هه ردو و جاره که، له خه وما سهرکیشیه کهی خوم بینییه وه، له وه ده چوو شیت بووم.

هه رکه روژ بووه وه، ههستم کرد چاک بوومه ته وه و عه بیم نه ماوه ئیدی تانیوه رو خه وتم.

هه مووشتیک ته واو بوو، به یه کجاری ته واو بوو. ئیدی نازانم تام لیها تبوو یان مؤته که خوی به سهر ئاوه زما دابوو، نازانم! نه خوش بووم، وپرای نه وهش دان به وه دا دهنه م که زور که و دهن بووم،

به هه رحال روژی دواي ریسکه کهم زور ئاسووده بووم، ته نانه ت شیوم له کاباره یه ک خوارد و زورم له زه ت له نمایشه که وهرگرت، نهوسا به ره و ماله کهی خوم نشیو بوومه وه، لی هه رکه له ماله کهی خوم نزیک بوومه وه، نیگه رانیه کی سهر دایگرتم، ده ترسام جاریکی دی ببینمه وه. له خودی خوی نه ده ترسام، یان له بوونی نه و، که باوه رم پی نه بوو، نه ده ترسام، به لام له وه ده ترسام که په شیوییه کی دی له بیننمدا روو بدات. له وه ده ترسام، تووشی ترسیکی دی بیم. بو ماوه ی پتر له سه عاتیک به سهر شوسته که دا که و تمه هات وچو. پاشان ههستم له بیهودهی وگه و جایه تی نه م کاره کرد، نه نجام بریارم دا که بو ماله کهم بزفرمه وه. له وی له بهر ماله وه وهستم نه مده توانی به پیکانه کانداسهر بکه وم، ئیدی له دالانه کهی به رده رگای ماله که ما و بو ماوه ی پتر له ده خوله کان راوهستم. له ناکاوا نازایه تی گرتمی، کلیله کهم له دهرگا که نا، ته کانیم دا، مؤمیکم به دهسته وه بوو، نووکه شه قیکم له دهرگا که دا که به ئاسته م درزی تیکه و تبوو، نهوسا نیگایه کی ترس ئامیزی سوپاکه م کرد. هیچم به دی نه کرد. نه ها! که ئاسوده، خوشحال بووم! خه مه کهم ره وییه وه.

ئیدی به خوشحالییه وه، ئیره و نه ویم ده کرد، به لام وپرای نه وهش زور دلیا نه بووم، به ده وری خوما ده سورامه وه و ناو به ناو راده چله کیم، تاریکی گوشه و که ناری ژووره کهم نیگه رانی ده کردم. نه م شه وه باش نه خه وتم، به رده وام بیدار ده بوومه وه، چونکه وام خه یالده کرد که گویم له دهنگانه، به لام زه لامه کهم نه ده بینی که له وینده ر دانیشتیت. هه مووشتیک ته واو، برپایه وه!

لهو رۆژهوه که شهوان به تهنیا ده بدم دهرسم، ئیستاش ههست بهو خهوه ده کهم که بینیم، ههستده کهم زۆر لیمه وه نزیکه، به دورما دهسورپه وه، جارێکی دی ئهم خهونه م نه بینیه وه. ئاه نه خیر! به لام بیدینه وه یان نا به چ ده چی، به تایبه تی که من باوه رم پێی نه بوو؟ که دلنیا بووم ئه وهی دیتم حه قیقه تی نییه؟

ویزای ئه وهش پێی سه غله تم، چونکه به رده وام بیری لیده که مه وه. ئه و دیمه نه م له بیرناچیه ته وه که باسکی به سه متی راستا شوو بوو بووه وه و سه ری به سه متی چه پدا لار بوو بووه وه، وه ک پیاویک له غورابی خه ودا بی... دهی! ئه وهنده م به سه ! پێویسته چیتر بیر له م شتانه نه که مه وه.

باشه ئه م واز وازییه له کوپه هات؟ ئه م هه موو بیرکردنه وهیه له پای چی؟ لاقه کانی دابوونه به ر ئاگره که ! وینه ی ئه م که سه وه کو سینهر دووم ده که وی و لیم نابیه ته وه، ئه مه جو ره شیتاتیه که، به لام ئیدی ئه وه حاله که یه. کییه؟ زۆر چاک ده زانم ئه و کابرایه بوونی نییه، ئه م مه سه له یه خر درویه! ته نیا له خه یالی مندا بوونی هه یه، له ترسی من، له نیگه رانی من بوونی هه یه، دهی ئه وهنده به سه !

به لئ ئه وهنده به سه، زۆر جار هه ولمداره با شاری خو له ده ست نه ده م، غیره ت وه به رخو بنه م، ویزای ئه وهش نه م ده توانی به ته نیا له ماله که ی خو ما وه مینم، چونکه ئه و کابرایه له وی بوو. ده زانم من جارێکی دی نای بینمه وه، جارێکی دی به دیار ناکه وی... ته واو ئه وه کو تای هات.

به لام هیشتا هه ر له خه یال داندایه، دروسته نابینرئ به لام هه یه، وا وینا ده که م له پشت ده رگا کانه وه و له ناو کو مه دییه داخرا وه که دایه. له ژیر قه ره ویله که دایه، له هه موو سووچه تاریکه کاندایه، له سیبه ره کاندایه، خو ئه گه ر ته ماشای پشت ده رگا که م کردبا، یان کو مه دییه که م بکردبایه وه، یان ژیر قه ره ویله که گه رابام یان گو شه کانم رونا ک کردبا وه، نه مه دبینی، به لام ویزای ئه وهش هه ستم ده کرد له پشتمه وه وه ستا وه، ئاو رم ده دایه وه و دلنیا بووم که نابینم، هه رگیز نای بینمه وه، به لام ئه مه ئه و هه سته ی له لا نه ده سریمه وه که هیشتا له پشتمه وه وه ستا وه.

ره نگه ئه م قسانه ی من به گه وجاتی بژمیری، به لام باوه رم پێیکه، کارێکی بی مانا ودزیوه، به لام چ بکه م به ده سته ی خو م نییه، یانی ده ته وی چ بکه م؟

به لام وا هه ست ده که م، ئه گه ر که سته ی دی له م ماله دا له گه لم بژی، ئیدی ئه و ده روات، نامینئ! ده زانی بو؟ بویه دوام ده که وی چونکه ته نیام. ته نیا له به ر ئه وهی ته نیام .

ئهم چیرۆکه له ۳ / ۶ / ۱۸۸۳ دا له بلاوکراوهی جیل بیلاس دا بلاو بووه ته وه.

*- پیردی کورسیل، شانۆنامه نووس و پۆماننووسیکی فه ره نسویه.

کئی دہزانی

(۱)

خودایا! خودایا! ئہ نجام بریاری داوہ، بہ سہرہاتہ کہم. بنووسمہ وہ! بہ لام ٹاخو ئہ و کارہم پیدہ کریت، دہرہ قہ تی دیم؟ پیی دہویرم؟ ئہ وہی بہ سہر من ہاتوہ، زور سہیرہ! چہند گونگ وئالوزہ! چہند نامہ فہوومہ! چہند شیتانہ یہ!

خو ئہ گہر دلنیا نہ بام لہ وہی کہ بہ چاوی خو م دیتبووم، لہ دروستی ئاوہ زو بیری خو م دلنیا نہ بام ولہ دروستی باری سہرنجی خو م دلنیا نہ بام. ئہ گہر لہ ہہ موو ئہ وشتانہ دلنیا نہ بام، ئہ وا گومانم لہ خو دہ کرد کہ دوو چاری وراوہ بووم یان تووشی کابووس بووبم. بہ ہہر حال کئی دہزانی؟

من ئہ مرؤکہ ئاکنجی ئاسایشگہ یہ کم، بہ کہ مالی ئارہ زوی خو م ہاتوہ مہ تہ ئیرہ، ئہ مہم لہ رووی پاریزو ترسہ وہ کردوہ! تہ نیا یہ ک کہس، تہ نیا ئہ و دکتورہی لیرہ مہ سئوولہ، بہم بہ سہرہات و چیرؤکہی من دہزانی تہ. ئہم چیرؤکہ دہنووسمہ وہ. نازانم بو ئہم کارہ دہ کہم؟ رہنگہ بو ئہ وہ بی، خو می لی رزگار بکہم، لہ کو ل خو می بکہمہ وہ، لہ ناخی خو می و دہر بنہم، واہست دہ کہم مؤتہ کہ و کابوسیکہ کہ نایہ تہ تہ حہ موول کردن.

ئیستاش ئیوہ و چیرؤکہ کہم: من لہ ہہ موو ژیاندا کہ سیکی تہ نیا بووم. ہہ می شہ و ہکو فہیلہ سووفیکی گوشہ گیر و دوورہ پیریز لہ خہ لکانی دی لہ بیر کردنہ و ہدا بووم، چاکہ خواز و بہ قہ ناعہ ت. کہ مترین بوغزم لہ بہ شہرو رقم لہ ئاسمان نہ بووہ. بہ دریزایی تہ مہنم بہ تہنہا ژیاوم چونکہ بہ بوونی خہ لکانی دی دل تہنگ دہ بیت. نازانم چون ئہ وہ شرؤفہ بکہم؟ نازانم. من بو نمونہ لاریم لہ وہ نییہ خہ لکانی دی بدینم، قسہ یان لہ گہل بکہم، گہنگہ شہ یان لہ گہلدا بکہم، یان شیو لہ گہل ہہندیک دؤست و برادہردا بخوم، بہ لام کہ ہہستدہ کہم ماوہ یہ کی زور لہ گہل یاندا، تہ نانہ ت لہ گہل نزیکترین یاندا ماومہ تہ وہ، ہہنگی تووشی بیزاری و بیتاقہ تی دہم. می شکم ماندوو دہ بیت و حہ زدہ کہم لیم دوور بکہ ونہ وہ، یان من ئہ و شوینہ بہ جیبیلیم، تا بہ تہ نیا بم.

ئہم حالہ تہ تہ نیا ئارہ زوویہ ک نییہ، بہ لکو زور زیاترہ، زہرورہ تیکی گہورہ یہ، کہ لہ گہل ہہندی کہ سدا دہ بووم و زور لہ گہلدا دہ مانہ وہ، یان دہ بوا - ئہ گہر بہ نہ بہ دلیش با - گوئی لہ گوت و بیژہ کہی نیوانیان بگرم، ہہستم دہ کرد تووشی بویہریک دہم. چ بویہریک؟ کئی چو زانی؟ رہنگہ لہ خو چوونیکی ہاکہ زایی؟ بہ لی! لہ وہ یہ!

بہرادہ یہ ک حہزم لہ تہ نیاییہ، کہ حہ زناکہم ہیچ خہلقہ ندہ یہ کی دی لہ گہلما بی، یان لہ ژوورہ کہ ما بنوی، ناشتوانم لہ پاریس ئاکنجی بم، چونکہ ہہستدہ کہم لہ وی، بہرہ بہرہ، بہ ہیواشی دہمرم، لہ باری مہ و عنہ وییہ وہ دہمرم، بوونی ئہم حہ شامہ تہ بہ شہریہ کی کہ دہجوولانہ وہ ولہ دہوروبہرم دہژیان، زوری ئہ زیہ ت دہدام، لہ رووی جہستہ یی و لہ رووی عہسہ بیہ وہ، ئہ زیتی دہدام، تہ نانہ ت کہ دہشخو تن ہہر پیی نارہحہ ت بووم. تہ حا! خہوتنہ کہ یان لہ قسہ کردنہ کہ یان بہ ئازارتربوو، کہ دہمزانی یان ہہستم دہ کرد ژیان بہ ہہ موو جوورہ جیاوازہ کانییہ وہ، لہ پشت دیوارہ کانہ وہ، لہ سؤنگہ کی خہوتنہ وہ، کہ و دہنوزی ئاوہ زہ، دہوہستی، زور نارہحہ ت دہبووم.

چما ئہ وہ حالم بوو؟ کئی چو زانی؟ رہنگہ ہو یہ کہی ئہ وہ بی، کہ منیش و ہکو زور کہ سی دی، زور زوو لہ ہہرشتیکی دہرہ وہی خو م، ہہرشتیکی جیا لہ خو م، بیزار دہم.

خه لکی له دنیا په دوو جوړن، جوړیک له ژيانا پټو ټیستی به خه لکانی دیکه په وړمووده یان ده بی ودلی پټیان ده کریته وه، ئەم جوړه، بهرگه ی ته نیایی ناگریت، ته نیایی ماندووی ده کات، وه کو چوڼ هه لگه پان به چیا په کی گه وره ی سه ه و لیدنا، یان په رینه وه به بیابانیکی کاکي به کاکیدا مروڤ به فه تاروت ده بات. جوړیکی دی به بوونی خه لکی قه لس و بیزار و په ست و بی تاقه ت ده بی ت، له ته نیاییدا ئاسووده ده بی ت و له زه ت له خو بیوونی ه زری خو ی ده بی نی و به که یفی دلی خو ی ده ژی.

دیاره، ئەمه به شیوه په کی گشتی دیارده په کی سایکولوژی سروشتیه. هه ندیک واکاون له ده ری خودا بژین، هه ندیکی دی واکاون که له ناو خودی خودا بژین. به لام من که متر با یخ به دنیا ی ده ره وه ی خو م ده دم و هه رکه له و سووکه با یه خدانه ش بیزار ده بم ئازای جه سته م و ته نانه ت می شکی شم ده داته ژیان.

بو یه زور وړمووده و هوگری نه وشته بی گیانانم که له ژیانما جیگه ی مه خلوقاتیان بو گرتوومه ته وه. ئیدی ماله که م بووه به دنیا په کی سه ره خو، به ته نیا له گه ل شتان و که ل و په ل و عه نتیکه ین جوانا تیایدا ده ژیم، دل م به دیتنی نه و شتانه ورون ده بی ته وه. وه کو نه وه یه له گه ل به شه رانی زندوودا بژیم. ئیدی ماله که م به ره به ره به وشتانه پازاند بووه وه، ئیدی له ناو نه و شتانه دا هه ستم به خو شی و شادمانیه کی نه وتو ده کرد. وه کو نه وه ی له باوه شی خو شه ویستی کدا بم، که نه وازشته ئاساییه کانی بوو ین به زه روره تیک که گه شکه و ئارامی به ورحم به خشی ت.

ئهم خانووم له ناوه ندی باخیکی ئاواو ئاوه دانی دوور له ریگاو بان دروست کردبوو، لی له هه مان کاتدا که وتیووه سنووری شاره وه، یانی ده متوانی له کاتی پټو ټیستدا، هه ندی سه رچاوه ی دوستایه تی. که جار جار چه زم لیده کرد، په یادبکه م. ده ست و پیوه ند و نوکه ره کانم هه موویان له بینایه کی دوور له ماله که ی من، له کلکه ی باخی کدا، که سه ساریکی به رزی به ده ورا کیشرابوو، ده ژیان، تاریکی شه وان و نه و بی ده نگیه ی بالی به سه ر ماله دووره که ما، که له نیو ل و پیوی دره ختانی چره گه لادا په نهان بوو، ئاسووده یی و ئوخژنیان به دل و ده روونم ده به خشی، نه وه ند ه خو شحال بووم که شه وان بو ئه وه ی زیاتر له زه ت له و که ش وه وه یه بدینم، زور دره نگ ده چووم بو خه وتن.

رژیک ئوپرای سیگور، له سه ر شانوی شار پیشکه ش کرا. (سیگور. ئوپرایه کی ئه رنست ریقه ره ۱۸۲۳ - ۱۹۰۹، له نه فسانه په کی نه لمانیه وه وه رگی راوه، له م ئوپرایه دا سیگوری پاله وان نه ژدی هاپه کی پاسه وانی گه نجینه په ک ده کوژی، له زمانی ته یران حالی ده بی و شه رابیک ده خواته وه که یارمه تی ده دا خو شه ویستی ژنیک له بیر بکات.) چووم بو دیتنی، ئەمه جاری یه که م بوو که گوئ له م دراما موزیکالیه نه فسانه یه جوانه بگرم، نه لحه قی زورم له زه ت له دیتنی بی نی. دوا ی ته و او بوونی ئوپراکه به پټیان گه رامه وه، به گورجی ریم ده کرد، سه رم پر بوو له ئاوا، دیمه نی جوانی نمایشه که نه وازشی چاوه کانمی ده کرد، شه ویکی زور تاریک بوو، نه نگوسته چاو، به ئاسته م ئاقاری ریگا سه ره کییه که م ده بی نی، چه ند جاریک له زک بوو بکه وم. مه سافه که له بنکه ی باجانه وه له سه ر سنووری شار تا ماله که ی من نزیکه ی یه ک کیلومه تر شتیک که متر که میک زیاتر ده بوو، یانی نه گه ر به خاوی ریت کردبا، هه ربیست ده قیقه رییه ک ده بوو. سه عات ده ورو به ری یه ک، یه ک و نیوی دوا ی نیوه شه و بوو. ئاسمان به ئاسته میک به ری پی پونا ک ده کردمه وه، هه یثک هه لاتبوو، هه یثکی خه مناکی دوا چاره کی مانگ، جیا په له نه و هه یثکه ی له چاره کی یه که می مانگدا هه لدیت، که له نیوان سه عات چوار و پینجی شه و هه لدیت، ئەم هه یثکه پونا که، گه شه، زیوینه، به لام هه یثکی دوا ی نیوه شه و سوور باوه، خه منا که، مایه ی نیگه رانی دل و ده روونه، یانی

هه یفکیکه پر به پیستی شهو بیداران. ئه وانه ی به شهوان دهگه پین ئه وهیان به دی کردوه، هه یفکی چاره کی یه که می مانگ وهکو داویکی باریک وایه و تریفه یه کی کزی هه یه، شادی به خشه، دل پر دهکات له خو شی و سیبه ری روناک له سه ر عاردی چیده کات، لی هه یفکی چاره کی دوا یی تریفه یه کی هیئده کزی هه یه، ئه و شتانه ی به تریفه که ی ده که ن، سیبه ریان نابینری.

له دووره وه باخه که ی خو م به دی کرد و له کو مایه ک تاریکی ده چوو، خو شم نازانم بوچی حه زم نه ده کرد. بچمه ئه م شوینه. دل م تهنگ ده بوو، هه نگاوم خا وکرده وه. که ش وهه وا خو شبوو، هه ر هه موو ئه م دارو دره ختانه ی دهوری شوینه که یان دابوو، له گو ریک ده چوو که ماله که می تیا نیژرابی.

دهرگای باخه که م کرده وه، خو م به و راره وه دا کرد که پر بوو له داری جومه یز (داریکی به ته مه نه، به ره که ی ده خوری، له هه نجیر ده چیت و هه نجیری فیرعه ونیشی پیئده گو تری) و تا لای ماله که م ده رو یی، له تونیلکی به رز ده چوو، که لق و پو پی دره خته کان هاتبوونه وه یه ک و گومه زیکی دوور و دریژیان به دریژی ئه م راره وه دروست کردبوو، راره وه که یه ک پارچه گیاو په له گو ل بوو، که له تاریکیه که دا سپی ده چوو وه وه به ئاسانی جیا نه ده کرانه وه.

که له ماله که نزیک بوومه وه، تووشی شله ژانکی سهیر بووم، وه ستام گویم له هیچ نه ده بوو، سر وه بایه ک نه بوو که گه لای دره خته کان بله رینیتته وه، بیرم کرده وه، باشه چیمه؟ ده دانه سال بوو به و شیوه یه بو مال دهگه راره وه به بیئته وه ی هه ست به هیچ نیگه رانیه ک بکه م، بیئته وه ی هه ست به ترس بکه م، قهت به شهوان هه ست به ترس نه کردبوو. خو ئه گه ر تالانچییه ک یان دزیکم دیتبا تووره ده بووم و بیگومان په لامارم ده دا، هه میشه ده مانچه م هه لده گرت لی قهت ده ست م بو نه ده برد و به کارم نه ده هیئا، چونکه ده مو یست مقاومه ی ئه م ترسه بکه م که به ربوو بووه دل و ده روونم. باشه ئه مه چ بوو؟ خه یال بوو؟ تو بللی ئه و خه یالاته بی که هه ندی جار بال به سه ر هه سته کانی مرو ف دا ده کیشیت، به تاییه تی که هه ندی شتی نابه جی دیته به ر خه یالی؟ له گینه؟ کی چوزانی؟ تا زیاتر له ماله که م نزیک ده بوومه وه. هه ست م ده کرد ته زویه کم به سه راپادا دیت، که گه ییمه به رامبه ر دیواره به گو یسه بانه که ی به ر ماله گه وره که م، هه ستم کرد، ده بی به رله وه ی دهرگا بکه مه وه و وه ژوور بکه وم، چه ند خوله کیک چاوه روان بکه م، ئیدی له سه ر سه کو یه کی ژیر په نجه ره ی ژووری میوان دانیشتم. که میک هه لچوو بووم، سه رم نابوو به دیواره که وه و چاوم بری بووه سیبه ری گه لای دره خته کان، له هه وه له وه هیچ شتیکی نائاسایم له ده ورو به ری خو مده به دی نه کرد. ژاوه ژاویکم له گویم ده ژنه وت لی زور جار ئه وه م لی دووباره ده بووه وه، هه ندی جار به خه یال و امده زانی قیتاریک به لاما تینه په ریت، یان زهنگانیک لینه دهن، یان دهنگی هه نگاوانی کو مایه ک به شه ر ده ژنه وم.

پاشان، ئه م ژاوه ژاوه زیاتر روون بووه وه و به ئاسانی جیا ده کرایه وه. ئه وه ی گویم لیی ده بوو، ته نیا خه یالات نه بوو، به لکو دهنگی روون و رهوان بوو، بیگومان له ناو ماله که ی منه وه ده هات له پشت دیواره که وه گویم له وه دهنگه یان له وه هه نگامه یه ده بوو، دهنگی تیکه ل و پیکه لی کو م لیک شت بوو. وهکو ئه وه بوو یه کیک به کاوه خو هه موو که ل و په ل و ناو ماله که م رابکیشیت.

ئا! بو ماوه یه کی زور گومانم له سه لامه تی گویم په یدا کرد، به لام خو م دایه په نا گو یسه بانه یه ک، گویم هه لخت تابزانم که ئه م دهنگه دهنگه غه ربیه چییه که له ناو ماله که مه وه دیت، ههنگی قه ناعه تم هیئا و دلنیا بووم که شتیکی

نئاسایی و نهخویا له ژوورهوه پووده دات . نه دهترسام، بهلام... چون گوزارشت له و حاله ته بکه م... له
حه په ساوی خوما دهترسام. چه که که م سوار نه کرد، چونکه ده مزانی پیوستم پی نابیته، چاوه پروانم کرد.

ماوهیه کی زور چاوه پروانم کرد، به بیته وهی بگمه هیچ بریاریک. به زهین وریا بووم، ئاگام له خو بوو، به لام له
هه مان کاتدا نیگه ران بووم، له زگ بووشیت بم. له جیگای خوم مامه وه، گویم بو ئه م هه راو هه نگامه یه، که له
زیاد بووندا بوو، دهگرت که هه ندیجار به راده یه ک به رز ده بووه وه، له تو وایه دهگورا بو تووره بوون، یان
هه لچوون.

به راستی شهرم له م ترسنوکییهی خوم ده کرد، بویه دهستم دایه کلیه کان، کلیلی کردنه وهی ده رگا که م
دو زیه وه، خستمه سه رده رگا که و دوو بام پیدادا، به تووندی ده رگا که م ده له ک داو که وته سه ر گازی پشت.

که ده رگا که دای به دیواره کی پشته وه، گرمه یه کی گه وره ی وه کو گرمه ی توپی لیبه رز بووه وه، ئه مه له
سه رانسه ری ماله که ما دهنگی دایه وه. دهنگدانه وه یه کی هیند کوت وپر و تووند و ترسناک بوو که چه ند هه نگاویک
پاشه کشه م کرد و ده مانچه که م له کیفه که ی ده رهینا، هه رچه نده هیشتا باوه ریم وابوو که ئه م ره فتاره فایده ی نیه.

ئه مجاره ش بو ماوه یه ک چاوه پروانم کرد، ئه وسا گویم له دهنگی نئاسایی بوو که له سه ر پلیکانه ی ماله که م
دههات، له ئه رزه که وه، له سه ر فه رشه که وه دههات، دهنگی پیی به شهر یان دهنگی پیلاو نه بوو، به لکو دهنگی
شتی گه وره بوو، شتی دارین یان ئاسن که به یه کا ده که وتن و دهنگیان ده دایه وه، زوری پیته چوو له بهر
ده رگا که مدا، کورسییه کم بینی، کورسییه نر مه که ی خوم که له کاتی خویندنه وه دا به کارم ده برد، به که ش و
فشه وه له ماله که وه به ره و باخه که ده رده چوو، ئه وسا کورسییه کانی ژووری میوانه که ی به دوو دا هاتن، ئه وسا
تهخته نزمه کان که وه کو تیمساح رییان ده کرد، دوا ی ئه وه هه موو کورسییه کانی ماله که هاتن، که وه کو بز
هه له به زینه وه، دوا ی ئه وه کورسییه نزمه کان هاتن، که وه کو که رویشک هه له ده قوونانه وه.

ئه ها! هه رشوک بووم! پاشه وپاش کشامه وه تا خو بدمه په نای په له داریک، له وی هه لئروشکام و ته مه شای
که ل وپه ل وناو ماله که م ده کرد، که یه ک له دوا ی یه ک له ماله که دههاتنه ده ری. هه له به ته به خیرایی جیاوان، به
گویره ی قه باره وکیشی خویان دههاتنه ده ره وه. پیانو تاییه تیه که ی خوم - پیانو گه وره که - به غار به به رده ممدا
تیپه ری، ده تگوت ماینه و تووره بووه، له هه مان کاتدا ژاوه ژاویکی موزیکالی لیبه رز ده بووه وه، شته زور
ورده کانیش وه کو میرو له به سه ر لمه که دا داده خزین، له وانه قالیچه و شووشه واته کان و ئه و په رداخانه ی که له
به ر تریفه ی مانگدا وه کو فسفور ده ره و شانه وه، قالیچه کان به سه ر ئه رزه که دا داده خزین به هه مان شیوه ی
ئه خته بوتی ناو ئاو پان ده بوونه وه. دوا ی ئه وه میزه که م هات که توحفه یه کی ده گمه نی به سه ره وه بوو که
میژووه که ی بو سه ده ی رابردوو ده گه رایه وه. هه موو ئه و نامانه ی بووم دههاتن، له میزه که دا بوون. نامه کان
میژووی ژبانی ئه قینداری منیان له خوگرتبوو، چیروکی دلداریه کی کون که زورم ئه زیه ت پیوه خواردبوو! ئه م
نامانه وینه شیان تیدابوو. له پر ترسه که م ره وییه وه، به ره و میزه که م ته کانم داو په لامارم دا، ریک وه کو چون
په لاماری دزیک یان ژنیکی هه لاتوو دههین، به و ئاویه پریم دایه، لی میزه که له وه خیرا تر بوو که بگنر دیرته وه،
ویرای ئه وه ی که زور تووره بووم و زورم هه ولدا پیشی پییگرم، به لام هه رنه م توانی ری پییگرم، به ده م
به ره قانییه وه که وتمه سه ر ئه رزه که. هه نگی به سه ر ئه رزه که دا لولوی دام و به سه ر لمه که دا رایکیشام، ئیدی
هه موو ئه و که ل و په لانه ی دی که دووی که وتبوون، به سه ر ما ده بوورین و لاقیان پان ده کردمه وه و برینداریان

دهکرد، که وازم له میژکه هیئا، شتهکانی دی بهسهرما دهرپویشتن وهکو چوڼ لهشکری سواره بهسهر سهربازیکا که له سهر ئهسپهکهی بهردهبیتهوه دهروات، بهو ئاوايه بهسهرما دهرپویشتن.

له ئهئجامدا، له ترسا، خوّم له پاروهه گهرهکه دوور خستهوهو چووم دووباره خو وهپهنای درهختهکان بدهم و لهویوه تهماشا بکه که ههموو کهل وپهلهکانم، بهورد و درشتهوه، بهو شتانهشوهه که ههبوون و فهراموشم کردبوون، چوڼ نهدهمان و ون دهبوون.

پاشان، له دوورهوه، له ناو مالهکهمهوه، گویم له دهنگیکی گهرهه داخستنی دهرگایان بوو، که دهتگوت له ناو مالیکی چوڼدا دهنگ دهداتهوه. ئهوه دهرگایانه، له ههموو گوښهیهکی مالهکهما، له سهرهوه بو خوارهوه به تهق و هوږ دهرکرانهوهو دادهخرانهوه، که دوا دهرگایان، دهرگای دالانهکه بوو، که بو خوّم له گهرمهه شیتایهتیمه، وهختایهک ههلهاتنی کهل و پهلهکانم به چاوی خو دیت، کردبوومهوه.

منیش ههلهاتم، بهرهو ناوشار غارم ددها، تا نهگهیمه ناو شهقامهکان و خوّم له نیو ئهوخه لکانه دا نهبینیهوه، که دیر کهوتبوون و هیشتا بو مالی خو نهگه رابوونهوه، وهخو نههاتمهوه. چووم بو ئوتیلیک که خزمهتگوزارهکانی دهیانناسیم. به ههردوو دهستان تهپوتوزی سهرجلهکانم تهکاند. به خزمهتگوزار و کریکارهکانی ئوتیلهکه م گوت که کلیلهکانم گوم کردوه، کلیلی دهرگای ئهوه باخی میوهیهشی تیایه، که مالی دهست و پیوهند و نوکهرهکانم دهکهویته ئهودیوی هساری باخهکهوه. ئهوحهسارهه بو ئهوه دروستکراوه که دزان خو به باخی میوهکهما نهکن.

ژووریکم بهکری گرت وخوّم بهناو جیگادا کرد، لی خهوم لیتهکهوت. بهدهم گوینگرتنهوه له لیدانی دلی خوّم چاوهروانی روژههلاتم دهکرد، رام سپاردبوو که بهیانی زوو پیاوهکانم ئاگادار بکریتهوه، بویه بهیانی سهعات ههوت. خزمهتکاره تایبهتیهکم هات بهسوراخمهوه. شپرزهی و پهشیوی بهروخسارییهوه دیاربوو. گوتی: - ئهزبهنی شهوی رابردوو کارهساتیکی گهره پرویداوه.

گوتم: - چی پرویداوه؟

بهرسقی دایهوه: - یهکیک ههموو کهل وپهل وناومالهکهی دزیوه، گسکی لیداوه، بچووکتترین شتی بهجینههیشتوه.

ئهه ههوالهه م پیخوش بوو. بوچی؟ کی چوزانی؟

دهمی خوّم پیدهگیرا، متمانهم به خو ههبوو که ئهوهی به چاوی خوّم دیتبوم، بو کهس نهدرکینم. له خوّم رادهبینی که ئهه شته بشارمهوهو وهکو پاریکی ترسناک له ناخی خوّم له گوږی بنهم، بهخزمهتکارهکه م گوت ؛ کهواته ههر ئهوه دزانه کلیلهکانی منیشیان دزیوه. دهبی به زووترین کات پولیس ئاگادار بکهینهوه. توژیکی دی رادهبم ودهتگه می. تاقیقات وکولینهوه له بویهرهکه پینج ههیقی خایاند، بیئهوهی بگاته هیچ و بیئهوهی بچووکتترین توحفهش بدوزریتهوه. تاقیقکارانیش، که مترین بهلگهیان دهست نهکهوت که بتوانن دزهکان بدوزنهوه. ههلبهته ئهگه من رازهکه م پیگوتبان، ئهوه م پیگوتبان که دهمزانی... ئهوا منیان چهپس دهکرد نهک دزهکان، چونکه ههر من ئهوه رهوشم بینی بوو.

ئا! توانيم بېدەنگ بىم و شتەكە سىرپۆبىكەم، بەلام مالەكەم ئاۋەدان نەكردەۋە، ناو مالەم نەكېرىيەۋە، موبىلە كىردنەۋەى مالەكە فايدەى نەبوو، ھەمان دياردە و پەوش دووبارە دەبوۋەۋە. تاقەتى ئەۋەم نەبوو بچمەۋە ئەۋ مالە، لەبەر چاۋم كەۋتېۋو، ئىدى نە چوۋمەۋە بۆ ئەۋىندەرۋ نەلەۋە دوا قەت ئەم مالەم بىنبىيەۋە. چوۋم بۆ پارىس. چوۋمە ئۆتېلىك وسەبارەت بەرەۋشى ئەۋەسابم كە لەۋ شەۋە كارەساتبارەۋە، نىگەرانى كىردبوۋم. رايۇتۇم بە دىكتوران كىرد. دىكتورەكان، ئامۇزگارپىيان كىردم كە بچمە سەفەر، بەگۆيم كىردن.

(۲)

سەفەرى ئىتالىيام كىرد. زۆرم سود لە ھەتاۋەكەى بىنى، لەزەرفى شەش ھەيقاندا لە جەنەۋەۋە چوۋم بۆ فىنسىيا، لەفىنسىياۋە بۆ فلۇرنسا، لە فلۇرنساۋە بۆ رۇما و پاشان لە رۇماۋە چوۋم بۆ ناپولى، ئەۋسا بەدورگەى سەقلە دا سورامەۋە، بەراستى گرافىكى جوانە، سىروشتىكى ئەفسونناۋى ھەيە. پىرە لە شوپىنەۋارى كۆن كە مېژۋويان دەگەرپىتەۋە بۆ سەردەمانى گرىك و نورماندىيەكان و خۆى لە ئىسك و پروسك و ئىسكە پەيكەرى قەدىسان و شتە بەھادارەكان دەبىنبىيەۋە، پاشان سەفەرى ئەفەرىقىام كىرد. بە سەلامەتى بىبابانە ئارام و زەرد باۋەكەىم بىرى، وشتىر و ئاسك و عەرەبى كۆچەرم بىنى كە ئەۋ بىبابانەيان تەى دەكرد. لەم بىبابانەدا ھەۋا خۆشە، پاك و خاۋىتە، پىاۋ نەبە شەۋ و نە بە رۇژەۋە دوۋچارى كەمترىن نىگەرانى و ۋاز ۋازى نابىت.

دواى ئەۋە لە رېگاي ماسىلىاۋە بۆ فەرەنسا گەرەمەۋە، ھەرچەندە جەۋى دەقەرى پىروفانس جوانە و گەشكە و زەردەخەنە دەدا بەژيان، بەلام كەمى ھەتاۋەكەى لە چاۋ ئەفەرىقىادا، خەمبارى كىردم. بۆيە ۋەختايەك بۆ ئەۋروپا گەرەمەۋە، ھەستىكى غەرىب دايگىرم. ۋەكو ھەستى نەخۆشېك كەۋا ھەست دەكات چاك بوۋەتەۋە تا كاتى ۋەخۇ دېتەۋە ھەست بە ئازارى دەردىكى ناديار دەكات ئىدى تىدەگات ھىشتا دەردەكەى دەرمان نەبوۋە.

ئەۋسا بۆ پارىس گەرەمەۋە، دواى ئەۋەى مانگىك تىايدا مامەۋە، ھەستم بەبىتاقەتى كىرد. دنيا پايىز بوو، حەزم دەكرد بەر لە زىستان سەفەرىكى باشۋورى فەرەنسا بىكەم كە پىشتىر نەمبىنى بوو.

يەكەمجار چوۋم بۆ شارى (روان) ھەشت رۇژانى لىمامەۋە، ئىدى ۋىل و سەرگەردان، بەجۆش و خرۆشەۋە بەناۋ ئەۋ شارە كەۋتم كە مېژۋوۋەكەى بۆ سەدەكانى ناڧىن دەگەرپىتەۋەۋە كە بە موزەخانەيەكى سەير دېتە ژماردن و ژمارەيەكى يەجگار زۆرى شوپىنەۋارى قوۋتى تىدابوو.

ئىۋارەيەك، دەۋرۋەرى سەعات چوار، بەشەقامىكى سەيردا رېم دەكرد كە جۇگايەكى پىدا دەرۋى، ئاۋەكەى ۋەكو مەرەكەب لىل بوو پىيان دەگوت (ئاۋى روبيك) لە پىر چاۋم بە كۆمەلىك دوۋكانى بازىرگانى شتىن كۆنە، بەرىزى يەكەۋە كەۋت، سەرنجىان راکىشام، پىشتىر تەرزى تەلاركارى سەير و كۆنى مالەكانى سەر ئەم شەقامە سەرنجىان راکىشابوۋم.

بازىرگانە دىزىۋەكان زۆر باشيان كىردبوو كە ئىرەيان بۆ كار و كاسبى و بازىرگانەيەكان ھەلپۇاردبوو، لە ناو جەرگەى ئەم گەرەكە غەرىبەدا، لەسەر ئاۋەرۋى ئەم جۇگا خەمناكەدا ۋەژىر ساپىتەى مالەكاندا كە لەخشت و قىمىد دروست كرابوو و ھىشتا پانكەى كۆن بە تەقەتەق كارپان دەكرد.

لە كۆتايى ئەم دوۋكانە كۆنەدا. سىرامىك و پەيكەر ۋەفەخورى دەسكارى روان يان نوفىر يان موستىيە ھەلداربوۋەۋە، ھەرۋەھا پەيكەرپىن دارىن و شەمايل و پەيكەرى حەزرتى مەسىح و مرىمى پاكىزەۋە قەشە و پارساىان بەدى دەكران. لەم دوۋكانانەدا شتىن تايبەت بەكلىساىانىش دەبىنران ۋەكو جلكى نوپۇز و نزاىان، جلكى

رهبه نان و ههروهه ها ئه و ئامانانهش كه ئه و قوربانianeه ی تیا دادهنرا كه له نوێژا بهكار دهبران، ههروهه ها خهزنهیهکی كۆنیش ههبوو بۆ پاراستنی ئه و قوربانianeه ی كه له دارین زیر كفت دروست كرابوون، بهلام هیچ بایه خێکی ئاینیان نهبوو. بهراستی شكهفتی تاییهتی له و ماله بهرزانهدا ههبوو، ئه و مالاانه ی پرپوون له شتین عهنتیکه، هه موو جوړه عهنتیکهیهك، كه له دوا ی نه مانی خاوه نه كانیانیش هه ر مابوون. دوا ی به سه رچوونی قه رن و سه رده می خو یان، دوا ی ئه وه ی زه مانیک ی یه جگار زو ریان به سه ردا تیپه ری بوو، هیشتا هه ر مابوون و نه وه نو ییه كان وه كو شو ینه واری كه ونارا ده یان كری.

كه خۆم له ناوجه رگه ی ئه م هه موو شته كونینه وعهنتیکانهدا بینیه وه خو لیا ی ورده توحه فیاتم كه وته وه سه ر، ئیدی له م دووكانه وه بۆ ئه و دووكان دهچووم، به دوو بازان به سه ر هه ندی تهخته داری رزیودا كه له سه ر ئه و جوگا ئاوه دا رایه ل كرابوو كه پنیان دهگوت " ئاوی روبیك " ده په ریمه وه.

خودایا! چ ببینم! تووشی چ شوکیك بووم. له ناکاوا چاوم به یه کیک له جوانترین خهزنه کانی خۆم كهوت. له سه ر قوببه یه کی به رز دانرابوو كه پرپوو له شتی كۆن، له سه ر دابیک دهچوو كه بچیته وه سه ر گورستانیک ی شو ینه وارین كۆن. له م خهزنه یه نزیك بوومه وه، سارا پام دهله رزی، به راده یه ك دهله رزیم زاتم نه كرد دهست له م خهزنه یه بدهم، دهستم دریژ كرد پاشان گیرامه وه، وپرای ئه وه ش دلنیا بووم كه خهزنه كه ی خۆمه، مودی سه رده می لویسی سیازده یه م بوو، توحفه یه کی زور دهگمهن و بی وینه بوو، هه ركه سیك بۆ تاچه جاریک دیتبا ی دهیناسییه وه، له ناکاوا چاوم به چه ند شو ینیکی تاریکتری ناو هو لی نمایشكه دا گیرا، سیان له کورسییه کانی خۆم ناسییه وه، ههروهه ها دوومیزی خۆم، كه مودی سه رده می هینری دووهم بوو ناسییه وه، ئه وهنده دهگمهن و جوان بوون خه لکی به تاییه تی له پارسیه وه دههاتن بۆ دیتیان. ته سه ور بکه ن! ته سه وری باری دهروونی ئه و ساتانه ی منتان پیده کړی! به توپزی خۆم بکیش کرد و چوومه پیشی، له هه لچوونی خۆما هه ره سم هینابوو، بهلام له ئازایه تی خۆما دهچوومه پیشی. وهکو سوارچاکیکی سه ده تاریکه کان كه خوی دهکات به دنیا یه کی جادوویدا به و ئاوا یه چوومه پیشی، له گه ل هه ر هه نگاو یكدا، شتیکم له کهل و په ل و توحفه دهگمهنه کانی خۆم ده ناسییه وه، ئاو یزه کانم، کتیبه کانم، تابلو کانم، قوما شه کانم، چه که کانم، هه مووشتیك جگه له میزه که م كه پرپوو له نامه و به هیچ جوړی به رچاوم نه كهوت. به هه ندیک راره وانی نشیودا بۆ کۆمه لیک هو لین تاریک داگه رام و پاشان بۆ قاته کانی سه ره وه سه رده که وتمه وه. به تا قی ته نیا بووم، بانگم ده کرد، که س وه لامی نه دامه وه. به تا قی ته نیا له وینده ر بووم. تا قه که سیك له و ماله دا نه بوو، هینده گه وره وپر پیچ وپه نابوو، له ونکه دهچوو.

شهوم به سه را هات، ناچار بووم له م تاریکستانه دا، له سه ر یه کیک له کورسییه کانی خۆم دانیشم، حه زم نه ده کرد له م شو ینه برۆم، ناو به ناو دهنگم هه لده بری و بانگم ده کرد: ئاهای! کی لیره یه!

هه لبه ته پتر له یه ک سه عات له وینده ر دانیشتم، پاشان گویم له دهنگی پنیان بوو، دهنگی سووک وهیواش، نه مده زانی له کو یوه دیت. له زگ بوو رابم وهه لیم، لی له جیی خو وشک بووم و جاریک ی دی هاوارم کرد، روناکییه کم له ژووره که ی ته نیشته وه به دی کرد. گویم له دهنگیک بوو ده یگوت :- زه لام کیی؟

به رسقم دایه وه :- کړیارم.

وه لام درامه وه :- کات درهنگه، له وه درهنگتره کړیار خوی به م فرۆشگایانه دا بکات.

وه لام دایه وه :- پتر له سه عاتیکه لیره چاوه نوړ ده که م.

دوای دوو سعات چوومهوه بۆ لای ئه و ئهفسه ره ی که چاوه پروانم بوو، که دیتمی گوتی: - باشه قوربان، ئه و پیاوه مان نه دۆزییه وه که تو لئی دهگه رایت. پیاوه کانم نه یانتوانیوه دهسنگیری بکه ن.

که گویم له وقسه یه بوو، خه ریک بوو له داخا ببوریمه وه.

لیم پرسى: - باشه زانیتان له کوئ داده نیشیت؟

- به لئی، هه لبه ته، چاودیری ماله که دهکه یین و تاقیبی دهکه یین تا دهگه ریتته وه. به لام کابرا به خۆی دیار نه ماوه.
- دیار نه ماوه؟

- به لئی دیار نه ماوه، ئه م کابرایه به زۆری شه وان له لای ژنیکی دراوسی به سه ر ده بات که وه کو ئه و بازرگانی شتین کۆن و توحه فیات دهکات، خانمیکی دلره شی، گلاوی، ئه توار غه ریبه. بیوه ژنه، ناوی " بیدوان " ه، به لام ئه مشه و کابرای نه دیتووه و هیچ زانیاریه کی ده باره ی وی له لای نییه تا بمانداتئ. ده بی تاسبه یینی چاوه پروان بکه یین.

دوای ئه وقسه نه رۆیشتم. ئه ها! چه ند جاده کانی روان له به رچاوم خه مناک بوو، دلم ده گوشرا، ده تگوت جنۆکه نشینه.

ئه وشه وه خه ویکی زۆر ناخۆشم کرد، هه رکه خه وم لیده که وت، مۆته که سواری سه رم ده بوو.

به یانی رۆژی دواتر، به ئه نقه ست تا سعات ده نه چووم بۆ به شی پۆلیس، بۆ ئه وه ی وانه نوینم که زۆر نیگه رانم یان په له ی ئه نجامه کانی لیکۆلینه وه که م.

ئه و بازرگانه هیچ په یدا نه بوو بوو، دووکانه که ی هه ر داخرا بوو.

کابرای مامور پپی گوتم: - هه موو کاریکی پیویست کراوه و ده زگای به رپرس له مه سه له که ئاگادار کراوه ته وه. پیکه وه ده چین بۆ دووکانه و ده یکه یینه وه وه هه موو شته کانی خۆتم له وی نیشان ده ده ی.

گالیسه که یه کی داخراوی دووئه سپی بۆ ئه وینده ری بردین، چه ند ئه فسه ریک له وینده ر له به ر دووکانه که دا چاوه پروانیان ده کردین، قفلسازیکیان له گه لدا بوو، دووکانه که یان کرده وه.

وهختی چووینه ناو دووکانه که وه. نه خه زنه ی جله کانم، نه کورسییه نه رمه کان و نه میزه کانی خۆم و نه هیچ که ل و په لیکى ناو ماله که مم نه بیینی، هه ر هیچ شتیکم نه بیینی، که چی دوینئ، هه ر له و دووکانه دا، هه رکه له جیی خۆ ده جولامه وه ده که وتم به یه کیک له شته کانی خۆما.

مامۆره که حه په سا، هه وه لجار به گومانه وه سه یری ده کردم. پیمگوت: - خودایا! قوربان، دیارنه مانی که ل و په له کان هاوکاته له گه ل دیارنه مانی خودی بازرگانه که دا.

بزه یه کی کردو گوتی: دروسته! تو دوینئ هه له ت کردووه که هه ندئ له شته کانی خۆت کپیوه، ئه م ره فتاره ی تو ئاگاداری کردووه ته وه.

دووباره گوتم: - سه یر ئه وه یه ئه و شوینانه ی که دوینئ شته تایبه تیه کانی منیان لیدانرابوو، ئیستا شتی تریان لیدانراوه.

مامورەكە گوتى: - دويشەو وەختى زۆرى بە دەستەوۈ بووۋە ئىدى دەرفەتى ھىناو، ھەلبەتە لەو كارەشا شەرىك وھاوكارى ھەبوو، ئەمە جگە لەوھى كە ھەبى ونەبى ئەم مال و دووكانە دەچىتەوۋە سەرمانەكانى تەنىشتى. قوربان خەمت نەبى، بەخۆم لەم دۆزە دەكولمەو، زۆر بەجدى پەيجۆرى دەكەم، ئەم دزە لە دەستمان دەرباز نابىت، بە بەردەوامى چاودىرى دووكانەكەى دەكەين.

ئاھ ! دلەكەم ! دلە داماوەكەم. چۆن لىي دەدا! پازدە پوژ لە روان مامەو، بەلام كابرا ھەر پەيدا نەبوو! كى دەيتوانى بىدۆزىتەو. يان غافلگىرى بكات!

كەچى بەيانى پوژى شەشەم نامەيەكم لە باخەوانەكەو كە لە ھەمان كاتدا پاسەوانى مالە تالانكراوۋەكەشم بو، پىگەيى. نامەيەكى سەير بو، بەم نيوەپوۋكە:

ئەزبەنى،

ھەز دەكەم ئەوھەتان عەرزبەكەم كە دويشەو، بويەرىك رووى داوۋە كە ھەم بوئىمە و ھەم بۇ پىئاوانى پۆلىس نامەفھومە، ھەموو كەل و پەلەكان، ھەموو توحفەكان گەراونەتەوۋە شوئىنى خۇيان. ھەرھەمووى، تاقە يەك شتى كەم نىيە. ھەر ھەمووى، بچووكترىن شتى كەم نىيە، مالەكە وەكو خۇي، وەكو پوژى بەر لە دزىيەكەى لىھاتوۋەتەو. كاريكە ناچىتە ئەقلەو. ئەمە شەوى شەممە روويداۋە. ئەوھى ماىەى سەرنجە پىگاكەى بەردەم دەرگاكە چال بوو، لەوۋە دەچىت، ھەمووشتەكان بە راکشان براينە ژوورەو، من لە پوژى دزىنى شتەكانىشدا ئەوۋەم بەدىكرد.

ئىمە چاۋەپوانى ھاتنەوھى جەنابتىن.

خزمەتكارى دلسۆزت

رودان، فىلىپ

ئاھ ! نا ! ئاھ ! نا. ناگەپىمەوۋە بۇ ئەم مالە. ئەم نامەيە دەبەم بۇ پۆلىسى روان.

پاش ئەوھى نامەكەى خويندەوۋە گوتى: - گەرانندەوھى شتەكان ھەلوئىستىكى زۆر جوانە، با ھىچ نەلئىن و شتەكە بەنھىنى بمىنى، پوژى دى كە ئەم پىاۋە دەگرىن.

بەلام كابرا نەگىرا. نەخىر، نەيانتوانى بىگرن، من ھالى حازر لىي دەترسم، وەكو ئەوھى ھوقىيەكى دىندە بى و تاقىم بكات، بەو ئاۋايە لىي دەترسم.

نادۆزىتەوۋە! مەھالە ئەم ھوقىيە سەر لووسە رەخشانە بدۆزىتەوۋە! ھەرگىز ناتوانن دەست بەسەرى بگەن،

ھەرگىز بۇ مالەكەى ناگەپىتەوۋە، شتەكەى بەلاۋە گرىنگ نىيە، جگە لە من كەس ناتوانى بىدىنى و رووبەرووى بىتەوۋە و منىش ئەوۋەم ناۋى. نامەوئى بىدىن ! نامەوئى! نامەوئى!

خۆ ئەگەر ئەم پیاووە هاتەووە دووکانەکەشی کردووە، کێ دەتوانی بیسەلمینی که ئەو شتەکانمی بردووە؟ خۆ هیچ بەلگەیەکی لە سەر نییە جگە لە شایەدی من، که هەستدەکەم ئەویش بوو بە مایەیی گومان.

ئاه! نەخیز! تەحەمولی ئەم رەوشە ناکەم! لەوێ پتر ئەم رازەم پێی ناشادریتەووە. ناتوانم بەئاسایی بژیم و ئەم ترسە، ترس لە دووبارە بوونەووەی ئەو بویەرەیی روویدا، لە ناخی خۆما هەلبگرم.

بۆیە هاتم بۆ لای ئەو دکتۆرەیی که سەرپەرشتی ئەم ئاسایشگەییە دەکات و هەموو شتیەکم بۆی گێڕایەووە.

دوای ئەوێ ماوێهەکی زۆر پرسیاری پێچی کردم پێی گوتم: - قوربان، رازی دەبیت ماوێهەکی لێرە وەمینی؟

- بەخۆشحالییەووە، ئەزبەنی.

- دەوڵەمەندی؟

- بەلێ ئەزبەنی.

- دەتەوێ لە جەناحیکێ تاییبەتی و بە تەنیا بیت؟

- بەلێ ئەزبەنی.

- دەتەوێ لێرە پیشوای دۆستان بکەیت؟

- نەخیز ئەزبەنی، نەخیز، پیشوای کەس ناکەم، لەوێ بەزرگانەکەیی شاری روان، خۆی بگەییەنیتە ئێرە و تۆلەم لێبکاتەووە.

ئەمێستا سی دانە مانگە بەتاقی تەنیام. کەمیک وەخۆم هاتوومەتەووە و هیوەر بوومەتەووە. تەنیا لە یەک شت دەترسم، باشە ئەگەر ئەم بازرگانێ کۆنینه فرۆشە شیت بیت... ئەگەر بۆ چارەسەر بۆ ئەم ئاسایشگەییە بینن... زیندانەکانیش ئەمین نین.

ئەم چیرۆکە لە ۱۸۹۰/۴/۶ دا لەبلاو کراوێ ئیکۆدی باری بلاو کراوێتەووە.

گی دوموپاسان (۱۸۵۰ - ۱۸۹۳)

بە دیارترین و بەناوبانگترین ئەدیب دەژمێردری که لە سەرەتاکانی سەدەیی نۆزدەووە بایەخی بە ئەدەبی نائاسایی و فەنتازتیک داو، ئەم نوسەرە گەورەییە که بە هەق شایستەیی نازناوی گەورەترین نوسەری کورتە چیرۆکی سەدەیی نۆزدەییە، بەرھەمێکی یەجگار زۆری لە پاش بەجیماوێ که برتییه لە نزیکەیی سنیید چیرۆک ((لە دە بەرگا کۆکراوێتەووە) و شەش رۆمان و هەقده چیرۆکی سەفەرنامەیی، که لە سالانی ۱۸۸۰ - ۱۸۹۱ دا نووسراون.

تییینی: ئەم پینچ چیرۆکە لەم سەرچاوەییەووە کراون بەکوردی:

الخوف و قصص اخرى / جی دی موباسان / ترجمة سحر سمير يوسف، مراجعة: سلوى لطفى / المجلس الاعلى للثقافة / ۲۰۰۵ / القاهرة.

